

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ЈАНУАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 610, ЦЕНА 3 ДИНАРА

**СПО –
ВЛАСТ ХАОСА
И ЛОПОВЛУКА**

**ЦРНИ ДАНИ
БЕОГРАДА**

БЕОГРАД У КАНЦАМА НЕСПОСОБНЕ ВЛАСТИ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Јасна Олујић

Издање приредила:
Марина Рагуш

У припреми овог издања
учествовали:

Небојша Стефановић,
Зоран Милошевић,
Борђе Љубенковић,
Снежана Стојковић,

Редакција:

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ,
Жана Живаљевић, Огњен Михајловић,
Рајко Ђурђевић, Весна Арсић,
Наташа Андоновски,
Коста Димитријевић, Ивана Ђурић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
Дмитриј Јанковић, Александар Вучић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Лектор:
Зорица Илић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Тодоровић, Ратко Гондић,
др Никола Поплашен,
Стево Ђрагишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јорѓованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимира Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:

НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Трг победе 3,
11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

У вашим рукама се налази документован приказ карактера градске власти, која је у рукама Српског покрета обнове, односно свих афера, криминалних радњи, корупционашких склоности и отимачких манира и непотизма те власти.

Почев од Спасоја Крунића, Драгана Човића и Милана Божића, па редом преко Александра Милутиновића, Бојана Димитријевића, Милутина Ранђеловића, Веселине Бошковића, Веселина Јовићевића, Предрага Ускоковића, па све до функционера поменуте партије који заузимају значајне положаје у градској управи а нису толико познати јавности.

У овом материјалу обраћене су само оне афере за које смо успели да обезбедимо материјалне доказе, док је одређени број остао за неку другу прилику, с обзиром да се до доказа тешко долази.

Приређујући ово издање, циљ нам је био да непобитним чињеницама разоткријемо суштину, како појединачних градских функционера, тако и Српског покрета обнове у целини. Та суштина се одавно већ назирала, и о њој се већ дugo прича по чаршији, али нико до сада није на сличан начин покушао то и да докаже. Сматрајући и то својом људском и политичком обавезом, решили смо да терет доказивања преузмемо на себе.

Без обзира што због објективности нисмо писали о оним аферама за које тренутно немамо необориве доказе, сигурни смо да је и ово доволно да се докаже да је смисао постојања Српског покрета обнове крађа, отимачина и превара. Групна и лична материјална корист постала је врховни програмски принцип те странке. Планови отимачине градског богатства су једини планови и програми о којима размишљају и које спроводе по сваку цену.

Запослiti све рођаке и пријатеље, поделити сродничима станове, пословни простор, земљиште био је први посао који су обавили. У многим крађама оставили су своје трагове. Следећи те трагове успели смо да дођемо до њихове суштине, до њих у правом светлу.

Читајући овај материјал, сваком поштеном човеку наметнуће се питање: "Кад је тако, зашто су још увек на власти?" На то питање одговор је једноставан – зато што, нажалост, имају подршку левичарских партија у Скупштини Београда. А ако се питате до када ће бити тако, мислимо до првих избора, којима се надамо врло брзо.

Стево Ђрагишић

Pendreci sejali užas ulicama

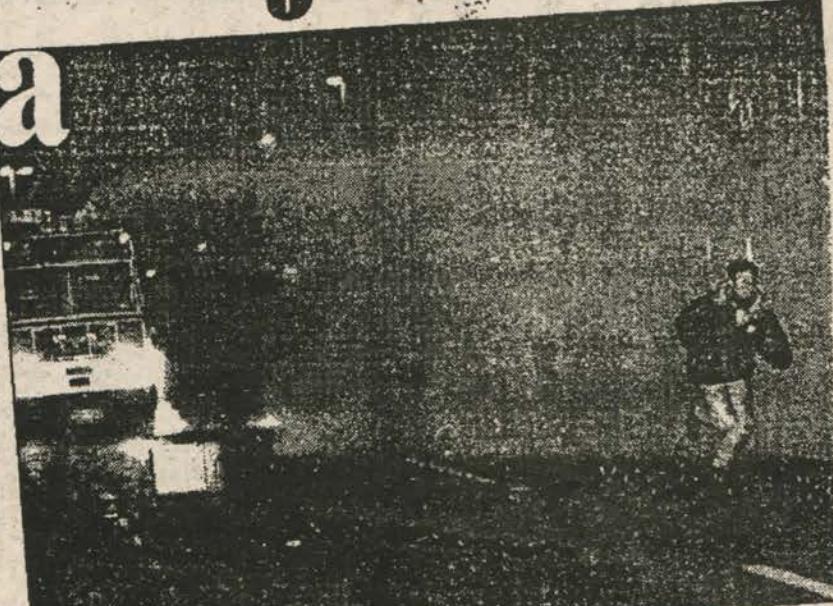
Upotrebljeni vodeni topovi, pendreci, suzavac. Više desetina ljudi lakše i teže povređeno. Akcija čišćenja Brankove i ulica oko Trga Republike trajala satima

Nezavisnim radio stanicama u to vreme iz centra grada javljali su se slušaoci sa pričama da policija na ulicama hapsi sve redom.

Reditelj koji nije smeo da se predstavi, ispričao je da su policajci u Francuskoj brutalno pretukli grupu od desetak mlađića koji su prolazili. Moncima je naredeno da se okrenu ka zidu, a onda je počelo besomnčno prelivačivanje.

Užas, stamota, bruka - bile su reči koje su se preksinio najčešće čuile na ulicama Beograda.

Sedamdesetpeto protestno okupljanje građana pođelo je kao i sva prethodna. Kolone ljudi iz svih delova grada slivale su se ka Trgu Republike. Policiji nije bilo ni traga. Oko 20.30 više desetina hiljada ljudi na Trgu čekalo je samo da im se

Vodeni top u akciji u Brankovici

Uz palice i cokule

- Imali smo više od pedeset intervencija, ljudi smo zbrinjavali na licu mesta, u Studentskom urgentnom medicinskom centru i na klinici „Anlavac“. Kaže za „Blic“ primarijus doktor Slobodan Ivanović, direktor ove klinike.

- Povrede su nanete dejstvom tuge sile olučastog Izleda (palica), i dejstvom tuge sile (cokula) - objasnio je doktor Ivanović.

B.V.

pokušavaju da pruže otpor palicama i kameničama, ali time još više razdražuju ionako pobesne specijalce. Vuk Drašković, okružen obezbeđenjem uspeva da pobegne. Ceh plača Vesna Pešić i glumac Ljuba Tadić.

Ispaljuju se suzavac i gurneni meci. Policajci deluju posebno besni na pripadnike „sedme sile“. Udaraju, udaraju, udaraju... u menama gada

УПОРНИ ДО КРАЈА

● Од недеље поподне студенти траже да прошetaju Београдом, а полиција им то не дозвољава ● Патријарх поново благословио студенте ● Маратон без

БЕОГРАДСКИ студенти и милиција настављају игру надржљивosti. Упорни и једни и други, скакajući нестисано од прескока у одесеравају у Коларчевој улици. Пред колоном студената кордона у плавом смењује се скакот сага. Као бе у хадметашу подножију дуже, тешко је предвидети јер, очигледно, једни другима испитују надржљивост.

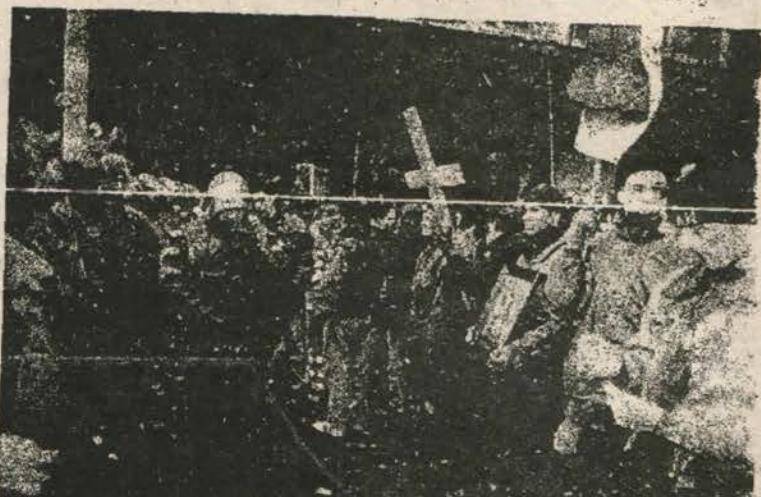
За разliku od претходnih акција, „Баумбах“ против блокаде“, када су кордон милиције поистицали како замре живот крстопозните, а студенти тада настапљали штетву, свога пута, почили више од двадесет седам игре изнурења и једни им други нису напуштили своја места. Обраћајући се колегама са изненадом говорише, чланови Извлачењског одбора Студентског протеста, повељили су да ће изdvojiti дате од милиције:

Од почетка акције, студенти су се обратили много личности из јавног живота, а протести су се приручили и просветским радnicima, члановима синдиката

текакли без исиделата, у готово картиčanskoj atmosferi.

Гост студената био је и др. Јајко Врачар, академски ректор Београдског универзитета, а у току дана, нешто пре 15 сати, академије у протесту посебно је и патријарх Српски, гостодник Павле. Он је рекао:

Бог Вас благословио. - Молимо се Богу да нам дарује мир, да се одмирамо од свих несрећа и да им, наша младост и буђење, дочекате времена боли и срећаја од ових. Молим вас да већимајте лестине и правде, као и до сада, искazuјете се мирни начин, достојан и-

КОРДОН ПРОТИВ КОРДОНА: Милиција и студенти у Коларчевој улици

Снимка: Z. Ђорђевић

КОАЛИЦИЈА

ВЕЛИКА СРБИЈА

БРОЈ 610

ГОДИНУ ДАНА ВЛАДАВИНЕ СПО У СКУПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА

КАКО ЈЕ СВЕ ПОЧЕЛО...

Од коалиције "Заједно" до једнопартијске управе Српског покрета обнове

Да човек не поверије, шта још треба овом београдском народу да се деси, да би коначно почeo да прави разлику између правих и лажних пророка, који ће их одвести у "боље и праведније сутра". Оно што је очигледно, јесте да су "триљење" и "заборавност" главне и ол случају је особине људи смештених на овом простору. Тек с времена на време концентришу своју енергију и каналишу је у правцу бунта, али по правилу дозволе да им се наметне лажни "месија". Да ово није још једна у низу фраза, намерно "случајног" пролазника кроз београдске улице, бележи историја, зар не?

Не треба се пуно враћати у прошлост, да би хроничар забележио законитост рушилачке енергије која је од наше метрополе, тог административног, економског и културног центра некадашње и садашње Југославије, направила феникса. Довољно је вратити се у зиму, тачније 17. новембра 1996. године. Баш у ту тачку времена, одакле почине права апокалипса, незапамћена на европском тлу дводесетог века и веома болна, јер "јахач Апокалипсе" није "туђе горе лист", већ је део свих нас. А како каже наш народ: "Највише боли кад удари свој на свога". Ето, то се управо нама дешава у континуитету већ две године... Него, да не би отишли у "ен", да се вратимо сущтини, а то је да вами редовима који долазе, а становници сте Београда "освежимо памћење", да вам покажемо за које сте се лидере смрзвали два и по месеца и шта су они то урадили од свега што су се "сити" наобећавали, а тада је звучало као врхунска истина.

Дакле, време је 17. новембар 1996. године... Када почине прича о београдским локалним изборима и то баш моментом затварања биралишта у ноћи 17. новембра.

На основу података добијених од својих чланова изборне комисије, коалиција "Заједно" је израчунала да је у Скупштини Београда победила.

Два дана касније, 19. новембра предвече, Градска изборна комисија је саопштила прелиминарне резултате избора за београдски парламент, по коме је коалиција "Заједно" освојила 60 одборничких места, коалиција СПС-ЈУЛ 23, Српска радикална странка 17, а Демократска странка Србије 2. За 10 одборничких места избори су морали да се понове због кршења законске процедуре. Истовремено, Радомир Лазаревић, председник Градске изборне комисије, изја-

Lideri Koalicije „Zajedno“ uputili pismo OEBS-u Hitno posmatrače u Jugoslaviju

Predsednik odbija da primeni izveštaj OEBS

БЕОГРАД - Lideri Koalicije „Zajedno“, Vuk Drašković, Zoran Đindjić i Vesna Pešić uputili su juče zajedničко писмо председавајућем OEBS Njelu Helvegu Petersenu, којим га обавештавају да Slobodan Milošević odbija да примени други део Gonsalesovog извеštaja, који се тиче Okruglog stola о izbornim uslovima, и траže да OEBS hitno пошаље svoje posmatrače u Jugoslaviju.

- Господин Milošević и njegova владајућа странка одлучили су да prekrše препоруке iz Gonsalesovog izveštaja. Zvanično je saopšteno da Okruglog stola neće biti, da režim ne dozvoljava deblokadu državne televizije i осталих državnih медија, као и то да će režim, по svojoj volji, менјатi izborni zakon.

Molimo Vas da OEBS, што је могуће hitnije, пошаље izborne posmatrače u Beograd, jer је nominacijom gospodina Miloševića za

председника Jugoslavije ovde već почела izborna кампања владајуће странке - пиše izmedu ostalog u писму upućеном данском министру inostranih poslova i predsedavajućem OEBS, чију су englesku, ne i srpsku, verziju potpisali Drašković, Đindjić i Pešić. Inicijativa је, како је izjavio portparol SPO Ivan Kovačević, потекла од председника SPO.

Lideri Koalicije se, међутим, nisu lično срели како би usaglasili текст писма.

Kovačević је ponovio да SPO подржава промену Ustava SRJ, којом bi bilo omogućeno да се шef savezne države бира на izborima, jer bi, како је rekao, на тај начин Milošević bio пораžен.

Portparol SPO је, takođe, rekao да се на dnevnom redu данашње sednice Upravnog odbora Studija B ne nalazi тачка o proширењу UO predstavnicima SPS i SRS. M.P.

**Kampanja
SPS
počela**

ПРЕТРЕСАЊЕ ИЗБОРА

МИНИСТРИ иностраних послова петнаесторице Европске уније дани су једну од "врхних" тачака дневног реда чија је ситуација у СР Југославији.

Уочи састанка представници холандског председништва најављују да ће „Савет размене министарства о односима Уједињене Краљевине ико и опозицијом, новодом догађају у СРЈ, имајући у виду извештаја Феликса Гонсалеса о локалним изборима од 17. новембра“.

Холандија, као председнију ЕУ у овој половини године, подсећа да је „председништво већ изјавило да је без разеријено усвојило препоруке из свогашње“ Феликса Гонсалеса.

На састанку ће бити размотрена и резолуција Европског парламента у којој се захтева да се замисли сви контакти, економски и трговински пословни Уједињене Краљевине и петнаест земаља чланица укупно СРЈ не прихвати све препоруке

ОЕВС у вези са резултатима локалних избора. Савет министара ЕУ је већ замрзоа, после поништавања другог круга локалних избора, одлуку о давању олакшице за избор Југославији.

На састанку ће бити речи и о другим изборима на просторима претходне Југославије. Председавајући најављује разговор о изборима који током године треба да се одрже у Хрватској, Босни и Србији. Што се тиче избора у Хрватској, предвиђених за март, каже се да ће „Савет јавног посебно да се позиција на њима ће одржавање у Источној Славонији“.

Министри ће дискутувати и о питанју које се повређује у писму председника РС Благоје Павловића упућено Уједињеним нацијама у коме се

● Када ће бити однос према СРЈ зависи од чега ће бити одлука о Србији прихватити препоруке ОЕВС-а о локалним изборима.

● На тапету и препстојети избори у Србији, Хрватској и Босни, као и писмо Благоје Павловић Уједињеним нацијама у коме се одбија изручење Карашта и Младића суду у Хагу

одбија изручење Карашта и Младића Ханском суду. Ово писмо је уочи састанка прокоментарисано као „документ који тешко може да буде од помоћи“.

Најзад, Комисија ЕУ ће информисати петнаест министара о резултатима првијемог састанка за Конференцију донатора која треба да се одржи у марта у Бриселу, у организацији Светске банке и Комисије.

Д. САЛИЋ

СПОНЗОР САРТИД 1913

вио је да је Социјалистичка партија Србије поднела 461 приговор на изборну процедуру и резултате избора, али да је већина одбијена.

Међутим, за разлику од Градске изборне комисије, Први општински суд у Београду, коме се обратила Социјалистичка партија Србије, прихвата приговоре ове партије и поништава 33 мандата коалиције "Заједно" и расписује поновљене изборе за та упражњена места. Лидери коалиције позивају своје бираче да не излазе на поновљено гласање, а после тог трећег круга избора саопштени су нови резултати избора по којима коалиција СПС-ЈУД има 66, "Заједно" 32, Српска радикална странка 10 и Демократска странка Србије 2 одборничка мандата.

Жалбу коју је Градска изборна комисија упутила Првом општинском суду на ову одлуку, суд је одбacio, па се Градска изборна комисија и "Заједно" скоро истовремено, али одвојено обраћају Врховном суду Србије, тражећи ванредни правни лек на решење Првог општинског суда.

Међутим, како и Врховни суд потврђује одлуку Првог општинског суда, Радомир Лазаревић и Градска изборна комисија предузимају још три ванредна правна лека: Савезног суду подносе захтев за ванредно преиспитивање судских пресуда Врховног суда Србије "Због повреде Закона", а код Савезног и Републичког јавног тужиоца покрећу иницијативу да подигну захтев за заштиту законитости. Савезни суд се огласио ненадлежним, и од тога часа настаје скоро месец дана затишје.

У Београду и у многим градовима у Србији трају масовни протести грађана због поништавања изборних резултата али, није само то био разлог бунте огромног броја грађана, већ и све оно што се на овим просторима издешавало – ратна разарања, колоне избеглица, хиперинфлација, криминал – све је то оставило трага и пригушило "урлик", који је чекао да изађе из груди људи, које би иначе експлодирале да се нису "десили" локални избори. Они који су и те како препознали огромну енергију (која се створила тада и ко зна када још) искористили су је и повели својим паролама у правцу своје личне користи, а тада је оним малобројним самосвесним посматрачима све мирисало на монете многих западних земаља. Уосталом, као и пример да се негде "напољу" живи као у рају (који су тада прижељивали сви учесници протesta и веровали да ће их коалициони партнери и повести у том правцу) улице Београда су биле преплављене заставама тих земаља. Тих је дана чаршија причала да лидери коалиције не излазе из одређених амбасада (чак је и маринцима из Кнеза Милоша дојдио лик Вука Драшковића и супруге му), док су се "шетачи" смрзавали и добијали батине, али су и даље "слепо" веровали да се њихова бука (шерпе, лонци и пишталјке), до Бога

Из времена обмана...

чује, те ће Свешишњи исправити све неправде које су их задесиле – и то што се нема паре, што се остало без послана и крова над главом, а посебно ту што је живот на овим просторима у то време постао прави луксуз... Народ је тих два и по месеца тражио кривца и био спреман на "линч", како би олакшао себи и бар на неки начин ублажио бол. Знао је то већити "месија" овога поднебља, просечни књижевник и "залутали у политику", господин Вук Драшковић, те је "ухватио" ту енергију, улио поверење и повео народ је... сада се показало праву пропаст. Пошто, очигледно је већ свима, да је јатични велики трговац. Њему су сви ти убоги људи послужили у трговини за по неко ресурско место (уосталом није му први пут – сећате се 1992. године, када је себе, већ, видeo као министра иностраних послова).

Истини за вољу, многи ауторитети су га уплашили, јер су добро знали да је "масу тешко контролисати" и очекивали су сваког тренутка да им та енергетска "бомба" експлодира" у лице". Покушавали су округлим столовима, психолозима, социологима, панел-дискусијама, па чак и психијатрима да обуздају тај "латиноамерички синдром", зиме 1996/97. Међутим, од свега тога ништа није пошло за руком...

Градска изборна комисија се поново оглашава средином јануара: на иницијативу Горана Илића, члана Градске изборне комисије, проглашавају се ништавним раније одлуке Првог општинског суда, а стање се враћа на оно од 17. новембра, по коме са 60 одборника коалиција "Заједно" има већину у Скупштини Београда. У законском року за жалбе Социјалистичка партија Србије и Српска радикална странка подносе одвојене приговоре на ову одлуку Градске изборне комисије Првом општинском суду. Након овог потеза, сам Први општински суд се обраћа Врховном суду Србије, тражећи сопствено изuzeће и спор, док Градска изборна комисија тражи од Врховног суда Србије да изузме из спора како председнике и све заменике Врховног суда, тако и председнике и све заменике Окружног суда у Београду, као и све судије Првог општинског суда.

Одбацијући све ове захтеве, Врховни суд Србије враћа случај у суднице Првог општинског суда, који затим, поништава одлуку Градске изборне комисије. У часу када је Радомир Лазаревић затражио од Републичког јавног тужиоца да реагује, а јавност преко средстава информисана била обавештена да ће тужилаш можда и реаговати, стигло је писмо председника Србије премијеру Марјановићу... С обзиром на добре "везе" и редовне консултације у просторијама амбасада, лидери коалиције су издејствовали да "постижборну кризу" реши ОЕБС. Тако је на основу Гонзалесовог извештаја и великог притиска међународне заједнице дошло и до лекс специјалиса, којим су се признали избо-

НЕМА МИРА У "ЗАЈЕДНО"

Свађају се и у туђој кући

У општинама у унутрашњости Србије у којима коалиција држи власт, пре-

ПОСЛЕ СМЕНА И ОСТАВКИ У ИЗВРШНОМ ОДБОРУ

Поново једностраначка влада

Од градских секретара једино је до сада оставку поднела Горица Мојовић, која је била задужена за културу. – Чланови владе из ДС су према градским законима и даље на функцијама

После оставки чланова градске владе из редова ДС-а и ГСС-а које су изазване смешном досадашњег градоначелника др Зорана Ђинђића, у градској управи, како се сазнаје, једино је још оставку поднела Горица Мојовић, градски секретар за културу.

За сада је извесно да је захваљујући „вештом потезу“ Спасоја Крунића избегнута криза у Извршном одбору, а тиме, вероватно, и криза у раду комплетне градске управе. Како је већ познато, председник Извршног одбора на „житној“ седници Скупштине града затражио је смenu потпредседника и два члана владе из редова ДС-а. Овом одлуком и именовањем три нова члана кабинета, коју су подржали одборници обезбедио је „регуларан“ рад владе.

За одржавање седница и доношење одлука потребно је да се окупи више од седам чланова владе, која има укупно 15 чланова. Према тумачењу Биљане Кајганић, секретара Скупштине града, чланови градске владе из ДС-а и ГСС-а, који су подне-

Пословника и даље су чланови Извршног одбора.

Пословником је предвиђено да члан Извршног одбора који је „поднео оставку или који је разрешен, остаје на дужности до избора новог Извршног одбора, а најдуже 30 дана од дана оставке, односно разрешења“. У досадашњој скупштинској практици познат је и случај да је члан владе који је поднео оставку на своју функцију, „замењен“ тек после десет месеци.

У овом тренутку још је рано говорити како ће Спасоје Крунић, односно његова странка, попунити управљења места у Извршном одбору. СПО у Скупштини града има 34 мандата, што је недовољно да би се обезбедила подршка одборника Скупштине града, тако да се сасвим реално може ускоро очекивати почетак преговора око састава нове коалиционе владе. До тада ће о бројним градским проблемима одлучивати десеточлана једностраначка влада.

Д. Кнежевић

Danica Drašković odbila ruku Zorana Đindića

Beograd 15. svibnja 1997. — Na prijemu u dan gradsku slavu, čestitala samo Škopštiini grada, kome je prisustvovalo nekoliko stotina zvanica. Danica Drašković je sinoć da čestita Slavu grada Beograda Zoranu Đindiću.

Na prijemu u dan gradsku slavu, čestitala samo Škopštiini grada, kome je prisustvovalo nekoliko stotina zvanica. Danica Drašković je sinoć da čestita Slavu grada Beograda Zoranu Đindiću.

● Interesantno je da sinoćnjem prijemu nije prisustvovao Vuk Drašković.

рни резултати од 17. новембра, а који је ступио на снагу 12. фебруара 1997. године.

Према извештају Фелипеа Гонзалеса, личног изасланика председавајућег ОЕБС-а на локалним изборима 17. новембра 1996. године кандидати коалиције "Заједно" освојили су већину одборничких места у 13 општинама у Србији, 8 у Београду и у Скупштини града.

Коалиција "Заједно" победила је у другом изборном кругу у: Пироту, Краљеву, Ужицу, Сmederevskoj Паланци, Вршцу, Соко Бањи, Крагујевцу, Панчеву, Јагодини, Нишу, Зрењанину, Лапову и Шапцу.

Од 16 београдских општина, "Заједно" је освојила 8: Стари Град, Врачар, Савски Венац, Звездару, Раковицу, Палилулу, Чукарицу и Вождовачу.

Од 169 општина у Србији, коалиција "Заједно" освојила је већину гласова (према њиховом извештају од 20. новембра) и то: у Нишу, Новом Саду, Крагујевцу, Пироту, Чачку, Краљеву, Ужицу, Ариљу, Гучи, Пожеги, Новом Кнезевцу, Сmederevskoj Паланци, Малом Иђошу, Јагодини, Бајиној Башти, Бечеју, Сомбору, Србобрану, Кикинди, Инђији, Иригу, Рачи, Темерину, Зрењанину, Тителу, Звечану, Лапову и Опову.

Тако је, већ некако, била превазиђена двоји по месечна "постизборна криза" или и озваничен период "хода по мукама". Дакле, свима нама, који смо судили по радију а не по гневу, било је јасно да је коалиција вештачка творевина и од самог почетка "слатка превара за народ" и да ће кад тад почети да "пуца по шавовима". Тако је и било...

Почетак краја коалиције

Стварање коалиције "Заједно" било је усмене природе, дакле, међу трговцима (јер они то јесу били од самог почетка) схватило би се да је реч о поверењу. Међутим, баш каја је реч о међусобном поверењу, Српски покрет обнове је предложио текст споразума којим би се озваничили сви усмени договори током протеста, па и сам избор Зорана Ђинђића, председника Демократске странке, за градоначелника Београда. Предлог Српског покрета обнове је био да се функције деле по принципу "обавезне солидарности", односно да се ниједна од чланица коалиције другој не сме мешати у кадровску политику. "То је и потписано као начело при склапању уговора о коалицији пред изборе", присећао се тада лидер Српског покрета обнове Вук Драшковић.

Српски покрет обнове је тада предложио да се свуда где је странка имала и до петине одборника више од Демократске странке, све функције деле на једнаке делове, али да се разлика преко 20% у корист било које странке мора одразити и приликом састављања градских влада... Између оталог, тада је и господин Вук Драшковић рекао да је разлог

инсистирања на потписивању овог документа и "захтев чланства које од нас тражи доказе да се можемо договорити о свему, прецизирати и заједно учврстити тако да онемогућимо перфидне игре коалиције СПС-ЈУЛ на разбијању "Заједно"..."

Истина је била да нико са стране није могао разбити ништа што је од почетка било "труло". Оно што је било очигледно јесте да ће огромна количина сујете "поремећене личности" Вука Драшковића и верне му пратиље Данице Драшковић, прогутати коалицију и целокупан народ који је у њима видео "сламку спаса" бурних година преживљавања.

Чак и тада о споразуму који је Драшковић презентовао јавности, у Демократској странци нико није имао било каква сазнања, чак су тврдили да никакав споразум којим би се регулисали избор градоначелника Београда, као и подела посланичких и одборничких мандата није стигао из Српског покрета обнове нити су упознати са његовом садржином.

Тада је врх Српског покрета обнове био огорчен због тога што Демократска странка "јурца" около и тражи новог "Хавела". Спор унутар коалиције није настао само по питању места градоначелника Београда, већ и око функционерских места у градовима где је победила коалиција, из простог разлога што је Демократска странка тражила дуплирање сваке функције и принцип да се у градским скупштинама одлуке доносе двојећинском, а не простом већином. Српски покрет обнове, са друге стране, инсистира на простој већини, јер тврди да је у највећем броју градова освојио далеко више одборничких мандата од Демократске странке.

Други моменат који је био очигледан пример раскола у редовима коалиције јесте и идеја о оснивању "студентског парламента" која није нашла на разумевање свих чланова коалиције "Заједно", која је, пре свега, преко Демократске странке имала солидно упориште међу језгром "студентског протеста". То је било потпуно разумљиво, с обзиром на састав чланова "младих демократа" те је тада лидер Демократске странке Зоран Ђинђић аплаудирао оснивању парламента на Универзитету у Београду и говорио да је изузетно добро да постоје такве форме организовања, чиме се "студентски покрет институционализује", док је председник Српског покрета обнове Вук Драшковић био мишљења да то није добро решење. Нешто раније Даница Драшковић, функционер Српског покрета обнове, веома виспремено је изјавила да је формирање "парламента једна обична глупост", уверена ваљда малим утицајем Српског покрета обнове на чланове Главног одбора "студентског протеста".

У то време (друга половина фебруара 1997. године) и страни медији су се

бавили унутрашњим односима и рељацијама између Драшковића и Ђинђића. Тако је и француски дневник "Либерасион" писао (пренела "Политика" 25. фебруара 1997. године): "Опозициона коалиција "Заједно" показала се крхком већ са инсталирањем једног од својих вођа на место градоначелника Београда. Пукотине у коалицији се назиру у оштрој критици Вука Драшковића Зорану Ђинђићу да се "одваја од народа" која је јавно изречена на Тргу републике".

Слично је и са ранијом Драшковићевом оценом да је организовање празника победе "превише разметљиво".

Лист наводи да је "латентно супарништво" постојало од самог почетка између два лидера и да је само Весна Пешић лидер "Холбрук коалиције" успевала да га заустави.

Обрачуни унутар коалиције пренети су из Београда у Москву, ако се сматрате, ту су се налазили лидери коалиције. Тада је један од опозиционих лидера примећивао да коалицију "више не може да залепи ни амерички лепак". Сукоби су чак ишли до таквих размера, да су се коалициони партнери јавно посважали на конференцији за новинаре у Русији (где су отпутовали аранђманом тада њима омиљеног америчког бизнисмена и бившег југословенског премијера Милана Панића). У московским круговима, близким коалицији "Заједно" оцењивало се да је одсуство лидера Демократске странке Зорана Ђинђића направо отворен знак потврде да је "Заједно" пред распадом.

На локалној политичкој сцени одборници беже из коалиције, која није имала јединствен став ни по једном члану. Стога су у Новом Саду и још неким градовима где је коалиција победила били све гласнији захтеви за новим локалним изборима. Све су јача била препуштања на линији Српски покрет обнове – Демократска странка. Тако је и вечити просечни архитекта Спасоје Крунић тада изјавио да Зоран Ђинђић "испира мозак Београђанима, те да Скупштину користи за властиту промоцију".. (очигледно је било да су правили "плодно тле" за потпuno једнопартијско преузимање локалне власти у свим њеним областима).

Некако су се у том временском интервалу све политичке фигуре локалне "позорнице" бавиле анализом раскола унутар коалиције. Тако је и потпредседник Демократског центра, Бора Кузмановић, изјавио листу "Борба" и "Политика" да је "очигледно да се унутар коалиције води нека врста "рат" у рукавицима и да ту влада ривалство због неслагања око поделе власти".

Средства јавног информисања била су "обасута" међусобним политичким препуштањима двојише партнера. А чаршија је тада "шушкала" да је "јабуку раздора", по не зна се који пут, између Драшковића и Ђинђића убацила амби-

Gradonačelnik zatražio pravno mišljenje povodom isteka mandata Skupštine grada

Odbornicima prestaju mandati tek kada se verifikuju novi

Odborniku prestaje mandat iz stava 2. tač. 2. ovog danom verifikacije mandata novoizabranih

postaju danom kada im se izda uverenje, već kada im verifikaciona komisija na konstitutivnoj sednici verifikuje mandate.

Година XLIII Број 3

2. фебруар 1997. године

Цена 10 динара

Скупштина града Београда, на седници одржаној 21. фебруара 1997. године, на основу извештаја Верификационе комисије а и на основу члана 6. Пословнина Скупштине града Београда („Службени лист града Београда”, број 18/94 и 21/94), донела је

ОДЛУКУ

О ВЕРИФИКАЦИЈИ МАНДАТА ОДВОРНИКА У СКУПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА

1. Верификују се мандати одборника у Скупштини града Београда на изборима одржаним 3. и 17. новембра 1996. године, и то:

1. Горана Алексића
2. Јасика Алексића
3. Зорана Алтичића
4. др Гордане Аничић
5. Милорада-Миће Атанацковића
6. Небојше Атанацковића
7. Душана Баједа
8. Ненада Богдановића
9. проф. др Милана Божића
10. проф. др Радомира Борисављевића
11. Боривоја Боровића
12. Александра Букумировића
13. Горана Весића
14. проф. др Слободана Вуксановића
15. Божидара Вучуровића
16. Славка Гајића
17. Душана Глушца
18. Зорана Гогића
19. Славиша Даковића
20. Предрага Докмановића
21. Горана Драганића
22. др Јована Драгишића
23. Стеве Драгишића
24. Савка Дукалица
25. др Зорана Ђинђића
26. Александра Ђорђевића
27. Радомира Ђурђевића
28. Марке Ђуришића
29. др Слободана Жујовића
30. Микодрага Златановића
31. проф. др Томислава Јаковића
32. др Драгана Илића
33. др Владана Јанићевића
34. Душана Јанковића
35. Милана-Жире Јанковића
36. Раденка Јевтића
37. Пајла Јеремића
38. Томислава Јеремића
39. др Томислава Јовановића
40. Александре Јоксимовић
41. Небојше Јорѓаковића
42. проф. др Ивана Ковачевића
43. Срђана Коларића
44. Драгана Копчалића
45. Милана Костића
46. доц. др Наде Костић
47. Страјина Костића
48. Спасоја-Паје Крунића
49. др Миролуба Лабуса
50. Јануаре Лучић
51. Дејана Малија
52. Предрага-Максе Максимовића
53. проф. др Вучете Мандића
54. Момира Марковића

55. Александра Михамловића
56. Живорада-Жиже Милосављевића
57. Драгослава Милићковића
58. Милосава Милићковића
59. Зорана Милошевића
60. Милење Милошевић
61. Мирослава Пауновића
62. мр Александра Милутиновића
63. Войислава Михаиловића
64. Мирољуба Несторовића
65. Слободана Нешковића
66. др Јануаре Николић
67. Драгана Обрадовића
68. др Слободана Паламаревића
69. Драгомира Павловића
70. Ратка Павловића
71. Слободана Павловића
72. Милана Перећића
73. др Мирдрага Петровића
74. др Надежде Пониквар
75. др Јубиље Поповића
76. Среће Поповића
77. Градимира Потића
78. др Радоја Прице
79. Гордане Пуалдић
80. Милана Путниковића
81. Радосава Радојчића
82. Чедомира Радојчића
83. Пере Радановића
84. др Велимира Радосављевића
85. Милете Радосављевића
86. Драгана Радуловића
87. Дејана Радуловића
88. прим. др Лазара Радуловића
89. Дулдана Ракића
90. Милутина Рађеловића
91. др Гвоздена Росића
92. Зорана Савића
93. Младина Сапунџића
94. Славка Секулића
95. Војислава Симановића
96. Милана Симића
97. Југослава Симозића
98. Срђана Смиљковића
99. Драгана Стевановића
100. мр Радоване Стевановића
101. др Светлане Стилчевић
102. Зорана Стојановића
103. Гордане Тодић
104. Младина Топаловића
105. Милете Цицовића
106. Саше Цупрића
107. мр Небојше Човића
108. Александра Чотрића
109. др Вojислава Шешеља
110. мр Жарка Шешелије.

2. Ову одлуку објавити у „Службеном листу града Београда“.

Скупштина града Београда

Број 020-24/97-XIII-01 -21. фебруар 1997. године

Председавајући
др Радоје Прица, с.р.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

циозна (можда је правилније рећи болесно амбициозна) Даница Драшковић.

Српски покрет обнове, према власти том убеђењу, изигран у више наврата, никада више није држао до јавне речи коалиционих паренера и био је децидан у томе да ће узимати за озбиљно само ставове Демократске странке и Грађанског савеза Србије, које су утврдили главни одбори - највиши органи тих странака. Дакле, Српски покрет обнове верује само папирима и форумима, а не ономе што причају Ђинђић и Пешићева.

Разочарање у лидера "Заједно", после многих "шетача", почели су тада јавно да изражавају и партијске присталице ниже ранга. Један од таквих је и пензи-

не може да се окупи већ више месеци, иако се без њега не могу доносити практично никакве одлуке у име коалиције.

Штавише, Српски покрет обнове тада (по већ опробаном "рецепту") проширује број услова које Ђинђић и Пешићева морају да испуне да би се уопште сазвао савет коалиције.

Притом, портпарол Српског покрета обнове, Иван Ковачевић, тада је констатовао да Демократска странка и Грађански савез Србије разговарају о ширењу коалиције са "кухинским странкама, односно партијама које се сastoјe од једне кухиње, факса и једног гласача". У даљим препуџавањима на линији Српски покрет обнове - Демократска странка Спасоје Крунић, председник

Како би вам читаоче употпунили слику тадашњих не(прилика) у "Заједно", подсетили бисмо вас и на писање "Телеграфа" који је у својој сталној рубрици "Губитник" сместио (то нас је баш зачудило) математичара по вocationији Милана Божића иначе шефа политичког савета Српског покрета обнове по функцији, коме како се наводи, Михајло Свилар, градоначелник Новог Сада, није хтео да да "рекет". Лист је писао да је Свилар то јавно изјавио на конференцији за новинаре, подстичући тиме све расиреније приче да Даница Драшковић са својим "друговима" у врху странке "рекетира" опет своје председнике општина по Србији, а Божић је најближи Драшковићки.

Коментатор "Телеграфа" за Милана Божића, математичара по образовању, тада је писао да и не зна колико је странака променио и да у Српском покрету обнове сада има улогу "чистача", тј. "једва чека да Вук нешто лане, па да он га почисти".

Како би вама који читате ове редове показали своју објективност у праћењу хронологије скоро двогодишње владавине (21. фебруар 1997. године прва конститутивна седница Скупштине града), прво коалиције, а убрзо самог Српског покрета обнове, трудимо се да вас не подсећамо на то да је Српска радикална странка била веома гласна, чак, како су нас медији тада "прозивали" и веома агресивна у скретању пажње на: "продаваје магле, ситне шићарције, ловце у мутном и целате свога народа", већ покушавамо да вам искључиво чињеницама (и то оним којима су једни о другима писали коалициони партнери) склопимо мозаик како време прошло не би "пало" у заборав, а све у циљу "не поновило се".

Него, да се вратимо распадању "Заједно" - све сумње и дилеме за опстанак коалиције биле су решене на једном пријему на Спасовдан - слава Београда - где је Даница Драшковић одбила испружену руку тадашњег градоначелника Зорана Ђинђића, сасвим супротно српској традицији и народним обичајима (уосталом, када је дотичној госпођи билостало до било чега сем личних интереса), те је славу честитала својим "пуленима" Спасоју Крунићу и Милану Божићу. Притом, није занемарљиво и то да том пријему није присуствовао њен супруг Вук Драшковић.

После тога било је само питање времена када ће се распад коалиције озваничити. Очекивани момент десио се 30. септембра 1997. године сменом Зорана Ђинђића са места првог човека Београда, а са њим су отишли и остали функционери из редова Демократске странке из градске управе директно у "владу у сеници". Тада је и било оних из редова симпатизера Српског покрета обнове који су веровали да брачни пар Драшковић говори истину, али све што је брачни пар хтео јесте следеће...

"Нисмо се тако договорили"

онисани дипломата Илија Ђукић, бивши министар спољних послова у краткотрајној влади Милана Панића. Тада је лист "Политика" пренела подуже Ђукићево писмо у коме је он изражавао жељење "што агонија заједништва коалиције "Заједно" већ прелого траје". Он је тада, између остalog навео и то да "Заједно" својим "међусобним сукобљавањем и удаљавањем, демонстрира не само одсуство програма заједничког деловања већ и минимум здравог политичког реализма и прагматизма, чиме је на најбољем путу да изневери грађане "шетач" и демократску јавност Европе". Господин Ђукић сву кривицу за стане у "Заједно" превалају на Драшковића, с обзиром да Српски покрет обнове не узима за озбиљно захтев Демократске странке и Грађанског савеза Србије, да што пре сазове председнички савет - врховни орган посвађање коалиције, који

Извршног савета Београда, оптужује (кога би другог) несретне новинаре да су у суштини "они лажима убацили раскол у коалицију".

Међутим, некако баш по повратку из Париза Спасоја Крунића и Зорана Ђинђића новинари су у циљу одбране своје професије, директним сучељавањем са припадницима градске власти наутили да коначно реше дилему ко је крив за раскол у коалицији. Лидер Демократске странке је тада изјавио да су његови односи са господином Драшковићем "видљивогоршани", а на новинарско питање да ли још постоји коалиција "Заједно", председник Демократске странке Зоран Ђинђић одговара питањем: "Да ли постоји Бог?" Будући да се Зоран Ђинђић својевремено изјаснио као атеиста, одговор је присутним новинарима у најмању руку био задовољавајући.

НЕПОТИЗАМ КАО ПРИНЦИП СРПСКОГ ПОКРЕТА ОБНОВЕ

Све што су хтели су рођачке прерасподеле функција...

Читава власт у Београду је организована на основу рођачких кланова, а клан породице Драшковић изгледа овако:

1. Веселин Башковић, директор Дирекције за градско грађевинско земљиште – рођени брат Данице Драшковић,

2. Горан Башковић, члан Извршног одбора Скупштине општине Чукарица – рођени брат Данице Драшковић,

3. Славица Алтипамарков, секретар за образовање Скупштине Београда – сестра Вука Драшковића,

4. Војин Кртолица, члан Управног одбора ГСП-а – зет Вука Драшковића,

5. Драган Маџанковић, члан Извршног одбора Скупштине општине Звезда – зет Данице Драшковић,

6. Веселин Јовићевић, директор ЈП "Градске питање" – рођак Данице Драшковић,

7. Боривоје Боровић, члан Председништва СПО-а, иначе зет Данице Драшковић такође је "удену" своје рођаке:

8. Борисав Боровић, председник Извршног одбора Скупштине општине Палилула – рођени брат Боривоја Боровића,

9. Биљана Боровић, заменик секретара за управу Скупштине града (по кулоарским причама будући секретар Скупштине града) – сестра Боривоја Боровића,

10. Радомир Живковић, директор Инфостана, иначе кум Боривоја Боровића,

11. Весна Живковић, секретар за дејствују и социјалну заштиту – кума Боривоја Боровића,

12. Спасоје Крунић, председник Извршног одбора Скупштине Београда, поставио је свог брата Твртка Гаврановића за секретара саобраћаја,

13. Милан Божић, потпредседник Скупштине града поставио је своју сестру Дору Петровић на место председника Извршног одбора Скупштине општине Врачар,

14. Александар Милутиновић је поставио своју жену Милицу Милутиновић на место потпредседника Скупштине општине Палилула,

15. По угледу на Драгана Којадиновића који је у Студију Б (где је иначе и директор) запослио своју жену Данку Којадиновић и њеног брата Александра Васовића, то исто раде и други функционери Српског покрета обнове. Тако је Гордана Аничић, потпредседник Скупш-

„Tajni izveštaj“ samo za Krunića i Božića

Beograd - „Da li vam je pozнато postojanje 'tajnog izveštaja' kome osim vas i Božića pristup imaju još samo Biljana Kajganić i Milo Kovačević, kojim je utvrđeno da su pojedini funkcioneri Skupštini-

ne grada potrošili tri puta više novca od predviđenog iznosa?“, kaže se u odborničkom pitanju koje je predsedniku gradske vlade Spasoju Kruniću uputio odbornik iz redova DS Goran Vesić.

● Vesić takođe, поставља пitanje по којем је основу, у задња четири meseca, zaposleno 48 novih službenika, od којих mnogi ne ispunjavaju zakonske uslove za mesta на којима rade. R. M.

За математичара по струци, један и један увек су три

ВУК ДРАШКОВИЋ О ТОМЕ КАКО И ЗАШТО (НЕ)ФУНКЦИОНИШЕ ЛОКАЛНА ВЛАСТ У БЕОГРАДУ

ДЕМОКРАТЕ ВЕЗАЛЕ РУКЕ

СЛОВАНИЈА РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВУЧКО ДРАШКОВИЋ

• Тврдим да је СПО, можда, једина велика странка која нема ни једну сају, нити има рођачких фирми, а када је реч о Београду, наш највећи проблем је да закријемо све она наспако, криминално и недомаћинско што смо наследили - каже Драшковић • Од Капелемгдана до краја Врачара нема ни једног киоска који није постављен искључиво једном настраним одлукама Демократске странке

КОАЛИЦИЈА. "Задово" у Србији посек мноштво верништва, и уз помоћ Фелдера Годзалеса, освојила је власт, али је та власт, чији се, очигледно и на "таковима" и на "пинти".

Лидерска ветроталасја, или "борб за власт унутар власти" доврашава се да међусобне извештеје коалиционих партнерија буде подизају, ако неки извештеји који је уласк је у њих промениле се, уколико по уснови предлог с председником Влаодом Јовановићем у Србији, већ до краја године.

У међувремену, чине се карактеристичне ситуације на коалиционим партнеријама између извештеја табера, а у "прешевијану", чини се

као "буњар" за криминалце,

и да рођак, за експерта и број

за вогања, и то пре свега

из оних који водеју овом земљом. Од њих очекујемо

да ће свакога са стратешким

одлукама с криминалом

јесте што је у од Демократије

очекујемо да субјекти ал-

бански тероризам.

• Странка без фирми •

• ИНДИЈАНИЈА овој

бенеској - пре свега дај

ку изваждају стратешке оп-

- Демократска и брза пра-
вазаштавна јединица су разеле и ти-
хих аустралијских проблема.
Ми - смо у предизборној
кампањи извешаја јасну про-
грам борбе против крими-
налца и прејека одговор-
них позиција којима крими-
налцима функционерија,
услугујући ту и до некој који
имају истог ИСС и ИСС зарез-
ају, прехађају да у организацији
власти, у сопственским вла-
зама и сличним предметима
управљају сејберијејија-
њаки предузети СПО и ИСС
имају подредају број пред-
ставника и још један број
из ИСС, без обзира на коју
имају изборите или неизју-

• И, итаје ју сопствену?

• Постоји да они разлоги

коалицију "Задово", усно-
ставију са своју коалицију

против СПО, па сада изјавију

тако да је већ

у Србији веома обнов-
љиво

Поводом оштужби на рачун ДС СПО продаје маглу

Јучерашњи налод СПО-а на Демократску странку има за циљ да скрене пажњу јавности са чињенице да су СПО последњих недеља напустиле стотине чланова због завршних преговора Данице Драшковић са СПС-ом око уласка СПО-а у владу Србије. СПО дакле продаје маглу да би са сопственог распада скренуо пажњу медија на друге теме. Што се тиче оптужби СПО везаних за штрајк у ГСП-у и увођење принудне управе, ствари стоје овако:

Главни кривац за штрајк у ГСП-у је председник Крење владе Спасоје Крунић. Он је у септембру месецу ставио свој потпис на документе који гарантују исплату повећаних плати радницима ГСП-а, као и

исплату разлике у периоду јануар-август, иако је знао да за то у градској каси нема средстава. Због тог нереалног обећања Спасоја Крунића, Београђани три дана пешаче.

Политичка позадина штрајка у ГСП-у је тајни договор СПО-а, СПС и ГУЛ, да се у Београду изазве хаос, и тако олакша влади Србије да у Београд уведе принудну управу. То је модел који су СПО и СПС већ разрадили на београдској општини Стари Град.

Уместо нових оптужби и подметања, захтевамо да Крења градска влада понуди хитно решење за штрајк у ГСП-у и тако прекине даље малтретирање Београђана, наводи се у саопштењу Градског одбора ДС.

тине општине Врачар и потпредседник Српског покрета обнове запослила на Студију Б свога сина, Радомира Аничића, а Јован Кажић, председник Скупштине општине Стари Град је у истој медијској кући запослио своју кћерку Софију Кажић.

Драшковић је јавно признао (вероватно у препознатљивим моментима личног надахнућа) да се читава гомила његових рођака налази на директорским функцијама у Београду. Пошто смо вам и сликовито приказали расподелу рођачких функција брачног паре Драшковић, логично је питање колико је рођачка расподела функција тешка у "монетама", стога...

Колико нас Драшковић коштају

Брат Данице Драшковић, Веселин Божковић налази се на челу Дирекције за градско грађевинско земљиште Београда, чији је годишњи приход око 40 милиона немачких марака, а 1998. године је добио додатно на располагање скоро половину свих паре отетих од грађана преко "таксе од 3%", што износи још између 30 и 40 милиона немачких марака.

Рођак Данице Драшковић, Веселин Јовићевић који се налази на челу Грађевинских питања, предузећа чији је приход већи од милиона марака. Остали рођаци Вука и Данице Драшковић који се налазе на челу разних секретаријата Скупштине града, у општинским извршним одборима, управним одборима јавних комуналних предузећа такође располажу милионским свотама. То значи да породица Драшковић преко својих рођака директно располаже са стотинама милиона марака, пара које припадају Београђанима. Наравно, овде су највећи само или високи функционери Српског покрета обнове или функционери Српског покрета обнове који су у крвном сродству са породицом Драшковић. Када би објавили списак имена свих који су у даљем или ближем сродству са породицом Драшковић-Бошковић и породицама других високих функционера Српског покрета обнове, морали бисмо већ да размишљамо о томовима. Него да се вратимо даљим злоупотребама брачног паре... Београдски народжи од вајала "муке мучи са крвом над главом" (те је то један од главних разлога огромне резигнације) вероватно ће се сада запрепастити чињеницом (а и требало би јер је, по који пут, на самарен) да никаде заправо не постоји тачна евидентија с којим бројем становника располаже Скупштина града. Причало се да ће се увести компјутерска анализа података, али је и то прошло по правилу као "мртво слово на папиру" јер прегледност података, поготово када се ради о стамбеној проблематици, никако не одговара актуелној гарнитури градске власти. Да ово одговара истини сведочи и следеће:

1. Милан Комненић, члан председништва Српског покрета обнове, добио је стан у улици Мајке Јевросиме,

2. Љиљана Шоп, члан Председништва Српског покрета обнове добила је стан у улици Д. Јовановића,

3. Јован Кажић, председник Скупштине општине Стари Град добио је стан у најужем центру града,

4. Бојан Димитријевић, потпредседник Извршног одбора Скупштине града добио је стан у улици Париске комунаре,

5. Александар Чотрић, члан Председништва Српског покрета обнове добио је стан "на чување" у улици Алексиначких рудара,

6. Иван Ковачевић, портпарол Српског покрета обнове добио је стан у улици Мајке Јевросиме,

7. Војислав Михајловић, члан Председништва Српског покрета обнове, добио је стан у најужем центру града,

8. Спасоје Крунић, председник Извршног одбора Скупштине града, који је још током зимских демонстрација 1996. године добио стан на Звездари одмах га откупио и препродао,

9. Милан Божић, потпредседник Скупштине Београда, њему је чак два пута додељиван стан на Општини Стари Град,

10. Борисав Боровић, председник Извршног одбора Скупштине општине Палилула добио је стан на периферији града.

Вук Драшковић такође стоји иза највеће обмане за београдски и српски народ као што је "Српски покрет обнове скупља помоћ за Србе на Косову", те попут неких инструментализованих новинара, оптужује све друге странке за

РЕАГОВАЊА ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА ПОВОДОМ ЈИТЕРВЈУ ВУКА ДРАШКОВИЋА ВЕЧЕРНИМ НОВОСТИМА:

ЗАБАВА ЗА ОКОЛИНУ

• Цео интервју Вука Драшковића представља неуспјешни покушај да се пред Бограђанима сакрије чињеница да се сваки дан све горе козе и плаћају све скупљу волу и грејају захваљујући неспособности садашњег градског руко водства

ДЕМОКРАТСКА странка јуче је на адресу "Новости" упутила кисмо реагујући на недавни интервју Вука Драшковића, председника СПО. Писмо које је у име ЏС потписао Горан Веселић, одборник ове странке у Скупштинском граду Београду, објављујема у целини.

"САКРИВАЊЕ" Београђани днавају да је било хвастајуће и потогово политичких одговора Вуку Драшковићу миграцији у Блату и забезби за околину са политичким компромитованим противником. Мештани, због неистине коју је Драшковић изнесао у интервјуу, а ради објективног информисања грађана, морају му се одговарати. Читава власт у Београду је организована на основу робачких кланова. Клавир дорадије Драшковић изгаса да:

ректор "Инфостата" - чум Борислава Боржинића;

- Мирча Жижковић, секретар за спортивну и дејчу политику - чум Борислава Боржинића.

• Син - ван конкурса

СПАСОЈЕ Крунић, председник ЈО СО Београда, постали је син брата Тијака Гавриловића, а секретар за спортивну и дејчу политику - чум Борислава Боржинића.

Горан Божиновић, члан ЈО СО Чукарица, рофесијски брат Даниса Драшковића;

Славољуб Атанасијевић, секретар за образовање Скупштине Београда - сестра Вука Драшковића;

Војин Кртићанин, члан УО ГСП - син Вука Драшковића;

Прагим Милићевић, члан ЈО СО Земун - син - Вука Драшковића;

Беслемија Јомићевић, директор "Грађевинских индустрија" - рофак Даниса Драшковића;

Борислав Боровић, један од највећих приватних сарадника Вука Драшковића;

Борислав Боровић, заменик секретара за управу Скупштине града, и његови секретарски пречлани будући секретар СКУПШТИНЕ ГРАДА - сестра Борислава Боровића;

Радомир Жижковић, члан

"ИГРА У БЛАТУ И ЗАБЕДИ": Гoran Веселић

десне и власничији фабрики "Монте Роял" која је у предузећима Ђорђија Драшковића и Јована Јакшића, члан ЈО СО Београда, постали су место потпредседника ЈО СО Палилуле.

По утешу на Драгана Кајадиновића, која је у Студији Б, где је шеф ректора запослио своју жену Данису Јакадиновић и ћелог брата Александра Веселића, то је исто тако и други функционер СПО. Такође, Јардима Аничкић, потпредседник општине Врачар и потпредседник СПО запослио на Студији Б свог сина Гардонира Аничкића, а Јована Јакшића, председника ЈО Старог града, споменулуку Сафију Јакшић.

Онгледно да ћео интервју

Вука Драшковића представљати неуспјешни покушај да пред

стави највећи политички

предуземе у Европи да се

захваљују све скупљу волу

и грејају захваљујући не

способности садашњег гра

дског руко водства.

Одборник ЏС су недавно

јавили обимисти о десети

чама узета, из Скупштине

града прво "Ласте" и "Грубо

снинка" за основу уговора о

птице Београда, 12. децембра 1998. године (када је објављено и у "Сајамском гласнику" града Београда). ЈО СО Београда од 10. септембра 1997. године чине искључиво чланови СПО тако да су

из окупљања постављани кисмови

СПО, а окупљања је потписао

функционер СПО Александар Милутиновић.

Конкретан план постављања кисмови

птице је усвојен Јардимом

Гавриловићем, секретаром за спор

тако да је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета (тада су

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа! ЏС посе

дује показе да је постое

лојалност СПО, Тијака Гавриловића,

секретара за спор

тако да је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он тада је постала

услов за постављање кисма

и усвојење кисма која су са

сејањем узета) и он тада, парал

ично, не био ништа!

Он

Испред централе ДС непознати мушкарац ударио члана ГО

„СПО горила“ напао Горана Весића?

Непознати мушкарац ударио је песницима у главу и почео да бежи. Након неколико корака окрењује се и рекао „Не дирај Вука у Дану или ћу ти испупати гркљан“ - прича Весић, додајући да је мушкарац ушао у возило браон боје регистарског броја БГ 457-046 које га је чекало и побегао са лица места. Како каже, полиција је одмах изашла на лице места и извршила увиђај, а камере које су

постављене на улазу у зграду странке снимиле су цео случај.

- Очигледно је ово учињено са намером да Поповић, Копчалић и ја престанемо са изношењем чињеница које говоре о малверзацијама породице Драшковић. Не пада нам на памет да одустанемо, ако неко мисли да лажемо нека то докаже на суду. Ово што се десило је криминал - рекао је Весић, додајући да би МУП Врачара, с обзиром да располаже великим

бројем информација о инциденту, требало да убрзо утврди идентитет особе која је извршила напад. дт.

Goran Vesić, gradski odbornik napadnut juče ujutru
**„Ne diraj mi Vuka
iščupaću ti grkljan“**

Nepoznata особа напала је јуче, око девет часова, на углу Proleterskih Brigada i Krnske ulice, gradskog odbornika Gorana Vesića i udarcom u glavu нанео му лакše telesne повреде.

- Dok sam стајао испред седишта странке непознат нападаč mi je пришао s leđa i udario me u glavu. Том приликом је рекао „Ne diraj mi Vuka i Danu iščupaću ti grkljan“, а потом се упутio u praveu Smiljaniceve ulice i ušao u braon automobil registracije BG - 457 - 046 - каže zá „Blic“ Goran Vesić i dodaje da je нападаč имао duks u uvučen u donji deo trenerke i da je bio kratko oširan. Obavestio sam полицију, kaže Vesić, која je postavila obezbeđenje испред моје куће, a protiv nepoznatog lica podnela krivičnu prijavu.

- Verovatno su me napali kako bi me заплашили i upozорили s обзиром да Demokratska странка дана objavljuje informacije o finansijskim malverazacijama firmi koji

„Napadač je demokrata“

Tvrdnje Gorana Vesića da „непознато лице“, које га је напало, уједно гори Srpskog pokreta obнове dem. intovao je јуче Gradski odbor SPO.

„Ako to lice uopšte postoji onda је iz Demokratske странке, која је politički mrtva. Demokrate сада покушавају да лажима i konstrukcijama ožive les, što je nemoguće“ - јој је у саопштењу GO SPO.

su u uskoj vezi sa SPO - каže Vesić. On kao вероватни razlog navodi i polemiku u „Večernjim novostima“ između njega i Vuka, u kome je Vesić optužio Vuka i Đanicu Drašković i SPO за непатриотизам, а како заправо изгледа Драшковићев патриотизам?!

Да не помињемо многобројне његове наступе на електронским медијима, где се он здушно залаже за "отварање према великом Западу" и "пружење руке помирења"... Како је недавно изјавио на телевизијској станици Студио Б: "Побогу, не можемо против целог света", правдајући тиме, вероватно потезе међународне заједнице којима се дефинитивно криje постојећа начела међународног јавног права и чини неправда према српском народу који се "дрзнуо" да очува нешто што је одувек било његово. Меутим, да не би изашли из контекста анализа локалне (без)власти... Вук Драшковић је током читавог лета седео у Милочеру а угорком би долазио у Београд да држи "патриотске конференције за штампу", на којима би, безобразно преплануо, држао "патриотске вакеле". Наравно, после конференција за штампу вратио би се у свој Милочер. Како је Српски покрет обнове помагао Србе на Косову сведочи и податак којиказује да је Скупштина града истог дана када је упутила помоћ Србима на Косову у вредности од 50.000 динара дала дупло више - 100.000 динара за спонзорство модне ревије Робе куће "Беко" и концепт Хулија Иглесијаса.

Наравно, ово није крај приче. Напротив, Драшковићи који се заклињу народу на "поштењу, чојству и образу" тврде да су жртве зарад добробити народа а у ствари су велика обмана и илузија истог. Заправо, Вук Драшковић, који (како сам каже) је лице без сталних прихода, који живи од продаје књига (те се питамо ко их купује) и његова супруга Даница која је инвалидски пензионер, сада запослена у "сиромашном" страничном лицту "Српска реч" успели су да уштеде најмање 900 хиљада марака за седам година. Наиме, Драшковићи су 1990. године живели у стану на Лабудовом брду, који према писању новина вреди око 100 хиљада немачких марака. Већ 1997. године успели су да се преселе у вилу у ексклузивном дипломатском насељу које према писању новина вреди око милион немачких марака. Само се по себи nameћe питање како је лице без сталних прихода са својим брачним "инвалидним" партнером успело да уштеди 900 хиљада немачких марака, што износи скоро 11 хиљада немачких марака месечно?!

Колективна пљачка Београђана

Многима од вас и ово би било доволно да склопите слику и искалкулишете колико вас градска власт кончита. Међутим, нама ће ово ипак бити само крај увода у пљачку Српског покрета обнове (неки би то назвали "организованим криминалом" и то баш они на које се функционери Српског покрета обнове позивају и од којих по правилу траже

подршку и помоћ), која је, истини за вољу, почетак њиховог краја...

Када бисмо "бацили на папир" свако изигравање закона од стране Српског покрета обнове ово издање би било само почетак "серијала" којем бисе крај назирао у 21. веку. С обзиром, да знамо да то може да допринесе "паду концентратије", читачке публике и да поприми "отужни укус" скрећемо вам пажњу на крупније махинације од стране већих "праведних". Уосталом, стало нам је и до очувања вашег нервног система (колико је то уопште, сада икако могуће).

"То само сведочи о томе колико они држе до права"...

Дакле, још је Зоран Ђинђић био градоначелник (време је зима 1997. године) када је званично саопштио да Скупштина града неће користити могућност бесплатног страначког оглашавања на паноима српско-грчке фирме "Алма квадро", а већ су на паноима широм града били осванији, сећате се, портрети лидера Српског покрета обнове Вука Драшковића на завидним димензијама, где су случајне пролазнице плашиле изразом лица председника Српског покрета обнове. Тада су надлежни одговорни људи у предузећу "Алма квадро" говорили да је, одредбама уговора између њих и Скупштине града за одобравање рекламирања странака, надлежна градска Скупштина која у овој ситуацији, бар према љутитој реакцији Зорана Ђинђића, није дала пристанак Српском покрету обнове за овакво рекламирање те се очигледно радио о "резултату неког другог уговора".

Градоначелник Београда је тада "Алму квадро" упозорио да сваки посебан уговор са политичким странкама склапа на своју штету, јер се тиме криши уговор између града и те фирме. Упркос свему, Вук Драшковић је "стигао" на рекламише паное.

"То само сведочи о томе колико они држе до права..." говорио је тада Зоран Ђинђић. "Међутим, када желе да остваре неки свој наум, онда не постоје никакве препреке које би их зауставиле у томе". Ђинђић је тада рекао да овако скупо рекламирање странака, поред тога што је нелегално, није ни умесно: "Помало је дегутантно да у земљи у којој људи једва састављају крај с крајем, постоје најскупљи предизборни плакати на свету", биле су речи Зорана Ђинђића.

После пар месеци и одлажења Зорана Ђинђића са места градоначелника, Српски покрет обнове је кренуо панично и скоро хистерично у трку за парата. Тако је и стигла њихова прва већа афера.

СА СЕДНИЦЕ ВЛАДЕ ЗА БЕОГРАД

СПО троши градски новац за страначке сврхе

Владајућа странка у граду СПО је током своје једностранице управе "укаљала све оно за шта се опозиција у Србији бори последњих десет година", речено је па јучерашњем заседању "владе у сенци" ДС-а, на коме су још једном изнесене оптужбе на рачун "колега" из градске владе. СПО је, како тврде демократе, успео да пронађе ставке у градском буџету преко којих је омогућио неконтролисано трошење новца из градске касе за страначке сврхе.

- СПО је био најжешћи критичар социјалистичке власти у граду, а сада се понашају потпуно исто, што доказује и прошлогодишњи буџет који се ништа није разликовао од оног који је у своје време правио СПС, рекао је јуче Душан Бајец, градски одборник и члан владе у сенци.

Демократе су оптужиле СПО да је за три месеца једностранице владе у престоници потрошено знатно више новца него што је то учинјено током девет месеци када су се у органима управе налазили и чланови ДС-а и ДСС-а. Од 1,9 милиона динара намењених Секретаријату за информисање, како тврде чланови "владе у сенци", за првих девет месеци прошле године потрошено је само 300.000 динара. Остатак од 1,6 милиона динара, потрошен је, тврде демократе, током три месеца СПО владавине у граду и то, оптужују демократе, највећим делом за председничку кампању Вука Драшковића.

Тако је прошле године градски буџет бележио већи прилив средстава за 135 милиона динара, у односу на претходни период, што је, како кажу демократе, требало да обезбеди остваривање свих планова града, стање се није променило. Највише новца је "отишло" на саобраћај, али и на рад Дирекције за градско грађевинско зем-

љиште и Пословни простор, који би, кажу у Влади за Београд, требало да имају своје приходе. "Штедело" се, кажу демократе, право тамо где је стање најтеже а то је соци-

Љубомир Анђелковић не напушта ДС

Председник градске "владе у сенци" ДС-а Љубомир Анђелковић не напушта странку, изјавио је јуче председник Градског одбора ДС-а Драган Копчалић тако демантујући гласине које последњих дана круже градом. Копчалић је, како тврди, јуче разговарао са Анђелковићем, који је одлучно одбацио ову могућност.

- То су измишљотине, из ДС-а нико не одлази, каже Копчалић. "Из странке су избачена четири градска одборника и тако ће бити са онима који своје мандате желе да продају и да тргују са њима", рекао је Копчалић.

Гласине о одласку Анђелковића из ДС-а јуче су на заседању "владе у сенци" демантовали и чланови овог тела, а изостанак Љубомира Анђелковића са седнице објаснили његовим одласком на годишњи одмор.

јална и дечја заштита и култура.

Влада за Београд је осудила одбијање иницијативе Општине Врачар којом би се остварили промена статута града и децентрализација градских надлежности. СПО се када је на власти у општинама залаже за децентрализацију у граду, тврде демократе, а када су власт у граду за централизацију. Шта би се, питају демократе, десило да СПО дође на власт у Републици?

Д. Матовић

ПОЧЕТАК ИЗИГРАВАЊА ЗАКОНА СРПСКОГ ПОКРЕТА ОБМАНЕ

УНОСАН БИЗНИС СА "ЕУРОПЛАКАТОМ"

Прва у низу афера актуелне градске власти

Наиме, поводом спорног додељивања права Предузећу "Еуроплакат" за постављање реклами на билбордовим површинама веће од 10 m² на територији Београда, огласило се Предузеће "Atlantis advertising". Они су захтевали од одборника Скупштине града да убрзају реализацију закључака Извршног одбора Скупштине града од 4. децембра 1997. године, којом је било додељено 200 локација овом предузећу, за постављање реклами на билбордовим површинама. Такође се захтевало од одборника да користећи законска средства хитно обуставе дивље постављање реклами на билбордовим површинама фирмe "Еуроплакат", а поготово на локацијама које су предмет конкурса. После припрема и рада на анализи локација (геодетске подлоге, катастри, инсталације, фото-снимци и монтаже) Предузеће "Atlantis" је комплетну документацију, са захтевом за одобрење локација поднело Скупштини града преко Секретаријата за урбанизам. Дакле, ово предузеће се у законском року, са комплетном документацијом пријавило на конкурс. Након тога, из средстава јавног информисања се сазнаје да је Предузеће "Еуроплакат" потписало уговор са Секретаријатом за саобраћај за постављање паноа без назначених и одређених локација (зар ово није већ добро познати принцип Српског покрета обнове).

Град је расписао конкурс за прикупљање понуда за избор најповољнијег понуђача за постављање паноа при чemu је цена била само један од елемената за одлучивање. Поред осталих предности које је понудило Предузеће "Atlantis", цена од 6.000 динара по једној страни паноа је највећа понуђена на конкурсу. Имајући то у виду, Извршни одбор Скупштине града донео је закључак да председник Извршног одбора потпише уговор о постављању 200 паноа у Београду са Предузећем "Atlantis". Не очекујући резултате конкурса, "Еуроплакат" је уз тужбу и одштетни захтев против града, почетком октобра започео нелегално постављање паноа и ужуrbаним заузимањем локација, већином оних које су са одговарајућим захтевима "Атлантика" чекали на одобрење у надлежним градским службама, још пре расписивања конкурса. До 4. децембра 1997. године када су били објављени резултати конкурса "Еуроплакат" је нелегално запосео 30 локација.

Објективности ради, да укључимо и другу страну... На све ове представници "Еуроплаката" су били запрешаћени неистинама које је Предузеће "Atlantis"

"тис" пласирало кроз медије, а које су се односиле на начин пословања "Еуроплаката". Говорили су да је тај фронтални напад на "Еуроплакат" имао за циљ да сакрије суштину афере "Еуроплакат" која је (бар према њима) у суштини врло једноставна и оштеће позната – а то је да нису прихватили правила игре актуелне градске структуре, које (мало) третирају Београд као приватну својину, па самим тим "сматрају да им је све дозвољено".

Нападом на "Еуроплакат" Предузеће "Atlantis", тврдili су одговорни из "Еуроплаката" у сарадњи са појединим члановима Извршног одбора Скупштине града, су покушали да затешкају одговорност за лажирање конкурса, претње и уцене према "Еуроплакату", као и злоупотребу градских органа.

Сада је на вама, да закључак донесете сами и, евентуално, уочите принцип рада актуелне (без) власти.

Него, да наставимо...

Српски покрет обнове купује и одборнике

Схватајући да све има своју цену, а да је влада у сенци (или како је још зову влада за Београд) "кост у грлу" актуелној гарнитури, функционери Српског

покрета обнове служећи се истукством (које није мало) некадашњег шефа кабинета Мике Шпиљка – Вука Драпковића, почињу да купују одборнике у Скупштини града из редова некадашњег коалиционог партнера, Демократске странке.

Тако је Небојша Јовановић, бивши члан Демократске странке и одборник у Скупштини града добио од Српског покрета обнове, између осталог, и стан од 86 m² у Улици 29. новембра број 126. Притом ваља подсетити и да је дотични био председник Скупштине општине Вождовац, и да је његово решење за стан број 360-42998 потписао потпредседник Извршног одбора Скупштине града Александар Милутиновић лично. Некако истовремено, господин Јордановић је био примљен на радно место директора мирујућег саобраћаја у Јавном комуналном предузећу "Паркинг сервис" (који држи Српски покрет обнове).

Тада је на питање новинара да ли је тачно да бивши чланови Демократске странке за прелазак у Српски покрет обнове добијају 100 хиљада марака, стан и посао?! Александар Милутиновић одговорио: "Када би мени лидер демократа Зоран Ђинђић понудио 100 хиљада марака, прешао бих одмах у Демократску странку".

"PREŠAO BIH U DEMOKRATE kad bi Đindić ponudio 100.000 DEM!"

Beograd - "Nemam pojma da li je doskorašnji član DS Nebojša Jorgnović dobio stan i ne znam da li je lačno da sam potpisao rešenje za taj stan.

Kroz moje ruke nedeljno prodaje na slobodnu rešenja i ne čitam svaku, trebalo bi da to proverim", rekao je za DT potpredsednik gradske vlaste Aleksandar Milutinović (SPO).

• Demokrata su prekjucne obelodaniće da je Nebojša Jorgnović, gradski odbornik i blvši predsednik SO Vozđovac, koji je nedavno isključen iz DS, dobio stan od 86 kvadrata u Ulici 29. novembra 126, a da je rešenje 360-42998 potpisao potpredsednik 10 Skupštine grada Aleksandar Milutinović. Inače, Jorgnović je pre mesec dana zaposlen na mesto direktora Mirujućeg saobraćaja u JKP "Parking service", čiji je generalni direktor Dejan Đorđević.

Да одремамо док не прође

БУЏЕТ СКУПШТИНЕ ГРАДА
– КАСА ЗА ЗЛОУПОТРЕБЕ

КОНКУРСОМ ДО ПОПУНЕ БУБЕЛАРА...

Све седнице Скупштине града само су легализовале махинације актуелне градске власти

Секретаријат за финансије Скупштине града је, у децембру 1997. године, без јавног конкурса поверио страној фирмама израду анализе "Пословање привреде Београда и Србије и њен одраз на јавне приходе града Београда" и за тај посао непотребно издвојио 90.000 динара. На јавно "прозивање" за утрошено паре на "странице" поред домаћих стручњака, потпредседник градске Владе се тада правдао речима: "Сума од 90.000 динара је смешно мала да бисмо расписивали јавно конкурс. С друге стране, били smo у временском теснцу. Морали smo да се одлучимо за фирмку "BC Eheel Management Consulting Group".

Породични буџет Скупштине града

"Брука и срамота" постадоше, нажалост, статусни симболи Београда, који је за две године безвлашћа изгубио еле-

менте културе којом се некада тако поносио; а некада смо сви ми с поносом (кад год смо били ван Београда), кажи прстом окретали 011.

Сва су се скупштинска заседања у старом двору претворила у позорницу омиљене форме Српског покрета обнове "пантомиме и драме". Скоро се сваки пут (тако да је већ реч о правилу) "епизодисти" из редова Српског покрета обнове труде да озаконе политички аматеризам, али исто тако професионалност у краји.

Дакле, причамо о буџету, с посебним освртом на одређена скупштинска заседана градског парламента. Владајућа странка у граду, Српски покрет обнове, током своје једностраничке управе, подготво за прво тромесечје своје владавине у престоници, потрошила је значно више него све претходне гарнитуре. Примера ради, од суме 1,9 милиона динара намењених Секретаријату за ин-

формисање само је 300.000 потрошено "сврсисходно", а осталих 1,6 милиона динара за тадашњу председничку кампању Вука Драпковића, па је тако "породична фирма" Дирекције за градско грађевинско земљиште добила 2.100% више средстава; 4,5 милиона динара је било предвиђено за опрему Градске скупштине. Примера ради, у марта 1997. године усвојен је буџет. По изласку Демократске странке из Градске владе у октобру месецу извршена је незаконита прерасподела буџета (где је управо и уочљива политика Српског покрета обнове). Преко 35% прекорачење је финансирано из фонда за дејчују и социјалну заштиту. Све изгледа још шиничније када се зна да су из тог фонда паре одлазиле Дирекцији за градско грађевинско земљиште и Пословном простору. Када смо већ кол тога, да завиримо мало дубље баш у ту област.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Почтовани господине драгишишу,

Вас и Ваше колегинице и колеге из одборничке групе Српске радикалне странке подсећамо на одговорност коју имате пред грађанима Београда који су Вас бирали. На седници Скупштине града заказајој за 17. децембар биће разматране и Допуне Генералног урбанистичког плана за Београд. Молимо Вас да још једном пажљivo размотрите последицу које би усвојијесм овог акта могла да настану у урбанистичке, архитектонске, естетске, историјске и еколошке вредности Београда.

Срећемо Вам пажњу на чињеницу да су предлагачи Допуна ГУП-а током јавис расправе обилија зиједничке представе Удружења "Наша Србија" и завода за заштиту споменика и прароде Републике Србије, као и Завода за заштиту споменика Града Београда да се утврде јоне културно-историјских и природних вредности у старом језгру Београда за које би били предвиђени посебни критеријуми градње и да наше тие заштићених зона постану саставни део Допуна ГУП-а за Београд. Сматрамо да би се уважавањем ових предлога нацелених уставова, подржавањем од стране стручне јавности и удружења грађана, обезбедило да културно-историјске и еколошке вредности Београда уживају заштиту у складу са међународним стандардима који важе у другим метрополама Европе.

Подсећамо Вас на чињеницу да је пансионски савез заштитара "Europa Nostra" током октобра 1998. године упутио допис потпредседнику Скупштине града Београда, господину Божићу. Тим дописом подржани су ставови Удружења "Наша Србија", а господин Божић је позван да употреби свој утицај ради одлагања расправе о предложеним Допунама ГУП-а за Београд и покретања поступка широких и отворених консултација градских власти са разнородним и валиним и невладајућим телима која се баве урбанизмом и заштитом културе и природне баштине. У прилогу достављамо превод интегралног текста писма "Europa Nostra" потпредседнику Скупштине града Београда⁷.

Очекујемо да ћете приликом одлучивања о Допунама ГУП-а имати на уму све ове чињенице и бити свесни шта Ваши гласови за или против Допуна ГУП-а значе за заштиту баштине нашег главног града.

За Пруштво историјске и културне баштине Србије

За Пруштво консталтог града

За Удружење за заштиту грађевинско-архитектонске и природне баштине "Наша Србија - Serbia Heritage"

За Удружење за очување грађевинског наслеђа

амбијента Београда

За Годишњи састанак

амбијента Сењака, Дедине и

Бањичког брда

Жеље Београђана "б. април 1941"

За Друштво за заштиту и обнову грађевинског наслеђа,
архитектонских објеката, урбаних целина и споменика културе

Милутин Глоговић

Све наде положене у одборнике Српске радикалне странке:
урбанисти бране Београд од политичких кројача

Тачка ослонца породичног
буџета брачног пара Драшковић

Зима 1997/98. била је најтежа за фијалајт династије Драшковић. Небројено благо утрошено је на скупу и атрактивну изборну кампању коју су појели мршави резултати. Западне силе чије је заставе Вук у мистичном заносу благословио и са својим јуришницима носио кроз Београд (коге данас те исте земље прете бомбардовањем) оставиле су га на цедилу кладећи се на другог коња из запреге "Заједно". Градска власт, због које је као Махариши Јоги заводио народ по улицама, тантро и мантро по скуповима и песничким вечерима обећавајући веће и већа, висила је о концу. Одборници Српског покрета обнове у Грађкој скупштини нису имали апсолутну власт, те су могли очекивати да сваког тренутка постану жртве неке нове коалиције. Штавише, верна Вукова деца почела су да окрећу главу ка другим странкама, јер после толиког труда треба нешто и за стомак, а нарочито за цеп.

Али, док једном не смркне другом не свањива. Жалосно је само што онај први није нико до сам српски народ и српска држава. А на несрћи свога народа најбоље профитира Српски покрет обнове, тј. онај други. Наиме, погоршање ситуације на Косову, па притисак Запада коме се Вук раније толико удварао захтевало је политичку стабилност у Србији. Ту прилику дотични није хтео да пропусти. Треба се само сетити фамозне 11. седнице Скупштине града, која није сазивана доволно дugo, када је иза кулиса утврђиван ценовник са Социјалистичком партијом Србије. Цена је била градска власт, јер код Српског покрета обнове и патриотизам кошта. Тако се јавним Београђанима за једно Вуково јутро смркло јутро, као грађанима Србије и као становницима града Београда.

Потом је брзо дошла трансформација. Уместо изгледа индијског гуруа, зажареног погледа од опојних дрога, Вучина је бећарски заврну бркове и фирцирао браду сасвим налик на швалера из прошловековног Беча или Пеште. Српски покрет обнове је тако од верске секте преименован у холдинг корпорацију, а трансценденталну медитацију и бајалице за председничко место, заменило је зграње паре, разуме се, нелегално.

Многи грађани чудили су се како то да је поменута странка кренула на власт без програма. Е па нису били у праву. Програм и те како постоји, само усмено, не у писаним траговима. У најкраћем, начела програма градске власти су следећа: запослити многообројну родбину врховника странке, затим рођаке рођака и, наравно, пријатеље, те материјално их на сваки могући а и немогући начин помоћи; друго, решити стамбено питање истих, треће да сваки општински одбор Српског покрета обнове доби-

је по видео бим и остало чуда технике, пошто се никад не зна кад се Власи могу досетити па затражити нове изборе.

А што се тиче смерница програма, оне су врло једноставне. Новчаник "иде где хоће, одакле је не зна се ни где му је крај".

И тако је Вук са компанијом престао да намигује западним амбасадорима, изасланицима и новинарима и по други пут "сјао меш Србе". Тобоже због Косова, а стварно због паре, јер највише и највеће се краде "када у очи гледаш". И где више нахи новца за разбиригу, презентације, свечане ручкове и вечере, скупа одела, аутомобиле, станове и виле, дућане и у бутике, него у малверзацијама у урбанистичком, грађевинском и стамбеном сектору једне од најкупљих престоница у Европи. Што се тиче горепоменутих области, градска власт новокомпонованих патриота биће у историји града забележена као период незапамћеног безакоња и анархије, а Скупштина града као седиште холдинг корпорације Драпшковић, у којој се ужурбano ради на добијању средстава и затварању финансијске конструкције за наредне изборе, као и материјално обезбеђење активиста Српског покрета обнове, не би ли "лепи, дебели и богати" ушли у 21. век.

У њој се доносе регулациони (урбанистички) планови, бирају инвеститори, уступа грађевинско земљиште, дају дозволе, а све то не по мери грађана, већ по мери цепова и личног (не)укуса актуелних функционера. Наравно, о било каквој евидентији и јавном увиду нема ни говора. Будући да би много велики снег требало да падне, не би ли зверке из Градске владе показале трагове, аутор овог чланка није могао да допре до многих скандалозних радњи и мутних операција, већ само да "напиша у мраку" неке од црних бисера. Али за утеху, много боље неће проћи ни историчар који за неколико деценија буде обраћао текући период у историји града, пошто докумената једноставно нема, тј. не постоје.

Ако се несрћеник пређе па ову тему узме за магистарски рад, пашће на одбрану. Боље да узме убиство Кенедија.

Далеко од очију, близу новчаника

Једна од свакако најлепших тачака у главном граду је Теразијска тераса. Несметани поглед који се пружа на појединачни четврти леве и десне стране на Саву и даље, и то из самог центра, чини Београд привилегованим према другим вишемилионским градовима међу којима је то права реткост. Осим тога, она омогућава стално проветравање ужег језгра престонице. Изградња великог објекта на месту садашњег парка, осим што би нарушила околину, загушила би струјање ваздуха, те знатно повећала загађеност. Али, лепота грађана далеко су од очију

ПОСЛЕ УСВАЈАЊА РЕГУЛАЦИОНОГ ПЛАНА ЗА ТЕРАЗИЈСКУ ТЕРАСУ

Пословни центар или нова „Митићева рупа“?

Усвајањем регулационог плана за Теразијску терасу није испоштована правна процедура, упозоравају у Фонду за развој демократије. – Зашто су изостали јавни конкурс за идејно решење пројекта и избор инвеститора. – Повреда Закона о експропријацији. – Грађанима ускраћено право на изјашњавање

Да ће после усвајања регулационог плана за Теразијску терасу овај архитектонски простор у средишту града замети битак претворен у тражено пословни центар са подземним гаражама, или ће од амбицијског урбанистичког пројекта Београд добити само још једну „Митићеву рупу“ и елементално сличан като „пукремејну“ декорацију?

Позивајући се ка финансијском (ис)покраје унапред одређених инвеститора „Енергојројект“ и „Браће Карић“, адвокат Милењко Радић, члан Фонда за развој демократије, „тапује“ на ову другу варијанту. Позивајући да биско у случају реализације регулационог плана за Теразијску терасу реално могли да очекују

ког плана, који се, пак, заступа на Просторном плану Србије. Кад се усвоји регулациони план, расплију се јавни конкурсе за идејно решење пројекта, и чак међународни ако је пројекат од величје значаја. По усвајању идејног решења, које користи да поштуето параметре регулационог пла-

– Није касно да Скупштина града и сада исправи ову грешку и распиши међународни конкурс за идејно решење, али чланови су је да је грешка учвршћена. Исту правну грешку Скупштина града је учвршила и тиме што је већ одредила инвеститоре, без јавног изјашњавања. А циљ јавног

Где су милиони марака од „уступања“ простора

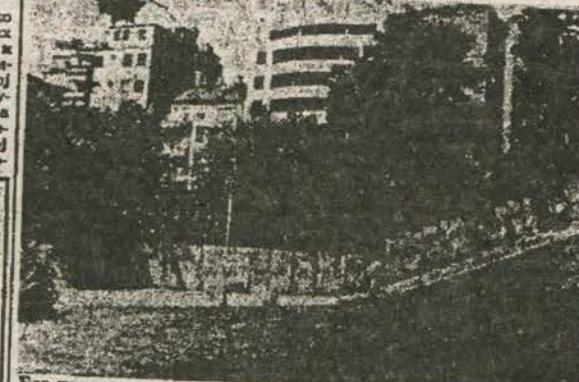
Регулациони план за Теразијску терасу директно је „ударно“ и Београђана по главу, као порески обвезник, тврди адвокат Милењко Радић. План на простору Теразијске терасе први пут је дат у закону 1991. године фирмама „Луком“ за 89 хектара марака, да би исте фирме, прваком брисала из судског регистра, уступила план „Браће Карић“ за четири милиона „марака“, како су превишили медије.

– Екстразрада изједно је отишла у јасну касу како је власник плана био дужан да посете брисање првог закупнице из судског регистра пошто објавио јавни конкурс. Теразијски „уступање“ плана другом закупници изједно посматра у правним трансакцијама, а ноготво не за новац који је и да је ратак власници – објашњава Радић.

мо само отгради ово градилништво, као највећи грађевински домет инвеститора у следећих 20 година. Радић прогносира да ће регулациони план имати бити „обогрен“. Не заљасећи у урбанистички промашај пројекта, на који су већ указале београдске архитекте, Радић упозорава да усвајањем регулационог плана првостепено није испоштована правна процедура.

Одлука Уставног суда

– Регулациони план, који се некада знао ДУП, доноси се на основу Генералног урбанистич-

Без правних инвеститора настаће само ограђено градилништво
(Снимак: А. Васильевић)

ија, расплију се јавни надметавање за избор инвеститора. Инвеститор који победи мора да докаже да има спремне средства за реализацију пројекта и гаранције банке. У случају усвајања регулационог плана за Теразијску терасу, Скупштина града је против законито применила потпуно обрнути процедуру – малашава адвокат Радић.

Регулациони план за Теразијску терасу, иако би требало да буде општи карактер, прилагођен је унапред идејном решењу будућег пројекта, и то је првак ствар која је неискључљива, додаје Радић. Што је најважније, идејни пројекат, чији је сукцетије преку докази градска одборница за време паузе, јесте управно пројекат који је победио по јавном конкурсу 1991. године на Скупштини града први пут покушала да преуреди Теразијску терасу.

Скупштина града је 1996. ипак морала да одустане од најзначајнијег подухвата јер је Уставни суд одлучно неизаконитим импровизацијом проширењем тадашњег ДУП-а, који је учвршћен да би победнички пројекат, упркос мањим властима, могао да се реализује. Један од аутора тадашњег, а и садашњег идејног решења, јесте архитекта Зоран Николић, иначе актуелни члан градске владе,

конкурса за инвеститора јесте управо да се изабере фирма која ће обезбедити средства за ефикасну реализацију пројекта. У супротном, десави се оно што нам се обично дешава – да од амбицијских урбанистичких подухвата добијемо опустошено градилништво које ће годинама заражати празно – истиче адвокат Радић.

Незаконито рушење

Регулациони план за Теразијску терасу, који предвиђа и рушење стамбене зграде у Призренском 1, који се и са Законом о експропријацији, донетим 1995. називају Радић. – У складу са овим законом, зграда може да се руши једино ако се гради објекат од општег интереса, попут болнице. У супротном, ствари имају право да се изјасне да ли пристају да пресељење, што у овом случају истије испоштовано. Ствари зграде у Призренском 1 не желе да им се града руши.

Историјски, додаје адвокат Радић, грађани који живе на територији захваћеној регулационим планом морају по закону да се генерално клајсне о њему. Пристапом доношења претходног регулационог плана за Теразијску терасу (1991) грађани су се изјаснили, али овога пута нико их поштаје и да престане.

– Ако су одборници већ усвојили регулациони план, Београђана више немају ка основу чега да се буше, јер су избрани одборници који не да одлучују у љахово име. Зато немо се ми бунити и у интересу државе и у интересу грађана – поручује Милењко Радић, изјављујући правну контроверзну Фонду за развој демократије и Владасовим урбанистичким и архитектонским друштвом широм Србије. Њихова заједничка акција већ је једном Скупштини града дозвола на Уставни суд (1996) и стопорала преуређење Теразијске терасе.

Г. Кљевачић

Upravni odbor i pak bez demokrata?

– Odbornici Demokratske stranke који су чланови Управног одбора ЈКР вероватно ће се повuci u UO - tvrdi Jovan Mandić, član Vlade za Beograd i objašnjava da je, kolicina SPO-SPS toliko jaka da je prisustvo demokrata besmisleno. Oni sa prosećno tri člana u UO ne mogu da kontrolisu protok kapitala, pa tako neće uspeti ni da otkriju zloupotrebe.“

1962

У ланцу проневера значајно учешће градског ексклузивног пословног простора

ЗАШТО НЕМА СРЕДСТВА ЗА САНАЦИЈУ ПОЈЕДИНХ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

Мокрањчева кућа десет година „кандидат“ за обнову

Обнова куће које су проглашени споменицима културе а налазе се у приватним рукама, углавном мора да се финансира из цепова власника. – На реконструкцију чекају и куће Ристе и Бете Вукановић, Арчибалда Рајса, Велика Југовићева школа, кућа Јеврема Грујића, Патријаршија...

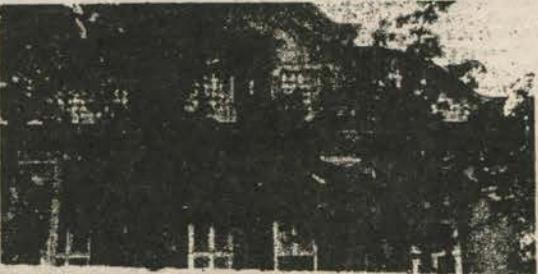
Дом уметничког пара Ристе и Бете Вукановић, који је био и једна од првих сликарских школа у Београду, данас је само обична приватна кућа на углу Капетана Мишићине и Господар-Јованове, којој је већ одавно неопходна санијација. Плане перунике које је Бета Вукановић осликала на фасади зграде, давно су нестале, кућа се више и не може препознати пошто је претрела два светска рата и године немаштаве, али би ипак могла опет да добије некадашњи сјај и да опет буде сликарски атеље, не одустаје се од данашњих жеља у Служби заштите културно-историјских вредности. Међутим, у питању су већи реставраторски захтви за које никада није било довољно паре тако да овај споменик културе из 1901. године и даље чека бо-

Гордић. Зато је ово здање од значаја и за ширу заједницу и не би се тек тако требало потезати питање власништва, бежећи на тај начин од издатака за санијацију ове куће.

Неправда је тако учинење и великом пријатељу српског народа др Арчибалду Рајсу који је своју кућу завештао београдској општини, односно, ратним војним инвалидима а општина Савски венац је до-

вић и „Докторова кула“ у кругу Клиничког центра, подигнута 1824. године за доктора Виту Ромиту, личног лекара кнеза Милоша Обреновића.

Како је Скупштина града скупила средства и обновила фасаду куће краља Петра и како су реновирани хотел „Нацонал“ и Спашевачка задужбина, тако би требало урадити и са музејом Јована Цвијића и кућом Лазе Лазаревића у Хи-

ТЕРАЗИЈСКА ТЕРАСА ОПЕТ НА УСТАВНОМ СУДУ

Тражи се обустављање издавања грађевинских дозвола

Фонд за развој демократије предложио Уставном суду Србије да регулациони

ДСС оштетијује градске власти за корупцију

Десетине милиона за „Теразијску терасу“

„Урбанистичко-грађевинска афера „Теразијска тераса“ је по своме карактеру политичко-инвеститорска“, стоји у саопштењу Градског одбора Демократске странке Србије.

ДСС тврди да ову аферучини низ злоупотреба у вези уступања грађевинског земљишта, доношења Детаљног урбанистичког плана и Регулационог плана, као и избора идејног решења по коме ће се реализовати изградња пословних објеката у срцу Београда.

- Градња на локацији „Теразијска тераса“ омогућава инвеститору профит изра-

жен десетинама милиона марака. Тзв. урбанистичка мафија је уствари политичка мафија, коју чине градски чиновници у спрези са појединачним инвеститорима. Центар те мафије је тамо где се доносе одлуке, а то је Скупштина града Београда. Афера „Теразијска тераса“, као и други спорни послови које реализује и планира градска власт доказ су у прилог тврђење да опстајање корумпиране власти није кадровско, већ системско питање - закључује се у јучерашњем саопштењу за јавност Градског одбора Демократске странке Србије.

и срца или бар не толико близу колико зелене новчанице.

Усвојен је регулациони план Теразијске терасе, изменењен према потребама и амбицијама незаситих челника Градске владе, а не према генералном урбанистичком плану, као и просторном плану Србије, како би по слову закона требало да буде, поготово што је један од чланова Градске владе, господин Зоран Никезић, уједно један од аутора пројекта. Инвеститори су одређени без конкурса, без гаранције банке и доказа о поседовању средстава за ефикасну реализацију пројекта, што је неопходно када је у питању овако озбиљан посао. До самог пројекта немогуће је доћи, мада би по процедуре требало да буде стављен на увид Републичком и Градском заводу за заштиту споменика културе, Удружењу урбаниста, Удружењу архитеката, Заводу за заштиту природе и другим стручним организацијама, као и самим грађанима. Тако се димензије објекта који се планира за градњу могу само нагађати на основу информација из медија, али да се иза брда крије нешто велико доказује чинењица да је планерима и сам парк тесан.

На путу су се и нашли несрћни становници зграде у улици Призренска број 1. Наравно, одлука је брзо налаза да се иселе, а неких 2.100 m² стамбеног простора поруши. То је још једна од нерегуларности у овој отимачини. Закон о експропријацији из 1995. године прописује да се стамбена зграда може рушити само ако се гради објекат од општег значаја (болнице, војна постројења и сл.), што будући угоститељско-пословни центар сигурно није. Недавно, Вук Драшковић и његови саборци су обећавали поштовање приватне својине и враћање одузете имовине. Уместо тога, промовисали су нови модел "експропријације експропријатора" ефикаснији од оног комунистичког. Црвени су се, за разлику од ових данашњих, мало и мучили пре тога, доносили законе, па онда отимали, док камарила СПО-а одузима изненада и по мраку. Срећом, отпор стручњака појединачних странака и грађана (нарочито оних из Призренске 1, који су се организовано побунили) је велики, те ће, надамо се, ова суманута замисао завршити само где треба, у кошту.

Узурпација јавних добара по налогу или по жељи

Град Београд уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта на подручју 10 градских општине: Вождовац, Врачар, Звездара, Земун, Нови Београд, Палилула, Раковица, Савски Венац, Стари Град и Чукарица, преко Дирекције за градско грађевинско земљиште и изградњу Београда, која је основана посебним актом Скупштине града Београда и врши послове обезбеђивања услова за уређивање, коришћење, уна-

пређивање и заштиту грађевинског земљишта.

Радови на уређивању грађевинског земљишта се финансирају Програмом преко Дирекције и то из:

— средстава од накнаде за уређивање грађевинског земљишта;

— средстава од накнаде за коришћење грађевинског земљишта; и

— средстава из других извора (банкарски кредити, станови, пословни простор, грађевински материјал од објекта који се руше у поступку уређивања грађевинског земљишта и др. Што значи да се убирају средства са 10 градских општина.

Овим програмом Дирекција се ослана, планира и финансира из свих средстава изградње станови за расељавање, како би се неизграђено грађевинско земљиште уредило, односно привело намени са становима којим располаже и уређено путем јавног оглашавања уз накнаду уступило инвеститору.

Дирекција за градско грађевинско земљиште како је формирана за обављање и ових послова на уређењу земљишта са становима за расељавање из овог фонда, на који начин би могла да убере значајна средства, већ уступа само земљиште које није уређено.

Познато је да ови станови у последње време немају своју функцију, већ се врши учестала продаја ових станови намењених за расељавање. Управни одбор Дирекције је донео одлуку о продаји неусловних станови за расељавање (то су станови у сутерену, приземљу, у солитерима на задњим спратовима, станови који прокишујају и сл.). Приликом доношења одлуке о неусловним становима Управни одбор је требало да обавести надлежни орган који је овлаштен да донесе одлуку о продаји, а то је Градска скупштина, односно Извршни одбор Градске скупштине, па тек онда путем конкурса да се огласи продаја ових станови.

Како из наведеног Дирекција није предузеће које гради станове за тржиште, већ искључиво за расељавање ради уређивања терена за изградњу објекта, требало је да Скупштина града на својој седници утврди да постоји финансијски дебаланс који би се санирао, поред осталог, и продајом неусловних станови, које би одредила Дирекција зависно од средстава потребних за санирање дебаланса.

Међутим, познато је да продаја није вршена на овакав начин, већ је вршена за познате купце, што подразумева да нису продавани неусловни станови према одлуци Управног одбора Дирекције, већ на најбољим локацијама и не по тржишној вредности.

Напомињемо да су се станови за расељавање финансирали из средстава 10 општина, па је их тих разлога морала, у случају продаје, да одлучује Градска скупштина. На крају, чуди нас како у овом случају не реагује Градски јавни правобранилац, који је задужен да

Прекинута чештка седница Скупштине града због недостатка кворума Усвојен програм уређења градског земљишта

Предлог програма за уређење градског грађевинског земљишта и изградњу објеката инфраструктуре у 1990. години и пост регуларисао планова уношено је на уочарану наставку 14. седнице Скупштине града, која је након тога прекинута због непостојећег кворума.

Током претходног заседања парламента, највеће време претекло је у разраду предложеног програма уређивања градског земљишта, који су критиковани објавили ДС-а. Демократи су замерили што програм ће са поштовањем његових циљева и општег интереса на утичу на програме

младите кугуте око милијарду и по милијарди, док је очекивано приједлог за ову годину 480 милиона динара.

Одборници су приступили регулационим плановима гробља на Београдској коци, којим ће се

новелати капацитет гробља за 1900 гробних места на рачун зелених површини, а усвојен је и план парканизације у Улицама Агроблока и Јајце у Жаркову. Изградња новог пословног простора у блоку улица Теразије, Трга Николе Пашића и Грачанске Јовинеће предложена је у усвојену у виду индустријског регулационог плана.

Изгледа је и концепт „Београд-град град“ који је осмислио управство и суврено државља грађана спортско-рекреативне активностима, тренингом, спасајућим језерима, пешачачким и екстремним пројектима. Изборници су употребијајући фосилне квалитетне легенде имена, уз употребу најсавременијих материјала. Одборници објављујући фосилне квалитетне легенде имена, уз употребу најсавременијих материјала.

УСПОРЕНО РАСЕЉАВАЊЕ АЗБЕСТНОГ НАСЕЉА

Нови станови само на папиру

Од 207 породица из азбестног насеља расељено тек 65, а остало се налази у процесу. — Станови намењени житељима картонки бесправно усвојени. — Ни мање не покушава макар и сквирно да каже када ће проблем азбестног насеља бити решен.

Нико више не може да кајади у Панчеву.

ПЕТ ПОРОДИЦА СА УМЧАНСКОГ КЛИЗИШТА У ТЕШКОМ ПОЛОЖАЈУ

• Чукарица тражи станове од Дирекције за грађевинско земљиште

Чукарица нема станове за расељавање, па надлежне службе у Скупштини града и Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу Београда треба да предузму мере да се са Умцима раселију пет најугроженијих породица, истовремено када се буду расељавали становици из такозваног азбестног насеља у Жаркову, предложе општина Чукарица.

Драган Стевановић, затим његов брат Слободан Стевановић, Боса Радојчић, Мирослав Ивановић и Богдан Петра Лазић, изградили су своје стамбене објekte на Умци према одобреним пројектима и грађевинским дозволама а и корисници су земљишта. Због активног клизишта некове куће пропадају у земљу, као у живи песак.

Начелник Одељења за комуналне и грађевинске послове општине Чукарица инжењер Љубиљана Анђелковић, заједно са грађевинском инспекцијом, обишао је терен и том приликом констатовала да је стање стамбених објеката погоршано.

- Мишљена смо да је даље становаше у овим објектима рисано јер угрожава живот и имовину људи - категорична је Љубиљана Анђелковић.

Стевановић, Радојчић, Ивановић и Лазић живе колико-толико нормално у својим општевним кућама на Умци, свес-

Када браћа Стевановић још 1991. године биле биле садеће сто одсто, а сада се клаји на површинама клизишка

ПИСМО СПАСОЈУ КРУНИЋУ

Прије извештаја Института за путеве налазимо се на листи најугроженијих објеката клизишка на Умци. Конкурисали смо за ставке којима располаже СО Чукарица али није било решења. О нашем проблему су упознати и сада смо власти општине и града, али још увек без никаког решења нашег проблема – како се између осталог уписује председнику Извршног одбора Скупштине града Спасоју Крунићу које су 28. маја ове године упутили Драган Стевановић, Слободан Стевановић, Боса Радојчић, Мирослав Ивановић и Богдан Петра Лазић, група грађана са клизишта на Умци.

Најугроженији грађани Спасоја Крунића моле да их прими на разговор.

ни да би у тим кућама које тону у земљу у близој или даљој будућности могло бити опасно и дисати.

Предузеће „Инжењеринг-Теразије“ из Београда чије стручно мишљење је затражило Одељење за комуналне и грађевинске послове општине Чукарица урадило је још 28. јуна 1991. студију о утврђивању

стана објекта општевних клизишта на Умци и практично од тада најугроженије породице, свесне непосредне опасности у којој се налазе због клизишка, обијају многе пра-гове, пишу писма и представке. Траже лек за своју муку, ходе разумевање. До сада нису ништа добили!

J. Младеновић

ПОСЛЕ ПОГИБИЈЕ ОЛИВЕРЕ НЕШКОВИЋ КОД УЛАЗА ЗГРАДЕ У БРАЊЕ ЈЕРНОВИЋ 231

**У Јавном стамбеном нису
желели да коментаришу
несрећу**

"Намогује да је неко толико луд да остави тако дубок ров без прелаза са оградом", за- препашено каже Живодраг Вељковић, главни републички инспектор заштите на раду. - Ови радиони нису били пријављени републичкој граничном инспекцији. - На пице мес-

Пријатељи! **Београдски Симпосијум Немачких која је прескокаша упутила у посаву наше, иконославистичке науке, ујестро упутила у њеној изградњи, нико од њихових љубитеља и истраживача који ходе до њеног изучавања. Тврдим да је и упутило у њеној изградњи, нико од њихових љубитеља и истраживача који ходе до њеног изучавања. Тврдим да је и упутило у њеној изградњи, нико од њихових љубитеља и истраживача који ходе до њеног изучавања.**

поступљати против кризиде.
Према преклопљеном изјавама комисија несрећно је
што, ров дубоком са 1,5 метра
и дужином од око десет метара,
могао је улаз у складу неко-
је Јован Крндаљевић за
стапљањем унутар, ако то
ако истије који су представља-
ли антагонисти. Како се могло
видети из лицу миста Јанко-
вића после несреће, ров је
било почињући обнебодејени,
односно што је на оближњим
димитим висинама оставио жуте
трасе које је требало да
представљају упозорење.

Зад ћутње
У Јадном споменом прајду-
зеду, међутим, јуче се можу-
могле добити неколико ин-
формација, осим да је ру-
водство предузима каснијо
изјављивање на штету трагадре и
да ће јавност о склону бега-
вничкој обараћенству. До-
казају раднији промени на вад-
и

Надлежава за същите случаи
да има и външният съдържател
на редът, без обзоръ на
този ред, когото чува жрецъ по
заповедта, която е „пълна“.
През речица „Христохордъ“
Балкански, главният редчукъ

на радиоволнах отворяют стро-
стору.

Нису читали мојима

Управот је гојане тврдњама да градска инспекција заштите на раду мора да има на место додатак, откако је 19. маја, као сателитски, тие ученици. Како објашнива Елбенда Игумановиќ, начелник градске инспекције заштите на раду, оку несрећи је нико нико пријејао, а можеме и изнчешти.

- Пловдив на раду обично
јако прејасљује организатор
ности, јер је често изаради-
ло, а не грађана. Као по-
стоји обавеска изложбеног радо-
да за градилницу обједиње-
ношто смо сада обавештехи

Ко ъе тужити корнца?

(и је макнис од нај-
длаких џеч на крата по-
дало неки ребељ не-
што кастродале Олим-
пие Нешкавци, можда
били скрамнији да се
имаје падне. Овако, бу-

ДА ЛИ ЈЕ ГРАДИЛИШТЕ БИЛО ПРОПИСНО ОБЕЗБЕЂЕНО

У Јајини предузети за стапање услуге маку да је раз испред зграде у Браће Јарковић био обезбеђен на уочицајен начин. – У Наследничким заштите на раду сматрају да овакве мере спрека нису биле довољне. – Изнојму радова иницијатива да прогласи осигуру градилиште

Преко поглавника је скрт
Олдрик Невисолд која је
погонила у упору узете
уважавши у ров његовија
у којој је било више
од пет стотина приват-
некаменог саследа у траг-
ској највишији. Паком ог-
лашавањем суду тако остаје да
утвђено је да је дојело до ве-
среће и да је узесан њим.

така доволите. Так или друго пред вицким узником у граду. Виновништво мора да се „предносто“ споменето докладује са

Божић: Град чека крај истраге

Установа се извршава да ће да подаде у којој је смештен изгубљени Симпаторски Невронски центар, да се узимају мере да се спречи да ће се десити његов опсег током више година.

Крунић: Испитати ко је одговоран

за наструні

дакле да јој икада поднесте
који вештачести.

— Док си те мислио да је из-
међу савладарима по кримену би-
ле требало првима претре-
зиве суде и осуде. Одговор-
ност да смислила кога уздржав-
ати ће иште у чинујућема

оградом, изважданско од тога да ли су радојци имадијскога продужетка.

- Градилниште изје било обезбедено на одговарајући начин, а због тога неко треба да одговори, категорички је могућко приступ да се пунењем, каки Игуменова.

штити законитост отуђења друштве-
не имовине, односно имовине града.

Велики брат и другови

Ако су чланице градске власти неухватљиве зверке, капиталац у њиховом зверињаку свакако је Веселин Бошковић, шеф Дирекције за градско грађевинско земљиште. Члан династије један је од главних финансијских оперативаца у странци, а и шире. Кроз његове руке и руке осталих саборача из Дирекције прелеђу десетине милиона марака и веју по великој породици и другим срећним добитницима. Своју брзину и ефикасност доказује већ на почетку иако је Програм рада Дирекције усвојен са шест месеци закашњења, већ су увељико многи пројекти почели да се раде, а неки и завршени. То је, свакако, јединствени пример у свету да се без плана и усмено у грађевинској делатности постигне такав успех. Господин Бошковић ће вероватно отворити нову страницу у развоју грађевинарства. Штета што није добио поверење и кредите у иностранству, па да тамо изводи своје епохалне радове, а не овде где сваки квадрат живот значи. Наравно, за обичне смртнике, али не и за господу из Дирекције. Умеће усменог пословања поменути господин развио је до врхунца. Пословни простор се продаје, али нико ништа не чу, ни за конкурс који су обећавани, нити за јавно објављену документацију у вези њих. Зна се само (бар према речима Бошковића) да Управни одбор Дирекције одређује цену по "важећем ценовнику", али исто тако је познато да су Јапанци били одустали од раније локације за своју амбасаду, сматрајући је прескупом. Но, прича се ту не завршава, јер је господин Бошковић поступио као лаф и скинуо цену за половину, па који сме да сумња у важећи ценовник.

А, да је лаф и то у срцу, показао је откривши једну од својих неброђених пословних тајни. Будући да већина фирмама не може да плати по поменутом ценовнику, Дирекција узима на себе посао расељавања и уређивања локација, а заузврат, као компензацију, добије од 2.000 до 4.000 м² стамбеног простора. Разуме се, коме, куда, како или шта бива са тим становима остаје у усменој књижевности и постаје тема за урбане легенде. Службеник у Скупштини града који је жељeo да остане анониман рекао је да су на овакав начин станове на поклон добили многи функционери Српског покрета обнове. Неки су чак добили по два стана.

У исто време, док господин Бошковић овлаши барата са хиљадама квадрата и стиче средства, господин Љубомир Анђелковић, председник Управног одбора Дирекције за градско грађевинско земљиште, јада се да је његова фирма једва успела да искамчи 18 станова од потребних 152, не би ли се несрћни становници "збестног насеља" иселили одатле. Анђелковић чак наглашава да број 18

није мала ствар у овим прним временима. Посебно када се узме у обзир да је у вилајету Драшковић у току првобитне акумулације капитала и процес ограђивања, само што уместо овца Београђане једу азбест, регулациони планови, клизишта, напрсли темељи од надзиђивања, неодржавање зграда и много других ствари.

Шта рећи за заиста безобразну и саркастичну Анђелковићеву тврђњу да према анализама (чијим?) азбест не може да утиче на здравље, јер се налази на спољним деловима зграда, већ да је узрок велике смртности (најчешће рак плућа) лоша градња "картонки". Сваки студент технологије зна да је азбест материјал чији је облик кристала игличаст, те уношењем у плућа редовно изазива појаву запаљенског процеса, што знатно повећава могућност настана малигних промена. А његовом дејству становници "картонки" у Белим водама изложени су годинама.

У сваком случају, Анђелковић је неспорно редак примерак "дебеле коже" којој ни убојита пушка Николас Чауска, Тига или неког другог еминентног ловца на крупну дивљач не би могла да науди. Застрашујући податак је да на потезу од Умке до Мале Моштанице 2.200 кућа се налазе на клизишту, док њих 170 (у самој Умци) дословце тону. Свака јака киши за укућане ових домаћинстава је смртна опасност. Да вас подсетимо на трагедију која се десила пре неколико година на Ираку када је скоро читаво село затрпто под брдом које се обрушило. Погинуло је више од 60 људи, према томе са клизиштем се није играти. Апели забринутих грађана Умке надлежнима у Градској влади није уродилоничим другим да уочијеним ширењем руку и празним обећањима. За њих, као и за друге Београђане, који су жртве околности или нечијег немара, из ранијих година или десетија нема помоћи ни од Дирекције, али ни од Фонда за изградњу становске солидарности Београда.

За кратке владавине Зорана Ђинђића започете су припреме за увођење компјутерских евидентија Фонда. По његовом одласку и стављању града под једнопартијску контролу Српског покрета обнове, припреме су прекинуте. Слично својим колегама из исте кухиње и они раде тајно и немушто, тек по који податак допре до гласила. Једни конкурс објављен у Саобраћајно-техничкој школи у Земуну био је дозвољан да дигне прашину, јер је већина запослених сматрала да је у питању намештајка. Службеник из Скупштине града, о којем смо већ причали, каже да се сматра да је подељено 546 станови, али као и обично не знају се срећни добитници. У сваком случају, није ниједан становник "азбестног насеља", дела Умке, који је у критичном стању итд. Средства преко потребна за спашавање грађана са оваквих локација одлазе на приватне рачуне, дворске церемо-

Opština Voždovac uvela namet za vlasnike nelegalnih kioska „Kiosk - taksa“ za miran rad

Vlasnici bespravno postavljenih kiosaka na opštini Voždovac, a који не ометају saobraćaj, ne uzurpiraju zelene površine i ne nalaze se na toplovodu ili gasovodu, moći će da zadrže privremeni objekat, само ukoliko budu mesečno plaćali posebnu taksu.

- Naknada za "bespravnake" podeljena je u tri kategorije. Vlasnik kioska do deset kvadrata plaćaće 400 dinara, od deset do 20 kvadrata koštalo 600 dinara, a preko dvadeset kvadrata taksa će iznositi 800 dinara - rekao je za "Blic" Milovan Trifunović, potpredsednik Izvršnog odbora SO Voždovac.

S ozirom da на овој општини, како је објасnio Trifunović, постоји око 280 „čisto“ bespravnih kiosaka, величине око desetak kvadrata, u voždovačku mesečno bi trebalo da se "nje" plaće 170.000 dinara.

Kvadrat „limenih preduzeća“ košta od 600 do 8.000 maraka

Papreni „kiosk - biznis“

Srpski biznis sa kioscima i nije tako jestin kao što većina Beogradsana misli, jer da bi se posao počeo, u džepu je potrebno imati, najmanje, 15.000 maraka, dok najobičnija „cev-abdzinica“ košta i do 40 hiljada maraka.

- Samo za vodu i struju mora se platiti oko 5.000 maraka. Kvadrat kioska, i to najjednostavnijeg modela, "Durisol", proizvodač cene oko 600 maraka - kaže Milovan Trifunović, potpredsednik Izvršnog odbora opštine Voždovac.

Prema njegovim rečima, postoje još kiosci „Deo 87“, najzastupljeniji model, који коšta između 800 i 900 maraka. Kvadrat „Tridex“ kioska (zlatno-žute boje који подсећа на izgled starog Beograda) proizvodač

- Najpre će biti uklonjeni kiosci који никако ne mogu da ostanu na mestu где su podignuti jer ugrozavaju saobraćaj, a tek onda ćemo uzmati u obzir ostale, док је судбина kioska „Politike“, „Duvana“, „Stampa“, „Lutrije“ за сада neizvesna - додада је Trifunović rekavši да je skoro 90 odsto Voždovačana, који су postavili privremene objekte, prekoracilo odobrenja.

Prema njegovim rečima, sa „divljom“ gradnjom je lako raditi, jer је „она криминална, tako da nema socijalni faktor“.

- Ako неко има para da podigne kuću od 100. 000 maraka i više, može i da platí za uređenje gradskog - gradevinskog zemljišta. Međutim, da bi se bespravna gradnja zaustavila potrebna je saradnja Opštine, Grada i Republike, i to bez političkih konotacija - zaključio je potpredsednik.

naplaćuje od 1000 do 1.200 maraka, a površina je od 15 do 20 metara kvadratnih. Međutim, privatno preduzeće „Miplan“, које se bavi „kreativnim dizajnom“ lakin konstrukcija od aluminijuma i drugih savremenih materijala primenjenih u različitim urbanim sredinama“, kvadrat naplaćuje oko čak 8.000 maraka.

- Ljudi bi trebalo da se zapitaju koliko је posao sa kioscima uopšte isplativ, dok vlastima ostaje da razumisle шта ће se desti sa, recimo 10.000 kioska u Srbiji, ili je bolje реći да су око milion maraka uloženi u njih, када једног дана nestanu, а тад ће сигурно дoci - zaključio је Trifunović.

УНИШТАВАЊЕ УРБАНОГ АМБИЈЕНТА ГРАДА

Прави и лажни „београдски киосци“

Архитекта Душан Јелић, власник предузећа „Тридекс“, тврди да је ово предузеће једини законит ветор свих објеката мале привреде под овим називом.

— Лиценцни уговор склопљен са Заводом за заштиту споменика културе

није, скупе концерте светских звезда и уопште на све што чини ја долче вита врхова Српског покрета обнове.

Претходна градска власт је 1996. године овластила Јавно предузеће "Стамбене услуге" да изводи радове, и то без претходно склоњења уговора са стањарима, осим у случају да су они имали уговор са Војном установом за одржавање града, преступања на снагу ове одлуке. Грађане не само да нико није питао, већ и не постоји обавезујући уговор за само предузеће. Тако су монополизовани нерад и немарност.

Очекивало се да ће Српски покрет обнове, преузевши власт у граду, изменити ситуацију, укинути монопол и дозволити конкуренцију у корист квалитета самих грађана. Поготово, што су им у предизборној кампањи и преко медија уста била пуна Европе и западњачких вредности. Међутим, паре и нерад су "бање" за такав сој људи, а када се још дода и неодговорност, нико срећнији од њих. Наиме, Београђани редовно уплаћују новац на рачун Јавног предузећа "Стамбене услуге" преко уплатница Инфостана, а за све то не добијају ништа, или, у најбољем случају, неколико година чекања. Изузев оних, који имају привилегију да им у згради станује неко од важнијих СПО-вала.

Али, нову наду стањарима широм Београда, поседелим од чекања, пружио је "дечко који обећава", Драган Човић. Крунићев потрчкот ради је објаснио како приволети поменуту фирму да ради свој посао. Врло једноставно, ако желите да вам зграда буде одмах поправљена, мораћете са својим сиротим комисијама да уплатите сваког месеца још по 5-6.000 динара. Човић је потом, превазишао самог себе у цинизму својом изјавом: "Кол'ко паре, тол'ко музике", само што паре никад доста, а музiku нико не чује. Стога су господи из дотичног предузећа измислили још један начин да поправе "крвну слику", јер ако су синови обезбеђени, ваља нешто и за унуке. Овај пут, жртве су углавном сиромашни грађани, тј. они који нису откупили станове, које "неуморно одржава" Јавно предузеће "Стамбене услуге". Из ове "честите куће" стигла је Одлука да се повећа кофицијент за израчунавање закупнице на уплатницама Инфостана. Можда ћемо после овога њихове терене почети да виђамо бар једном годишње.

И тако, док за господу из Дирекције стамбених услуга и остали братију из градске власти свира главом и брадом велики Хулио Иглесијас, за њихове суграђане свираће ветар кроз шупље зидове, киша кроз кровове, фасаде што пукетају као у хорор-филмовима... Али, немамо за шта да се бунимо, очигледно. По једној слободној дефиницији, музика је сваки звук који људско ухо чује. Драган Човић нам је, ако ништа друго, бар обећао пуно музике.

Киоск терор

Од Београда, капије истока и врата запада, у ове дане остао је само дивљи запад. Једино важеће правило у општем безакоњу и дивљини владе Српског покрета обнове је да нема правила. Сваки функционер градске власти постао је кадија за себе и ради по свом ћитабу. А и само гледање у ћитаб и размишљање има своју противвредност у новцу. Тако, ни за заштиту ауторских права, интелектуалне и индустријске својине, као једне не само правне, већ и цивилизацијске тековине, нема места у дотичним круговима. Једна од последица је и незапамћени киоск тероризам од кога страда наш град.

Још пре десетак година градски оци, жељећи да спрече негативан развој до-гађаја, расписали су конкурс у сарадњи са Заводом за заштиту споменика културе за најбоље архитектонско решење београдског киоска. Међу неколико изабраних типова, било је решење "стари београдски киоск", архитекте Гржетића. Прописано је потом да се овакав тип киоска (естетски уређен по узору на предратне београдске киоске) мора поставити у четвртима које су од историјског значаја, тј. пре свега у централном градском подручју.

Међутим, пошто је израда овог типа због бронзане и месингане конструкције скупа, решење за остале градске зоне понудило је предузеће "Тридекс". Овај свима познати модел осмоугаоног облика, који се заснивао на типу старог београдског киоска, архитекте Гржетића, прихваћен је и такође верификован од Завода за заштиту споменика културе. Тако је "Тридекс" закључио уговор за производњу киосака, са заводом који

"Београдски киоск" протерао архитекта Спасоје Крунић

је носилац ауторских права. Осим тога, овај киоск, уз преузете обавезе (финансијску надокнаду и јефтину израду, уз поштовање задатих стандарда) је стекла право да произведи објекте за потребе мале привреде у осталим деловима града, што је потом и урадила.

Када су на власт у граду дошли господи из Српског покрета обнове, отворена је права Пандорина кутија, која је створила урбани хаос у граду. Ограничени капацитети фирме као што је "Тридекс", регулатива која је одређивала ко пије а ко плаћа, логично није задовољавала апетите и амбиције рођака брачног пара Драшковић. Чинићеница да тероретски могу свакога часа изгубити градску власт, довела је до врхунца глади за новцем и створила прави деструктивни синдром, по систему "што можеш отуђи данае, не остављај ништа за суту".

Због тог неизвесног сутра почела је општа отимачина. У таквој ситуацији за било какву законску регулативу просто се нема времена. Београд је за кратак период претпостављен киосцима (преко 2.000) који су огромном већином копије типа "београдски киоск", али прављеним од ко зна каквог материјала, без икаквих стандарда и самим тим нездрави за оне који раде у њима. Службеници у општинама које држи Српски покрет обнове, а који се баве издавањем дозвола за овакве објекте имају и своју тарифу. Власник киоска на територији општине Раковица (коју држи Српски покрет обнове) који је желео да остане анониман, испричаје да службеници у Општини узимају од 500 до 1.000 марака (у зависности од локације) за постављање киоска. Бирократија Српског покрета обнове се тако полако претворила у ексклузивну класу. Можемо само да претпоставимо колико "кошића" постављање киоска у ужем центру града (прича се да цифра прелази чак и 50.000 марака).

Предузећу "Тридекс" и запосленима нанет је овом криминалном афером тежак ударац. На све апеле и оптужбе ове фирме није било других реакција, осим половичних одговора до крајње ароганције. Јасно, данас они ипак све могу и све хоће, али само за своју корист. Неколико пута су Спасоје Крунић, Драган Човић и остали "другови" најављивали праве "крсташке" ратове против бесправно подигнутих киосака, који све више загушавају тротоаре, аутобуске станице, па чак и семафоре. Али, уместо "крсташа" на терен су излазили СПО-верификатори. После сваке одлучне акције верификације мисије вуковаца, са које се они враћају тешко рањени из кафана и ресторана, ниче по нараштај киосака. И тако, док пиратерија и хаос напредују, грађани Београда све више губе, на првом месту себе.

ЈАВНА КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА ПОСРЕДНИЦИ КРИМИНАЛНОГ БИЗНСА

ПРЕВОЗЕ НАС ЖЕДНЕ ПРЕКО ВОДЕ

Највећа афера за годину дана управе Српског покрета обнове јесте уговор Јавног комуналног предузећа "БВК" и француског предузећа "Saur Internacional" која је Београд и Србију могла да кошта и више него што се може поднети...

Више је, сада, него очигледно (надамо се и вама који ове редове читате) да Српски покрет обнове користи јавна комунална предузећа као извор прихода, откривши категорију концесије. Испада да је то странка најотворенија за страна улагања и отворену и то плу сарадњу са инвеститорима, али како?!

Принцип је очит – менаџерски проценат да, распродала јавних добара – ма кога брига, дај што више – треба нахранити толику "челјад" породица Драшковић и Бошковић.

Тако је својевремено пуно пажње јавности привукло потписивање прелиминарног уговора између ЈКП "Београдски водовод и канализација" и француске фирме "Saur Internaciona" који је представљен јавности (после многобројних написа у штампи како ЈКП "Београдски водовод и канализацију" из кризе може извршити само страни партнери), као сламка спаса за "жедне Београђане". О чему се, заправо, радило...

"Уговор о пословно-техничкој сарадњи, производњи, кооперацији, заједничком улагању (Joint venture) и преносу знања и искуства (између града Београда и "Saur Internacional").

Овако гласи наслов документа који је град Београд у заступању др Милана Ђошића и архитекте Спасоја Крунића потписао са француском фирмом "Saur Internaciona" 21. октобра 1997. године, са циљем да се из приватног предузећа "Saur Internacional" оснује "Saur водовод и канализација", које би имало већински удео, а чија би сарадња била у доменима:

1. Израда у заједничким програмима у домуену инвестиција, које могу бити реализоване од сваке стране понаособ и од обе стране заједно;

2. Сарадња код налажења партнера на страним тржиштима капитала;

3. Сарадња у домуену заштите животне средине.

Али, појним редом... Из самог уговора се види да је "Saur Internacional" предузеће формирano 8. јула 1996. године, са такве послове, малим капиталом.

Питање које се и највећим лаицима намеће јесте: није ли једна таква фу-

Девизе за наше ђубре

Хитно расправљати о комуналним системима

- Септембар ће бити јако врло збор проблема са комуналним

којој би се расправљало о ставу у комуналним предузећима.

BORKO DRASKOVIC, DIREKTOR AGENCIJE ZA RECIKLAZU

Kome poveriti reciklažu otpada?

Још увек nije utvrđeno sistemsko re-

tenje za komunalni otpad u Beogradu.

Nacin na koji gradski delnici rade u

vezi sa rešavanjem problema depozitija,

reciklacija na teritoriji grada je u stvari

sakupljanje javnih političkih poena,

odnosno vredne radi o neotuz-

biljnim i parcijalnim rešenjima,

kaže Borko Drasković, direktor

Agenzije za reciklažu Srbije.

Poznato je da se u poslednjem vremenu

kao neko spasovsno rešenje nude dovođenje nemacke

"Albi" o kojoj čak ni je konkretno

ne znam šta bi to ova

firmu radila na našim prostorijama.

Sve što o "Albi" znam sve

to se na ovo što o njoj piše po

novinama, ističe Drasković.

Što se tiče raspisivanja kon-

курса za koncesije, odnosno

kome poveriti reciklažu otpada,

ne znam kuda će ga Republika

Rudno je kada iz njih ostanu

prevrnuti kontejneri. Postoji,

takođe i volja da se formulišu eko-

centri koji bi mogli da se slavite i

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

gradova) poput Beograda, Pančeva,

Sapca, Borca... veli direktor agencije

Rudno je da se sruši

ekosistem, ali i da se sruši

koje prelazno rešenje ka formiranju

ekosistemskih delova,

Agencija nastođa da

u prvom redu, pomenuti onima iz

tzv. crnih industrijskih zone i

UGOVOR

O POSLOVNO-TEHNIČKOJ SARADNJI, PROIZVODNOJ KOOPERACIJI, ZAJEDNIČKOM ULAGANJU (JV) I PRENOSU ZNANJA I ISKUSTVA (KNOW-HOW)

PREAMBULA

21. oktobra 1997. godine, Grad Beograd i "SAUR INTERNATIONAL" potpisali su Preliminarni ugovor koji je predviđao:

- osnivanje privatnog Preduzeća za funkcionisanje vodovoda i kanalizacije u kome će "SAUR INTERNATIONAL" imati većinski udio;
- podnošenje od strane "SAUR INTERNATIONAL"-a ponude koja će sadržati ugovor i poslovni plan (Business plan);

Strane izjavljuju svoju namenu da saraduju u sledećim domenima:

- izrada zajedničkih programa u domenu investicija koja mogu biti realizovane od svake strane samostalno i od obe strane zajedno. Te investicije će biti realizovane u interesu obe strane. One će služiti da se poveća kapacitet postojećih proizvodnih sredstava ili da se stvore nova.
- saradnja kod načinjenja partnera na stranim tržištima kapitala.
- saradnja u domenu zaštite životne sredine.

Navedena pitanja će biti regulisana kasnijim posebnim ugovorima koji će biti zaključeni između strana.

Prema tome, strane su saglasne, takođe o izradi programa funkcionisanja modernizacije vodovodnog i kanalizacionog sistema sa ciljem urednog snabdevanja grada vodom i odvođenja otpadnih voda sa prečišćavanjem i podizanje ukupnog nivoa usluga.

U POTVRDU ČEGA JE UGOVORENO SLEDEĆE:

Анонимни "купач" без инвеститорских обавеза,
изузев провизије за потписнике уговора

зија проблематична, када се тако важна делатност, од стратешког значаја за Београд и Србију, као што је водоснабдевање поверава фирмама која на земљиној кугли егзистира само годину дана?

Takođe, ова фирма није презентовала листу својих референци из које би се видело, које је то објекте за производњу и прераду воде пројектовала и опремила или у најмању руку осавременила по питању управљања системима за производњу и прераду воде. Наравно, да би се приликом презентације референтне листе могао сагледати и очитати успешно или неуспешно обављени рад и компетентност дотичне фирме. Такође, из уговора се види (члан 51) да предузеће о којем је реч не уноси никаква средства, те се самим тим сваки грађанин Београда, а и шире, треба да упита – какав је то уговор о zajedничком уlaganju? Такође се назире (из става 2 овога члана) по принципу "вода плаћа воду" концесија "Saur, Београдски водовод и канализација", да би се целокупно инвестирање одвијало и даље из средстава обезбеђених наплатом од потрошача услуга "Saur-а водовод и канализација"; као јасна намера "Saur"-а основна сврха овог предузећа је да свој интерес оствари не zajedничким улагањем у инфраструктуру водоснабдевања, већ коригованом ценом по светским стандардима у смислу економске исплативости. Сам по себи се намеће закључак да би оснивањем "Saur водовод и канализација" са већинским уделом до максималне доминације овог предузећа у односу на ЈКП "Београдски водовод и канализација", обичан потрошач био препуштен на милост и немилост "Saur водовод и канализација" који ће слободно формирати цену потрошње воде.

Дакле, да резимирамо, нису никакве новине што наш стручни кадар није знао о управљању београдским водоводом, предвиђеним овим уговором, па се поставља питање шта је то што "Saur водовод и канализацију" доводи у ред ексклузивних фирм, које без јавног конкурса добијају концесију управљања и експлоатације београдског водовода, а поготово што је непознаница ко су стварни власници ове фирме, која је регистрована пре годину дана, ко су акционари и како је изабрана баш она, без јавног конкурса, између десетак европских фирм које се баве овом проблематиком (а присутне су на тржишту Европе од 20 до 50 година). Очигледно се ради о новој уговору, само за потписиваче.

Ово није, наравно, крај приче о Београдском водоводу. Пре извесног времена на адресу Одборничке групе Српске радикалне странке стигло је писмо овог предузећа, које својом садржином у доволној мери расветљава ситуацију у овој фирмама (која је идентична ситуацији у свим јавним комуналним предузећима). Тако је доласком Српског покрета обнове на власт, за директора

изабран Предраг Ускоковић (СПО) и састављен Управни одбор по мери актуелне београдске власти, те се већ по устаљеном шаблону формира комисија за преиспитивање рада овог предузећа по предлогу Бојана Димитријевића, и ангажује приватна фирма (са којом дотични сарађује као консултант), а све то о трошку ЈКП "Београдски водовод и канализација".

Потом се примају нови људи на "фантомска" радна места (те се у предузећу не појављују до исплате зараде), тако да број запослених прелази 4.000. Трошкови репрезентације превазилазе могућности овог предузећа, а користе се искључиво у сврхе пропутовања по свету руководећег кадра. Предраг Ускоковић, директор ЈКП "Београдски водовод и канализација" је, према писању радника, током свог директоровања обезбедио стан од 100 m² на Гундулићевом венцу; директно је учествовао у потписивању уговора са "Saor Internaciona", чак је и надлежним из поменуте фирме дао канцеларије на коришћење и преглед документације (што је иначе незамисливо и крши сва правила службе из крајње безбедносних разлога). Такође је учествовао у радовима рекуперације, без липитације, дакле, по правилу ценама виших од тржишних (и овде мирише на "уградњу за проценат", зар не??) Носилац тог посла била је фирма "ЦИТ" власника Аврама Адријаса – озлоглашеног бизнисмена (сешете се афере са др Ненадом Ђорђевићем) који је због корупције побегао у Канаду.

Даље, директор о коме је реч омогућава Драгиши Николићу, власнику фирме "БМГ", да у дослуху са Веселином Бошковићем искористи средства за набавку опреме (радило се о пумпама) путем три уговора који чине трећину укупне масе средстава за ЈКП "Београдски водовод и канализација" у 1998. години. Послови се затим уступају Графичко-штампарском предузећу. Притом, ваља поменути да пумпе нису прошли редовни "атест", већ само директну погодбу по систему "рука руци". Доста је још тога у писму изнето, али да не би ова прича попримила примесе трача групе нездадовољних радника, доказа ради износимо неке кривичне пријаве, као и делове писма упућеног Српској радикалној странци у нади да ће неко чути глас запослених у ЈКП "Београдски водовод и канализација" и помоћи радницима овог предузећа које према проценама стручњака вреди око милијарду долара.

Принцип је исти све остало су нијансе

Копањем по ћубрету (а, мора се пријати да им је то омиљена рекреација), функционери Српског покрета обнове су имали на уму само "девизну тежину" на својим приватним рачунима. Тако се и дошло до познате приче о концесији над ЈКП "Градска чистоћа" и послана

ИЗ ЈКП „БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА”

Почео „лов“ на дивље канализационе спојеве

Стручне екипе „Канализације“ ових дана раде у Борчи и Калуђерици а ускоро ће на ред доћи и други делови града у којима није изграђена канализациона мрежа. – Басправни спојеви на канализациону мрежу таде се отварају од водоводних прикључака, али их има мање

После интензивне потраге за дивљим прикључцима на водоводну мрежу, екипе ЈКП "Београдски водовод и канализација" почину трагање за бесправним канализационим спојевима. Према речима инжењера Радомира Балаћа, директора овог сектора у ЕВК, већ су формирани комисије за рад на терену и предстоји велика акција будући да свакаквих спојева има много.

Стручне екипе „Канализације“ ових дана раде у Борчи и Калуђерици, а ускоро ће на ред доћи и други делови града у којима није изграђена, (или бар, не у потпуности) канализациона мрежа. У таквим местима неки грађани, иако имају санитарске јаме, бесправно се прикључују на најближак канализациони одвод, тако да служба за наплату ЕВК нема евидентију о њима. Будући да су тако услуге канализације за ове грађане бесплатне чиме су у по-

влашћеним положају у односу на друге становнике предграђа, надлежни у "Водовод и канализацији" одлучили су да стану на пут оваквој пракси.

Дивљих канализационих прикључака је мање него водоводних, истиче инжењер Балаћ, али се они теже проналазе. Постоји се налазе под земљом, иако су лако доступни, а граваји који имају такве спојеве „брзане“ се чланеницом да већ имају санитарске јаме, те, каводно, немају разлог да се прикључују на градску канализациону мрежу.

Ипак, из ЕВК апелују на све становнике главног града који немају канализацију, да се не прикључују на „дивље“, с обзиром да је увек јефтинији начин да то ураде стручњаци из овог предузећа, као Радомир Балаћ.

– Наша стручна комисија узима податке о новим корисни-

цима из лицу места и регистроваје их као првобитне потрошаче, односно, платајуће воду и канализацију по важећим ценовима, док се њихов статус потпуно не регулише. Уколико буде неких техничких сметака, оне не морати да се уклоне о трошку корисника, да бискоја грађански и примили у систем – истакао је Радомир Балаћ, напоменући да грађани који имају дивље канализационе спојеве морати да плате и додатне административне трошкове за рад стручне комисије.

Б. Баковић

од почетна године Легализовано 1.230 дивљих водоводних прикључака

Екипе служби за бесправни спојеви ЈКП "Београдски водовод и канализација" у ток минуле недеље регистровале су 3.375 љубитеља бесправно испроштених воде са 15 нелегалних прикључака. Од почетка

„Водоводу“ упућено 56.000 рекламација због високих рачуна

Само 4.000 љубитеља је оправдамо, напу у ЕВК. – Замена неисправних водомера

Сви грађани који су због високих рачуна за употребу воде подалијујују спојеве обавишићи са томе како су она решена. Према речима Драгослава Булатовића, помоћнице

ије на пример као физичка, уместо као правна лица.

Бројни првобитни предузећа која су нелегално прикључена на инсталација са стимбовима зграђивала и плаћају воду и канализацију као домаћинства, ускоро ће бити искушенији по „клатном доступу“. Будући да судни спорови са власницима тврдих фирми трају веома дugo, а „Водовод“ не практикује да изузима зграде које нису искушени због високих рачуна, како генерални директор Предраг Ускоковић, сконч

„Водовод“ спреман за све неприлике

Илажемо да слабоделни грађани у Београду саглавију спојевима из потпуно разредбених и компликованих елемената које врсте највећи изненаднији заподесе у ЈКП "Београдски водовод и канализација", рекао је Јуће генерални директор овог предузећа Предраг Ускоковић. Исподност акције и исхрана је десет хиљада, попутају, и неудобства је аутоматика, а обезбедио објект који је на високом нивоу, истакао је Ускоковић. Резерви мојега су утврђени много разните, а сконструкција водоводних система обезбедију јатриге, службених и добар систем веза.

директора „Водовода“ за високосне и правне послове, од почетка примене блок-тарифе и новеених цене воде у овој предузећу стигло је око 56.000 љубитеља, од којих је седам одсто опредавао. Тако љубитељи оправдано рекламишују не представљену посебно значајнији број, с обзиром да више од 400.000 становника, добијају уплатице „Инфостан“ рачено је да је јуће један конференцији за исхране у ЈКП "Београдски водовод и канализација".

– Сви водомери, ако се не основују уложеним рекламијама, утврди да су највернији биће заменени, да то ће, иако је јуће речи руководио свог коначног предузећа, БВВ, не налије средствима да се највиши водомери у неки су већ испоручени – рекао је Драгослав Булатовић.

Све цеове требају бити искушено

Сам грађани који имају цеове, односно, дивље су се прикључили директно на помарне водоводне инсталације због чега се та потрошња воде региструје као губитак у првачи, бити истовремено из система не удаји, па штој где ће се прикључити и против њих не бити подмета прекризије примење, рекао је Драгослав Булатовић, помоћни генерални директор ЕВК за високосне и правне послове.

Када је речео, ова појава је узела вица, иако је број цеових ваза мињи него ранијим годинама тако да се овако ригорозна контрола спроводи и у циљу ареквизиције. На списку је претпостављено 35 коришћених се цеовима за које постоји налог анаконда да се искушично на удаји.

Б. Баковић

JKP "БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА" ПОЧЕО РЕСТРИКЦИЈУ У ВЕЧЕРЊИМ И НОЋНИМ САТИМА

KRIZNI ŠTAB zavrće slavine

- Beograd - Znatno повећана потрошња воде, приморala је "Београдски водовод и канализацију" да почене рестрикцију исхлjučivanjem pojedinih београдских насеља из система водоснабдевања у већерњим и ноћним сатима. Према најавама, рестрикције се почнују са док спољна температура буде висока.

• У цију дневног праћења ситуације снабдевања водом, у BVK је формиран кризни штаб, који зависи свако предпосеје да одлукује која ће насеља

ја те већери бити исхлjučena. Рестрикције према плану почињу око 20 часова и завршавају се између од 4 до 6 часова ујутро, а београђани ће о ристрикцији

Bez vode

- Ноћи су без воде остало насеља Овча, Борча, Котеж, Крњача, Ледине, Жарково, Беле воде, Сумице, Мирјево II, Велика бања, Јајинци, Мали мокри луг, Добановци, Сурчин, новобеоградски блокови 33, 37 и 38, Београдска коса I, II и III, као и виши делови Карабурме.

ји бити обavešteni око 18 часова текућег дана.

- Како су за DT реклами у BVK, терет рестрикције је веома велики и ће се дешавати у болнице, индустријске зоне, аеродром и други објекти од виталног значаја за Београд.

- Из BVK апелују на београђане да racionalnije троше воду, и да прејављеног исхлjučenja узимају само неопходну количину воде, без стварања nepotrebnih залиха.

P.S.

JKP „Београдски водовод и канализација“ нећира да су иези у Браће Јерковић обасне по здрављу

Азбест није у директном контакту са водом за пиће

„Када је хвалите воде у питанку, чини се исподно: потрошња за воду изједнака је води изједнака жи-котија камарица у Београду и да квалитет воде испунија све услове Правилника о хигијени и спровединости воде за пиће. Што се тиче токсичности азбеста, прво прептаком Светске здравствене организације не постоје поуздани докази о истинском азбесту у води за пиће по правилу. И због тога вије тројеско макаринска до-зваљка концепција. Чак и токсични могући штет-ност, као и прептака СЗО опредељује БВК да не утређује субстанције воде, а да постојећи макарински заштитни инсомнти који контактирају са водом. У току протекле 18 година

престало са:

Због превелике потрошње свакодневни исхлјучења

Почеле рестрикције воде

Београдски водовод је у четвртак отпочео са рестрикцијом воде, због превелике потрошње ових врлих дана. Вода се исхлјучује потрошачима у деловима града где постоји техничка могућност изолације, што је пример и са насељем Миријево.

Према речима дежурног диспечера у јавно комуналном предузећу „Београдски водовод и канализација“, рестрикција се врши свакодневно, углавном у већерњим часовима од 20 до 04 сата ујутро, док се мештани подавалског подручја већ три дана снабдевају водом из дистерни.

Тако су јуче од 20 сати па до 4 сата ујутро били исхлјучени Добановци, Сурчин, Борча, Котеж, Крњача, Жарково, Беле воде, новобеоградски блокови 33, 37, 38, Београдска коса, Ледине, Шумица, Баччанска, Мирјево 2, виши делови Карабурме, Сланци, велико село, Вишњичка бања, Јајинци, село Раковица, део горњег Вождовца, Мали мокри луг.

Центар за контролу и управљање БВС апелује на потрошаче да радионаднице троше воду и моли их да захвате потребну количину воде за назначени период, без захватања залиха воде. Данашњи план исхлјучења „Водовод“ није саопштио.

немачком фирмом "Алба". Очекивали су градски "владари" да ће посао вредан око 350 милиона марака склопити крајем септембра прошле године. Међутим, "Богу хвали" није стигао позитиван одговор од стране Републичке владе за концесију. Него, како је у ствари све кренуло да плени пажњу јавности...

Добро опробаном методологијом "доведи до пропasti, па расподај, али пре свега куј по медијима" функционери Српског покрета обнове су "дигли прашину" у јавности са (њима већ убијаченом) причом о катастрофално лошој ситуацији у JKP "Градска чистоћа", чак су и причом о појави којекаквих разних болести довољно узбунили јавност да су сви једва чекали да немачка "Алба" реши проблем и извуче нас из пропasti. Међутим, на другој страни, онима који су одавно уочили законитости у раду Српског покрета обнове све је мирисало на фантастичан месацерски проценат појединача.

Тада се често у средствима јавног информисања оглашавао Драган Обрадовић, директор JKP "Градска чистоћа" речима: "Возни парк је веома лош, просек старости возила за односно смећа је 11 година, тако да су нам неопходна улагања за која, у гралској каси нема средстава. Овим послом са "Албом" би, према плановима, 27 милиона било одвојено за возни парк, 11 милиона за инфраструктуру и 11 милиона за посебне контejнере за стакло, папир и остало смеће..."

Исто тако се, с друге стране, оглашавао Независни синдикат овог Јавног комуналног предузећа који је "вриштао" о бахатом понашању директора, који је очигледно по нечијем налогу чинио све како би раднике отерао из предузета. Процедура стварања лоших услова рада била је (као и у осталим јавним комуналним предузећима) од неисплаћених зарада и надокнада до пребацивања на неодговарајуће радио место... Углавном, дигла се толика прашина да су по правилу "препелице" из Српског покрета обнове уступнуле и потписивање уговора са "Албом" ставиле "ad acta". Притом, чини се да је и изјава Боре Драшковића, директора Агенције за рециклажу Србије била "кап у чапи", заправо, тада је он препоручио свима онима" који се баве рециклажом да изјују са својом понудом, с обзиром да су понуде "Албе" познате само градским чељницима", који се очигледно руководе само својим интересом, арчијијујују добро. "Санација лоше донете одлуке, када је у питању животна средина, по правилу се одражава у милионима долара или стотинама хиљада оболовљених људи", истицао је тада директор Агенције за рециклажу Србије.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ДИРЕКТОРЈУ ОДРАЖАВАЊА " КУНИК ЈОВАНОВИЋ НАЈПРОФИТАБИЛНИЈИ ОД ЈКР ВУКАН СВЈЕСТ ДИ
СВИЈАЈАЛ ЕВИ ПОСЛОВИ ОД ЈЕПЧИЈА РАДОВИ РАДОВИ ИНVESTИЦИОНА
КОМПАНИЈА ЕВА ЈАВНИХ ЛИЧИТАЦИЈА ОД ТОГДА БО ЛУКОМОРТВО СЛУЖБА ЈА
СВОЈА СА " ЕВА " ЈЕО РЕПАРАЦИЈА ПОПРАВКЕ МОУЧА/ЛУЈЕ СЕ КАЈУ /
ПАВАЕЛ ВОЈИ СВЕ

ДИРЕКТОР, НАКАЗИВОЧИ УСЛУГА ЈАВНОГ НАЈПРЕСТИЖНИЈИ ОД СВИХ ЕВА РАДО ВИДИ БИДА
ДЕДА СИТИ ЧА, ОДИНДУ ДАНА ЕДА БО ПЕНЗИЈЕ, СТАВНО СЕ ВИДА ЧИДА
ЕВА, ИЗБРАШ, ОДИ СЕ И НЕМА ОДГОВОЉА
ВАЛАН ЈЕ ПРОДАЕ ЗБОГ ПЕНЗИЈЕ

ОСТАЛТ ВИДУ ПОЛИКО ВАРНІ МАДА ТАЈУ СВОЈ ВЕКРИ

ШТО ЈЕ СЛИЧИ НАКНОДИЈИ САСТАВ ЈКР ВУК
ПОСТАВЉА СЕ САКО ЈЕДНО ПИТАЊЕ: ДАЛИ ОВАКАВ САСТАКОДА ОД ПРИЈЕДОВА
САДАШЊУ СИТУАЦИЈУ И ДА ПРИЈУДУЈЕ КРАНЕ ИЗ КАУСА НАРЕД
ДЕДОНОВИЈАМЕ

ЗАТО СЕ ТРАЗИ ПОВЕЋАЊЕ СИТЕ СИДИ ЧЕДИ СЕ ПРИКРИТИ НЕСАУ „ЈАВАСЛУК,
РАЗНЕ КАНИЧАСИJE И НЕДОЗВОЉЕНО РАДНЈЕ НЕДОГУЧНОСТИ

СВЕ ТО ПЛАСАЈУ ГРАДЈАНИ

И КАДУ НЕШЕСА ДАТИ САГЛАДНОСТ ДА СЕ УСКОКОВИЋ ПРЕДАЈ
ПОСТАВИ ЗА МЕСТО ДИРЕКТОРА ЈКР ВУК ЈЕК ЈЕ НЕСПОСОДАН
ДА ВОДИ ПРЕДУЗЕЋЕ

РАСЧУН НИВЕ НОВА
24.07.57 Године

САДОВСКАМА И ПОСТИГАЛСКА РАДА

„МАРИНАДА“

ДОБРОСАВЉЕВЕН РАДО
1930 НОВИ БЕОГРАД, Савски Насел. 7
Телефон 548 551

РАЧУН Бр. 474 Године 21.07.57

Компанија "БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД"
Црквена 12 Нови Београд 27

За годину водовода и водоглава - 1957. година

Документ број: 474

Садашња 474 година се издаваје за водоглава

штампаје и објављује најаве и табло 23. броја у новом вијеснику

БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД СОУДСКИ БИРДА
У првом реду јављајући најаву

Пријава улоге СЕДМЕДСАДСКИХ ВОДОВОДА

да се у водоглаву и водоглаву објавије да поступи текући и следећи

САДОВСКАМА И ПОСТИГАЛСКА РАДА

„МАРИНАДА“

ДОБРОСАВЉЕВЕН РАДО

1930 НОВИ БЕОГРАД, Савски Насел. 7 За годину водоглава

Пријава улоге СЕДМЕДСАДСКИХ ВОДОВОДА

Број: 474 Година: 22.07.1957.

Издавач: 474
IV 196

Део документације радника ЈКП "БВК" о злоупотреби службеног положаја

РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА
БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА
Каска Николића

СКЛОПНИЦЕ

ПАРТИЈА 7-006-003 2.07.18646

ВЛАСНИК БЕОГРАДСКИ ВОДОВОД И КАНАЛ

УДАСИОДР - ФЕДЕРАЛНА СТРАНИЦА

ШИФРУ ВИРУМА 22.07.1957. Година 27

Ш ДЕЛАТНОСТИ

УДАСИОДР БЕОГРАДСКИ РОД

БУЛЕВАР СОУДАДА КАРДЕЛЯ

Цена по №

Просторије писмена изложнице

Број: 7-006-003

Број: 474

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Broj predmeta F 3597/98

PRIVREDNOM SUDU BEOGRAD
REGISTARSKOM SUDU

Masarićeva 2.

Predmet upis V.D. direktora preduzeća JKP "Beogradski vodovod i kanalizacija".

Dana 10.04.1998.godine JKP "Beogradski vodovod i kanalizacija" predava je trijednu upisu V.D. Generalnog direktora preduzeća na osnovu Odluke Izvršnog odbora Skupštine grada, Vlada Beograda.

Shodno člancu 48, Statuta JKP "Beogradski vodovod i kanalizacija", Generalnog direktora preduzeća i vršioca dužnosti imenuje Izvršni odbor preduzeća s najduže do jedne godine, uz Saglasnost Osnivača.

Lice koje je predloženo za V.D. Generalnog direktora za naredni period je obavljalo dužnost V.D. Generalnog direktora jednu godinu te nema zakonsku mogućnost da i dalje obavlja dužnost V.D. Generalnog direktora preduzeća, tačnije do 16.04.1998.godine.

Posebno ucajujemo da u konkretnom slučaju Odluku je doneo organ koji nije ovlašćen za imenovanje V.D. Generalnog direktora preduzeća.

Ozirou na izneta molim da Sud ne dozvoli upis i donese privremenu mjeru.

Đuro Kostić
13.04.98.
Đuro Kostić

УД У БЕОГРАДУ
13.04.98.

Пријаве независног синдиката ЈКП "БВК" Министарству унутрашњих послова

ПИСАРНИЦА

ИМПРЕСИЈА ОД 19.04.1998.

Број: 89

Датум:

ПРИЈАВА

због неизвршног
poslovanja

JKP "BEOGRADSKI VODOVOD I KANALIZACIJA" velikom broju radnika se vrši odobijanje novčanog iznosa za sindikalnu članarinu bez administrativne zabrane i porištanaka radnika odnosno novčana sredstva se odobjavaju bez zakonskog osnova što je protivnovočne aktivnosti i ponašanja.

II. Odmaraliste JKP "BEOGRADSKI VODOVOD OI KANALIZACIJA" "VRACAR" u Vračačkoj Banji je napravilo gubitak od 560.000,00 dinara iako su radnici koji su koristili smestaj u navedenom objektu uplatili Smostalnoe sindikatu radnika JKP "BVK" novac za smestaj. Ostvaren je da novac raspoređen smestaju radnike."

u nelegitim tokovima, cime je ostvoren preduzeće i država. Sva potrebita dokumentacija se nalazi u službi drustvenog standarda JKP "BVK" u ul.Kneza Milosa br.27.

u Beogradu, dana 28.04.1998.godine podnosič prijave

NEZAVISNI SINDIKAT RADNIKA
JKP "BVK"

OKRUŽNOM JAVNOM TUZILASTVU

У БЕОГРАДУ

ПРЕДСЕДАЧА
У САНДУЧИЈАМ ДЕЛАВАЧА
У БЕОГРАДУ

28. VIII. 1997.

Бр.

Na osnovu cl.148,st.2 u veri cl.150 st.1 ZEP podnosim se

КРИТИЧНА ПРИЈАВА

Protiv USKOKOVIC Drazomira PREDRAGA iz Beograda, ul.Kralje Petra br.82,stan br.42,Opština Stari Grad,drzavljanka SRJ,MSB 1308941710139,zbog označene sumnje da je počinio krivono delo zloupotrebe službenog položaja iz cl.242 st.1 Kriminalnog zakona Republike Srbije.

Imenovan je u periodu 15.05-28.06 1997.godine pa i na dalje u svestvu V.D. generalnog direktora JKP "BEOGRADSKI VODOVOD OI KANALIZACIJA" usteticu veliki broj radnika preduzeća a u korist Samostalnog sindikata, tako što je nepestujuci odluku Uprave, ".....", to, "....." od 15.05.1997.godine s preko odgovornog lica iz obraćanske službe vršeno obustavljanje novčanih iznosa za sindikalnu članarinu velikog broja radnika bez pisano pristanka radnika odnosno administrativne zabrane, cime ostetio veliki broj radnika za mesecne iznose od po 90.000,- dinara,sto za navedeni period cini više od 200.000,00 dinara.

Dokaz: 1. odluka Upravnog odbora JKP "BVK" br.4089/1
od 15.05.1997. godine
3.mesecni obraćun odbitaka za sindikalnu članarinu
3.zasluzanje odgovornog lica finansijskog direktora
JKP "BVK" Ljubinke Krstić

U Beogradu, dana 28.04.1997.godine

JKP "BVK"
Kneza Milosa 27.
Beograd
19.4.1998. god.

V.D. Generalnog direktora

Mr. Predrag Uskoković, dipl.ing.

Predmet: Transformacija preduzeća

Iz međstava javnog informisanja saznali smo da je poslana inicijativa da se analizira stanje u komunalnoj privredi Beograda, te da se izvede mala ili potpuna transformacija i poznavaoci stana i problema koji postoje u ovoj oblasti posebno u oblasti odvodnjenja otpadnih i kliničkih voda, smatramo da imamo pravo i dužnost da ne budimo samo pasivni posmatrač eventualnog ulaza u procesa. Il ilni smislu razgovaramo naše preduzeće, smatraci da to ne može biti nekonisan za Vas i druge ljudi iz našeg preduzeća koji budu uključeni u razgovore sa gradskim organima uprave.

O svemu što smo konstativali u tekstu "Memorandum - stanje", problemi i statusna prizma Beogradске kanalizacije - prilog analizi o transformaciji komunalne privrede Beograda - razgovaramo je samo u okvirima preduzeća - bez ikakvih kontaktova sa javnošću u bilo kakvom formu!

Očekujemo da ćete obezbediti razgovore o svim konstatovanim pitanjima, da ćete omegnuti da se sva pitanja raspoređe, te da ćete potom zastupati najbolja rešenja pred institucijama ovlašćenim našeg preduzeća.

Narednih dana dostavljemo preduzeću koji podrobnije obraduje i argumentuje bina pitanja pomenuta u tekstu "Memorandumu".

U Beogradu

Тридесет ћ година старе азбестине водоводне цеви преше здрављу грађана насеља Браћа Јерковић

Вода за пиће отровна!

Поштисници пешчице наводе јовећану смртност од рака. Грађани завод за заштиту здравља пошврђује опасност од азбестиних цеви. „Водовод“ зна за проблем, или нема средstava

Дистрибуциону мрежу водоглава система Београда, према популацији „Водовода и канализације“, у дужини од 210 километара чине азбестине цементне цеви. Због опасности азбеста по здравље људи, ове се за транспорт-дистрибуције воде годинама не користе никад у свету. Зато су и угрожени животи насеља „Браћа Јерковић“ (улице Павле Караманлијевића, Дарвинова и Браћа Јерковић) покренули иницијативу за замену дотрајалих, веома отровних инсталација.

Током лета често остајемо без воде због пучана водоводних цеви. Недавно смо сазнали да су узорак хемија тридесет година стари азбестине цеви. У складу са водом сумњамо већ дуже време, отако се у најсљедијујућим јелникима број канцерогених оболења и повећана смртност - каже Душан Вујанић из Улице Браћа Јерковић, потпински пестицијал упућен „Водоводу“ и општинским властима.

По речима стручњака Грађског завода за заштиту здравља, водоводне цеви направљене од азбеста могу озбиљно утицати на здравствено стање људи који до пијаће воде долазе и након посредством.

- Азбест је токсиколошки

ФОТО: З. СИМО

У једном од постројења „Водовода“

значајан мистија. Његова битна особини је да миграира, то јест да врсмом почине да се слободи. У овом случају, конкретно, постоји могућност да азбест из водоводних цеви допре у организам. Последице тројава зависе од величине и облика миграција делова. Ако су честице иначастог облика, могу прорећи у пупине и изазнати тешко оболење, азбестозу. Та-

које, честе су иритације дигестивног тракта, пре свега једнака и желудца. Уколико честице азбеста прорећу у крај, последице могу бити погубне - објашњава др Милан Минутински из Службе за природне квалитетне индикаторе воде.

Захтева мештана три београдске улице да се дотрајале цеви што пре замене, појим, до сада нису дали резултате.

Замена - преко чепова грађана

Првом речима Небојша Атанасковића, председника општине Вождовац, општина ће дати прорукт овом проблему ако је стапа у акцију Браћа Јерковић.

Општински будући у овачкој ситуацији, тако да би замени на неки временскиј период воду из овога. Општина ће иконституирати ћео средстава који грађани илдацију преко Инфостане за комунална опремају - објаснио је Атанасковић.

„У градском“ Водоводу и канализацији“ ређено јам је да инсталацију треба променити, али да због тешке финансијске ситуације ово комунално предузеће ишао у могућности да самостално изврши потребне радове. Упутили су нас на општину и градске органе - тврди Вујанић.

Члан Управног одбора БВК Михајл Голићин потврдио да се постављају азбестине водоводне цеви, по пропорцији. Светске здравствене асоцијације не прамењују више нигде у свету.

Због сунђе да штетно утичу на здравље човека, Амерички су избацили из водоводне мреже и највећим деловима направљене од овог материјала. Због проблема са новцем, саветни захтеви у Београду неће

„Једини да легну џед БВК“

бити могући још неколико година. Грађанима остаје само да лепту испред „Вонограда“ и да чекају милост од руководства кваже Ропница.

Иако азбестине цеви чине мањи део водоводних инсталација у Београду, због кратког и старателјског вијају. Хабарисана места сандроје се постављају гумених оплате које решавају проблем водоснабдевања.

Чекајући на помоћ Општине Вождовац и

Грађана, житељи Браћа Јерковић не одустају од захтева да им

се обезбеди право на здраву

животну средину, не искључујући и могућност самодоприноса како би до заправе поједи

вое што пре ћеши.

Р. НИКОЛИЋ
Ј. ПАВЛОВИЋ

MIHAJL GOLICIN, ČLAN UO „VODOVODA“, OTKRIVA ZA DT: Beograd dnevno izgubi 245 miliona litara vode

Beograd - Prema процени i studiji člana Upravnog odbora JKP „Beogradski vodovod i kanalizacija“ Mihaila Golicićina, zbog katastrofnog stanja vodovodne mreže i distributivnog sistema „Vodovoda“, 245,5 miliona litara vode na dan „izgubi“ se na putu do potrošača, što je količina dovoljna za dnevno snabdijevanje vodom bar šest najvećih gradova u Srbiji.

• On je izneo podatak da je prosečna dnevna potrošnja vode po sta-

novniku 220 litara i naglašio da bi se za 245,5 miliona litara „izgubljuje“ vode moglo snabediti čak 1.150.000 žitelja Srbije.

• „Cena kubika vode

je jedan dinar. Prema tome, tako se može izračunati da „beogradskom Vodovodu“ samo kroz triju i bušne cevi dnevno izlazi 250 hiljada dina-

ra“, rekao je za DT Mihail Golicićin.

• Mihail Golicićin kaže da su dnevni gubici beogradskog „Vodovoda“ 40 odsto proizvedene vode i

da samo 60 procenata slijede do potrošača. Prema njegovom mišljenju, glavni uzroci za ovako velike gubitke vode su neodržavanje distributivnog vodovodnog sistema, starost mreže i mnogobrojni „divlji“ priključci.

• On je podsetio da je prosečna starost vodovodnih cevi u Beogradu 50 godina i istakao da „Vodovod“ svake godine mora zameniti i rekonstruisati bar trideset kilometara mreže.

• „I pored tog sazna- nja, nadležni u Vodovo-

du“ od 1990. godine nisu zamenili ni jedan jedini metar cevi već su intervenisali samo u slučaju većih havarija“, kaže Golicićin.

• „Kroz uplainece „Infostana“, „Vodovod“ naplaćuje i gubitke koji nastaju usled lošeg stanja vodovodne mreže. Potrošači, zbog pokvarenih vodomera ne mogu bili sigurni koliko su vode zaista iskoristili, pa tako često dobijaju račune koji su daleko veći od svarnih“, zaključio je Mihail Golicićin. Z. Glavonjić

BVK vredi milijardu dolara

• Predsednik Vlade za Hegg- rad Ljubomir Andelković kaže da prema proceni stručnjaka JKP BVK ovo preduzeće vredne oko 500 miliona dolara i da bi shodno sveztskim kriterijumima sluzbeni ugovor privatizacije u „Vodovod“ morao da uloži najmanje 180 miliona dolara“, izjavio je za DT Ljubomir Andelković.

75 miliona dolara.

• „Prema mojim procenama, stvarna vrednost JKP „Beogradski vodovod i kanalizacija“ je milijardu i dvesta miliona dolara. Prema tome, strana firma koja želi da „ude“ u „Vodovod“, mora uložiti najmanje 180 miliona dolara“, izjavio je za DT Ljubomir Andelković.

МАЊЕ 15 ЛИНИЈА

• Аутобуси ГСП већ данима саобраћају по систему "кад нађем", а због смањених испорука горива данас у саобраћају десет одсто возила мање • После јутарњег шпица ГСП укида петнаест линија • Руководство ГСП још не саопштава детаље новог реда вожње

ВЕЋИНУ Београђана није већ мимоиди дуга чекања на стајалиштима ГСП, а затим и тискања у претриганим аутобусима, трамвајима и тролејбусима. Без бзира шта обећања из Скупштине града, да је са "Југопетролом" постигнут чврст договор о редовним испорукама, гориво за ГСП и јуче је стигло у смањеним количинама, па ће и број аутобуса бити мањи за десет одсто.

Како саопштавају из ГСП, после јутарњег шпица, већ од осам часова, биће укинуте линије "27 Л", "30", "34", "36", "43", "55 Л", "56 Л", "68", "74", "89", "109", "110", "610", "301 Л" и "705". Ове линије, на којима саобраћа двадесетак аутобуса, укидају се јер путници већ имају алтернативни превоз, а на осталим линијама број аутобуса биће умањен за десет одсто.

Без обзира на свакодневне најаве о преслапку на нови ред вожње усклађени са финансијским могућностима Града, највероватније од понедељка или уторка, руководство ГСП још

ТРЕНОННА СТАНИЦА: Аутобуси ГСП већ данима саобраћају по систему "кад нађем"

се није уđостојило да објасни суграђанима о чему ће стварно ради. Незванично, нови ред вожње већ се примењује и условно је дуже чекање на стајалиштима, од 20 до 25 минута, али очигледно је да ау-

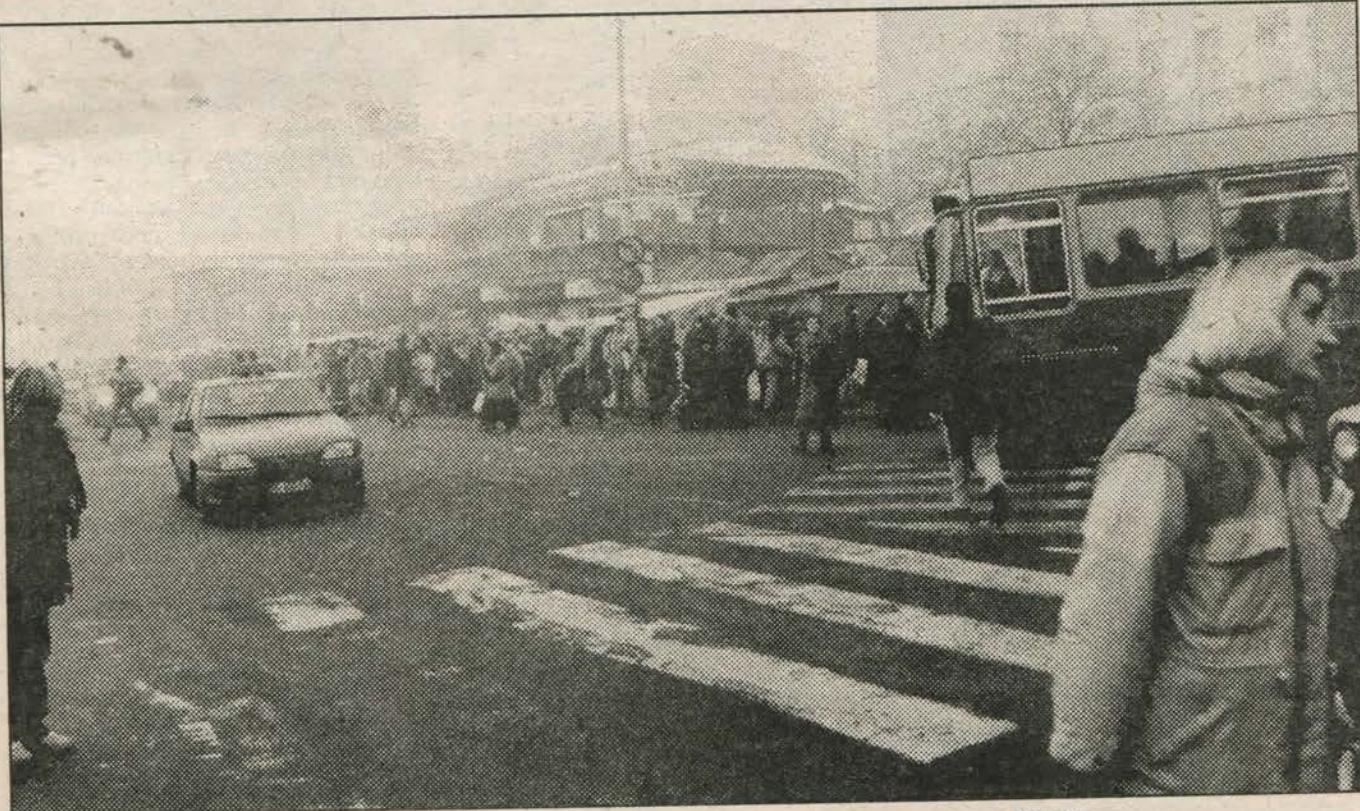
тобуси на многим линијама већ данима поизтују само једну станицу, по систему - кад нађем.

Тренутно највише испаштавају путници на приградским линијама где аутобуси и.

иначе саобраћају на пола сата или сат, па када изостане само један полазак, улазак у возило раван је поднигу. У Секретаријату за саобраћај кажу да Град тренутно може да плати 67 томи горива за ГСП ња дан, што је девољко за око 500 аутобуса у ширицу, односно око 350 у периодима мањег оптерећења. Трамваји и тролејбуси, за утешу, радије по устаљеном режиму. Могуће је, кажу у Секретаријату, да ће се од 1. новембра превоз у южном саобраћају посебно извлаћвати.

Шта конкретно доноси нови ред вожње, хоће ли бити укидања или скраћивање неких линија, какав квалитет превоза могу да очекују и када ће на почетчим станицама бити истражнуте нове станице полазака, руководство ГСП још не налази за сходно да саопшти. Једини одговор је: "Нови ред вожње се разматра и сређујемо ситуацију"!

М. В.

Доласком на власт коалиције "Заједно" почиње процес умирања ГСП-а

У шоку је ремонти возила ГСП која би у септембру требало да се нађу у саобраћају

Фали 20 милиона динара за ремонт 50 аутобуса

С обзиром да се великом брзином приближава 1. септембар када би по обећању Милана Живановића, в.д. директора Градског саобраћајног предузећа, у саобраћају требало да се нађе 820 возила, и у градском превознику и „Икарбусу“ се тренутни вриши ремонт дела возног парка.

Ми смо склопили уговор са Градском владом о ремонту 50 аутобуса ГСП. Међутим, неко је уговор потписан пре месец дана, аванс још увек није уплатен. То отежава наш положај јер смо почели са радовима и,

И трамвајима је потребан ремонт

наравно, имамо велике трошкове. Планирано је да се ремонт заврши до октобра и временост послова је велика, поготову имајући у виду да ремонтирају једног аутобуса кошта отприлике око 53 одсто луне цене новог аутобуса - рекао је Миленко Бабић, директор маркетинга „Икарбуса“.

По његовим речима на „опорављена“ возила се даје гаранција која важи годину дана, дакле истоветна овој која важи за нове аутобусе.

Коментаршући информа-

ције о великом броју увезених половних аутобуса (око 1300) Бабић каже да не може да потврди њихову тачност али да „постоје иницијативе да се наставља тренд повећаног увоза половњака и да он траје већ неколико година“.

- Што се тиче нових уговора за набавку аутобуса, постоје интересенти и међу приватним и у току су преговори или нешто прецизније ће се знati у наредном периоду - закључио је Миленко Бабић.

А.Н.

зена. Чак и за оне активности које су изгледале да иду у овом смеру, на крају се испоставило да се у позадини крије једно нерационално и ненаменско располагање новчаним средствима (читај: отуђење или отимачина).

Организација система посредника код набавки резервних делова и њихово утргајивање у набавну цену (при чему у 90% случајева набављени резервни делови нису оригинални), намерно саботирање целих одређених линија, као и да њихови штићеници имали пуне аутобусе, довођење људи попут Живановића, који су од раније познати по махинацијама (Живановић је био саучесник у отписивању два милиона марака у Градском саобраћајном предузећу, због горива које је плаћено, а никада није испоручено) су једини потези које је ова власт повлачила. Финансира се елаборат о својинској трансформацији Градског саобраћајног предузећа, за који се касније испостави да је чист промашај и да би ово предузеће одвео још дубље у понор.

Запослено је, скоро, око 800 нових радника (на већ постојећи вишак од око 1.500 радника) и то у такозваним административним пословима, док механичари и возачи беже из предузећа. Успоставља се нови систем наплате карата, тако што се додатно ангажују кондуктери, уместо да се упосли већ постојећи вишак. Тако данас нико не прима зараду, ни постојећи вишак, ни додатно ангажовани кондуктери. Уводе се приватни превозници у систем јавног градског превоза и настаје општи хаос, тако да на појединим местима долази чак и до физичког сукобљавања возача ГСП-а и приватних превозника. Испоставило се, на крају, да је једини мотив градских власти био стварање система дозвола, како би узимањем мита извукли што више новца од приватника. Најбољи доказ за то је да по добијању дозволе приватници више нису добили ништа. Уместо да се створи систем усклађивања функционисања ГСП-а са приватним превозом, тако што ће се одређивати стајалишна места за приватнике, начин ремонта и одржавања за њихова возила, ускладити времена полазака са временима ГСП-а како би се постигла синхронизација. Приватници су препуштени сами себи и долази до отворених конфронтација са радницима ГСП-а. Због свега овога, актуелну градску власт ће на предстојећим локалним изборима стићи казна и Београђани ће је послати на политичке маргине.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ

”Они нас свесно уништавају“

Природно је да чланови породице најбоље знају како они живе, тако да посматрачи могу само делимично да суде. Ово наравно није ”откривање то-

Градски саобраћај у расулу

ВЕЛИКА СРБИЈА

РАДНИЦИ ГСП-а ЈУЧЕ БЛОКИРАЛИ ЈАВНИ ПРЕВОЗ

Београђане превозила само 23 тролејбуса и један аутобус ГСП-а

До 10 сати штрајкачима из аутобуског погона у Новом Београду придружили се радници свих преосталих аутобуских погона, као и трамвајског. — Око поднева нормално функциони-
сао само тролејбусни саобраћај. — Градска влада увела радну обавезу за све раднике ГСП-а.
— Апел приватним превозницима да се јаве Градском секретаријату за саобраћај. — Данас на
улицама града 500 приватних аутобуса. — „Авантуртичка“ вожња линијским таксијем

НЕЋЕ ЧАДЕ ДА ВОЗЕ

• Пословодство условило исплату зарада враћањем штрајкача на посао, али вазачи поручују: "У цене неће проћи, радићемо тек када добијемо целу мајску плату" • Уместо ка "Новом Београду", аконтације јуће усмерене у погон "Земун", јер је пословодство ГСП приоритет дало онима који раде

ШТРАЈК запослених у новобеоградском погону ГСП јуће је настављен, а улазну капију "красила" је порука: "Боље седи, него чаде радити". Најављена мајска аконтација је јуће истица до штрајкача, а како вазу-ју из пословодства ГСП, "Новобеограђани" веће добити мајске коверте све док се не врате за - воланс.

— То је уцена, коју нећемо прихватити - рекли су пам јуче радници окупљени на улазној капији погона "Нови Београд". — Тражимо целу мајску зараду. А, уколико нам се до краја недеље нико од надлежних не обрати, по-ин ћемо са породицама преп скупштину града да тражимо плате.

Према речима Радислава Илића, који је 1964 године

грађана" уразумити и данас почети да превозе суграђана.

Због штрајка у "Новом Београду", на улице је јуће ујутру поново изашло само 530 возила, али је у 15 часова остало тек 426 аутобуса, трамваја и тролејбуса. Уз бескрајно чекање на усеријском асфалту, Београђани су се в јуће за градски превоз спајали како знају и умежу. Каемак су новово поку-вили приватници, чијих је аутобуса и јуће близмalo било кво у окоји Градског саобраћајног предузећа. На окретницама на Зеленом вен-

ЧЕКАЊЕ БЕЗ КРАЈА: Сакришни у хладу, Београђани јуће ауто чекали на долазак аутобуса са линије "18"

су биле ишти веће од уби- чајених.

Београђани послешњих дана поново највише желе што су "на време" купили јулске маркице ГСП, а при- нудени су да све чешће ко-

паро-аспирита, а поно-
ко веће морати да одт-
ију штрајкачи, ни они
су требали да им дају.
Јер би због лежаникес-
тиости надлежних који

Београђане превозило мање од 100 возила ГСП-а и 420 приватних аутобуса

Претње градске владе да ће радници ГСП-а, који су прекијуче ступили у штрајк, добити отказе ако не поступе у складу са наредбом о радној обавези, нису уродиле плодом. — Надлежни у граду ан-
тажовали додатне вазаче да извезу 100 аутобуса из новобеоградског погона. — Штрајкачи остали
при ставу да неће почети да раде док им се не исплате све заостале зараде

ЧУД ЈУЧЕ РЕДОВАН ГРАДСКИ ПРЕВОЗ

Штрајк завршен, следе откази и приватизација ГСП-а

ма подацима диспенсера јуче ујутру на улице града извешто 627 возила предвиђеном летњем реду возње. — Градска влада пред јавним и приватним радником који су добили отказе и бивши директор ГСП-а др Павле паклена три дана. После два генерална штрајка у покане, а у паклени три дана. — О власничкој трансформацији ГСП-а номачан суд даје, републичка

Samostalni sindikat GSP-a i Gradska vlasta potpisali sporazum

Pare do kraja meseca, štrajk traje

Treća runda pregovora Samostalnog sindikata Gradskog saobraćajnog preduzeća i Izvršnog odbora Skupštine grada završena je potpisivanjem sporazuma o isplati preostalih 50 odsto razlike zarada za prošlu godinu, kao i

prethodnih dana.

- Kada će izdati svih 820 vozila još uvek ne znamo i u sporazumu nismo to potpisali — naglasio je Veselinović, dodavši da Samostalni sindikat nema ništa protiv privatnih prevoznika.

ma i raznim uplatama to zaslužili.

U ime IO, potpredsednici Aleksandar Milutinović i Bojan Dimitrijević, ovlastili su člana Gradske vlade Dragana Covića, da pregovara sa „samostalcima“. Cović je nakon potpisivanja spo-

јучено десетог 27 још исаних решења штрајкачима ГСП

Спремају се откази за још 200 радника?

Решења о престанку радног диска јуче су уручена десетојци радника Градског саобраћајног предузећа док је овај документ пратио је још седамнаест заједница у ГСП-у, рекли су за "Глас" чланови Независног синдиката ГСП.

Синдикација тврди да у између осталих, отазе добили Душан Живановић и Зоран Николић, директори логона ГСП Централа" и "Нови Београд", Павле Гладовић, директор саобраћаја у оглуни "Земун" (бивши генерални директор ГСП), Драгољуб Стојановић, председник Синдиката возача, Милан Симић и Небојша Јасић, председник и потпредседник Независног синдиката и неодговорни чланова ове организације, а Сана Малојевић, председник удружења возача пого-

на „Карабурма" (члан Самосталног синдиката).

Решења која је потписанао вице-директор ГСП Милан Живановић, сачинила је прекијче правне службе предузећа, а ради-

сумња да су учествовали у обустави рада — рекао је Милан Симић, председник Независног синдиката ГСП.

Према Симићевим речима, уколико им буде забрањен улаз у ГСП

Западни, водочар сећаник у Погону "Мотри Ђорђи"

због тога што је обустављено и овој новог запрета ГСП бр. 29/96 од 1. јануара, а остало изузетно тешко градско здравствено стручно става, time je prestat. 1. тад. 26. 1. "Београд"

Факсим

цима су их поделили шефови логона.

- Ово је само почетак. Према нашим поузданим информацијама, Живановић спрема отказе за чак 200 запослених за које

синдикација тврде да су отказане и радници који су билни на одмору и „који нису ни видeli погон“, нити учествовали у штрајку.

- Ову обуставу рада Градска влада и Милан Живановић искористили су да уруче отказе луцима који су једини могли да спрече расprodaju ГСП — казао је Зоран Водогај, механичар логона „Нови Београд“ који је јуче добио отказ.

Поводом отказа, Независни синдикат ГСП упутио је жалбу Републичкој комисији за заштиту отпора које ће тражити да их врати на посао, а у њиховој намери помагаће им и адвокат УТС „Независност“.

ЗГ. - АН

пле воде", већ само увод у разговор са једним од многобројних нездовољних радника Градског саобраћајног предузећа, који је пре извесног времена дошао у просторије Српске револуције странке, како би коначно, после две године нутања о јавашлуку градске управе у Градском саобраћајном предузећу, проговорио. Међутим, пошто су људи из Српског покрета обнове веома нервозни и склони којекаквим понашањима када се дирне у њихове бујеларе, овај је човек замолио да остане анониман, што ми овде и поштујемо, те се надамо да ћете и ви разумети разлог овог, признате, ипак храброг човека.

Дакле, почело је уз кафу и сок и помало трепераву боју гласа човека којег боли што му предузеће у којем проводи последње године радног стажа пропада, а и даље га дожињава као своју породицу...

Н.Н.: "Они су дошли на власт када је моје предузеће бројало 1.075 возила, а током њихове владавине Градско саобраћајно предузеће је спало на једва 500 исправних возних јединица. Разлог томе је њихова жеља да униште ово предузеће које постоји већ 106 година, а овакве дане није упамило."

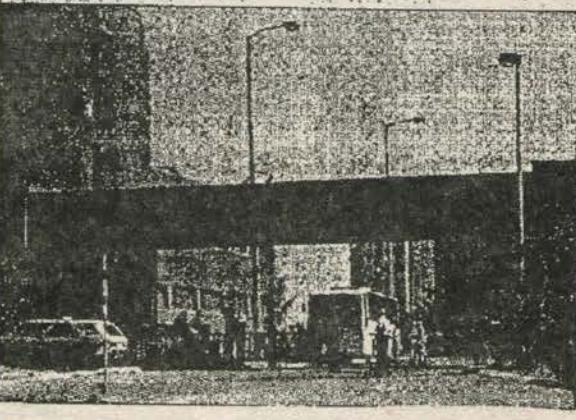
Новинар: Колико је јавност упозната, актуелна гарнитура је више пута тражила помоћ "са стране" у возилима, не би ли побољшила квалитет возног парка, док ви тврдите да они систематски уништавају ово предузеће.

Н.Н.: "Видите, ми смо се, као радници, на то лепо насмејали, јер добро знајмо да ова гарнитура не познаје, а ја са мајсторске стране говорим, начин рада овог предузећа. Ми сада имамо пет типова возила, па муку мучимо да их одржавамо. Свако ново возило има своје неке финесе, имају рецимо, различите точкове и нама се дешава да возила стое зато што немамо фелне за гуме.

Ми заостајемо за технологијом запада, сигурно неких 10 до 15 година, а истине је да нисмо адекватно покрiveni са резервним деловима. То што ова гарнитура власти хоће да уради направило би тотални хаос у возном парку Градског саобраћајног предузећа. Оно што је такође важно, јесте да 50 односно 60% људи јелино зна да одржавају тип возила који ми имамо, а то је "РАБ"-а и "Икарбус"-ова.

Новинар: На ком радном месту ви радите у Градском саобраћајном предузећу?

Н.Н.: Сада сам обичан аутомеханичар, иначе сам доскора био бригадир ноћног прегледа. Дакле, прве ставке тј. сегмента за исправност возила, што ће рећи, дневни технички преглед, од којег зависи број путничких возила у саобраћају. Моменат моје прерасподеле на ово радно место у каналу био је, у ствари, чин моје побуне против корупције коју врши Српски покрет обнове преко Градског саобраћајног предузећа, а крајни им је циљ распродала ове фирме.

Ја вам гарантујем да ово предузеће самом продајом карата по цени, чак од два динара, може да издржава себе. Један аутобус данас превезе око 1.000 путника, то је 2.000 динара дневно, што ће рећи да је ово возило данас исплатило и возача и амортизацију и предузеће. Када сам то употребио као један од аргумента мојим надређенима, био сам распоређен на ново радно место".

Новинар: Када је већ таква ситуација, како то да ваши многобројни синдикати не преузму већ некакву иницијативу, у смислу заштите интереса радника?

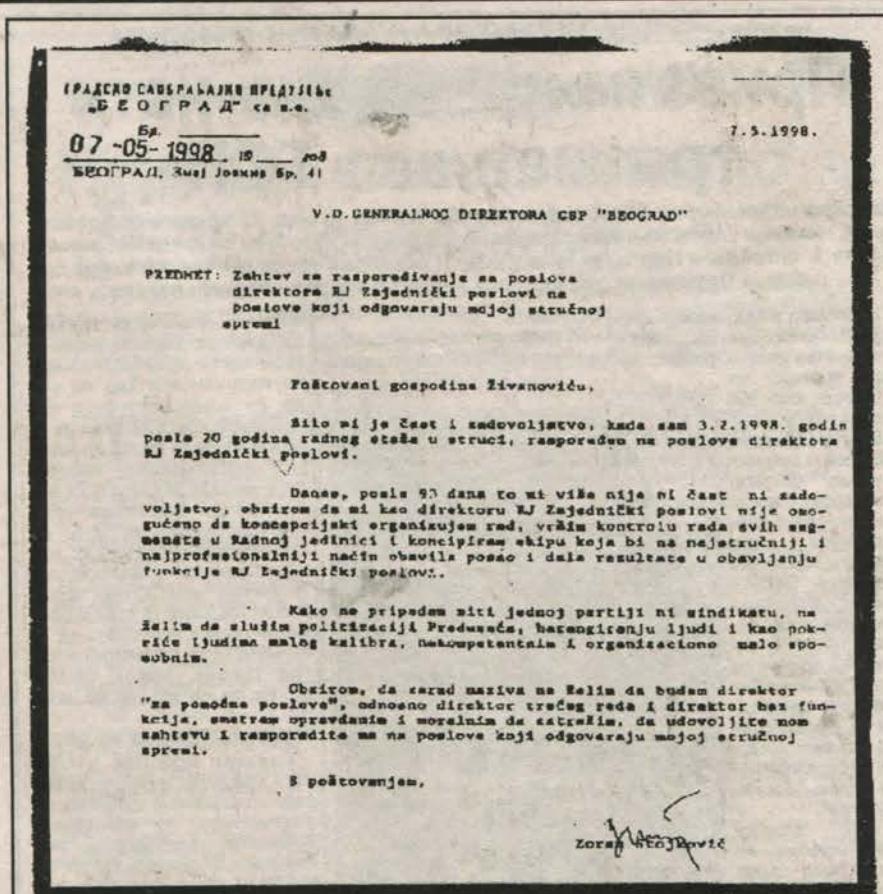
Н.И.: Синдикати су у нашем предузећу (као и у свим осталим) фарса. Углавном аминују одлуке Управног одбора и влађајуће гарнитуре у граду. Приме-ра ради, на последњем састанку новог председника Управног одбора Драгана Човића са радничима, речено нам је да због 50% редукције возних јединица у саобраћају, 50% радника у свим сегментима мора да се прерасподели на друге дужности, што би у проводу значило, ако ту логику следимо, сви сегменти Градског саобраћајног предузећа треба да ураде исто. Онда се сам по себи намеће закључак да 50% радника на крају ипак добије отказ.

Током ове две године запослено је више стотина људи на "измишљена радна места", без икакве систематизације радних места, а када се врши редукција у смислу кадровских решења највише се "удара" по сегменту који је директно у саобраћају, а не тамо где треба.

Новинар: Када смо већ код кадровских решења, можете ли да направите ретроспективу тих решења за време влађавине Српског покрета обнове?

Н.И.: Наш веома мудри народ каже: "Риба од главе смрди", па бих и ја пошао од директора. Пре промене локалне власти, директор Градског саобраћајног предузећа био је господин Главичић. Тада је ово предузеће изузетно добро стајало. Имали смо јако добар возни парк, радници добре плате, чак се и прековремени рад плаћао. После њега су дошли господи Живановић и Гладовић. Очигледно је да су ова двојица прави "послушници" актуелне гарнитуре који су у потпуности, кад год је то било могуће, спроводили одлуке Српског покрета обнове. Међутим, како то по правилу бива, у ситуацијама тако лоших кадровских решења на месту директора предузећа, врло брзо се та иста фирма попуни нестручним људима. А када се то баш тако ради, онда схватите да је циљ руководећег кадра уништење предузећа.

Примера ради, сада тренутно имамо потрошњу антифриза и смеша које сипамо у систем за хлађење возила отприлике за температуру ваздуха пар степени испод нуле. Притом се зна да само буре од 200 литара сме да се потроши. Чак и лаик схвати да се тако свесно уништавају мотори (јер када је температура напољу минус 7 или ми-

Грађ обећао да ће данас нормализовати грађански превоз Власничка трансформација ГСП

- Штрајк возача ГСП, који су организовали Демократска странка и бивши директор Павле Гладовић, директно је корднирају са терористичким активностима на Косову. Обуставом рада, којом се директно дестабилизују Београд и Југославија, грађска и државна власт одлучно ће стати на пут. Изјавио је Александар Милутиновић, потпредседник Грађанске владе, на јуче-рију конференцији за новинаре.

Он је саопштио да ће кризни штаб Скупштине грађа за данас обезбедити излазак у саобраћај 580 возила и тако нормализовати грађански превоз. Према његовим подацима, на београдске улице јуче је изашло око 150 возила ГСП од којих је, због честих дефеката, чак 50 до подне испало из саобраћаја.

Милутиновић је саопштио да су путници јуче превозили аутобуси погони „Космај“, који је јуче одустао од штрајка, и тролесјуси из депоа „Дорћол“.

Он је поновио да је Скупштина града за раднике ГСП увела радну обавезу и запретио да ће свима који не прескину са штрајком бити уручен отказ. Такође, нагласио је да ће, „уколико то буде потребно“, Скупштина града уз асти-стенцију милиције преузети аутобусе из погона ГСП и извести их у саобраћај.

Драган Човић, члан грађанске владе, рекао је да је Скупштина града припремила слаборат о својинској трансформацији ГСП и да ће се о њему расправљати на наредној седници грађанског парламента.

- Радници не треба да се плаше својинске трансформације ГСП јер ће она бити у њиховом интересу. Запослени ће имати приоритет при добијању акција и сигурно ће бити општећени. На реду је потребна реорганизација ГСП која ће помоћи да предузеће боље функционише - казао је Човић. —

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ У РАСУЛУ Гаврановић: Укидање 16 линија једнострана одлука ГСП-а

Са осталих активних линија повучено 10 одсто аутобуса због смањење испорука, потврђују диспечери. - Злоупотреба положаја повлачи кривичну одговорноста руководства ГСП-а, поручује грађански секретар за саобраћај Твртко Гаврановић.

Натежених ногу, повишеног притиска и испражњења повлачи, Београђани као да немају више коме да се пожала на све лошијим гра-дским превоз. Док нада...

ГСП-а требало да саобраћају по редовном режиму вожње.

Укидање 16 линија, које је ГСП преко ноћи спровео као

нија, грађанска испектија од понедељка почети тrolише колико се ГСП-а придржавају вожње. У случају да

УДРУЖЕЊА АУТОБУСКИХ ПРЕВОЗНИКА

Приватници требају исти третман као ГСП

Уколико надлежни не обезбеде нормалне услове за рад, 17 приватних превозника, чланица удружења АПА, повући ће својих 250 аутобуса са градских линија после 1. октобра. — Примисак инспекције и занредни технички прегледи без осnova. — Одузимање таблица као уџена за пререгистрацију возила.

Уколико надлежни у трећем реду не обезбеде нормалне

Мијовић.

Неравнoprаван третман у

односу на ГСП најуочљиви-

јак третман са ГСП-ом, око 250 аутобуса, у власништву 17 приватних превозничких фирми, чланица новоформиране Асоцијације приватних аутопре-возника (АПА), биће повучено са градских линија после 1. октобра, сазнаје се од Драгана Мијовића, председника асоцијације, иначе власника превозничке куће „Морача-туро“.

На списку свог трећег по реду, али засад најбржијег удружења приватног превозничког лобија, налазе се имена углавном великих превозничких фирми, од којих свака располаже са најмање 10 аутобуса у саобраћају. Листа чланица остаје отворена, за све приватнике који нарављају озбиљно да се баве оваквим послом и који жеље у њему да опстану, додаје Мијовић.

Споран ред вожње

— Удруженци смо се да бисмо заштитили интересе и омогућили једним другима правну и техничку помоћ јер у оваквим усложњеним тешко можемо да опстанемо. Примисак инспекције и полиције, који више не јури „дивље“ превознике, него нас регуларне, постао је толико велики, као да највећи жеље да нас истичемо из послова. Све што тражимо од града је да имамо исти третман као ГСП. У супротном, сами ћемо се повући из послова, али онда не треба да оптужују приватнике као штрафчију — поручује

ја, је на примеру реда вожње, напомиње Мијовић. Ред вожње који су добили приватни превозници у 90 одсто случајева похлађа се са временом пролазак возила ГСП-а, која су, иначе, по

некима првима, заступљеница на баш оним линијама на којима већ приватници, уместо да буду пребачени на слабо покривене линије. У конкуренцији се тако згуснутим бројем пролазака возила ГСП-а, сваки приватни превозник ће бар за пет минута одстupiti од идентичног реда вожње, што ће бити довољна основа да инспектори примене казнену меру.

— Постоји чак 100 ситних разлога због којих полиција и инспектори могу да нам скину регистарске таблице и исклуче нас из саобраћаја. Довољно је да возач нема при руци само један од симлићних папира који се траже или да не ради нека сијалица, па да се возило

да град није инвестирао ни динара у њих.

нус 8, а у моторима смеша за температуру од само пар степени испод нуле, долази до пуштања мотора), у возилима. Видите, такав налог дају људи који су на руководећим местима, а што је најжалосније по стручни дипломирани инжењери машинства.

Затим, ситуација да нема уља и горива, а ми знамо да га имали не смејмо да га користимо; те уведені нови систем одражавања возног парка који додатно

уништава возило. Ми смо 15 година, месец дана пре зимске сезоне припремали возни парк. Сада се то ради 1. децембра. Дешавају се и ситуације да у самом техничком прегледу возила као одговорно лице констатујете неисправност возила, али се оно врло брзо пусти у саобраћај, у којему се деси да поправке више нема. А, богами дешава се да неки пут однесе и људске животе.

Набавка резервних делова је посебна прича. Речимо, знајте да се делови по правилу набављају преко приватника. Да се исплата врши авансним плаћањем. Ти резервни делови су по правилу веома лошег квалитета, тако да су неупотребљиви. Дакле, ситуација је да ви "дебело" платите делове које врло брзо потом враћате. Примери су многобројни. Скоро смо, рецимо, добили 5.000 комада пумпи за ваздух, које су врло брзо популале. Дакле, рекло би се, право (не)домаћинско пословање Српског покрета обнове.

Новинар: Зашто се о свему овоме хутало толико времена?

Н.И.: Па, ко да прича? Ви вероватно мислите на синдикате. То је у најмању руку смешно, јер је много већи утицај Српског покрета обнове него појединачни "вапаји".

Ето, ако се сећате, летос је дошло до генералног штрајка радника Градског саобраћајног предузећа. Резултат тога јесте формирање кризног штаба од стране Скупштине града, који је врло брзо поделио отказе многим радницима. Остали су се логично повукли, тако да се конкретно ништа није решило. Али се та ситуација користи у циљу израде елабората о власничкој трансформацији Градског саобраћајног предузећа (који радници нису успели ни да виде, већ су се о томе информисали преко медија).

Ту смо сазнали да, у ствари, Српски покрет обнове сада по први пут отворено иде у коначну распродажу Градског саобраћајног предузећа.

Тако да нам је свима тада било јасно да све што раде, раде јако свесно, у смислу довођења овог предузећа "на добош". Нико тада није нашао за сходно од стручних лица да се усротиви овом елаборату, сем директора Живановића (смешно, зар не?). Његово противљење је било из разлога што елаборат није предвиђао место директора у будућем предузећу, које би требало да опсекрљује потребе грађана у јавном градском превозу.

Новинар: Каква је сада ситуација, с обзиром да се очекује нови директор Градског саобраћајног предузећа?

Н.И.: То вам је, право да вам кажем, као из оне старе народне: "Сјах'о Курта, узјах'о Мурта". Сада се прича да ће, највероватније, доћи господин Милош Свиљар из Новога Сада, иначе функционер Српског покрета обнове. Дакле, ситуација ће бити иста, с обзиром да се на директорским местима по правилу налазе фигуре, тј. пиони у рукама Српског покрета обнове.

Новинар: Да ли ви видите излаз из веома лоше ситуације у Градском саобраћајном предузећу?

Н.И.: Решење је, знајте, у самом предузећу... Сећате се изјаве Драгана Чојића после генералног штрајка, да ће Градско саобраћајно предузеће добити резервне делове и гориво, али да за плате мора да се снађе само. Морам да вам

кажем да своје обећање Скупштина града по правилу није испунила. Редовно касне са испоруком горива, достављају нам резервне делове који нису атестирани (читај: плаћени па враћени). Међутим, овде треба поменути приватне ауто превознике (увођење њих у јавни градски превоз и јесте био разлог генералног штрајка у летњим месецима). Српски покрет обнове је увео приватне аутопревознике у јавни градски превоз, направивши тако себи још један пункт за сакупљање паре, јер, реално, приватни превоз може само делом да реши проблем јавног градског превоза. Разлог је једноставан, приватни аутобуси које виђате на улицама града имају капацитете од по шездесетак седишта, а наша возила примају одједном око 200-300 људи. Међутим, у целокупној ситуацији дешава се да наши радници по налогу Градског секретаријата за саобраћај, па тако и Скупштине града искључују возила Градског саобраћајног предузећа за цифру од 50 до 100 марака у корист приватних аутобуса.

Да ме погрешно не схватите, ми је смо за "приватнике", али у нормално регулисаним односима између јавног градског и приватног превоза. Градско саобраћајно предузеће има обавезу у ситуацији штрајка да испоштује режим од 70% возила у саобраћају, што ипак, признајете, обезбеђује сигурност превоза у дво и по милионском граду.

Затим, у смислу решења хаотичне ситуације у Градском саобраћајном предузећу истина је да ми имамо много више људи него што је потребно, али формирање једне неутралне комисије стручњака, која ће крајње објективно "процешљати" Градско саобраћајно предузеће, направити систематизацију радионих места, може да буде, рецимо, први корак. Други је, увођење карата о којима сам вам већ причао и то по ценам од 2 динара. Тако да се ту не би размишљало о исплати личних доходака (ваља поменути да последње што смо примили јете други део августа 27. новембра и аконтацију за септембар 30. децембра).

Уосталом, тим стручних људи (ми их имамо) којима је иолестало до функционисања највећег јавног предузећа и суграђана би, под условом да се промени ова гарнитура власти, решило, заједно са нама ову агонију која предуго траје у Градском саобраћајном предузећу..."

Пљачка Градског саобраћајног предузећа

Уместо да се градска гарнитура посетила оспособљавању Градског саобраћајног предузећа, како би се нормализовало функционисање саобраћаја у Београду, они су се посветили шпекулацијама које су довеле до пљачке огромне количине новца који је био намењен за функционисање овог предузећа. Ради се о следећем.

ИЗВЕШТАЈ ГРАДСКЕ ВЛАДЕ О ТАКСИ ОД ТРИ ОДСТО КОЈИ ЈЕ ДОСТАВЉЕН ОДБОРНИЦИМА

Највише новца отишло за саобраћај

На рачуну Скупштине града већ сада недостаје оно 50 милиона динара из целих оних који нису поштовали градску одлуку. - Од укупно 386 милиона динара, колико је на име таксе уплаћено за првих осам месеци, 138 отишло за саобраћајну инфраструктуру. - Код Беобанке „заробљено“ још десет милиона динара од таксе

Градска управа, сада је већ исплесто, неће успети до краја године да сакупи свих 700 милиона динара од таксе од три одсто, хиљада је предвиђено плавом. Јер не посебним рачуну Скупштине града већ недостаје око 50 милиона динара из целих оних који градски пропре са промету добијају једнотако ишчу пошто већ. Иако је, као града Београда, потпредседник градске владе задужен за финансије, највећа такса од аутогаја вешто побољшана, реално је да се до краја године на рачун стиже око 600 милиона динара.

За првих осам месеци примене ове одлуке град је од таксе „заробио“ 386 милиона динара. Због проблема који град има са Београдом, претпоставља се преноси 50

одсто средстава од таксе, иако објављено је Димитријевић, на рачунима је „заробљено“ око десет милиона динара. Иако град редовно извршио своје обавезе према корисницима буџета, како у градској влади скакавином се из Беобанке вратио око трећине налога за наплату.

„Ласти“ додељено 17 милиона

- Град преговара са Беобанком и посматра да пропадаје изградња решење за премахивање проблема, иако Димитријевић и додаје: „Реализација по послова који се финансирају из

таксе вероватно неће бити близко исполне. За сада успевамо да трошимо на радове Зеленограђа, а тек 8,5 милиона отишло је према градским општинама, углавном за објекте водоснабдевања.

Начин за решавање проблема

Због проблема који је ГСП по-следњих дана имао у саобраћају, милиона, девет милиона је по-је изменена. За сада успевамо да трошимо на радове Зеленограђа, а тек 8,5 милиона отишло је према градским општинама, углавном за објекте водоснабдевања.

Димитријевић, и како стоже у коментару који је градска управа пре два дана доставила и од

Београдом Скупштине града, „отишло“ је у саобраћајну инфраструктуру - око 138 милиона динара. За комуналну инфраструктуру утрошено је 118, за „Београд“ 104, а за посебне инфраструктуре програма око 27 милиона динара.

Градски саобраћајнице Београда, иако објављено је Димитријевић, од све суме добијено око 70 милиона динара за куповину издаваца и мотора док су за реконструкцију пруга, контролничких пресеца за трамваје утрошена 22 милиона динара. Такође је ГСП, овај пут за реконструкцију ноготака на Дорђеву, отишло је око 3,1 милиона динара, док је „Ласти“ додељено 17 милиона.

Одражавање и постражала улица посечеја рачун за таксе „дакашњаку“ су, иако Димитријевић, за 25, а објекти за водоснабдевање (Макаси, Јазеро...) за 77 милиона динара. Око 19 милиона из таксе издвојено је за топловод, а 12 милиона за ЈДП, које икада „мекло“ са „мртве таксе“ али се и дају још извора новца, иако у граду и веће.

Макој потрошачима градска таксе је и хала „Пикон“ чија је реконструкција коштала око 8,5

милиона динара.

Драгана Митровић

Приватници недозвољено подигли цене превоза

Током јучерашњег дана саобраћај у Београду је неодоливо подсећао на јапуарска дешавања и нестодневни штрајк ГСП - а. Поново су се на улицама појавила свакаква возила која су превозила путнике.

Иако је Твртко Гаврановић, Грађки секретар за саобраћај, обећао да ће карте у аутобусима приватних превозника коштати два динара на градским и три динара на пристајним линијама, како би наводно олакшали муке путницима, јуче се ретко који приватник тога придржавао. Већина је превозила путнике по

старим, такође недозвољено високим ценама или по вишим ценама, очито покушавајући да искористи погодан тренутак и заради на невољама наших суграђана који су били приморани да користе услуге приватника, јер другог избора и нису имали.

Кризни штаб за нормализацију саобраћаја у Београду је оформио специјалну комисију која ће контролисати да ли се алтернативни превозници придржавају уговорених цена карата, само ције јасно шта ће се догодити ако буду санкционисали све „преступнике“. Надлежни би могли да објасне нашим, мањим старијим суграђанима, зашто маркице не важе у приватним аутобусима и чиме да се превезу када немају тих пет динара који су им потребни за једну вожњу.

А.Н.

„ДИВЉИ“ ПРЕВОЗНИЦИ НЕ ОДУСТАЈУ ОД КОНКУРЕНЦИЈЕ ЈАВНОМ ПРЕВОЗУ

Фалсификоване жуте табле пре оригинална

Аутобус са фалсификованим таблом се ознаком линије, коју издава Градски секретарјат за саобраћај као заштитни знак да је превозник легално у јавном превозу, уочен најављено на линији 309. – На удачу инспекције овог пута и регуларни приватни превозници. –

Јединствене карте као заштита од нелојалне конкуренције

Процес приватизације још немамо податке на којим све трасама возе на основу којег би добио ског „дивљи“ превозници са одштету – додаје Јанковић.

ИЗДАЈУ СЕ НОВА РЕШЕЊА ЗА РАД САМОСТАЛНИМ ПРЕВОЗНИЦИМА

На улицама ускоро 380 приватних аутобуса

По новом програму приватници и на мање рентабилним линијама. – Жуте табле са ознаком линије. – Највиша цена три динара, осим на екстремно дугачком линијама. – Предлог да се приватни превозници удрже у асоцијације

Градски секретаријат за саобраћај почео је од пове- делка да издаје нова решења дају до ко- зијама, која су у јулу ко- због преговора о реорганизацији ГСП-а

Одложено потписивање уговора између града и приватних превозника

Потписивање уговора само намерено за новембар, поручује градски секретар за саобраћај Твртко Гаврановић. – Захтев за процену капиталне ГСП-а. – У плану смањење попуста за поаплатљено категорије путника

Потписивање уговора између града и приватних превозника, заклапано за новембар, којим је предвиђено да се организација алтернативног превоза пребарх на уздржанча, одлаже се до даљег, зависије се од Твртка Гаврановића, градског секретара за саобраћај. Ресорницијалисти

Уредбу о монополском положају која дозвољава да предузеће само, у оквиру целе, измене проценат попуста за бесефцијирале категорије путника, истиче Гаврановић.

У том случају, основна цена марките осталла би 120 динара, али зато, рецимо,

Наиме, актуелна градска гарнитура је организовала читав систем посредника преко којих је набављала апсолутно све што је потребно за ово предузеће. Поготово су ту највеће злоупотребе приликом набављања резервних делова. Уместо да се директно контактира са произвођачем око набавке дела (као на пример са "Тигром" из Пирота око набавке гума) и тако се оствари најнижа могућа цена, лоповска братија набавку врши искључиво преко посредника, и тако узимају превизију за себе, која умногоме поскупљује набављени резервни део. Тако, уместо да се новац троши за набављање резервних делова и за исплату плате радника, он завршава у цеповима функционера Српског покрета обнове из Скупштине града.

Најпознатија афера, која је доспела у јавност је она која је везана за посредничке фирме "Forza Impre" (из Београда, Чика Љубина бр. 11), чији је власник Јасна Лазаревић, иначе рођака Данице Драшковић, и "Pineh" (из Ваљева, Милована Глишића бр. 65), власника Војислава Михајловића, члана Председништва Српског покрета обнове.

У току 1998. године, закључно са 31.8., предузећу "Forza Impre" је уплаћено око 21 милион динара, а добављач је до половине септембра, испоставио фактуре за испоручену робу у вредности од око 14 милиона 800 хиљада динара, што значи да је преко 6 милиона динара завршило у цеповима градских монитора. Слична ситуација је и са Предузећем "Пинкс", с тим што је том добављачу до 31.8.1998. уплаћено око 13 милиона динара, а то предузеће је фактурисало робу у вредности од око 11 милиона 300 хиљада динара, што значи да је овде "испарило" 1 милион и 700 хиљада динара.

Због свега овога, група радника је поднела кривичну пријаву Првом општинском јавном тужилаштву у Београду и то против:

1. Твртка Гаврановића, градског секретара за саобраћај,

2. Милана Живановића, в.д. генералног директора ГСП-а,

3. Драгана Радојчића, руководиоца комерцијалног сектора ГСП-а,

4. Радмила Дамјановића, шефа набавне службе ГСП-а због несавесног пословања и злоупотребе службеног положаја, који су нанели вишемилионску штету Градском саобраћајном предузећу.

Поменута четворица су главни организатори свих криминалних радњи. У само ова два случаја нанета је погтета од преко 7 милиона 700 хиљада динара, јер није било апсолутно ниједног разлога (сем, наравно, оних криминалних) да поменуте фирме посредују између Градског саобраћајног предузећа и "Тигра" из Пирота, "Југоазбеста" из Младеновца, "Прве петолетке" из Трстеника, "Стаклоплана" из Панчева и сличних. Због свега овога, набавна цена постаје виша и до 30% од реалне, како би се намири-

Да ли ће Београђани ући у двадесет први век пешке?

СЕДМОЧЛАНКА ДЕЛЕГАЦИЈА СКУПШТИНЕ ГРАДА ЈУЧЕ СЕ ВРАТИЛА ИЗ ПАРИЗА ГДЕ ЈЕ ПОЧЕО СПОР ПОВОДОМ ПРОЈЕКТА „ПАРКИНГ ПЛУС“

ГАРАЖЕ ЈОШ ПРЕТЕДА ИСПРАЗНЕ КАСУ ГРАДА

● До краја септембра биће пресуђено по првих шест тачака израелске тужбе, али се у том пакету неће одлучивати о висини одштете и основаности тужбе

Нова паркинг места

Од данас почиње са изградњом нових паркинга и то код општине Раковица, који имају 70 места и који означавају почетак паркинга са око 40 виших паркинг места – највећег у Европи, директор „Паркинг сервиса“ Дејан Гадовић.

Ускоро ће град посагтити босанци за још три паркинга, али су за изградњу подлоге већина јер је, према Гадовићевим речима, започета изградња новог паркинга на Божијеви.

Иако током промоционалног куријера у Парижу појављује се израз који означавају новог паркинга на Божијеви,

„Иако је током промоционалног куријера у Парижу појављује се израз који означавају новог паркинга на Божијеви,

процес пред Арапским судом у Парижу поводом тужбе израелске компаније „Electronic and automation corp. Inc.“ против Београда у пројекту „Паркинг плус“ биће континуиран спором или храјем тужења за када ће бити ваквијо други рочнице, изазваниво се сажимају у Скупштини града. Уз то, крајем септембра ће бити решено да буде „пресуђено“ њош првих шест тачака тужбе израелске тужбе, али у том пакету не ће налазити одлука о висини одштете и основаности тужбе.

Овако би, у најкрајем, могло да збуни решиме после истодобне посете Парижу делегације Скупштине града у којој су се, поред

једине свете у корист Израел.

На крају, када се погледају на бази импресивни резултати петодневне посете главном граду Француске остало је чекање да ли је заиста било потребно да се у београдској делегацији налази чак седам људи. Ова „експузија“ коштала је првим грађанима дом (заједно са путовањем Митре Мирковићем, чланом грађанске владе, на три дана тајкође у Парију) око 240 хиљада динара, што је отприлике поклонио од укупне суме буџетом планирања путне трошка грађанске четвртице. Пара је, дакле, сме мање, а нове посете Парију тек предстоје.

З. С.

VLADA ZA BEOGRAD OPTUŽUJE GSP I GRADSKU VLADU

Završni utranc

• „Ујутро Novi Beograd ће сам разговоравао са радницима који су ми рекли да су ради бешкаде. Нико им изјављивао миграцiju i junačku plazu, ali su akonfliktaciju i drugi doseg represe. Mislim da je to zavrsiti ujutru, rekao je Dragoljub Stojčić, председник sindikata vozača GSP.

Naj. promenio stranku?

• Gospodin Živković je bio član JUL i SPS. Kada sam pitate juljeve radnici Stupistične da li je on i dalje njihov član, reci su mi da je bio mnogo slav za njega pa je prešao u SPC, rekao je Goran Vesnić, član vijeća za Beograd.

■ nina na ulicama Beograda bilo 833, a 1978. godine 848 vozila.

• Gospodin Živković je rekao da je situacija sa GSP-om u kategoriji „zauzimanja“. U toku je nešto što pre ne preduzme, vredno je da nastavi sa ovakvom politikom unutar preduzeća, ono će uskoro nestati“, rekao

je Nenad Bogdanović, potpredsednik vlaste za Beograd.

• Dragoljub Pavlov, bivši gradski sekretar za saobraćaj, rekao je da se danas ne kontroliše semaforska (rekrenska) na glavnim pravcima gde će obvezna javni mesovni

prevoz, što se inače radi u celom svetu. To jo proizvodilo sve veći broj saobraćajnih nesreća, koju su pravovremeno moglo biti sprečena. Mislim da gradski vlasti će tražiti novac Beograda umesto da se pobrine za njihovu bezbed-

nos u saobraćaju“, deo je Pavlov.

• Ljiljana Lukić, član vlaste za Beograd i potpredsednik DS, rekla je da će ta stranica brati da Tyrko Gavranović podnese ostavku na mesto gradskog sekretara za saobraćaj. „Dovek ko-

PREDSTAVNICI GHAOSNIH I PRIGRADSKIH PREVOZNIKA UPORAVAJU

15 para za prevoz, katastrofa za GSP

Beograd - U Gradskom saobraćajnom preduzeću treba razmisliti o klasičnim svajanskim promenama i omogućavanju i drugim subjektima da kupuju akcije ovog preduzeća“, izjavio je Mihailo Pavlenović, predsednik Priveđene komore Grbeč, na sastanku sa predstavnicima pripremljenim gradskeg i prigradskega saobraćaja.

• Pavlenović je istakao da će se razmotriti i ugovor o prevozu, uključujući i izdavanje uslova pod kojim vozači određuju preduzeće da markira sači i u alternativnom pravcu.

• Mihailo Zivanović, direktor GSP Beograd, izrazio je da se dohvati odluka o korekciji cene na kupa ili se održati premena, jer je, po njegovim informacijama, stanje u ovom preduzeću dramatično.

• „U septembru nećemo moći ispuniti svoju osnovnu funkciju, a ne možemo se ni pripremiti za cenu, jer sadržajem cene u ed 15 para po jednom vozu i dovedeni smo u katastrofalno položaj“ rekao je Zivanović. G. T.

• „I lje upozorenje na problem bezbednosti saobraćaja u gradu i koji je imao spremeni program za rešenje tog problema,

a koji nije njen utranc, najmanje što može da uradi je da podnesa ostavku“, dodala je Ludmila Hrbet.

ли сви учесници у послу. Овакве махинације односе месечно преко пет нових „Икарбус“-ових аутобуса.

Како отежавајућа околност у овом беспризорном понашању је и чињеница да су у периоду од 22.7. до 30.7.1998. у време последњег штрајка радника Грађанског саобраћајног предузећа, поменутим и сличним фирмама извршена плаћања у вредности од преко 7 милиона динара, о чему постоји одговарајућа документација.

Када су у питању мањи добављачи, који нису чланови „ганга“ или они који имају заостала потраживања од прошле гарнитуре, они морају на разне начине да се сналазе, не би ли извршили наплату својих потраживања. У томе им најчешће помаже шеф набавне службе Грађанског саобраћајног предузећа, Радмило Дамјановић, који за сваку извршенну уплату тражи (идобије) 5% од суме. У супротном, нема исплате.

Такође су врло занимљиве ситуације које се дешавају у задњих неколико месецима, када се чак технички неисправна возила пуштају у саобраћај под изговором да нема доволно горива. Ради се, наиме, о клановским поделама целих линија Грађанског саобраћајног предузећа, људима који су у близини везама са председником Грађанске владе, Спасојем Крунићем. Прво се само одабранима из његовог клана додељују одређене линије, а затим се са најви-

ших позиција из Градског саобраћајног предузећа врши директна саботажа аутобуса ГСП-а на тим линијама, како би се њихов број смањивао и пунио цепове Крунићевим штићеницима.

Изградња, одржавање и коришћење улица – надлежност или шпанско село за градску власт

По овом питању, које је од изузетног значаја за грађане Београда, неспособна и до краја корумпирани градска власт показала је своје право лицемерно лице. Уместо да својски прионе на посао и реши огроман број нагомиланих проблема у овој области, они готово да нису урадили ништа, већ су новац за ову сврху ненаменски и нерационално трошили. Наиме, за све време владавине Српског покрета обнове, у Београду је извршено асфалтирање само неколико улица и то у центру града, чија реконструкција уопште није била потребна, а укупна дужина изведених радова не прелази неколико стотина метара. При томе, о километрима земљаних и раскопаних улица у приградским насељима нико и не размишља. Ради се о чисто промотивним активностима Српског покрета обнове, јер се рачуна да највише људи пролази баш центром града и тако, маштајући како ће једнога дана такви радови бити изведени и у њиховим улицама, стичу утисак да се под управом Скупштине града размишља о

мукама Београђана. Што се тиче београдских општина у којима је Српски покрет обнове на власти, ситуација је иста. Ту и тамо се закрпе неке рупе на путевима, док неких великих радова и глобалних решења нема нигде. Чак и ако је од Српског покрета обнове, много је.

Међутим, ту њиховом лицемерју још није крај. Када нека општина сама кrene да уради посао, који иначе спада у опис послова Градске скупштине, уместо да од ове институције бар добије писмо захвалности за исказану добру вољу да се реши неки проблем, она ће наилазити на све могуће врсте опструкције од стране градске власти. Сећате се да је Скупштина општине Земун завршила двомесечну реконструкцију Првомајске улице у коју је уложила 1,6 милиона динара, а онда је Град у Општину послао свог саобраћајног инспектора, који је у записнику замерио инвеститору што је током ових обимних радова померана вертикална и хоризонтална сигнализација. Затим је инспектор наложио да "се све врати у првобитно стање?" Што би у преводу значило да се поново скине нови асфалт у дужини од 2 километра, поново спусте и поставе стари шахтови и, да се, евентуално, затрија свих 7 стајалишта за аутобусе и да се ова улица поново са тренутних 8 метара сузи на старих 6. Све је то урађено током реконструкције, што је иначе само кап у мору од посла који је по овом питању урадила Скупштина општине Земун.

Афера "Паркинг плус" – опасно играње садашње власти

Безброж је примера неодговорности актуелне градске власти. Један од познатих примера је и њихов однос према афери везано за пројекат "Паркинг плус". Присећана ради, све је почело за време градоначелника Милорада Ђуковића. Закључен је један концесијни уговор између Скупштине града, односно "Паркинг сервиса" и израелске фирме "Electronical and Automation Corp. inc." у вези изграђивања и коришћења паркинг простора ("Паркинг сервиса") у Београду у временском року од 30 година. Израелска фирма је преко "Дафимент банке" уложила око 900 хиљада долара у пројекат и ту сестало.

За време градоначелника Небојше Човића тај уговор је процењен као штетан, јер се даје комплетан монопол на једну комуналну делатност фирмама у времену од 30 година, а за коју се накнадно утврдило да у време потписивања уговора није била регистрована. Тако долази до раскидана уговора. Скупштина града затим формира једну комисију која је требало да преиспита цео случај. Иста затим долази до закључка да се уговор ипак не раскида, већ да се тражи компромисно решење и некаква модификација уговора.

За време тих преиспитивања израелска фирма је тужила град Београд Међународном арбитражном суду у Паризу, у коме захтева одштету од 380 ми-

Иако се на техничком прегледу констатује неисправност, возило се ипак пушта у саобраћај

Скупштина града Београда
— председник извршног одбора проф. др Јован Јакшић —

који извесног времена сачинили су га и спроведен је у складу са законом о којем је уговорен у складу са поданом хроничном пружају.

1. ТВОРЕЦ ГАВРАНОВИЋА-Београдског секретара за асоцијације
2. НИЛАРА ЉИВАНОВИЋА-Удружења директора ГСП "БЕОГРАД"
3. ДРАГАНА РАНДИЋА-руководиоца комерцијалног сектора ГСП "БЕОГРАД"

4. РАДИЛА ДАРДАНОВИЋА-добрачне мисије ГСП "БЕОГРАД"
Сачинило да се у међувремену наје преударено осетило
са потресом да не има обратно и токодје је сва одбранитељска групова
заслужиле греде.

У средини текста похваљено је обрачлојима овлаштења који
јих само поименују хроничном пружају.

Поменуте сачине су у својим наставним положењима и заслужилом
заслужилом положају осећи вишелијанску стату ГСП-а "БЕОГРАД".

Утицај публике било је укаприји на одређене заслужиле, кроз приставе
о положењу се две фирме и то:

1. "ПОЧЕКА ИНЖЕНЕР" - адреса: улица Јоване Ђорђевића бр. 11
Број редум: 40801-601-4-59667
2. "РИЗИ" - Ваљева, адреса: Глишића бр. 65
Број редум: 43500-601-3-5906

У току 1998. год. закључено је уговор са РИЗИ-ом, председник је до половине септембра
1998. год. исплатио фиктуре за извозене робе у вредности од око
14.000.000.000 динара, које сада се преостали део од преко 6.000.000.000 динара
саје заслужиле заслужиле.

Улица ситуација је 1. септембра 1998. год. уговорене "РИЗИ", а тим је
је сао десрвиђен до 31.12.1998. год. уговорене 15.000.000.000 динара, а иста
је фактурисана роба у односу од око 11.3.000.000.000 динара, што значи да је
је токодје прешиљено и то 1.7% од уговореног.

Увој броје гимнсти посебно у азвесту да су скоро уврштено
према овој јединији уговору ГСП-а "БЕОГРАД" је 340.000.000 динара
које се саглавило да се јединије кредитске дужности узимају.

Драгоценни прилози Синдиката ГСП-а Скупштини града

лиона долара за изгубљену добит за
30 година.

Спор и даље траје. Процена експерата
са Правног факултета јесте да се спор
може тешко добити.

Садашња гарнитура је наследила
тај проблем и уместо да се понаша крајње
официјално, јер се ради о износу од кога
се врти у глави, они се односе према
овом суђењу као према школској екс-
курзији, јер у Париз путује седмочлана
делатација Скупштине града (у којој је чак био и Мигар Мркела), која је
направила рачун од 240.000 динара.

Тролејбуска афера

За све време њихове владавине у
Београду, никада нико није могао да
чује ниједан конкретан план изложења
из ове незавидне ситуације. Међутим,
народ у који заиста имамо вере ће
им за овакве потезе на следећим изборима
пресудити и послати их коначно у политички заборав, јер овај народ не прашта.

Да локална банда Српског покрета
обнове никада не мирује, сведочи до
сада једна од највећих криминалних
афера која је, уочи последњег прошлогодишњег заседања Градског парламен-

та, изашла на "светлост дана". Ради се о
афери куповине 80 тролејбуса за по-
потребе града Београда. На конкурс који је
расписала Скупштина града, јавило се
неколико заинтересованих понуђача
и формирана је комисија која је треба-
ло да припреми одлуку за куповину. У
комисији су били: Александар Милу-
тиновић, Бојан Димитријевић, Драган
Човић, Твртко Гаврановић, Милан Жи-
вановић и Никола Николајевић. У ужи
избор су ушли чешки и руски произво-
ђачи. Комисија је констатовала да је
руска понуда неупоредиво боља и та-
ко је донела одлуку да се набаве руска
возила. Против те одлуке је једино био
Драган Човић.

Непосредно затим, Спасоје Крунић и Драган Човић, мимо комисије пре-
ламају одлуку и доносе решење о на-
бавци чешких тролејбуса. Тролејбуски
 завод из Саратовске области, из Русије,
понудио је 60 соло и 20 зглобних тролеј-
буса, по ценама од 254, односно 294.000
немачких марака по комаду, док је чешки
представник, фирма "Тератрејд" пону-
дила сличне тролејбусе по ценама од 341,
односно 594.000 марака по комаду.

Већ у самој набавној цени се види да
су разлике у ценама ова два производа
огромне, иако се ради о истом броју

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА БЕОГРАД
СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА
ГСП „БЕОГРАД“

41000 БЕОГРАД, Змај Јовин бр. 41, тел. 011-737-1200

Број 133/98.
Декембар 1998.

Приморском одборничком тиму
СПЦК РАДИЧАНИ СПАКЕ
Скупштине града Београда

Овим сопственују да је затвор љубитељија
"Синдикату" током уговора ГСП-а у предлогу наређење за побожњим ставом".

Наведено наређење уговоре су наше стручне службе у Пословнији.

Интерес Синдикату је да га разистре, помажи да
западне стране у граду и промовије превозу првог који извршио наше
Приморје, а који се често проговара, и да постоји редовна опасност да
у постизајем уговора, ако се не предузму одређена и написана наређења да
премају правде путника на нашем територији, а такоје посматрају за грађане
и посматрају у ГСП-у.

Поред овога у заслугу која је упућена генералном директору ГСП-а,
потврдили смо и следеће:

"Како је у том материјалу и предложеном парену поврнуто члан
који који интровертује саму Синдикату, а који се неко уређују Југоизоријски
представник уговору, стварно да је овој синдикату је уговорен
период који је да икога не се запосли, буде разистрејен онима који
који је сељачки да представљају радионе у постизајем разистреје предузећа
који би могли бити основ за измену и додатне компенсације уговора".

С друге стране, посматра је да са овим Синдикат која представљамо у
Управији одбору Предузећа преко којег се остварује учешће радионе у управљању
Предузећем. С тог разлога смој Синдикат је заинтересован и да са друга страна
у уговору са постизајем ГСП-а, уговоримо судбину у будућности.

Јасно је да се не морају са чланом који да предузеће пропада и да
се преноје велики факторије не спадају по неким којим се обраћају са змај-
чија бројевима Града од којега се тајају грађана Београда и све радионе ГСП-а.

Који укупно и горућа посташе да овај синдикат посматра посташе
асоцијације личног дохотка (целе реда) и разнострану поштву.

Помагају је да је током 1998. године са посташем парену застремо
и да је донесло до битног утврђивања највеће ситуације радионе јер неко
благотворије исплате, а и власници не прате пораст трошкаа арене. Тако се
је најдржавно и реално утврђивају посташем ради предузећа и симпатије у њему.

возила, који су истог типа и исте класе.
Разлика у ценама између соло тролејбуса
руске и чешке производње је 82.562
немачких марака, односно 34,4% у ко-
рист руских тролејбуса. То значи да
је у укупном износу потребно дати
5.250.000 марака више за чешке соло тро-
лејбусе. Што се тиче зглобних тролејбу-
са, ту је ситуација још гора. За 20 згло-
бних чешких тролејбуса треба дати 6
милиона марака више него за исти број
руских (за 20 чешких може се купити 40
руских тролејбуса).

Укупна разлика у ценама износи 11
милиона марака, односно 53%, што зна-
чи да руски тролејбуси укупно коштај-
ју 21 милион марака, док исти чешки
коштају 32 милиона марака.

У погледу услова плаћања, за руске
тролејбусе аванс износи 10%, односно
2.100.000, а за чешке је 15% односно
4.800.000 немачких марака. Дакле, и ов-
де је разлика 2.700.000 немачких ма-
рака.

Грејс период за руске тролејбусе је 24
месеци од потписа уговора, а за чешке 6
месеци од последње испоруке. Троле-
јбуски завод "Енгелс" из Саратова је
спреман да у року од 90 до 210 дана ис-
поручи све аутобусе, што значи да би
Београд имао све те тролејбусе на распо-

лагашу 17 месеци пре почетка отплате кредита.

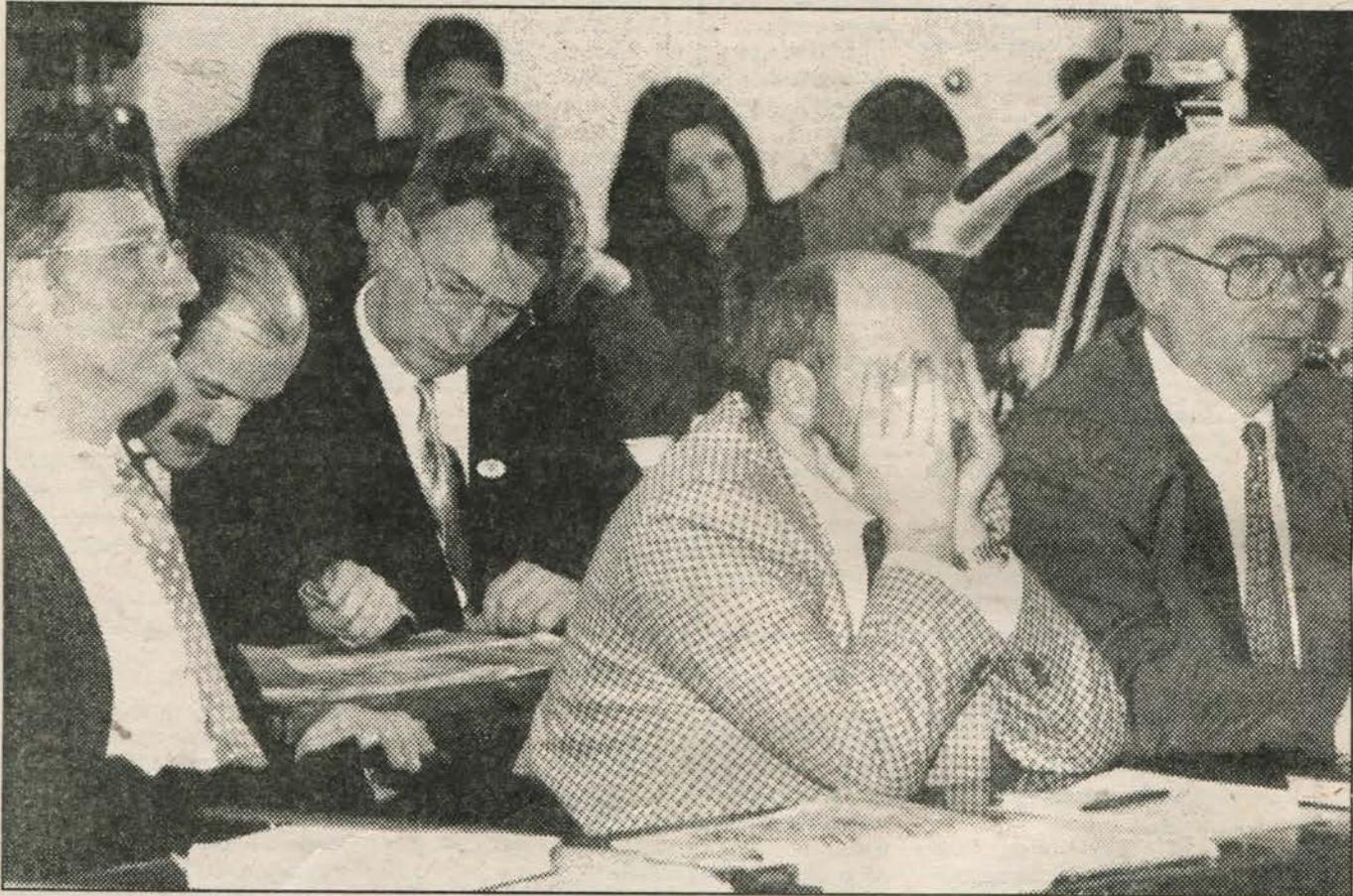
За руске тролејбусе камата је дефинисана у понуди, док за чешке тролејбусе уопште не постоји фиксна камата, већ се наводи да ће се камата одређивати апраксимативно, додатним споразумима.

Отплата кредита за руске тролејбусе је 10 година од 20 шестомесечних рата по 1,5 милион марака, док је за чешке тролејбусе 11 година у 22 шестомесечне рате, по скоро 1,5 милион марака.

руковању и одржавању, док са чешким тролејбусима Београд нема никаквог искуства. Руска понуда је била и у погледу начина отплате кредита. За руске тролејбусе 90% укупног износа се плаћа робом произведеном у Југославији, а за чешке тролејбусе до 40% износа се плаћа робом произведеном у Југославији. Из овога се може закључити да је разлика више него велика. Саратовска област Русије заинтересована је за наше семе кукуруза, сунцокрета и шећерне репе, за технологију производње акумулатора итд. Наша роба се у

вор о куповини поменутих возила од чешког производића, проценило да је овакав поступак Градског секретаријата за саобраћај штетан, како за град Београд, тако и за Републику Србију, те је затражило информацију од Скупштине града, о разлогима за овакав избор, о чему није добила одговор.

Потом се, 15. децембра, Министарству саобраћаја и веза Србије, као и првом човеку овог ресорног министарства господину Драгану Тодоровићу, по налогу председника владе Мирка Марјановића, обраћа шеф кабинета, господин Зоран Тубић, са дописом који је са мол-

Идејни творци напретка "престоног града"

У Београду је последњих 14 година коришћен чак 131 тролејбус руског производића. Наша предузећа су освојила производњу за низ резервних делова за руске тролејбусе као што су: компресор пумпе управљача, антифриз, седишта за возаче, седишта за путнике, радио-станице, аутомати за врате, кочioni цилиндри, противпожарни апарати, брисачи стакла, акумулаторске батерије, кип-уређаји, спољна сигнализација, унутрашње осветљење, тролне главе и мотке, каблови, подови итд.

Холдинг "Гоша" је у претходном периоду вршио генерални ремонт ових тролејбуса и "Гоша" би могла каросирати и комплетирати тролејбус уз надзор стручњака.

Руски тролејбуси су се у експлоатацији показали као економични, поузданни и издржљиви, пошто су дugo у употреби и радници имају искуства у

Русију може пласирати, за разлику од Чешке, где је то углавном немогуће. Такође, када је о политичким моментима реч, Русија је изразито пријатељска држава, док нам Чешка није баш пријатељски наклоњена.

Одмотавање клупка

Министарство за саобраћај и везе и министра саобраћаја, господина Драгана Тодоровића је 4. новембра контактирао руски министар саобраћаја Сергеј Санко и скренуо пажњу на нерегуларности конкурса, који је расписала Скупштина града Београда. Републичко министарство саобраћаја и веза је 23. новембра 1998. године по сазнању о завршном ликвидационом поступку за куповину 60 комада соло и 20 комада зглобних тролејбуса од стране Градског секретаријата за саобраћај, и о опредељењу града Београда да закључи уго-

бом за помоћ при реализацији куповине тролејбуса из Русије за потребе Београда, упутио директору Предузећа "Бојић" из Београда.

С обзиром да се закључивањем оваквог уговора несумњиво може утврдiti да се ради о правном послу којем би се нанела штета од 11.257.500 немачких марака, то Министарство саобраћаја и веза Републике Србије предлаже да Републичко јавно тужилаштво, у оквиру својих надлежности, покрене истражни поступак у смислу утврђивања наведених чинjenica и извршилаца дела.

Истрага је у току, те се може закључити да је по среди велика криминална афера из које једини извлаче профит Спасоје Крунић, Драган Човић и њихови ментори, брачни пар Драшковић, а грађани "бивају" опљачкани по ко зна који пут.

Божић д.о.о. - Београд

Број: 161/98

СКУПШТИНА ГРАДА БЕСГРАДА
Извршни одбор предс. г. Слободан Крунић
подпр. г. Александар Минутиновић
Секретаријат за саобраћај-секретар г. Терто Гавриловић
СОГ "БЕОГРАД" - в.д. ген. директор г. Милан Живковић
ГРАД БЕСГРАД

Предмет: Захтев за објављивање

Како учесник конкурса по позиву за набавку тролејбуса у Београд који је ушао у уки избор, и као генерални заступник производача тролејбуса ОАО "Тролејбуски завод" Енгелс Предузеће "Божић" доо Београд захтева објављивање за

одлуку о куповини тролејбуса чешке производње, и поред драстичне разлике у ценама и других предности руских тролејбуса, као и повећаног кредита који је покулен

- одсутство било каквог писменог објавиштења осталим учесницима конкурса о донетој одлуци (за одлуку смо сазнали преко средстава информисања)

Објављивање мора бити у писменој форми, са свим детаљним понуде која је прихваћена - у обавези смо да га доставимо производачу

Уколико у року од 7 дана не добијемо објављивање или сно буде неадекватно (у смислу прихваћања неповољнија понуде) или непотпуно, обратимо се средствима информисања - објавити услове које смо понудили и тражити да Скупштина града јавно докаже да је прихваћена понуда повољнија.

10.11.1998. г.

С поштовањем,

ДИРЕКТОР
Божић
Недељко Божић, дипл. инж.

1111 Београд - Палатинска 66
Телефон: 011/222-744
Факс: 011/222-502

Факс: 011/222-71161
СМП Београд Београд
МФО/БД/0-71161

Документ
Пријемни лист
Маркетинг-департман
Маркетинг-департман
Маркетинг-департман

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
САОБРАЋАЈА И ВЕЗА
Број: 344-08-1989798-01
14.12.1998. године
Београд
факс

РЕПУБЛИЧКИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ
-Господин Драган Петковић-

БЕОГРАД

ПРЕДМЕТ: Кривична
пријава против Н.Н. извршиоца

Министарство саобраћаја и везе је дана 23. новембра 1998. године, дошло до сведочанства о завршетком поступка за куповину 60 комада со 20 компада излазних тролејбуса од стране Грађа Београда - Грађка управа - Секретаријат за саобраћај, а определјену Грађа Београда да издају уговор о куповини горе наведених изложених средстава, од чијег производиоца који је је знатно неповољнији од руског производиоца како у поступку целе, услова издавања, грјејац, скокови, квадрат, отпите крејлита, и пруге.

Министарство је проценило да је омака поступак Грађака секретаријата неправи, као што је Грађа Београд тао и за Републику, па је због тога реаговало у уочи смештају што је тражило информацију од Скупштине грађа о разлогима за овакав избор, дана 25. новембра 1998. године, о чему није добило одговор.

С обзиром на закључењем горе наведеног уговора несумњиво се може утврдити да се ради о правном поступку који ће се наће утврда од 11.257.500 ЦДМ., то Министарство предложио да Република јавно тужијстану у оквиру сајмишта недавно покрене истражни поступак, у смислу утврђивања наведених чланови и извршиоце дела.

Прилог: Документација о спроведеном поступку

Достављено
- Министарству саобраћаја и везе

МИНИСТАР
Драган Тодоровић, дипл. инж.

24098.016/66

Факсимили понуде фирме Божић, у горенjem реду, и
отварање поступка Министарства саобраћаја и везе Владе Републике Србије

Божић д.о.о. - Београд

ПРЕДМЕТ: ЗАКЛЮЧЕЊЕ О ПОСТАВЉАЊУ УГОВОРА О КУПОВИНИ ТРОЛЕЈБУСА ЧЕШКЕ PROD. 1998. ГОДИНЕ

Број: 165/98

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Министарство саобраћаја и веза
Београд
министар г. Драган Тодоровић

Предмет: Достављање уговора

У вези разговара обављених са Вама данас у Влади Републике Србије достављамо Вам на увид фотокопије уговора

- 1) Уговор о трговинском заступљању
- 2) Уговор о сервисирању
- 3) Уговор о консигнацији

закључених између Предузећа "БОЖИЋ" ДОО Београд и ОАО "Тролејбуски завод" Енгелс, Саратовска област Руска Федерација

23.11.1998. г.

С поштовањем,

Божић
Недељко Божић, директор

1111 Грађа Београд
Телефон: 011/222-744
Факс: 011/222-502

Факс: 011/222-71161
СМП Београд Београд
МФО/БД/0-71161

Документ
Пријемни лист
Маркетинг-департман
Маркетинг-департман
Маркетинг-департман

15.12.98
Г
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Кабинет председника
14. новембар 1998. године
Београд

Господину ДРАГАНУ ТОДОРОВИЋУ
министру саобраћаја и везе

БЕОГРАД

По налогу председника Владе Мирка Марковића у прилогу Вам достављам, на Вашу надлежност, донос који је са молбом за помоћ приложио Београдски градоначелник, да се уговор о куповини тролејбуса из Русије за потребе Београда, унутрашњи директор предузећа "Божић" из Београда.

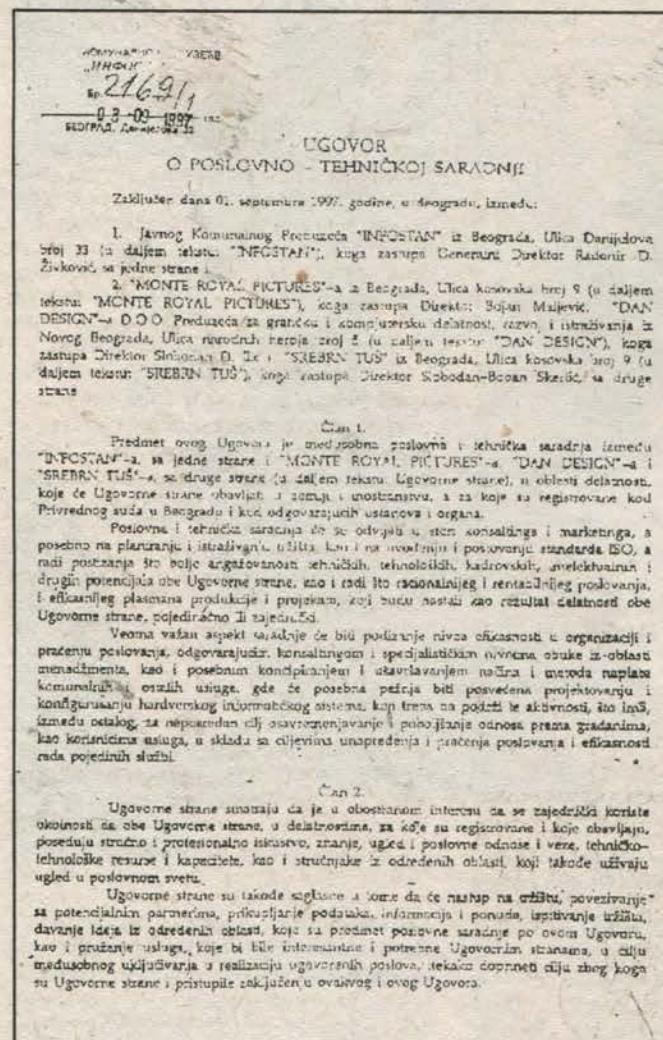
С поштовањем,

Божић
Бранко Ђукић
Директор
Београд

НАЈВИШЕ ПАРА ИЗ БУЏЕТА ЗА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ И ПУТОВАЊА

ХУМАНОСТ СПО-а МНОГЕ ЗАВИЛА У ЦРНО

Актуелна гарнитура власти у Београду биће запамћена по честим ребалансима буџета у корист власти промоције и ужитка

U sljednjem i medijima i ostala pravna vrednost idu u imu J.K.P. "INFOSTAN".

Ugovor Fase I i II - Kompletiranje, standardizacija i realizacija vizuelnog identiteta J.K.P. "INFOSTAN", po ISO standardima, je 500.000 dinara i u sklopu istočnog delova.

Finansiranje Fase II Projekta izvršiće J.K.P. "INFOSTAN", avanom iplate.

Vrednost svih ostalih faza biće uvedena nekadašnje, predočeno u iznosu, u sklopu ovog Ugovora.

Слан 9.

I po prestanku važenja овог Уговора, Уговорне стране су dužne da izvrše све obaveze, preuzeve овим Уговором.

Svaka Уговорна страна по prestanku važenja овог Уговора, može punu materijalnu i moralnu odgovornost, za poslove, који је у складу са објектом сарадње, који је предmet овог Уговора.

Слан 10.

Ovaj Ugovor se zaključuje naјčuđućim gledinom.

Слан 11.

U slučaju spor u vezi sa tomotizacijom ili primenom odredaba ovog Ugovora, koji se ne bi mogao međusobno sporazumeti i pripraviti u skladu s tim, Уговорне стране su uključene da takav spor redava privredni sud u Beogradu.

Слан 12.

Ugovor je sačinjen u 4 (četiri) jezicima pismenika, od kojih po 2 (dva) raspodeljene su ka Уговорним странама.

Слан 13.

Ugovor stupa na snagu danom potpisivanja od стране саставника обе Уговорних страна.

Слан 14.

Izmeni i dopune овог Ugovora vršiće Уговорне стране споразумевши, kada to буде потребно, aneksima uz ovaj Ugovor.

У Београду, дана 01. септембра 1997. године.

Уговор о пословно - техничкој сарадњи ЈКП "Инфостан" и фирме "Монте ројал"

Пописом из 1991. године забележено је да Београд има 1.602.226 становника, а према демографским проценама које следе, Београд је у фази успореног демографског раста. Тада је последица значајних промена у обе компоненте кретања становништва – механичке и природне.

Опадање природног прираштја траје више деценија, а почетком деведесетих добија негативну вредност, која се повећава из године у годину. Очигледно је да оне које би требало да забрине повећана стопа морталитета, а све мањи

број новoroђене деце, то уопште и не додирује. Као пример тога, може се навести податак да је у периоду од 1. јануара до 31. августа 1998. године укупан приход буџета Града остварен у износу од 1.555.000 динара, што чини 65% од планираних прихода за 1998. годину. Од тог укупног износа, за социјалну и децу заштиту је издвојено свега 24.999.999 динара, односно за друштвену бригу о деци је "као" издвојено 212.588.000 динара.

Тај новац нити је ко видео, нити се икада причало о њему, али зато су гра-

дски "оци" расширили своје перје као паунови, када су у октобру месецу одрешили своју бушну кесу и здравствено-социјалним центрима, хуманитарним организацијама и појединцима који су у тешкој материјалној ситуацији, издвојили ни мање ни више него 112.000 динара. С обзиром да је тих појединица који су у тешкој материјалној ситуацији, нажалост, огроман број та милостиња би била иста као када би просјаку "у шешир бацили жуту банку". Да не заборавимо да је од истог износа Задруз "Пензионер" послата помоћ од једне тоње шећера – ето, чисто да се горак живот

10:30 09.08.1990. ПЛАТНО 08
ПЛАТНО 08 08.08.90.

АСИГНАЦИЈА
(УГОВОР О УПУЋИВАЊУ - АСИГНАЦИЈИ)

Закључен данас: _____ између

1. "КМГ ТРУБУЕНК" БЕОГРАД уз једини текст УПУЋИВАЧ
АСИГНАНТ
СКУПСТИНА ГРАДА БЕОГРАДА -
СРЕДСТВА ПОСЛОВНЕ ТАКСЕ уз једини текст ИЗВРШИЛАЦ
АСИГНАТ
3. МОНТЕ ROYAL PICTURES уз једини текст ПРИМАОАЦ
АСИГНАТАР

Члан 1.

Овим уговором асигнату даје налог асистенту да у његово име изврши обавезу према асигнатору у плавцу од 200.000,00 динара (словима: двеста хиљада динара).

Члан 2.

Асигнат је обавезан и сагласан на у име асигнанта изврши обавезу према асигнатору на жиро рачун 40801-603-4-48802.

Члан 3.

Даком извршења изведене обавезе сматра се да је измишлена обавеза упућивача према примаону, односно у истом издају извршиоца налога према упућивачу.

Члан 4.

Уговор је сачињен у три истоветна примерка од којих свака страна задржава по један примерак.

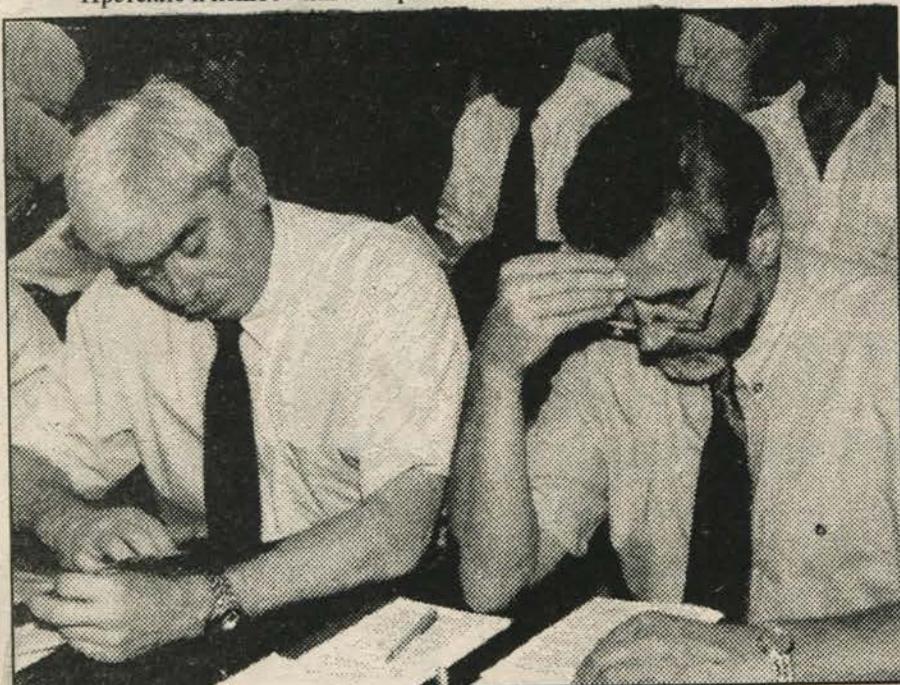

АСИГНАНТ
МОНТЕ РОЈАЛ ПИКТУРС

АСИГНАТАР
КМГ ТРУБУЕНК
СКУПСТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Претекло и нешто "сиће" за филм "Нож" по "таздином" сценарију

Поглед у акта: најчешћа слика Извршног одбора

пензионера мало заслади. Притом никако не треба заборавити да је наша београдска мадам Дана Помпадур, када су јој рекли да народ нема хлеба, здушно позвала Хулија Иглесијаса да ублажи наше патње, по цени од 150 немачких марака за једну карту, а ми смо мислили да ће можда бити колача!!

У ситуацији велике бриге (од које нас све боли глава) чланова Српског покрета обнове, улице велеграда препуне су деце којима кифла служи уместо парчета чоколаде. Уосталом, далеки су видици и тог Крунића и Божића и Вука Драшковића, а што је најгоре, једине "жене" међу њима, Данице Драшковић, тако да је тешко спустити поглед, рецимо, са модне писте направљене специјално за модну ревију Верице Ракочевић у просторијама старог двора, на убоге људе који су постали прави колорит овога града. Говоре они да би жене овога града требало да рађају децу, те како ће све учинити да та деца расту у изванредним условима, али да ли се њима икако више верује на реч. Уосталом, шта зна брачни пар без деце шта је брига о детету? Тако наш град врло брзо може да поприми димензије града стацара. Уосталом, и она малобројна рођена деца, уколико се ово стање не промени, потражиће неко "туђе небо".

Цинизам је још већи када се зна да се из фонда за децу и социјалну заштиту паре одлевају у Дирекцију за грађско грађевинско земљиште, те се, нормално, намеће питање – ко кога овде...

Целокупан несрћани народ, који је шетао зимских месеци 1996. на 1997, тада је просто знао да ће их њихови лијеари ухватити за руку и повести путем бољег живота. Тада исти народ сада безнадежно шета улицама града, комуницирајући са препуним контејнерима и покушавајући да нађу утеху у погледу случајних пролазника. Јесте, ситуација се изменила, возни парк Скупштине града све боље изгледа, киосци нам личе на фараонска здана, препуни бљештавила, које себи могу да дозволе службеници Градске управе и привредници који су запосели сваку слободну површину, а грађани који су два и по месеца пратили своје месије и даље шетају ходницима градских секретаријата, "од шалтера до шалтера". Сваки пут кад испруже руку, већ неки од отаца из града откине им по који прст. А када би, као случајно, и дошли на ред да изложе свој проблем, као одговор би добили "непремостиве тешкоће" (премостиве би биле за цену од неколико хиљада немачких марака, ситница, зар не?).

Уосталом, можда о овоме и не би требало пуно да се пише, како се не би појачавао степен депресије, приметан на лицима Београђана, који су некада били весео народ некада лепе метрополе. Међутим, неки пут истини може да стави на ноге и скрене пажњу и поглед на праве ствари, тј. на организовани криминал градске власти, те тако извуче из депресије, да додатну енергију и убрзане путем промене. Не желимо да истичемо претерано пуно Српску радикалну странку. Уосталом, она се сама издвојила и потврдила у делу локалне власти на територији Општине Земун,

**КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА ДС
Службенике Скупштине града
учењују и прате**

- тврди Гoran Besic (ДС) и наглашава да ће демократе покушати да наговоре неке од оштећених да поднесу кривичне пријаве против оних који су им на такав начин бранили да објављују информације из градске куће

Демократска странка ће покушати да наговори неке службенике Скупштине грађа да против својих надлежних поднесу кривичне пријаве за претње и удече, па чак

које су већ процедуре у јавност, а које упућују на криминалне радње иза зидова градске Скупштине, у Секретаријату за финансије ће, тврди Бесић, током наредне недеље почети „да лете гла-не“.

- Скупштина града је у беспартији, комунални систем у распаду, длате касне а новац се распил преок асигнација и цесија, рекао је Јуче Вескин, подсећајући на уговоре које је Скупштина града потписала са фирмама "Форда импекс" и "Монте-Ројал".

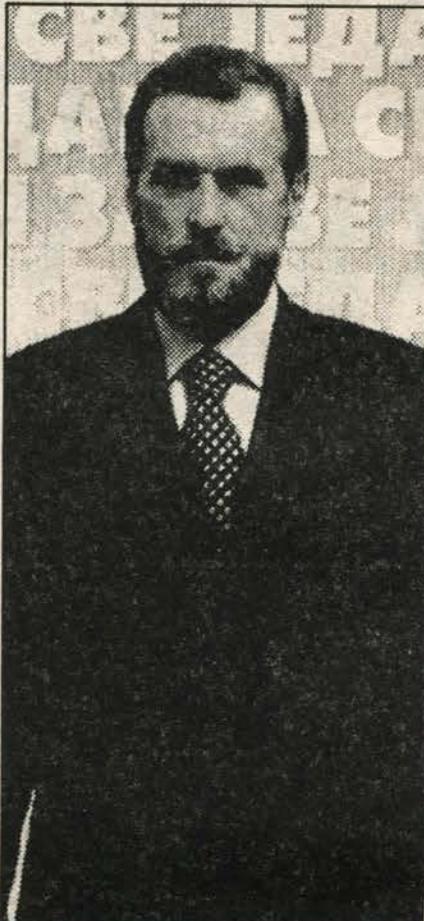
Иако, како је јуче речено, сви послови нису незаконити, демократе траже да се објасни зашто се тим фирмама не плаћа преко градских предузећа него "на руке". Демократе су јуче такође затражиле потврду или деманти за сумње да се средства од градске таксе уплаћују на ове асигнације.

„Демократе“ су се још једном осварнуле на стање у највећем градском превознику оптужујући градску владу да кроз аласничку трансформацију врши пљачку ГСП-а. Своје тврђење поткрепили су подацима о проценама појединачних делова свог предузећа.

На исти начин на који ће бити „очерупана“ имовина ГСП-а, какју демократе, биће оплачкани и Водовод и Градска чистота о чијој приватизацији, напомињу, градски членици говоре као да је већ „завршена ствар“. Д. М.

и прислушивања и праћења због, као што је речено, ода- вљања информација из град- ске куће, рекао је на јуче- рашњој конференцији за по- винаре у Градском одбору ДС Горан Весић, члан „владе у сенци“. Због информација

„завршена ствар“. Д. М.

Предизборни имиџ Вука Драшковића

Сви председникови људи

Милан Божић "чистач"

**ОДБОРНИК СКУПШТИНЕ ГРАДА ГОРАН ВЕСИЋ ЈУЧЕ ЈАВНО ПИ-
ТАО СПАСОЈА КРУНИЋА**

КОГА ВОЗЕ НОВЕ „ШКОДЕ” ДОК СУ СЛАВИНЕ СУВЕ

• Весић је питао Крунића да ли сматра опортуним да обнављаје вожни парк у тренутку када пола града нема воду

Одборник у Скупштини да ли су јавности доступне стављена питања, од Александра Чотчића илана

Dragomir Čović

Aleksandar Čotrić

Sead Spahović

ПОСЛЕ ПОСЛЕДЊИХ СМЕНА У ГРАДСКОЈ УПРАВИ

Ко је „одао“ информацију о путу у Париз

Смењени директор Завода за информатику и статистику Миодраг Милошевић и Бранимир Витасовић, бивши заменик секретара за инспекцијске послове, оптужили градску владу за кадровске чистоте и смене због непослушности према СПО-у. – Витасовић најавио објављивање списка имена градских чланица и чланова њихових породица који имају киоске

Због оптужбе да је у јавност „пуштио“ информацију о пословном путу градских чланица у Париз и цели петодневни боравак седмочлане делегације у главном граду Француске у време одржавања „светског првенства“ у фудбалу, директор градског Завода за информатику и статистику Миодраг Милошевић је, како сам, тврди, добио отказ. На последњој седници градске владе, „јутареном“ за јавност, Милошевић је, са још шест службеника и функционера „Скупштине“, међу којима је и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове, смене обог – непослушности.

Једнако „образложење“ које је Милошевић добио када је смене, како сам каже, јесте она која му је дао Александар Чотрић, члан градске владе, задужен за информисање.

Прате и прислушкују

– Чотрић ми је пре одласка рекао да они мене већ дуже време прате и прислушкују, да знају са ким се саставјам и да су тако открили да сам је „одао“ информацију о путу у Париз, каже Милошевић, додавши да он залага икје био „извор“ спорне информације.

Међутим, главни грех Миодрага Милошевића је, како је сам рекао на јучеашњем заседању „владе у сени“ ДС-а, то што мије хтео да стане иза послова градске владе и, непотребног трошења градског новца.

– Јеси 1996. године фирма

где су многи социјални и егзистенцијални проблеми решени за преко 4.000 породица, тако што им се дало парче хлеба, зарад чега су радикали наилазили на жестоке критике оних који су навикили само да узимају (тамо где нема више чега, и дух је понекад добар за узети) а јесу функционери Српског покрета обнове.

Увек спремни на „акцију“

Пошто је многима почело да се мучи од превеликих апетита „животињске фарме СПО-вача“, почело је прво са чаршијским причама, а онда се пар часних људи дрзнуло да говори о свему што јесте Српски покрет обнове. Свесни да то може да их кошта „здравља“ (читај, можда и живота) и егзистенције, тас на

условом да Скупштина пре тога ИБМ-у исплати дуг из 1990. године, објашњава Милошевић. – Међутим, градска влада је ипак решила да купи рачунаре од приватне фирме „МД профит“. Ово приватно предузеће је, како објашњава Милошевић, требало да буде „посредник“ у исплати дуга, наравно, у одређену првацију.

На помolu скандал

– Нисам хтео да радим нешто што је могло да се обави нормално преко банке – објашњава Милошевић. – Поготово зато што се може десити да уколико не комплетира посао са ИБМ-ом, Скупштина града царина заједно са главним рачунаром у коме се налазе саји регистри града јер је тај рачунар на такозваном пријемном уводу, а то би био скандал европских размера“, објашњава Милошевић.

Због „неконтролабилних“ приговора са дужности је сменен и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове. Градској влади он се замерио, како сам каже, због тога што је указао на величично и селективно укидање плана за постављање припремених објеката који је управо та градска влада доносила пре неколико месеци.

Тако је око 240 власника киоска на пајељинским локацијама у граду донапо на молост и немилост градске владе која намерава да им одузме дозволе које им је пре пет месеци дала и наплатила.

– Моја смена је чисто политичка – каже Витасовић. – Нисам хтео да учествујем

ваги превалио је на „парче“ достојанства, без којег нема задовољавајућег одраза у огледалу. Тако је пре пар месеци „процурела“ информација у јавности где су паре од градске таксе. Вероватно се сећате (а ако сте заборавили, ту смо да вас подсетимо) путовања у Париз седмочлане делегације Скупштине града. Многе је то коштало отказа и понижења до претњи.

Тако је због оптужбе да је у јавност „пуштио“ информацију о пословном путу седмочлане делегације, у време одржавања Светског првенства у фудбалу, директор Градског завода за информатику и статистику Миодраг Милошевић добио отказ, заједно са још шест службеника Скупштине града, међу којима је и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

УПЛАТНИК ПРОМЕТ СОУДУ САДАРСКИМ РАЧУНАР		ФАКС НО. : ИЗВЕШТАЈ С ПРЕНОСУ	ФАКС. 24 1998 11:06
ХАДА ДОЗНАКЕ ЧУРЛЯДА РО АНГЕЛУ УДОВОУ. ОД 1997 МОНТЕ РОЈАЛ ИМПРЕС ИНТЕРНАЦИОНАЛ БЕОГРАД (САДАРСКА СУДАРСКА СЛУЖБА) ИСТОЧНА ДУЖНОСТНО-ПОСЕРВИСНАКОМ ОДЛОЖЕНО 24-02-1998 УДОВОУ. ОД 1997 ИСТОЧНА ДУЖНОСТНО-ПОСЕРВИСНАКОМ ОДЛОЖЕНО 24-02-1998 УДОВОУ. ОД 1997		Број: 40294-603-4-48802 Датум: 05/19 Данас:	УПЛАТНИК РАЧУНАР 310 ДИМ. = 100.000,00
СТА ВЕОГРАД УКЛАДА ЗА УПЛАТНИ ПРОМЕТ УДОВОУ. ОД 1997 МОНТЕ РОЈАЛ ИМПРЕС ИНТЕРНАЦИОНАЛ БЕОГРАД (САДАРСКА СУДАРСКА СЛУЖБА) ИСТОЧНА ДУЖНОСТНО-ПОСЕРВИСНАКОМ ОДЛОЖЕНО 24-02-1998 УДОВОУ. ОД 1997 ИСТОЧНА ДУЖНОСТНО-ПОСЕРВИСНАКОМ ОДЛОЖЕНО 24-02-1998 УДОВОУ. ОД 1997		Сорти: 40294-603-4-48802 Почетак: 08-78	УПЛАТНИК РАЧУНАР 310 ДИМ. = 100.000,00
ФАКСИМИЛИ УПЛАТНИЦА ПРЕНОСА СРЕДСТВА ДД "ЛАСТА-МОНТЕ РОЈАЛ"			

Седиште СПО-а: политика града кроји се у Кнез Михаиловој

Једино образложење које је Милошевић добио када је смењен, јесте оно које му је дао Александар Чотрић, члан Градске владе задужен за информисање, а било је да Милошевића већ одавно прате и прислушкују "да знају с ким се састајем и да су тако открили да сам ја дао информацију о путу у Париз", говорио је Милошевић.

Истине ради, главни грех Миодрага Милошевића био је тај што није могао да стане иза прљавих послова Градске владе а посебно једног...

Још 1996. године фирма "IBM" је Скупштини града бесплатно понудила рачунарску опрему, вредну око 9 милиона динара, под условом да Скупштина пре тога овој фирмама измири дуг из 1990. године. Међутим, Градска влада је ипак решила да купи рачунаре од приватне фирме "MD Profit", утрошила велики новац, само из разлога што "та фирма има тесне везе са Драганом Митраковићем, саветником за информатику потпредседника Скупштине града Милана Божића", биле су речи озлојеног Миодрага Милошевића.

Када је Милошевић одбио да потпише "умрежавање" поменутих купљених компјутера, замерио се градским чланицима, поготово када је одбио да у посао измиривања дуга Скупштине града према "IBM"-у, уведе поменути "MD Profit", који је требало да буде посредник у исплати дуга, уз, нарајвно, одређену провизију.

Скандал европских размера

Последица некомплетирања посла са "IBM"-ом је била да Скупштини града царина заплени главни рачунар, у коме се налазе сви регистри града, јер је тај рачунар на такозваном привременом увозу, што би био незапамћени скандал на европском тргу.

Због "непотребних" приговора, са дужности је смењен био и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове. Градској влади се он замерио због тога што је указао на нелогично и селективно укидање плана за постављање привремених објеката. Тако је око 240 власника киоска на најелитнијим локацијама у граду допало на милост и немилост новог "ценовника" Градске владе, која је имала намеру да им одузима (ако не доплате десетине хиљада марака) нешто што им је дозволила и потписала раније.

Међутим, и ово се, по правилу, брзо заташкало...

Обнова возног парка приоритет у "сушњој" 1998. години

У летњим месецима, када половина града није имала воде, те су користили Саву и Дунав за многе своје хигијенске потребе, Скупштина града "оплеменила" је свој возни парк са седам шкода "фелиција" и једном шкодом "октавијон", и изменила ентеријер свих канцеларијских простора старог двора.

ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА ГРАДСКЕ СКУПШТИНЕ

СТАРИ ДВОР У ЧЕЉУСТИМА "СПОБМАНЕ"

Градски секретаријати који би по правилу требало да буду "сервиси грађана" по својој суштини су сервис високих функционера владајуће гарнитуре

С обзиром да, ником живом, у овом граду није јасно (а можда више никоме није и претерано пуно стало) како функционишу службе Скупштине града – форме ради, осећамо потребу да вам прикажемо организациону шему градске власти, премда ваља поменути да све што следи, је у рукама (и ногама) Српског покрета обнове изгубила сваки смисао, сем оног да им сваки секретаријат служи као карика у ланцу превара и мућки, те се, према томе, надлежности секретаријата града преплићу у својој реализацији послова наручених из врха Српског покрета обнове (и само су ту градске службе активне, а када се ради о "сервису грађана" што би по својој природи ова институција требало да буде, тај сервис је у константној паузи за ручак).

Дакле, овако изгледају градски секретаријати:

1. Секретаријат за образовање – секретар Славица Алтипамарков; који, као секретар наводи, нема средстава за инвестиционе одржавања 192 основне школе и 79 средњих. Поред "инвестиционих одржавања" где су по правилу убачене приватне фирме које се ипак само истичу по провизији за "одрађени" посао.

Овај секретаријат такође "покрива" трошкове стручних испита, димничарских услуга, дератизације, маркица за превоз запослених радника, као и јединствено осигурање објекта и школске опреме од пожара и других опасности.

Пошто смо сви сведоци стања у основним и средњошколским образовним

установама (пораст малолетничке демиквенције, где ни увођење обезбеђења у школама које, узгрел буди речено, финансирају родитељи ученика, није пружило, сем финансијске добити, никакву сигурност), чак би било сувишно рећи било шта о ефикасности овог секретаријата на чијем је челу ипак сестра Вука Драшковића (и то довољно говори о свему).

2. Секретаријат за културу – секретар Љиљана Благојевић; у надлежности има како инвестиционо одржавање, тако и осмишљавање програма и побољшање услова рада. Салдо рада овог секретаријата јесте рестаурација Југословенског драмског позоришта, снимање филма "Нож", организовање концерата и разних манифестација, док су, репимо, београдска позоришта зимус била хла-

Стари двор у СПО "руху"

УПРАВА ЗА БОРАЧКО-ИНВАЛИДСКУ ЗАШТИТУ

Брига за све борце

У прошлој години град је издвојио пола милиона динара за једнократне помоћи породицама погинулих у последњим ратним сукобима

Оblast борачко-инвалидске заштите је комплексна, актуелна и веома значајна, а регулисана је на вишем нивоу и то бројним законским и подзаконским актима. Имајући у виду велику концентрацију бораца и инвалида у Београду, као и њихове заслуге и потребу појачање бриге друштва о њима, у условима неадекватне и превазиђене законске регулативе, нередовно исплате инвалидских припадности из савезног и републичког буџета, као и учесниках и различитих облика протеста ратних јуних инвалида, органи града једноно прате стање у овој об

ну новчану помоћ, која доприноси побољшању њиховог материјалног положаја, или у потпуности обезбеђују егзистенцију ових лица. У претходној години постигнута је редовна исплата и обезбеђивање средстава. За ове намене из буџета града Београда месечно се издвајају средства у износу од око 160.000 динара.

Обезбеђена субвенција

Град Београд чини сталне напоре да и другим најразличитијим видовима помоћи побољша положај бораца, инвалида и чланова њихових породица. Тако су предвиђене субвенције код плаћања комуналних услуга

Небојша Турковић

га и станарине, набавка бесплатних уџбеника за децу палих бораца и војник инвалида и друге погодности за децу предшколског и школског узраста, бесплатни превоз у јавном

градском и приградском саобраћају за чланове породица палих бораца, финансирање зимовања и летовања. У Управи за борачку и инвалидску заштиту у току је издавање налепница за бесплатно паркирање возила за најтеже војне и цивилне инвалиде рата.

У својим укупним активностима у овој области органи града посебну пажњу посвећују сарадњи са друштвеним организацијама бораца и инвалида којима се пружа знатна материјална помоћ. Из буџета града Београда редовно се месечно издавају средства за финансирање програмских активности удружења бораца и инвалида и Дома ратних војних инвалида. Средствима буџета града Београда током 1997. године финансиране су најчешће

Самохвала: јадна брига о најугроженијима

ра као, уосталом, и сви остали секретаријати, у корист "потписивача" или не и прималача услуга.

Да се не би понављали у описивању (не)надлежности секретаријата, остале ћемо само набројати, како би знали да тако нешто заиста постоји, а чemu служи... Надамо се да одговоре добијате.

6. Секретаријат за комуналне и стамбене послове – секретар Жељко Влаховић.

7. Секретаријат за имовинско-правне и грађевинске послове – секретар Б. Поповић.

8. Секретаријат за скупштинске послове и прописе – секретар Гордана Владисављевић.

9. Секретаријат за управу – секретар Миодраг Живановић.

10. Секретаријат за инспекцијске послове – секретар Ратко Булатовић.

11. Секретаријат за финансије – секретар Владислав Андрејевић.

12. Секретаријат за опште послове – Мило Ковачевић.

13. Секретаријат за урбанизам – секретар М. Доброчинић.

14. Секретаријат за саобраћај – секретар Твртко Гаврановић.

15. Секретаријат за привреду – секретар Н. Старчевић.

16. Секретаријат за спорт и омладину – секретар Ирена Миљанић.

17. Секретаријат за инвалидску заштиту – секретар Н. Турковић.

18. Секретаријат за информатику и статистику.

Када се испод свега овога подвуче прта, стиче се утисак (потврђен у практици) да су сви ови секретаријати ту ради задовољења форме, а богами и нараслих апетита функционера Српског покрета обнове. Сваки пут када им треба покриће за бизнис "несташлуке".

Примера ради, наш је град, да вас потсетимо, годину и "кусур" дана без градоначелника (уосталом, и шта ће нам, када имамо толико секретаријата, толико потпредседника и свега осталог у Скупштини града), што га чини још жалоснијим примером главнога града на европском тлу.

Међутим, ваљало би запамтити по неко име градских секретара (да вас будући дани не изненаде) по систему "одакле ми је само познато ово име", поготову када се буде одговарало за све што су радили у својој владавини, а није им служило на част.

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА УПРАВУ

ЕФИКАСАН СЕРВИС ЗА СВЕ

У ванредним приликама ванредна заштита
Од рођења и закључења брака до
бирачких списка

припремани су из рачунарима
директно повезаним са Законом
за информацији

Секретаријат за
инспекцијске послове

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ

За уређенији град

Комплетан надзор у комуналној,
саобраћајној и еколошкој области.
Активност Секретаријата знатно
повећана. Џежурна инспекција у
служби грађана

за хидро инфраструктуру и Одељења за другостепени поступак и надзор. У том смислу, радило се на сужијању свих видова бесприлигог заузимања јавних површина, спречавању недозвољене продаје, паркирању из зелених површина и уклањању нерегистрованих и хаканих волка на територији

СЛУЖБА ЗА ОПШТЕ ПОСЛОВЕ

Штедња пре свега

Рационалним и љубавним посврданjem
служба је покрила изворима грачке власне
за растерећење буџета, утрошивши 92 одсто
планираних средстава, што представља уштеду
од скоро три милиона динара

запослених (превзето је 45 разних Заједничких пословних простора општине и града), планирани средстава су угрожена са 92 одсто, а код одражавања објекти грачке управе извршени су само излажници радови и уговори

Служба за опште послове одржавање
грачке управе

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ФИНАНСИЈЕ

**Строго контролисана
потрошња**

Током протекле године инсистирало се је
чврстом буџетском ограничењу и
финансирању јавне потрошње из реалних
прихода. План расподеле средстава рађен
је у складу са тромесечним извештајима о
наплати прихода. Овај секретаријат пружао
је стручну помоћ другим секретаријатима
приликом израде програма за инвестиционо
и текуће одржавање објеката вруштвених
делатности

У оквиру припреме планских докумената за 1997. годину предложена је целина о издаји накнаде за коришћење комуналних добара од општег интереса којом је и у 1997. години, на основу согласности Владе Републике Србије, уведена обавеза плаћања комуналне накнаде по стоти од четврти одсто и извршено усклађивање са Законом о порезу на доходак грађана у ногају основице на коју се плаћа накнада - каже Владислав Андрејевић, секретар овог секретаријата.

Припремљен је нацрт докумената о изменама и допунама

Секретаријат за финансије

Овом одлуком утврђује се
обим средстава у буџетима гра-

Владислав Андрејевић

"Мед и млеко"

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Стручно очување природе

Заштита животне средине протекле године реализована је како правовременим и адекватним акцијама и мерама заштите тако и сарадњом са стручним установама

богорадског водовода. При томе су разматрани санација и прештрење исплатне смештаје у Јагодини, санација и затварање сметаџинга у Батајници, а стручна комисија давала је мишљење и на штету и тд...

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ

Нове претпоставке за ново време

Ради се на обнови запуштених и застарелих културних простора. Издава студије пре конкретних потеза

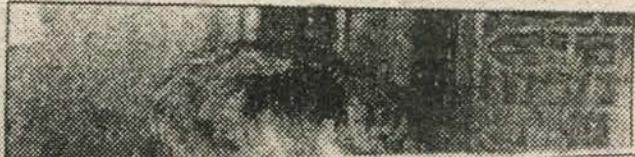

има за књижевност. Библиотекама је уступљено и око 1.600 бесплатних примерака - уговора предложенних за откуп. Секретаријат...

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ

Предност најугроженијим школама

У 192 основне школе и 79 средњих образује се око 250 хиљада ученика. Различити и неуједначен услови рада у објектима чија је просечна старост 45 година

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЗДРАВСТВО

Град без надлежности

До побољшања само конкретним системским и кадровским променама. Град је остало "праћење здравственог стања становништва"

Град Београд, по многу тему је специфичан у односу на остале градове у републици

Пре свега ценећи да се катастрофална ситуација у здравству може отклонити само конкретним системским и кадров

"Операција успела" – Београђанима никада горе!

ВЕЛИКА СРБИЈА

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА УРБАНИЗАМ

Брже до дозволе

Решено 87 одсто свих предмета
обраћаних у овој грађкој служби.
Много планова на доради

Праклаучка регионалног пута
П-204 (пут за Рашу) на магистрални пут М-22 (Београд-
Прелепина) и Острувача

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА САОБРАЋАЈ

Превоз - главна брига

Реконструисан велики број улица, путева,
мостова и паркиралишта. Љош однос грађана
и републике

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СПОРТ И ОМЛАДИНУ

За масовност и здравље Београђана

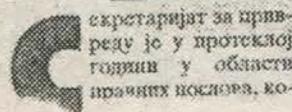
Ситуација у којој се налазио и у којој се
налази грађки буџет, како Ирена Миљанић,
секретар секретаријата, утицаје је на то
да прерасподедом знатно смањимо
средства и тиме

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ПРИВРЕДУ

Приоритет пољопривреди

Презумирају се мере за побољшање
снабдевања грађа млеком, хлебом и другим
прехранбеним производима. Трговинским
предуземима, поседујућим снабдевања у граду,
обављају се бенефиције (уманjen износ
таксе за фирму). Дирекција за робне
резерве грађа набављала је и
усклађивала робу из свог целинога
рада.

Секретаријат за привре-
ду је у протеклој
години у области
правних послова, ко-
аката у вези са оснивањем ЈУП
"Ада Београд". Сектор за
правне послове био је носилац
активности везаних за осни-
вање

Све их "спотиче" Република

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ИНФОРМИСАЊЕ

Отвореност према јавности

Нова састав Градске скупштине је, преузимајући пре тој дана покалну власт у Београду после 58 дана познатих масовних протеста, јасно проглашавао намеру да свој рад максимално учини отвореним и подложио га суду грађана. Обавезано се да никакве одлуке неће доносити иза леђа Београђана и налије.

ра овој секретаријат приступило се отклањању произволности и јавнију дукса са чврстом намером да ће ту заведе ред и да комерцијално коришћење градског грба довесе и извесна средства бу-

не, којих је у овом периоду било 11 и Извршилог одбора, којих је било 20, све јака гласила објављивала су детаљне извештаје о великих темама о којима се из њима расправљало. Са саставом којима људини иницијатива присуствовали (радни састави Извршилог одбора, посете из странских делегација Секури-

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СОЦИЈАЛНУ И ДЕЧЈУ ЗАШТИТУ

У маказама оскудице

Три посебна пројекта намењена јесени.
Санирани крохоти. Брига о инвалидима

Повећана цена рада

Од 1. септембра прошле године повећана је цена ра-

СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ И ГРАЂЕВИНСКЕ ПОСЛОВЕ

Брига за имовину Београда

Преласком на компјутерску обраду поштака омогућиће со бржи проток информација и ефикасније решавање свих захтева углавном Секретаријату

стале и заступљене анексе уговора, од чега је речено 237.

Посебни послови Одељења стављају се на уважајну исполнитељност.

Секретаријат за имовину АРИЈАД ЗА СКУПШТИНСКЕ ПОСЛОВЕ И ПРОПИСЕ

На услуги грађанима

адинска већница скупштинским телима и стручни обредни поднесака

У складу са пословима и делокругом градске управе, који су утврђени Статутом града Београда и одлуком о градској управи, Секретаријат за скупштинске послове и прописе обавља првотну, подржавајућу и обраду аказата са седиштем Скупштине грађана, њених органа и радијних тела (реј је о 13 савета и пет комисија). Делокруг овог секретаријата опреће је унутар организационих јединица, у складу са Програмом о унутрашњој систематизацији и организацији радних места.

Пословни пословник о раду

Извршилог одбора у вези са издавањем лекачке самоуправе и градске управе.

Поред послова везаних за Скупштину грађана и њених разних тела и Извршилог одбора Скупштине грађана, Сектор за прописе пружају је помоћ организацијама градске управе при издавању издатка прописа и других општих аката из свих областима, у осмисленим случајевима и то писаним путем, док се помоћи најчешће указивањем усменим путем, давањем мишљења.

Исто тако, овај сектор је у складу са одговарајућим организацијама градске управе прати-

Гордана Владислављевић, секретар реакције на промене

Наслови из "Београдских новина", затворених за живот обичних српских

"КУЛТУРНЕ" АФЕРЕ

Организовање културних манифестација је по исцрпљеним комуналним предузећима постала омиљена форма градске власти за прибављање паре и прављење штете, како Београђанима тако и метрополи

Свако скупштинско заседање личило је једно на друго: расправа о буџету, неизоставна ситуација у јавно-комуналним предузећима и по која ситница, типа здравствене ситуације у граду, загађена животне средине, дечје, евентуално социјалне заштите. Тако понека би обелоданила афера градских власти. Одлуке које су унапредиле живот Београђана (а веома вредно и темељно смо, ишчитали све службене гласнике) су изостале... или их нико од нас није приметио.

Колико је Српском покрету обнове стало до грађана (које су искористили као "муштерија краљицу ноћи", током 88 дана шетања), управо се и на много бројним заседањима Градског парламента приметило.

Четрнаеста, петнаеста и шеснаеста седница Скупштине града, првенствено захваљујући борбености и одлучности одборничке групе Српске радикалне странке да јавност сазна истину, су обелоданиле аферу са Југословенским драмским позориштем, снимањем филма "Нож", као и аферу са чешким тролејбусима. Посебно љути безобразлук и лицемерје градске власти на последњој прошлогодишњој седници, када је Српски покрет обнове у потпуности показао своје право лице. Сећате се, вероватно, уосталом и није било давно, да су функционери Српског покрета обнове "уралли", како по медијима, тако и на заседању Републичког парламента, на усвајање пакета пореских закона на републичком нивоу, да би убрзо са усвајањем буџета за 1999. годину донели одлуку о локалним комуналним таксама. Па, ко је овде луд?!

"Ножем" у леђа Београђана

Просто врећа колико се актуелна градска управа игра са интелигенцијом београдске популације, продајући "свилу за бубреже". Мисле, ваљда, да је овом народу толико мозак "испран" информативним бомбама локалних медија, да могу да му "сервирају" (као некада) "проју, као специјалитет, рецимо, неког француског ресторана". Знајући људе рођене на овом београдском асфалту, дојене савском водом, чекају они само прави тренутак за реакцију, рецимо, нове локалне изборе...

Снимање филма као приоритет у решавању "комуналних проблема"

Започет као уметнички пројекат, филм "Нож" по истоименом роману Вука Драшковића много пре свечане премијере постао је... афера.

Ради се, заправо, о усмеравању новца од градске таксе од 3% Скупштине града, уместо у јавно-комунална предузећа, у правцу снимања филма "Нож". Дакле, Предузеће "Монте Ројал", иначе продуцент филма, склопило је уговор о сарадњи са предузећима и установама које се финансирају новцем из градског буџета.

УОЧИ СУТРАШЊЕ СЕДНИЦЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА

Радикали траже извештај о утрошеном новцу од градске таксе

Објашњење зашто је поскупо пословни простор у Земуну. – СРС против тога да се надлежност над инспекцијама са општина пребаци на град

– Одборничка група Српске радикалне странке на сутрашњој седници Скупштине града затражиће детаљан извештај о томе како се троши новац прикупљен од градске таксе од три одсто – истакао је на јучерашњој редовној конференцији за новинаре Стево Драгишић, председник Градског одбора СРС.

На основу података које је изнео Савет за буџет и финансије, од планираних 700 милиона динара до сада је сакупљено 418 милиона, рекао је Драгишић. Од тога је 19 милиона утрошено на топловод, осам и по милиона је отишло на реновирање хале "Пионир", по 12 милиона на асфалтирање улица и на општинске трошкове, што све заједно не чини ни 80 милиона, па СРС поставља питање где је остатак новца.

Председник Општине Земун је јуче појаснио и разлоге поскупања пословног простора у овој општини. То је била одлука Извршног одбора Скупштине града, јер се

две године", истакао је Стево Драгишић, наводећи примере појединача који су закупили само четири динара, па чак и по динар.

На дневном реду сутрашње седнице Скупштине града неће се наћи власничка трансформација ГСП-а, јер, како је рекао Драгишић, Извршни одбор Скупштине града је одустао од овог пројекта, за који је утрошено 400.000 динара. Како је он истакао, средстава од градске таксе утрошена су и на финансирање филма "Нож", који се снима по роману Вука Драшковића.

Коментаришући предлог Извршног одбора Градске скупштине да се све инспекцијске надлежности пребаце са општина на град, Драгишић је напоменуо да ће се тиме битно успорити деловање ових служби на штету грађана.

Најављујући скоро отварање Земунског позоришта, председник ГО СРС је истакао да су радови у "пуном јејку" и да се премијера очекује крајем новембра ове године.

Најскупља локација чека бола времена

Ако земљиште на углу Београдске и Улице српских владара буде одузето „Дафимент банци”, градска власт мораћи ће да га понуди другим инвеститорима. – Ко данас код нас може да изгради објекат од 45.000 квадратних метара и коначно попуни „Митићеву рупу”, пита се архитекта Љубомир Анђелковић, председник Владе у Сенци, – Пројектовани „Дафимент центар” би загушио овај део града и деградирао околне мале улице, као и архитекта Александра Бановић, председница друштва „Сербия Ностра”.

„Митићева рупа“ на Славији је празна, читавих шездесет година и ко је колико ће воде до још протећи Савом и Дунавом док земљиште на углу Београдске улице и Српских владара не добије „грађевину достојну свог положаја у центру града. До сада то није успело ни предратном велетрговцу Влади Митићу, ни Робним кућама „Београд“, ЗОИЛ-у „Дунав“, па ни Дафинији Милановић. Онима који су почињали нешто да граде на овом тлу једноставно се није дало да одмакну даље од почетка, па је „Митићева рупа“ годинама потпуно ненскорицена, временом добила атикете – „уклата“, „баксуза“, „зечара-ња“.

Због незавршених уговорних обавеза у Јеневи је покренут процес одузimanja земљишта од „Дафимент банке“ инвеститора и тек после „предијања“ дугова и вероватно судског решавања, извршни одбор града мораћи ће поново да распоради овим земљиштем, односно, да га понуди другим инвеститорима. Альтернатива је, наравно, да

„Дафимент банка“ понуди гаранције да ће у одређеном року изградити свој бизнис-центар и вко-

Тражи се и ревизија ДУП-а Славије
(Снимак: М. Смиљанић)

се предлог прихвати, према неким изворима, то ће бити зато што је транутно немогуће наћи било кој другог инвеститора за тако крутан посао, а ни град вероватно неће имати толико средстава да исплати досадашње трошкове „Дафимент банке“.

Тако се чини да ће „Митићева рупа“ у истом издању дочекат следећи миленијум. Као да имати највеће снаге и средстава да на овом месту сагради објекат који ће се уклонити у простор намеђу хотела „Модерн грађевина“ – „Славија“, зграде Народне банке и будућа „Баобанке“ (на месту бившег „Славије“) транутно је много мање извесно.

– Лично сам се заложио да се овај проблем разреши, јер је не-принципално да, не у центру, него у „виланџту“ града такав простор озбижи празан. Тај део града треба коначно да се уобличи, али, бојим се да ћемо морати да чекамо боље времена и људе који ће бити у стању да освоје повеље иностраних кредитора и заинтересованих страних улагача. Иначе, ко овде у овакво време може да уради објекат величине 45.000 квадратних и попуни коначно ту „Митићеву рупу“ – каже архитекта Љубомир Анђелковић, председник градске Владе у Сенци.

Чекање предлаже и архитекта Александра Бановић председница друштва за заштиту градитељске и природне баштине „Сербия Ностра – Наша Србија“, али из другог разлога. Према њеном мишљењу, ранији привременог паркинга или парка на простору „Митићева рупе“ не треба иницијативи док се не изврши ревизија ДУП-а Славије. Како каже, Славија припада градском језгру и треба да добије сасуду структуре, али мањих димензија, која неће

навлачити додатни саобраћај, са много више зеленила и стварања визура.

– Уз сво уважавање дела Милана Пејанића, чији је пројекат на конкурсу за „Дафимент центар“ добио прву награду, мислим да су то огромни капацитети који би загушили овај део града и деградирали околне мале улице. На овом простору је потребна архитектура која ће омогућити прозетавање, ту треба градити арактивне садржаје или они морају бити по мери човека – истиче Александар Бановић.

Када је реч о величини објекта, архитекта Љубомир Анђелковић заступа супротно становиште, највећи да су планска документација предвиђала изградњу која ће морати да надокнади трошкова уређења инфраструктуре. Према његовим рачима, било би изузетно нерационално, на најкупљеним градским земљиштима градити објекат од неколико хиљада квадратних метара, који неће морати да надомести ни веће учињене трошкове.

И тако, док учена глава можда још једном не размотре како би требало уобличити један прави градски трг и док мочи инвеститори не запонију градњу, долги би се „Митићева рупа“ (као, устваром, и друге „рупе“ у граду) могла спремити скромнијим травњаком са клупицама или паркингом (за шта није потребно ни много времена ни, што је важније, много паре) – и користити грађанима повеќину.

В. Баковић

„Митићева рупа“ без обећаног газде

Без републичке сагласности постављена нова имеја улица Државне институције, ипак, по новом

Иако је прошле године Скупштина града усвојила одлуку да дванаест београдских улица промени називе, односно да им се врате некадашња имена, републичко Министарство за грађевину још није дало сагласност. Међутим, на улицама се, поред старих, могу видети табле са новим називима.

Још у јуну прошле године Скупштина града је поднела захтев Министарству грађевине да се изјасни око одлуке градске Скупштине, али до дана: никакав одговор није стигао што су градске власти „протумачиле“ као дозволу и одобрili постављање табли са новим називима.

– Министарство није послало

никакав одговор, али сви државни органи поштују нашу одлуку тако да је она легитимна. Сва лична документација као и разне уплатнице грађанима стиску адресиране са новим називима улица - рекао је за наш лист Иван Ковачевић председник Комисије за споменике и називе улица Скупштине града.

Улице које су добиле табле са новим именима су Моша Пијаде која је поново Дечанска, Српских владара постала је Краља Милана, а 7. јула - Краља Петра.

Како је најавио Ковачевић, ускоро ће још улица из ужег центра града добити своја нова (стара) имена.

Б.В.

ЗАВРШЕНА 14. СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ГРАДА

СРС против градње нове зграде ЈДП-а

Прави човек земунска општине Стево Драгишић сматра да би новац за градњу нове зграде ЈДП-а требало употребити за куповину аутобуса. — Грађани Београда болују од туберкулозе, упозорио Радимло Рончевић, члан владе задужен за здравство. — Влада не покључује доволно пажње дечјој и социјалној заштити, тврди Љиљана Пучић (ДС).

Одборници Скупштине града јуче су коначно привели крају 14. седницу градског парламента започету још 30. јуна и за само два сата усвојили сваки 16 пропоставки тачака дневног реда. Очекивано „млаку“ атмосфери у скупштинској сали није успело да „разбие“ ни полемика радикала и чланова владе о оправданости рекон-

И ове године Београд без празника?

Вероватно последњу седницу Скупштине града пред 20. октобар Светлана Стичић, председница Савета за културу искористила је да опомени одборнике да ће се ускоро извршити две годишње откјасне престонички празници: Октобарска и Дан ослобођења Београда. Од Скупштине града Светлана Стичић је затражила информацију о томе да ли ће бити формиран парлентски комитет за утврђивање новог празника Београда за који је већ „канцеловано“ више од десетак датума.

Струкције ЈДП-а, што је међу већ застарелим материјалом из дневног реда ненадано постало најспорнија тема седнице.

Побунивша се што Секретаријат за културу планира да у току ове године из буџета града плати седам премијера ЈДП-а, радикал Стево Драгишић је од градске владе тражио одговор на питање како се финансирају премијере позоришта које је изгројело и чија зграда више не постоји. Он је потом захтевао да надлежни преиспитату и своју одлуку о изградњи нове зграде ЈДП-а која ће, према његовим проценама, коштати око 150 милиона динара.

Образложијуји свој захтев чланцима „да градски превоз током једног дана користи неупоредиво више грађана него што годишње оде у посрпине“, Драгишић је предложио влади да се предвиђени новац уложи у куповину аутобуса за ГСП. Подсећајући да је десетак градских позоришта у врло лошем стању, први човек земунске општине рекао је да би новац за изградњу нове зграде позоришта можда било пакетије уложити у већ постојећа.

Реплицирајући му за скупштинском говорницима, председник градске владе Спасоје Крунић је исправно Драгишића и подсетио да реконструкција веће коштати 150 већ 85 милиона динара и да је саским нормално, слуда у свету, па и код нас, да јавни превоз користи много више људи него што их иде у позориште. Крунић је опоменио младог Драгишића да има на уму да је Југословенско драмско позориште старије од њега те да су кроз ансамбл овог позоришта прошли најистакнутији уметници овог поднебља због чега му град дугује помоћ.

Очињен, како је сам рекао, „разумношћу и логичности своје идеје“, чврсто се „држави“ става да ЈДП не треба градити. Драгишић је у једном трзитку неопрезно узео у потпуно нервноизразујућу стручну расправу са архитектом Спасојем Крунићем. Све у намери да одборници испадају убеди да култура „може да чека“, он је за говорници изазвао неколико пута и тиме изјављао чак реакцију потpredsednika Скупштине Милана Божића који га је опоменио да је у расправу о овој теми излишио уносити толико страсти.

Мање интересована побудио је изступ Радимло Рончевића, члана владе задуженог за здравство, који је за говор-де и да људи оболевају од болести које су у остатку Европе одавно искоришћене. Своје тврђе поткрепио је подацима из прошле године према којима је у Београду било око 800 оболелих од туберкулозе, а забележене су чак и 32 епидемије црвених болести, од чега чак осам у болничаркама.

Г. Новаковић
Д. Матовић

директора "Инфостана" (предузећа које ради у име и за рачун других комуналних предузећа, тако што од грађана наплаћује услуге, које им не пружа), како је ово предузеће увек на нивоу задатка (сада се види и каквог) и како излази у сусрет грађанима по доласку коначних обрачуна за комуналне услуге по принципу "може и на рате" (од толико лепих речи, скоро да нам крену сузе радоснице).

Присећања ради, пре неколико година сличне полемике изазвао је и филм "Лепа села лепо горе" у чијој је најавиој шпацији писало: "Овога филма не би било без Градског саобраћајног предузећа и пријатеља". Тада је Српски покрет обнове (у то време опозиционе странка) био најгласнији у критици актуелног градоначелника тога времена, Небојше Човића. Међутим, праштина се слегла када је стигло појашњење да је Градско саобраћајно предузеће само окупило педесетак својих добављача, који су спонзорисали завршетак снимања "Лепих села"...

ЈугоДрП

Истина је да су наша београдска позоришна здана у "очајном" стању, али то спакао није био разлог за "случајни" пожар Југословенског драмског позоришта. Али, фактичко стање онет није било разлог за рушење зграде до темеља и додатна улагања од преко милион динара из Скупштине града (читај: грађана). Притом, без обзира што је Скупштина општине Земун понудила своју сцену за поставке представа, из буџета града је финансирано седам премијера Југословенског драмског позоришта. На све ово је највеће приговоре имала (а ко други) одборничка група Српске радикалне странке, те је господин Стево Драгишић (иначе и председник Градског одбора Српске радикалне странке) тада и обелоданио праву цифру, која би требало да се утроши не на обнову, већ на изградњу Југословенског драмског позоришта, а износи 150 милиона динара, што је огромна сума, те према томе представља прави "луксуз" Српског покрета обнове у ситуацији све јачег пропадања комуналних предузећа (која, признајете, више користе народу. Уосталом, ту је свако поређење сувишно, зар не).

Када већ говоримо о (не)културном понашању СПО-ваша, вреди и поменути – буџетски се редовно издваја око 400.000 динара намењених фонду за доделу градских награда, а када би вас неко питao која је последња награда града Београда додељена било коме, верујемо не бисте знали одговор...

Гласачка машина СПО-а на делу

МЕДИЈСКИ МОНОПОЛ БРАЧНОГ ПАРА ДРАШКОВИЋ

ВУКОВИЗИЈА

Користећи искуства бившег шефа кабинета Мике Шпилька, функционери Српског покрета обнове од некадашњег статусног медијског симбола метрополе направили "испирач мозгова" бирачког тела, у народу познатији као ТВ станица "Вук и Даница"

Сваки пут, када се тресла локално-политичка сцена, Студио Б је послужио сврси актуелне градске гарнитуре. Међутим, незапамћени "злочин" у сфери информисања учинио је за власти Српског покрета обнове. Функционери ове партије су увек били веома гласни у томе да би сви медији требало да буду препознатљиви по својој максималној објективности, а посебно локални београдски медиј (који је некада био статусни симбол овога града), који би требало да служи грађанима метрополе. Једина права истина за ових годину дана једнопартијске власти Српског покрета обнове јесте да Студио Б служи само њиховим личним промоцијама.

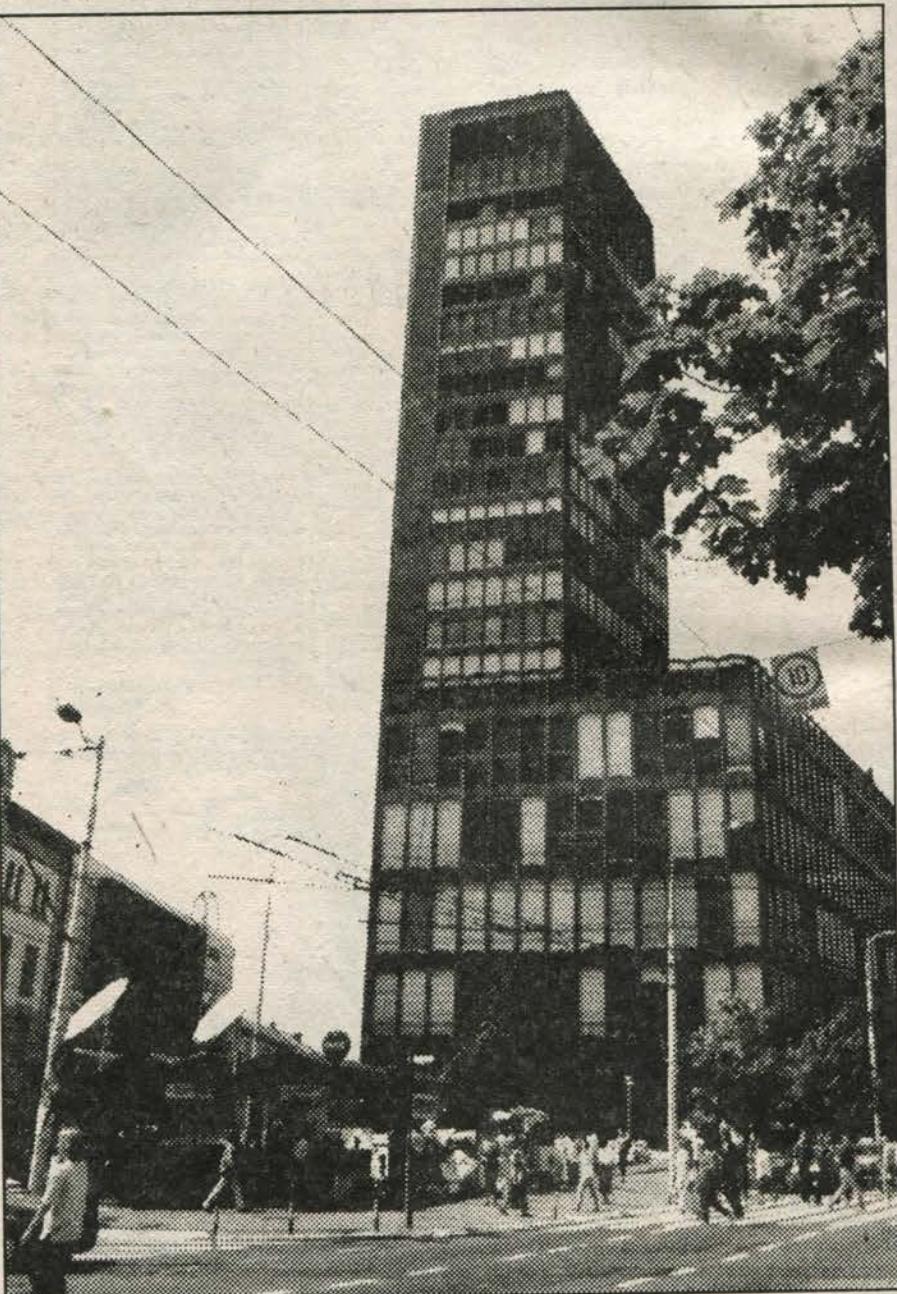
Међутим, прича о Студију Б почиње још пре шест година, са успостављањем и вишепартијског политичког система. Овај се медиј некако већ наметнуо као прави медиј одређених политичких интереса извесних организација које су знале да свако ко поседује иolle монопола над медијима у својим рукама има праву моћ. Средства јавног информисања су веома јаки инструменти у креирању свести бирачког тела, а Студио Б, та независна кућа (али само од својих радника) је више пута послужио сврси, тако да се може слободно рећи да је ова медијска кућа у ствари једна слатка превара за народ.

Када би причу причали од почетка, вероватно да би ово издање било мало, или основни проблем у Студију Б јесте она вечита полемика – је ли Студио Б градски медиј (те самим тим промотор актуелне градске власти) или је кућа коју треба вратити акционарима. У сваком случају, вредело би само пристати о последњих годину дана уређивачке политици информативног програма овог електронског медија (зато што је то репрезентативни пример и свега онога што се дешава у граду и тога што је права суштина Српског покрета обнове, а и прави пример како не треба да се ради).

Доласком Српског покрета обнове на власт, по који пут, промењена је цела уређивачка гарнитура. Тако је и на место вршиоца дужности директора ове куће поново дошао (директно из свог супермаркета) Драган Којадиновић. Његовим доласком запослени у Студију Б знали су да ће плате бити мисиона именица, а да ће хонорари бити без-

образна реч на устима људи, чије радно време је "од јутра до сутра" (врло често се дешавало да озлојећени тонски реализатори, сниматељи или хонорарни сарадници у било којем делу програма ове куће, узимањем ПД-илејера, магнетофонских трака, телефона, ста-

лака за камере, наплате свој рад). Такође су знали да ће слободно изражена мисао бити пртерана од 6. до 23. спрата, јер је Драган Којадиновић познат по својим драконским методама утеривања страха, од дисциплинске комисије до отказа (само ваља подсетити да сви они који-

Ни помена од некадашње независне телевизије

ма је Драган Којадиновић потписао решење о отказу, на суду су ипак добили отиштету).

Током сада већ легендарних шетњи уз лидере некадашње коалиције, Студио Б је често била мета напада веома гласног Вука Драшковића и веома пажоративна реч на уснама шетача. Међутим, сва та начела за која су се велики политичари, борци за демократичност и објективност у смислу информисања борили, изневерена су моментом тоталног једнопартијског преузимања града Београда. Студио Б је данас медијска кућа коју у потпуности контролише и политички злоупотребљава руководство Српског покрета обнове и група окупљена око директора и главног одговорног уредника ове куће. Оно што се са сигурношћу може рећи (уосталом, и из приложеног се да видети и чути) цензура је постала принцип рада ове медијске куће, која је веома гласна у окупљању веома "јаких" новинарских имена који су веома одлучни у критици Закона о информисању.

Међутим, треба поменути и упознати вас, становнике овога града, који заиста верујете у објективност Студија Б да ниједан једини прилог на овом електронском медију није пуштен у етар, да претходно није добро "искасање" од стране цензора, у овом случају, Петра Танацковића, сам извештаја са конференције за новинаре Српског покрета обнове (који нису извештаваји, већ скоро смирије). Када смо већ, код Петра Танацковића, који је директор ни заменик Драгана Којадиновића, од скораје у Студију Б са решењем за веомајако радио место, које по систематизацији заслужује високу стручну спрему, треба истаћи да је по својој стручној спреми мјесекар, средњошколског образовања, те је оправдано што се зачуди сваки пут када схвати да новинар говори неки од страних језика. Дотични господин је од Скупштине града добио четворособан стан, а исто тако је међурадничима ове медијске куће познат по астрономским цифрама телефонског рачуна за мобилни телефон, који користи, очигледно не схватајући сврху модерних комуникација (у смислу да се разговор телефоном може обавити и за 10 минута). Много би лакше било када би он био усамљени пример, али није. Човек који је доста времена провео у продукцији Студија Б и маркетингу је скоро добио од ове куће, тј. Скупштине града, стан за чију је адаптацију Студио Б издао акцептне налобе, те су извођачи радова скидали и паре са рачуна колико су сматрали да треба.

Вероватно ћете се зачудити када вас упознајмо и са тим да постоји кафана у граду, тј. ресторан који константно послује са губитком. Ради се о ресторану "СТБ" на 5. спрату палате Београд. На месту управника овог ресторана је такође човек Драгана Којадиновића, који је чак и финансијску полицију, која врло често борави и у просторијама

ПОЛИТИКА И МЕДИЈИ

20. 10. 1994.

Шта се догађа НТВ Студију „Б“

Виковић: Ми нисмо црна рука. – НТВ Студио „Б“ је дошао до својих унутрашњих интереса и профитабилне, сматра београдски коалициони информисања

Andrej Baturin, savetnik predsednika moskovske NTV, govori za „Blic“

Đindjić i Drašković prodaju Studio B

Pričevanje je u toku. Obe strane se slazu da studij prodaje, ali nisu doista pravljici

Studio B - Kolika je vrednost STB-a pivo mora da proceni jugoslovenska strana. Čim Ostojić angažuje agenciju ili neki ekspert, tim za pro

mo jedan deo deonica (49 odsto), da potom u narednih tri do pet godina uložimo vedinski deo novog kapitala

Pitamo Baturina kolika je, barem gruba, procena vrednosti kapitala, ali on kaže: „To je poslovni

Saopštenje Koalicije „Zajedno“ Nove smene u Studiju B

Koalicija „Zajedno“ saopštava da nova smenjivanja sa

„Ovaj čin predstavlja novi dokaz da socijalistički režim

PREDSTAVNICI DEMOKRATSKE STRANKE U UPRAVNUM

STUDIJA B PODNELI OSTAVKE

Studio B контролиše i politički zloupotrebljava vrh SPO

Beograd, FoNet. – Predstavnici Demokratske stranke u Upravnom odboru Studija B, Miodrag Perišić, Slobodan Vuksanović, Svetlana Stipčević i Aleksandra Joksimović, obaveštili su juče potpredsednika Skupštine grada Milana Božića i predsednicu odbora Studija B Aleksandru

vog izveštavanja, za koje se zalagala i za koju će se i ubuduće zalagati Demokratska stranka. Upravni odbor Studija B je postao organ za pukovski sprovođenje politike SPO i promociju

ЗАВРШЕНО 15. ЗАСЕДАЊЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА

Којадиновић именован за генералног директора Студија Б

За именовање Којадиновића гласали одборници СПО и леве коалиције, радикални демократе против. – Усвојена информација о ставу у јавном превозу, до крај године влада обећала још 100 возила. – Радикали тражили да већи део јавног превоза преузму приватници, одбијен предлог демократа за санацију ГСП-а

Досадашњи припадац дужности директора Студија Б, Драган Којадиновић јуче

Лоше вођење Студија Б, како су јуче рекле демократе, је у наставку 15. заседања

лики расходи овог предузећа. Одељујући мере градске владе као низ неуспелих експеримената, одбор

– ЦС је изнел

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

JAVNO
RADIODIFUZNO PREDUZEĆE
STUDIO B
Br. 33
31. 08. 1998. god.
BEOGRAD

Beograd, 31.08.1998. god.

SKUPŠTINI GRADA

I
UPRAVNUM ODBORU
JRDP "STUDIO"
BEOGRAD

Obaveštavamo Vas da smo započeli pregovore sa generalnim direktorom o potpisivanju Pojedinačnog kolektivnog ugovora JRDP Studio B.

Imajući u vidu da je Skupština grada kao osnivač jedan od potpisnika ovog akta, pozivamo Vas da odredite odmah predstavnika Skupštine grada i Upravnog odbora koji će učestvovati u ovim pregovorima.

Rokovi koji su predviđeni OKU i Zakonom o radnim odnosima su već odavno prošli, tako da je Studio B jedino Javno preduzeće koje odnose između radnika i poslovnodstva nije regulisalo opštim aktom. S toga insistiramo na hitnosti u postupanju po ovom zahtevu, tim pre što Izvršni odbor Sindikata smatra da je nepostojanje PKU jedan od ozbiljnih razloga za loš položaj zaposlenih u preduzeću.

Naime, materijalni položaj zaposlenih je težak, a smatramo da to nije moguće opravdati lošim ekonomskim stanjem zemlje i grada, kao našeg osnivača, iako te razloge, naravno, uvažavamo. Isplate zarada su sa sve većim zakašnjenjem, cena rada ne prati promene u rastu cena i povećanju troškova života, a za to vreme se enormne sume izdvajaju za plaćanje troškova koji nisu nužni za funkcionisanje ove kuće: mesečni računi za mobilne telefone se približavaju visini polovine fonda određenog za isplatu honorarnih saradnika, prostorije Studija B su "pokrivene" skrivenim kamerama radi "interne kontrole radnika", a primanja i koeficijenti za pojedine zaposlene se odlukom generalnog direktora, određuju u visini koja je i višestruko veća od prosečne zarade u Preduzeću. Zarade isplaćene na taj način prelaze iznos od 10.000,00 din. mesečno po zaposlenom.

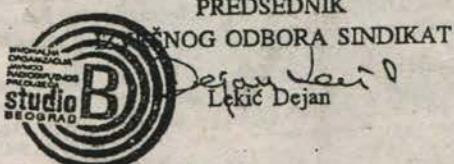
Zbog svega navedenog, IO Sindikata je uputio zahtev generalnom direktoru da se do 11.09.1998. god. isplate sva zaostala primanja.

Podsećamo Vas da Statut Studija B još nije usvojen i insistiramo da što hitnije ovaj osnovni akt stupi na snagu, jer kada je reč o zakašnjenju od godinu dana, onda je to ozbiljno kršenje Zakona i nije više važno koji organ nije blagovremeno obavio svoj deo poslova.

Skupština grada se kao osnivač ne može ogradijivati od zahteva zaposlenih niti može izbeći odgovornost za stanje u Studiju B.

Očekujemo da u meri u kojoj Skupština grada finansira Studio B i učestvuje u uredjivačkoj i poslovnoj politici, preuzme i druge obaveze predviđene Zakonom, a koje se tiču položaja svih zaposlenih.

PREDSEDNIK

Dejan Lekić Dejan

Писмо синдиката "Студија Б"
упућено одборницима Скупштине града

Студија Б, doveo u dilemu – знају li oni upište svoj posao. Više puta su otvarane malverzacija radnika ovog restorana, a da ne primam o upravniku. Primer koji se pamti jeste da je točilač piha kompenzaciji odvukao kuhi celokupnu kuhičku garnituru. Mora se pomenu da reprezentacija ove kuhe, u stvari i jesu "akcije" руковodeće garniture, koje čine da ovaj restoran nosi uvek po pravilu sa gubitkom.

Gospodin Dragana Kojadića je lica koja je u svom prvom mandatu na mestu direktora radnicima ove kuhe isplaćivala lice dohotke u krompirima, gраšku, detenciju, majonuzu, u sve mu samo ne u aponima. Prilikom se čudio i svaki put ljuštito reagovala na pomoć "suludo" pitanje: "Direktor, kad će platiti?"

Nego, da krenemo kronološki. Dragana Kojadića je postao direktor Studija B 1989. godine, uz potpis tadašnjeg predsednika Socijalističkog saveza radnog naroda Beograda, pokojnog Zorana Todorovića - Kunka. Do 1993. godine se nije mешao u uređivačku politiku, kada je uveo gaza Jezdu na program Studija B i skoro godinu dana mu pravio besplatnu reklamu (besplatnu, naравno za kuhe). Te iste godine je počeo da prodaje tajno termične političke strankama, bez oznake "iznađljeni termin". Niko sem Kojadića niže znao koliko je u stvari termina iznađljeno. Tada je došlo do prvog velikog odliva kadrova iz Studija B. Kojadićevu delo je i SOS kanal i štetan, mogla je biti reči "umobolan" ugovor sa Studijom B, koji je tada potpisani (moge se reći da svaki put pre nego što Kojadić predstavlja Studiju B nekim drugim "u dolaznju" otvoriti novi kanal; 1995. godine SOS kanal, a sada drugi kanal Televizijske Studije B). On je započeo veoma sumnjuvu saradnju sa kompanijom "Belim" koja je dovela skoro do finansijskog uništavanja Studije B u periodu 1993-1995. Ostale zapamćene njegova rečenica, koju je rekao mladim novinarima februar 1996. godine, tачnije 14. februara, kada su hteli da započnu štrajk, pre nego što ih je preuzele Skupština grada: "Mi moramo da verujemo u pravnu državu!"

On je zapamćen i po vrlo čestim primama o prodaji Studije B, kako stranim tako i domaćim privrednim lica. Verovatno da je i potpisivanje ugovora bilo svaki put veoma blizu, sa obzirom da je kuha pod njegovom pališom, skoro prvi put došla do bankrota (ipak je on kao i šef kabineta Mika Špijka proizvod iste škole u smislu – dovedi preduzeće do uništavanja, kako bi ga što povoljnije prodao). Na scenu se vratilo 30. septembra 1997. godine i tako Studijski B srozao na najnike profesionalne grane. Dješavalo se u programskoj "mušemi" da se u kontinuitetu emituju po šest saopštiteva CPO-a. Stiže se utisak da se lik Vuka Dra-

шковића и супруге му никако не скида са програма ове медијске куће. Ако желите да експериментишујете са својим сивим ћелијама, предложемо да у континуитету пратите програм ове телевизијске куће дуже од четири сата. Потом отворите свој, рецимо, фрижидер, кладимо се да ћете и у њему видети лик породице Драшковић.

Запослени Студија Б знају и осећају на својој кожи, а поготово по svoјим новчаницима све што се дешава у овој медијској кући, али и те како им је добро опробаним методама већ толико пута поменути директор ове куће утерао страх у кости, тако да ће пре мирно отићи у продавце новина, него се усудити да било шта кажу. Уосталом, шта речи, када је истина сада толико већ очигледна.

Информативни центар као ставка у финансијском извештају

Буџетом Скупштине града предвиђено је да град да 11.300.000 динара за рад Студија Б у 1997. години. У периоду од 1. јануара до 21. фебруара 1997. град је уплатио Студију Б 2.700.000 динара. У периоду између 21. фебруара до 30. септембра 1997. године град је уплатио око 8.600.000 динара. Од тренутка када је на чело Студија Б дошао Драган Којадиновић, дакле за два месеца, град је уплатио Студију Б нешто више од 4.000.000 динара. То значи да је по питању Студија Б буџет за 1997. годину пробијен за више од 4.000.000 динара.

Српски покрет обнове је током прољећа и лета преко Секретаријата за информисање вршио стални притисак на Студија Б. Секретару за информисање је забрањивано да пребацује средства Студија Б, тако да се дешавало да по више од месец дана ни динар не буде уплаћен овој кући. Међутим, после одлуке Српског покрета обнове да учествује на септембарским изборима, град Београд је Студију Б, 15. августа, уплатио ни мање ни више него 3.000.000 динара. Какав је однос Спасоја Крунића био према Студију Б, најбоље показује чињеница да Драган Којадиновић добија од Скупштине града 1.000.000 динара месечно више од претходног директора. У тренутку његовог ступања на дужност, дакле 30. септембра 1997, на рачуну Студија Б било је 1.500.000 динара. Уз оних 4.000.000 динара које је добио од Скупштине града (овде не рачунамо приходе које оствари ова кућа од реклами) има 5.500.000 динара. Уз то била је предизборна кампања, у којој све телевизије добијају много више новца.

У периоду април-септембар, изузев у јулу, месечни приход Студија Б од реклами био је између 1.000.000 и 1.200.000 динара. Уколико је Којадиновић наплаћивао све рекламе у кампањи за два месеца је требало да има најмање 8.000.000 динара. У претходној гарнитури, месечни фонд плата је био 1.000.000. То значи

да је Студио Б у одређеном тренутку о којем причамо, имао најмање преко 6.000.000 динара на рачуну. Тај вишак од скоро 1.500.000 немачких марака је Којадиновић могао да уложи у опрему. Уместо тога, опремање Студија је било компензацијски, а плате су биле драстично смањене. Још да поменемо да је Српски покрет обнове за септембарске изборе направио рачун од 1.500.000 динара за спотове, који никада није платио. У кампањи за децембарске изборе, извори из маркетинга Студија Б тврде да је рачун за спотове и филмобе био скоро 3.000.000 динара. Српски покрет обнове није платио ни динар, па Студију Б дугује преко 3.900.000 динара. Постоји опасност да за наредну кампању "нестану" папира о дуговању СПО-а, као што су нестали, сећате се, за време кампање 1992. године, када се Српски покрет обнове такође "бесплатно" рекламирао.

Треба напоменути да држава може у сваком тренутку да "затвори" Студију Б. 1996. године није плаћен ни један једини динар на име пореза, тако да дуговање Студија Б на име пореза за 1996.

износи 1.300.000 динара, са каматама из 1997. године укупно дуговање је било око 2.000.000 динара.

Дакле, ова прича би могла да потраје. Међутим, суштина свега јесте да је прави "мајстор компензације" Драган Којадиновић (именован за генералног директора Студија Б на 15. заседању Скупштине града) у ствари само извршитељ одлука, велики послушник врха Српског покрета обнове (од којег је, мора се признати, за све то и добио много) или притом и "прави злочинац" информативне делатности главног града. Верујемо, да ће га новинарска професија упознати као "доносиоца" бурека некадашњим великим новинарским именима, партијског комесара и солидног бизнисмена који је медијску кућу која је накада одзванала, будила и радовала Београђане уз оно популарно "Београде, добро јутро" довео до тога да је срамно рећи да у Београду постоји Студија Б. Исто тако верујемо да у постојању много бројних телевизијских канала и после довољно времена можете да одаберете и процените на чијој је, у ствари, страни истина...

СКУПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА ПОТПРЕДСЕДНИКУ СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

На основу чл.35. Статута града Београда, као и чл.107. и 108. Пословника Скупштине града Београда, одборници Скупштине града Београда предлажу да Скупштина града на својој 15 седници усвоји следећи:

ЗАКЉУЧАК

НАЛАЖЕ СЕ Јавном правобранилаштву града Београда да до наредне седнице Скупштине, обавести одборнике о предузетим мерама за враћање Студија Б његовим акционарима.

образложење:

Приликом конституисања Скупштине града наглашено је да је једна од приоритетних ствари везаних за "Студију Б" враћање ове информативне куће његовим акционарима.

Након више од годину дана рада градске Скупштине ова намера није спроведена у дело и Студија Б је поново постао информативна кућа једне политичке партије, овога пута Српског покрета обнове.

Имајући у виду ову чињеницу, неопходно је хитно активирати питање враћања Студија Б акционарима којима је фебруара 1996. године незаконито одузет.

Наведени разлози оправдавају доношење предложеног Закључка по хитном поступку у смислу чл. 108. Пословника.

Београд, 23.9.1998. год.

одборници Скупштине Града Београда

"Предизборно обећање, лудом радовање"

ПРЕНЕТО ИЗ "СЛУЖБЕНОГ ЛИСТА"
ГРАДА БЕОГРАДА, БРОЈ 20 ОД 18. ДЕЦЕМБРА 1998. ГОДИНЕ

ОВАКО СУ ЗАВРШИЛИ ГРАДСКУ 1998. ГОДИНУ

Скупштина града Београда, на седници одржаној 17. децембра 1998. године, на основу члана 18. Закона о комуналним таксама и накнадама ("Службени гласник РС", бр. 11/92, 75/92, 53/93, 67/93, 28/94, 75/94, 53/95 и 42/98) и члана 27. Статута града Београда (Службени лист града Београда", бр. 18/95 и 20/95), донела је:

ОДЛУКУ О ЛОКАЛНИМ КОМУНАЛНИМ ТАКСАМА ЗА ТЕРИТОРИЈУ ГРАДА БЕОГРАДА ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овом одлуком уводе се локалне комуналне таксе (у даљем тексту: комуналне таксе) које плаћају правна и физичка лица за коришћење права, предмета и услуга на територији града Београда и утврђује се њихова висина, олакшице, рокови и начин плаћања.

Члан 2.

Комунална такса плаћа се за:

1. коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација;
2. држање средстава за игру (билијар, томбола и сл.);
3. приређивање музичког програма у угоститељским објектима;

4. истицање фирме на пословним просторијама осим истицања назива државних органа, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе;

5. коришћење витрина ради излагања робе ван пословне просторије;

6. коришћење рекламирајућих паноа;

7. коришћење простора за паркирање друмских, моторних и приклучних возила на уређеним и обележеним местима која су за то одређена од стране надлежних органа за послове саобраћаја;

8. коришћење слободних површина за кампове, постављање шатора или друге облике привременог коришћења;

9. држање и коришћење пловних постројења и пловних направа на води осим пристана који се користи у пограничном речном саобраћају;

10. држање и коришћење чамаца и сплавова на води, осим чамаца које користе државни органи, органи територије

ПОВОДОМ ОДЛУКЕ О ПОСКУПЉЕЊУ ТАКСЕ ЗА ДРЖАЊЕ ПАСА

Високе таксе „терај“ псе на улицу

Друштво за заштиту животиња Србије предлаже само таксу за расне псе док у Кинолошком савезу сматрају да би можда требало одредити за све власнике паса исту таксу. – У амбуланти Ветеринарског факултета још нису добили званичну информацију о томе како ће наплаћивати таксе пре ма решењу које је усвојила Скупштина града без консултовања Друштва, Кинолошког савеза и других сличних организација

Челници ойшина сумирају досадашњу владавину коалиције „Заједно“
Годину дана увежбавања власти

последњих локалних

повлачила за собом, оставља-

шњава Букумировић, нису страначки. Нова власт се ни-

Укинули, па (по)вратили коминализу таксу, и још пустили машти на вољу

ријалне аутономије и локалне самоуправе и организација које врше одржавање и обележавање пловних путева;

11. држава ресторана и других угоститељских и забавних објеката на води;

12. коришћење обале у пословне сврхе;

13. држава моторних, друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина;

14. држава кућних животиња;

15. изградњу грађевинских објеката.

Комуналне таксе не уводе се код коришћења права, предмета и услуга из става 1. овог члана у Војсци Југославије и Министарству унутрашњих послова, када служе за вршење њихових редовних делатности.

Члан 3.

Обвезник комуналне таксе је корисник права, предмета или услуга за чије је коришћење прописано плаћање комуналне таксе.

Члан 4.

Таксена обавеза из члана 3. ове одлуке настаје даном почетка коришћења права, предмета или услуга за чије је коришћење прописано плаћање комуналне таксе.

Члан 5.

На територији града Београда комунална такса плаћа се у различитој висини по зонама у којима се налазе објекти, површине, односно предмети или врсте услуге за које се плаћа комунална такса из члана 2. став 1. тачка 1, 4, 5. и 6. ове одлуке:

1. Прва А зона обухвата:

– улице Кнез Михаилову, Теразије и Краља Милана, Аду Циганлију у званичној сезони купања.

2. Прва Б зона обухвата:

– улице Балканску, Чика Љубину, Лазара Пачуе, Булевар Краља Александра до Ватрослава Јагића, Ђуре Јакшића, Коларчеву, Марка Лека, Масарикову, Нушићеву до Дечанске, Обилићев венац, призренску, Краља Петра до Узун Миркове, Сремску, Студентски трг, Трг Николе Пашића, Трг Републике, Узун Миркову, Васе Чарапића, Вука Каракића, Зелени венац, Змај Јовину до Васе Чарапића;

– улице Карађорђеву од Херцеговачке до Краљевића Марка, Савски трг и Слободана Пенезића Крицуна до Војводе Миленка;

– улице Лењинову, Змај Јовину, Главну и Бежанијску у Земуну.

3. Друга зона обухвата:

– све остале улице и тргове обухваћене кругом трамваја број 2;

– улице Пожешку од Кнеза Вишеслава до Требевиће;

– улице Вртларску и Доситејеву у Земуну;

– све просторе око пијаце, школа, факултета, болница, гробља и сличних места окупљања грађана, као и терминауса јавног грађевинског саобраћаја и стајалишта железничког саобраћаја.

4. Трећа зона обухвата све тржне центре (нпр. Меркатор и др.), све центре месних заједница (нпр. Фонтану и др.);

– зону Ауто команде

– у границама: прикључци Панчевачком мосту, Партизанска, Митрополита Петра, Јаше Продановића, Војводе Добрњца, 29. новембра, Џорџа Вашингтона, Душанова, Тадеуша Кошћушка, Дунавска, Херцега Стјепана, Ђуре Ђаковића до Панчевачког моста;

– зону у границама Кнеза Симе Марковића, Поп Лукића, Гаврила Принципа, Сарајевска преко петље Мостар, Косте Главинића, Руска, Булевар војводе Мишића преко петље Мостар, Слободана Пенезића Крицуна до Савског трга, Карадžорђевом до Железничке, Бранка Крсмановића, Карадžорђевом до Кнеза Симе Марковића, изузимајући улице наведене у тачки 2.

5. Четврта зона обухвата простор у границама:

– улице Цара Душана, Џорџа Вашингтона, 29. новембра, Војводе Добрњца, Таковском, сече Таковску и излази на

Улицу Јаше Продановића, Мије Ковачевића, Рузвелтове, Жичка, Брегалничка до Булевара Краља Александра, Булевар Краља Александра од Тршићанске до Димитрија Туцовића, Улицом Димитрија Туцовића излази у Батутову, сече Булевар револуције, Улицом Станислава Сремчевића, Војислава Илића, прелази на Улицу Стевана Првовенчаниог и иде до Душановачке пијаце, Војводе Скопљанца, Јубичком, Кумодрашком, Боже Јанковића до Булевара војводе Степе, Булевар војводе Степе до Нове 15, улази на Булевар ЈА, иде Булеваром ЈА, улази у Лужичку, из Лужичке у Вељку Лукићу Курјака, Рашком 95, Батајничким путем, Милана Благојевића Шпанца до Топчидерске реке, сече реку Ракочевићим путем и иде граници Месне заједнице "Дедиње" (П) део до Милошевог Конака, Булеваром војводе Мишића, преко Бањичких жртава, Улицом Сане Живановића, Кости Главинића, Васе Пелагића, Булеваром војводе Мишића, излази на Трг бранилаца Београда, Синском, Сарајевском, Балканском, Гаврила Принципа до моста, сече мост, Поп Лукином, Кнеза Симе Марковића, Париском, Тадеуша Кошћушка до Цара Душана;

– Пожешка до тркалишта, Кнеза Вишеслава, Стеве Тодоровића, Краљице Катарине, Београдског батаљона, Зумберачка, Благоја Паровића, сече Кнеза Вишеслава, обилази Пионирски град, улази поново у Кнеза Вишеслава, иде граници Месне заједнице "Благоје Паровић" до Пожешке улице, Пожешком, Ибарском магистралом до Ивице Ђевића, улази на Лазаревачки пут, Лазаревачки пут до Радничке, Радничком, Кијевском, Јешићком, Карпошевом, Високом и Пашићевом, преко тркалишта до Пожешке;

– Милентија Поповића, Булеваром Михајла Пупина, Београдским путем, испред хотела "Југославија" до обале Дунава, десном обалом Дунава, Кејом ослобођења, улази у Његошеву, иде преко Трга Бранка Радичевића у Цетињску, сече Јакуба Кубуровића, иде граници Месне заједнице 22. октобар (01) до Тошиног бунара, Тошиним бунаром до Париске комуне, Студентска, поново Тошиним бунаром, Трећим булеваром. Омладинских бригада, граници Месне заједнице 22. октобар (13), Булеваром уметности, Трећим булеваром до Милентија Поповића;

– Доктора Ивана Рибара, Јурија Гагарина, граница Месне заједнице "Братство и јединство" (21) и граници Месне заједнице "Сава" (18) до Ивана Рибара;

– Изузимајући улице наведене у претходним зонама.

6. Пета зона обухвата све остале просторе на подручју градских општина: Стари град, Палилула, Врачар, Савски венац, Вождовац, Земун, Звездара, Чукарица, Нови Београд и Раковица изван граница наведених у тачки 5.

7. Шеста зона обухвата остале просторе на подручју градских општина Београда: Барајево, Гроцка, Лазаревац, Младеновац, Обреновац и Сопот.

(Напомена: Приликом утврђивања зона коришћени су стари називи улица с обзиром на то да још увек није добијена неопходна сагласност ресорног министарства).

У примени ће се користити графички приказ свих локалитета где интерпретација границе зоне може бити спорна, а те приказе ће обезбедити орган градске управе надлежан за послове урбанизма.

Члан 6.

Комуналне таксе из члана 2. тачке 4, 5, 9, 10, 11, 13. и 14. утврђују се у годишњем износу, комунална такса из тачке 12. у дневном износу, а комуналне таксе из тачке 1, 2, 3, 6, 7, 8. и 15. утврђују се сразмерно времену коришћења права, предмета или услуга.

Члан 7.

Обвезнику комуналне таксе, који као дојатор или спонзор учествује у финансирању потреба од интереса за Град, умањује се такса уколико износ спонзорства, односно дојаторства прелази троструки износ утврђене обавезе.

О умањењу обавезе из става 1. овог члана одлучује Извршни одбор Скупштине града Београда.

**СУЧЕЉАВАЊА: Зашто не функционише
богатска власт**

АНЂЕЛКА
Р. ПОПОВИЋВИКТОР
ЛЕТРОВИЋ

ЛОБОДАН ВУКСАНОВИЋ, ОДБОРНИК ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ У СКУПШТИНИ ГРАДА

ПОЛИТИЧКИ ТРГОВИ

За усреду
ИЛУТИН РАНЂЕЛОВИЋ (СЛО), ПОТПРЕДСЕДНИК ИЗВРШНОГ ОДБОРА СКУПШТИНЕ ГРАДА

ВЛАДА ДОБРО РАДИ

По сноме што се види на улицама
СТЕВО ДРАГИШИЋ ШЕФ ОДБОРНИЧКЕ ГРУПЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ОЛИЧЊЕ БЕЗАКОЊА

Нова власт у Београду, чиније Српска доктрина обиље, представља извршавање законе у престонини, тужује Стево Драгишић, председник Оппозиције

Све муке градске власти радикали ће обелоданити, уз уредну документацију, јер Београђани морају да знају шта ради власт коју плаћају

их гаража који се уређују
и по први пут су на скрој-
ским ливадама - каже Јанђе-де постоје у многим др-
жавама, а могу да остане
ју само ако се политичари
руководе општим ин-
тересима - нагазишао
Вуксановић. Уколико би
политичари имали на уму
само партијски интерес,
онда такве ...вео до тога да градска са-
браја функционише пор-
мажно.Према речима Радосло-
вада, и грађани водећи је
изврш сопствених "прег-
ирао" највећа листи по-
рови, своја манифестије из
области културе одражане
су по илану у програму, уз
штоту, па чак и зараду.
Редовнице се ћутомоненско
правило посврните из так-
се од три села, почела јеНиједна
... за посао који радиији пасијети. Јер, програм
ове станице је, заправо, оз-
гор сличних фрустрација
Вука и Ђамиле Ћирковића.
Они су узкоспецијализи-
ску телекомуникацију и опишију-
те како је она њихово
примитивно власништво.
Емисије ове куће транчи-
це са апачим укусом и тиме
СНО највише витета Сту-
дију Б, коме из дана у дан
вртоглаво пада гладост.Све
одлуке доноси Извршни

Мишљења: опозиција конструктивно куди, власт огрезла у самохвалисану

Члан 8.

Обвезници комуналне таксе која се наплаћује у годишњем износу дужни су да поднесу пријаву за утврђивање обавезе по основу комуналне таксе надлежном органу најкасније до 15. марта у години за коју се врши утврђивање таксе, односно у року од 15 дана од почетка коришћења права, предмета и услуга за које је уведена комунална такса.

Обвезник комуналне таксе дужан је да сваку насталу промену пријави надлежном органу у року од 15 дана од дана настанка промене.

Члан 9.

Уплату прихода од комуналних такси врши се на одговорајућем рачуну код Завода за обрачун и плаћања при НБЈ прописаних Наредбом о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општине и градова, буџетских фондова и организација обавезног социјалног осигурања.

Члан 10.

У погледу начина утврђивања комуналне таксе, обрачунавања, застарелости, наплате, рокова за плаћање, обрачуна камате и осталог, примењују се одредбе Закона о контроли, утврђивању и наплати јавних прихода, Закона о порезу на доходак грађана и Закона о порезу на добит корпорација.

У свему осталом што није посебно регулисано овом одлуком примењују се одредбе Закона о локалним комуналним таксама и накнадама.

Члан 11.

Најплата комуналне таксе вршиће се преко Републичке управе јавних прихода, односно органа управе или предузећа како је то већ предвиђено одговарајућим тарифним бројем.

Члан 12.

Саставни део ове одлуке представља Таксена тарифа утврђена за појединачна права, предмете и услуге.

**ПРЕЛАЗНЕ
И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**

Члан 13.

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о локалним комуналним таксама за територију грађа Београда ("Сл. лист грађа Београда", бр. 31/93, 4/94, 6/94, 19/95, 22/95 и 11/96).

Члан 14.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу грађа Београда", а примењује се од 1. јануара 1999. године.

ПОЧЕТАК ПОСЛЕДЊЕ БЕОГРАДСКЕ ГОДИНЕ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА

СПО-ОВЦИ ТРЧЕ ПОСЛЕДЊИ КРУГ

Упозорења Српске радикалне странке да је градска власт (читај СПО) толико гладна да ће појести само себе, потврду су добила већ на почетку године

Према оној народној "Ничија није до зоре горела", дало се очекивати да је за трпезом Српског покрета обнове у граду само жито остало...

Још се нисмо ни бавствали да смо "утрчали" у 1999. годину, те смо тако и избегавали да извлачимо мамурлук "ћерање" баксузне градске 1998. године, када су нам градски оци својим новим марифетлуксима прикупали рупе на асфалту (по којима ће их дugo памтити а и возачи, богами), тако најављујући још један почетак сезоне лова на Београђана...

Очигледно да су прорачунали (а имају људе вичне рачуну) да им локалне комуналне таксе не могу у потпуности надоместити баш све жеље, наставили су са конкурсним "играџијама".

Међутим, ваља подсетити да су се некако већ "заборавили" да појасне како то да је 40 милиона динара од градске таксе од 3% (предвиђених за потребе гра-

да), отишло на исплату плата. Такође, и то да су Београђани, становници метрополе, "без премца", али по таксама. У 1999. години наши ће сутрајни плаћати градску таксу од 3% и локалне комуналне таксе. Примера ради, државна трговина "Вишњица" би, према новом ценовнику, требало да плати за своје рекламе 500.000 динара, уместо 40.000 динара, колико је до сада плаћала. "До Бога се чула" галама СПО-ваца када су увођене такозване републичке таксе које су они тада називали "Шешељевим таксама". Питамо се само, када се буду редовно исплаћавали дечији долаци, социјална помоћ и пензије, да ли ће и тада гласно говорити о "Шешељевим таксама"...

ФЕСТ-ом до несвести

Следећи у низу примера функционисања градске власти у првим недељама јануара је и ФЕСТ.

Овај филмски догађај, некадашњи "празник за очи" Београда, претворили сути велики поборници културе у прави вашар таштине. Заправо, добро је познато да је центар Сава у импозантном делу учествовао у организацији овог фестивала, те је чак и градски секретар за културу, Љиљана Благојевић, то чак и поменула, ваљда по инерицији, на конференцији за новинаре (што је брже-боље исправљено). Врло брзо се у целој ситуацији појављује Милутин Ранђеловић, члан Градске владе задужен за културу да "извади ствар". Тако он у целу причу уводи већ добро опробану категорију узимања (боље рећи отимање) паре, а јесте конкурс који као "зеза из шешира" извлачи агенцију некадашњег градског секретара за културу, Бобана Скерлића, "Сребрн туши", правдајући се следећим речима: "Центар Сава је градска институција коју смо ми зидали и платили. Сада је, међутим, други кори-

Има ли још места у "СПО барци": ухваћени у преговорима

сти, јер је под републичком надлежношћу. Када већ морамо да плаћамо преко два милиона динара за салу и услуге, онда смо хтели да поделимо посао и да један део припадне млађим и професионалнијим особама. Имали смо три понуде, међу којима се агенција "Сребрн туш" издвојила креативним тимом, решењем за спот, постер, госте, а име Бобана Скерлића није имало никакву улогу".

На основу овог, човек би свашта могао да помисли, вероватно, на првом месту, да је по среди хумано дело, али притом човек који би у хуманост Српског покрета обнове могао да верује, морао би да има психичких проблема. Да ово није престрога квалификација (ипак медицинског лаика), треба се само вратити на претходне странице овог издања. Сложићете се да чак и врапци са гране одлете када се у близини њиховог стајалишта нађе макар и симпатизер Српског покрета обнове.

Батина ипак има више крајева

Да је градска (без)власт потпуно изгубила кормило те плута од комуналног предузећа до јавних предузећа, плачкајући без скрупула пример је и тако очигледна кадровска промена Управног одбора Градског саобраћајног предузећа и постављање најпослунијег функционера Српског покрета обнове, Драгана Човића, на место председника Управног одбора. То је била кап у чаши радницима Градског саобраћајног предузећа који су побеснели с разлогом,

обећали пут "батином до истине", а пре тога су затражили помоћ од Градског одбора Српске радикалне странке да јавно говоре о намерама Српског покрета обнове везаним за Градско саобраћајно предузеће. Тако су се и појавили на конференцији за новинаре Градског одбора Српске радикалне странке, одржане 18. јануара 1999. године, на којој су аргументовано говорили о намери градске управе да распрода Градско саобраћајно предузеће.

С тога је Миливоје Трајковић, возач у погону "Космај", навео следеће: "Бићу веома прецизан када будем говорио на који начин градска влада, заједно са Самосталним синдикатом, покушава да направи хаос у јавном градском превозу".

Прво су се поиграли са егзистенцијом свих учесника у саобраћају, почевши од основне цене рада запослених у Градском саобраћајном предузећу, који је утврдио Самостални синдикат са градском владом, и нередовним исплатама личних доходака. За 1998. годину, вероватно сте упознати, ми смо тек скоро примили септембарску плату. Укупни дуг градске владе према радницима Градског саобраћајног предузећа за исплату личних доходака износи 54 милиона 469 хиљада 733 динара, или 13 милиона 241 хиљада 380 марака за 21 месец. С обзиром да Самостални синдикат прећуткује и прелази преко тога да се утврђена цена рада не поштује по колективном уговору који је потписан и који важи за остале "комуналце", очигледно да се намерно изазива револт

запослених у јавним комуналним предузећима.

Такође сте упознати са последњим штрајком од пре неколико дана који, наравно, није имао никаквог ефекта, сем прозивке функционера Српског покрета обнове како народ, тако и свих запослених у Градском саобраћајном предузећу. Ми, радници, овог предузећа смо свесни намере градске власти и трудимо се да о томе обавестимо јавност. Управо један од тих начина је и ова конференција Градског одбора Српске радикалне странке, где нам је омогућено да јавно говоримо о злоупотреби службених положаја и корупцији градске власти која доводи до пропasti јединог и највећег градског превозника.

Када су долазили на власт и поново вратили "Човићеву таксу" од 3%, говорили су да ће средства од те таксе бити уложена у капиталне инвестиције, а на првом месту у ревитализацију Градског саобраћајног предузећа. Где су паре отишле, чини се да и не треба пуно причати о томе, с обзиром да је највећи градски превозник, а ви сте сведочи тога, у најгорем могућем периоду од када постоји (а траје више од 106 година). Сала се од Александра Милутиновића, то сте, претпостављам, већ чули, очекује да упути допис Републичкој влади за извршење власничке трансформације Градског саобраћајног предузећа. Ми, радници овог предузећа, смо свесни намере Српског покрета обнове, те немо на све могуће начине покушати да осујетимо ту такозвану трансформацију нашег предузећа, макар то морали да радимо и кашикама и виљушкама. Такође, свесни

Стиче се утисак да су још неке кадровске промене на помolu

Миодраг Ранђеловић, члан Грађске владе задужен за културу, о организацији ФЕСТ-а '99

Уместо стакленца - као у Кану

"Сава" дефинисана је као обезбеђење симбија. Део индустрије Центра *"Сава"* који се сматра пре свега за прес и службу за госте, као и кампању ФЕСТ-а, ове године пренет је из марионетичког агенција „Сребрни тут“, чија је оснивач и креативни директор био Јован Скорић, баг-

бина Скерлића није имало никакву улогу - какве за аши лист Миодраг Ранђеловић, члан Грађске владе задужен за културу.

По његовим речима, Центар *"Сава"* покрива техничку

безбедност највећих поставака који су организовани у посебном центру у коме је била смештена прес служба, а који осигурава на седамдесет и време нестанка свог објекта, за нови-

чко за издавачке организације, у којима се, истите, саме још првог реда може истражити гледачки физиј. Уз то, у посебном гају немајуће је регистровано било фестивала. Ранђеловић тако поведен каже:

Кад некоме дате унапред 1,5 милиона динара за саду овај од њега треба да стекнуто да тај новац уложи у нове саде. Немајући има преко 300, а ФЕСТ мора да се кофинансира. Ако пројекат у великој сали не буде дато распоредате, издавачи ће морати да чују.

Паркинг скупљи од биоскопа

На послу да из ФЕСТ-а који је филмски и привредни центар астрономске њене пароточане испред „Центра Сава“ међу његовим поклоникима фестивала који је гајио симбијуса гајио је у најбољем смислу речи. Ранђеловић каже:

„Видиште да не буде напајате паркинг, али ће том случају

смо тога да ће на све могуће, али свакако перфидне начине, покушати да нас разбију, то јест поделе на три изборне јединице (бар према наводима Александра Милутиновића) на саобраћај, електровучу и ремонт. То би, отприлике, било као да раздвајате срце од крвотока. С тога је јасно да Градско саобраћајно предузеће по таквој подели више не би могло да функциониши. Њихови разлози су веома јасни – ако нас разделине и поделе лакше ће моћи да распрадају поједине погоне.

Погони "Космај" и "Земун" су у том смислу најпримамљивији, али ми који радимо тамо, поготову у погону "Космај", то, свакако, нећemo дозволити. Први корак који ћемо начинити јесте увођење кондуктера на линијама 23, 16, 83, 53 и 28. И те како смо свесни да на тај начин битније нећемо поправити прилив средстава у Градском саобраћајном предузећу, јер као противника имамо вишемилионске малверзације и крајње недомаћинско пословање, може се рећи врха Српског покрета обнове".

Драгослав Вранић, возач погона "Космај", навео је следеће: "Колега Трајковић је изнео појединости о крајама грађске власти, а ја бих поменуо неке од начина спровођења отимачине. Када Градско саобраћајно предузеће избаци максимум возила у саобраћај, а то је негде око 800 возних јединица, следећи дан грађска влада нареди шефовима погона да изврши редукцију саобраћаја за 10, евентуално 20%, где се возни парк преопходи. Разлог те редукције саобраћаја јесте редукција горива коју директно врши грађска влада како би у јавни грађки саобраћај увела што већи број приватника, које "рекетира". Тако грађска власт остварује две добити, прва је редукција горива за Градско саобраћајно предузеће, а друга су приватници који грађанској власти плаћају импозантни данак".

Овим речима пријужио се и трећи радник погона "Космај", Зоран Милојевић, апострофирајући да су једини кривци за ситуацију у Грађском саобраћајном предузећу Самостални синдикат и грађска власт.

"Ја сам своје завршио, а ви се сада вадите"

Стара свита новог грађаначелника

РАСКРИНКАНЕ ПРЕВАРЕ

Шеф одборничке групе Српског покрета обнове у Скупштини града Београда, Милан Путниковић, доследно бранио важећи принцип тираније већине. Нечувено затварање очију пред доказаним криминалом градских функционера раскринкао Стево Драгишић

На последњој, седамнаестој седници Скупштине града Београда, без знања старешине градског органа управе, који по службеној дужности учествује у припреми скупштинских заседања, као друга тачка дневног реда уврштен је и предлог за разрешење секретара Скупштине. Предлог није изненадио само Биљану Кајганић, већ и све градске одборнике. Скупштинска већина је гласала и да се секретару, чије је разрешење предложено по исхитреном поступку не да реч у расправи која је уследила. Поштујући Пословник, допис који је у току ове, у најмању руку чудне седнице, доставила одборницима Биљану Кајганић, детаљно је са скупштинске говорнице ишчитао Стево Драгишић, чиме је и присути ијавност упознао са "одбраном" секретара. Тешко да су се до сада из редова владајуће градске гарнитуре могле чути теже оптужбе на рачун поједињих градских чланица. Бирократски неубедљиво "образ" већине постарао се да сачува Милан Путниковић.

"Постоје разноразни мотиви зашто долази до размимоилажења међу људима. Ми морамо да се понашамо разумно. Ако је изостала сарадња између секретара Скупштине града, која је иначе врло висока функција, и Извршног одбора, онда остаје само једно опредељење – или Извршни одбор или секретар. Очигледно је да заједништво нема. И зашто је баш на данашњи дан морала све ово да обелодани и то прво пошто види да ли ће председник Извршног одбора да предложи њену смешну. Као онда реаговати на то? Уколико проста већина одлучи да госпођа Кајганић мора да оде, зна се. Сви ти пропусти морали су благовремено да нам буду достављени. Све се то догађало раније. Ја ћу вас, демократе, да потсетим да је госпођа Кајганић дошла у сукоб и са вашим човеком и ви сре онда тражили њену смешну, јер је ваш човек са њом био равноправан. Кад нешто дође до краја, боље је то елегантно окончати, него од ничег правити аферу".

Слепи за доказе

На неубедљиви демагошки наступ свог колеге одреаговао је Стево Драгишић:

"Ово је зачарани круг и у њему је само једна ствар сигурна – нико од присутних није оспорио тачност тврдњи које су наведене. Чак ни господин Путниковић. Једино што је рекао, јесте: "Зашто је ово обавештење упућено баш на

Стево Драгишић аргументима разоткрива криминал у редовима СПО-а

данашњи дан". Господин Шешлија каже – зато што је упућено баш на данашњи дан, треба прво да се испита. Парафразирам, а ви ме господо исправите ако није тако. У најмању руку, очекујемо од оних који претпостављају да је ово тачно, да се данас уопште не изјашњавају. Да не гласају ни за, ни против, да постоје неке афере са којима се господи Кајганић евидентно није слагала, да је упозоравала надлежне оргane да свој посао ради у складу са законом, да и поред тога није извршено оно што је захтевала, да је председник Извршног одбора Скупштине града свесно опистирао рад секретара. И ви се питате зашто баш данас. Као да је битно зашто данас, а не јуче. Могла је и за месец дана све ово

да објави. Битно је да ви не спорите тачност тврдњи, него сте на ове документоване доказе одговорили само да се секретар Скупштине не слаже са Извршним одбором. Поставља се питање зашто се не слажу и шта је узрок тог неслагања. Узрок неслагања је што секретар није пристао да игра њихову игру, пређвођен Спасојем Крунићем. Ако се онда већ доводимо у дилему, у том сукобу секретара са Извршним одбором, и при том утврдимо узрок, онда баш због тог узрока треба да лети председник Извршног одбора, јер је он инспиратор криминалних афера, а секретар му се супротставио. То је једини критеријум који је нормалан у овој ситуацији. Том вашем аргументу, господине Путниковићу,

фали још само ова компонента – шта је узрок удаљавања?"

Разрешење без суда

Путниковић се, међутим, није дао смеши:

"Ове таутолошке егзибиције могу да забуне само наивне. Ако је, и то је једноставно, нешто тек данас дато свима на ма на увид, ко је тај ко сме да прихвати овакав доказ о кривичном делу. Људи моји, па овде има пуно правника. Свака пријава мора да иде својим током. Први су поздравити ако било шта од тога буде доказано. На основу нечије тврђење, као правник не могу да се определим и то за мене данас није веродостојно. То је потпуно арбитрирање – негирање правосуђа".

Затоворнику је стао поново господин Драгишић:

Криминал потврдила и Комисија

"Мало сте побркали чињенице, господине Путниковићу. Овде се ради о томе да је једна комисија већ утврдила незаконитост. Значи, то је већ утврђено, доказана ствар, а о томе су обавештењи и сви они који су били дужни да поступају у складу са законом.

Обавештењи су и Извршни одбор и председник Извршног одбора. Чак је председник Извршног одбора учествовао у свему томе, опструирао рад комисије, која је, и поред опструкција, завршила свој рад. Није неко сео па произврло написао све ово. У рукама ми је чињенични табеларни приказ криминалних афера. Овде се ради о конкретном случају.

Довољно је да се само један случај докаже, па да већ надне сумња у исправност човека који обавља јавну функцију. Како госпођа Кајганић није добила реч, било би најпоштеније да се бар Спасоје Крунић појави, па да он демантује ово о чему ми причамо. Да

Република Србија
СКУПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА
Број: 96-5/99-С
Београд, 22. јануар 1999.

ОДБОРНИЦИМА СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

Предмет: обавештење секретара

Скупштине

За секретара Скупштине града Београда изабрана сам као ванстраначка личност, на предлог Српског покрета обнове. Без обзира што сам имала сопствену адвокатску компанију и што ми је посао добро ишко, код мене наје постојала дилема да ли да се након 106 дана евакуисног учешћа на демонстрацијама против изборне крајне укупнине у нову грађеву власт. Сматрала сам да као искусни правник са дугогодишњим стажем у тужилаштву и адвокатури могу да допринесем компанији успостављању законитости, регуларности, демократије, јавности у раду и одговорности према грађанима Београда.

Међутим, врло брзо сам схватила да сам у великој заблуди. Уверење о опозицији као фактору поизгледних промена у грађевини врло брзо се показало као илузија. Док је коалиција "Заједница" функционисала било је изгледа да се начела правне државе - поделе власти, законитости и одговорности бар у грађу Београду остваре.

Након распада коалиције "Заједница", стварала праћућих савеза међу политичким странкама и поделе овера утицаја између странака, град Београд прелази у руке јединог неформалног центра мојих. На челу тог центра не налази се ни један официјелни стручњак.

Пошто изшето стање ствари траје већ дugo, сматрам својом моралном и професионалном обавезом да о истом обавестим одборнике Скупштине града Београда који су ме именовали.

СЕКРЕТАР
Биљана Кајганић

Обавештење смењеног секретара Биљане Кајганић одборницима Скупштине града га не браните ви, господине Путниковићу, већ да се он сам брани и каже о чему се ради. Овде се, евидентно је, ради о томе да је комисија утврдила да је

господин Крунић умешан у аферу са набавком рачунарске опреме. И то је са-мо један случај.

Претпостављам да има још много таквих случајева. Хоћете конкретан доказ? Е, па, овде, господо, ми имамо конкретан доказ. А ви само треба да га прочитате, Путниковићу. Признајте, ви то нисте ни прочитали, јер је информацију потписала госпођа Кајганић, а ви, рачунајући да је њено разрешење рутинска ствар, сматрали сте да све то више није ни битно. Међутим, веома је важно.

Важно је због оних одборника који би данас требало да подрже ваш предлог. Доводите њих у незгодну ситуацију, терате их да подрже криминал против изричитог захтева да се посао обавља законски. Овде су се сукобила два човека – један који је кршио закон и други који је инсистирао на законитости. Наш избор је сада, практично, спроведен на избор између та два човека. Поново вам кажем, ви оне који би требало да вас подрже доводите у веома незгодну ситуацију, јер треба да подрже оног другог који је умешан у криминал и то само зато што је лојалан члан ваше странке", био је категоричан господин Драгишић.

Жана Живаљевић

"Негирање правосуђа" омиљена фраза при правдању Милана Путниковића

СЕКРЕТАР СКУПШТИНЕ ГРАДА, БИЉАНА КАЈГАНИЋ, "ПОНОВО НА СЛОБОДИ"

ТРАГ ДО ВУЧЈЕ ЈАМЕ

Расплет бројних афера у Скупштини града, чији је идеолог, по тврђњама смењеног секретара Биљане Кајганић, госпођа Даница Драшковић, одиграће се у суду. Много послла за криминалну полицију, чију је истрагу до сада опструирао председник Градске владе. Милионске цифре прогутао "рачунарски вирус"

Познаваоци скупштинских прилика тврде да ниједан смењени функционер до сада није имао тако аргументовани одлазак, као досадашњи секретар Скупштине града Београда, Биљана Кајганић. У њену одбрану, тачније у одбрану озбиљних оптужби за злоупотребе и криминал челних људи Градске скупштине, које је таксативно навела и комплетирала посебна комисија, устало је и одборничка група Српске радикалне странке, иако својевремено, у фебруару 1997. године, није подржала избор госпође Кајганић. Документи које је предочила јавности ова, зашто то не речи, храбра жена, старешина градске управе, имају своју тежину. То, ипак, није био довољан разлог многим одборницима да преиспитају своју унапред донету одлуку и да гласају по својој савести. Био је то избор, како рекоше радикали, између заташкавања криминала и сушавања са њима.

У предлогу дневног реда, који је достављен Скупштини, нови савезни министар, Милан Божић, тада у функцији вд председника Скупштине, навео је да је разлог за смену "лоша сарадња са Извршним одбором". На другом тасу, међутим, стајао је документ Комисије за ванредни попис рачунарске опреме, набављене током 1998. године (стане на дан 20. новембра 1998.), у коме 70 ставки јасно говори о ненаменској потрошњи буџетских средстава, о "премештању" 1.600.000 динара из других буџетских позиција, које није било у складу са одлукама о буџету, о непостојању писаних уговора о склопљеним пословима, о плаћањима која су обављена авансно, и то 100 одсто, о плаћеним профактурома за које никада нису достављени рачуни, о опреми која је плаћена, али је на волшебан начин заступала...

Госпођа Кајганић је оптужила председника Градске владе да је свесно опструирао како рад комисије, тако и даље трагање криминалистичке полиције око афере везане за куповину чешких аутобуса. Прави бум међу представницима медија изазвало је обавештење у коме одлазећи секретар коначно разголићује један неформални центар

Оружје Биљане Кајганић у обрачуну са функционерима Српског покрета обнове јесу докази

моћи, у чијим је рукама већ две године град Београд. Тај центар није више једна странка, већ интересна група коју предводи госпођа Даница Драшковић.

Пошто, како каже, није прихватила правила игре, госпођа Кајганић је, као непријатни, али правовалајни сведок, склоњена.

У дому фамилије Кајганић само наизглед опуштена атмосфера. Мајка забринута, син и кћерка госпођа Кајганић суждржани. Једино је Биљана увек иста. Расположена. Као да јој је страшан камен пао са срца, вели. Та функција, у таквом окружењу, није вредла толике енергије. Нека надлежни органи сада даље раде. Она је трасирала цут.

Госпођа Кајганић се присећамо из оних времена када је, као заменик јавног тужиоца, прикупљала доказе у ве-

зи већ покренуте кривичне пријаве против Милутина Мркоњића. Умешао се тада и Централни комитет, пријава је морала бити повучена, а младој правниције одузет предмет. Ствар након крупних потреса доспела и до републичког тужиоца Биљана Кајганић је, након једне дуге и исирпљујуће битке, поново прошла реизбор. Покренула је својевремено и кривични поступак против унука Јосипа Броза. Броз јуниор је осуђен и смењен са тадашње функције.

"Оно што нису успели или нису желели да ураде комунисти и социјалисти, урадио је Српски покрет обнове", с горчином поручује госпођа Кајганић.

- Седамнаеста хитна седница Скупштине града неће остати забележена по томе што је на њој изабран нови градоначелник српске престонице,

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

већ што је на њој смењен један "непокорни" секретар Скупштине. Након вашег неочекиваног обавештења о криминалним аферама, које већ дуже време потресају ово здање, упућеног и одборницима и председнику Градске владе, седница је кренула другим током. Забрањено вам је на седници чак и да се браните, бар ре-плицирате онима који су вас директно оптуживали и врећали. Да ли већ се челини Града, из редова Српског покрета обнове, плаше?

Кајганић: Да, они ме се плаше. Може обраћање одборницима није ниједног часа било мотивисано жељом да спречим моје разрешење. У овим околностима то је једино и било могуће. Сигурна сам да би ми рад у оваквим околностима био апсолутно немогућ. Због тога је ово разрешење једино право решење да се дистанцирам и да заштитим себе од опструкције, евентуалне ненамерне грешке, најгорих подметања, на које су неки људи били спремни, не били ме што пре уклонили. Онога часа када је Српски покрет обнове ушао у Савезну владу, требало је почистити све непријатне сведоке двогодишње хаотичне владавине Београдом. И Биљана

Кајганић је морала да оде. Ја сам то знала већ одавно, али нисам хтела да одем сама. Поручила сам им чак, када су у четири ока испуцали своје оружје, да не морати да ме смене. А документацију сам пажљиво прикупљала већ од септембра ове године.

О истини и правди

- Неки "адвокати" Српског покрета обнове злурадо су приметили на седници да је доказни материјал о злоупотребама градске врхушке стигао тек након акта о вашем разрешавању.

Кајганић: То су констатовали само они одборници који не желе да расправљају о суштини проблема. Чак ми и оширену информацију, која обилује доказима о злоупотребама при набавци нове компјутерске опреме (све је претходно утврдила Комисија) приписују као покушај предупређења смене, што је требао да буде дисквалификујући фактор у овом обавештењу. Зато користим и овај тренутак да потврдим све наведе из обавештења. Да то нисам учнила, осећала бих се судоворном за нешто у чему нисам учествовала. Сматрала сам да је то моја и професионална

и морална обавеза. Радећи у наведеним околностима, као логична последица се наметао закључак да ће моја елиминација уследити онога часа када се у Скупштини нађе довољан број гласова. То ми је чак и напоменуто, онако добра-мерно.

- Госпођо Кајганић, ко вам је то напоменуо?

Кајганић: Господин Александар Милутиновић... Милутиновићу сам рекла да нећу отићи до задњег часа, да не морати они да ме разреше. Саша (Милутиновић) је покушао да ме убеди да одем због тобожњег сукоба са Крунићем. А много је пута био сведок када сам искључиво и једино тражила своје право да радим. Чак ми је пријатељски напоменуо: "Биљана, ми имамо довољан број гласова, узми што ти се нуди". "Ма ја уопште не сумњам да сада имате гласове", одговорила сам, "али ћу остати до kraja".

Агенција по мери Чотрића

- У нападима на вас посебно се истакао господин Чотрић, који вас је на седници не само називао агентом Ције, сарадником албанских сепаратиста и терористичких банди, већ вам је чак импутирао да сте, по његовим речима, одбили да учествујете у безбедносним припремама Београда у време претњи бомбардовањем. Накнадно је чак и свим београдским редакцијама послao протестно писмо, у коме је све медије благона-клино упозорио да не, уколико објаве ваше изјаве, завршити на суду. Скупштина града вас је, како сазнајемо, по налогу неких чланова Градске владе, тужила за клевету. Ваши коментари?

Кајганић: Чотрићево писмо представља превентивну цензуру непознату било ком тоталитарном режиму и најбољи је доказ да су све чињенице, које сам презентирала одборницима, истините. Тај његов допис за мене, након двогодишње изузетно тешке сарадње, представља извесну сatisfakciju. Чотрић у својој сервилности, у свом полпротивству, ревности, не дозвољава да се уопште чује критичка реч. Какви сепаратисти, каква Ција?! У недостатку противрагумената морао је нешто да каже. И то је бедно.

Пред вама је честитка коју ми је упутила ових дана начелница Управе одбране Београда, госпођа Милена Ненадовић-Петковић, у којој ми честита Божић и новогодишње празнике, и захваљује се на изузетној сарадњи. Током кризних момената, Центар за обавештавање одбране Београда био је изузетно задовољан мојим радом. У време највећег сукоба СПС-а и коалиције Заједно, ја сам била мост сарадње, јер никада нисам била страначки острашена и зато сам била најпогоднија да успоставим контакт и повежем Скупштину града, на чијем је челу тада био Ђин-

Република Србија
ГРАД БЕОГРАД - ГРАДСКА УПРАВА
Број: 4/1999-СУ
Београд, 22. јануар 1999.

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА
- председнику -

овде

У прилогу достављам Извештај Комисије за ванредни попис рачунарске опреме набављене у току 1998. године за потребе органа Градске управе, са стињем на дан 20.11.1998. године, с предлогом да поводом истог предузмете мере из своје надлежности.

Из наведеног Извештаја - најава Комисије и приложене документације, у својству руководиоца Градске управе, констатујем следеће:

1. У току 1998. године, за потребе органа Градске управе из буџетских средстава града Београда утрошено је 2.735.041,02 динара (табеларни преглед у прилогу Извештаја) за набавку рачунарске опреме, одржавање опреме овлашћено трошкова уழежавања и набаваке софтверских пакета, док је за ту намену посебном позицијом Одлуке о буџету града Београда за 1998. годину ("Сл. лист града Београда", број 2/98) број 69 "Набавка рачунарске опреме" било предвиђено 1.100.000,00 динара;

2. Наведене набавке, односно услуге плаћене су у износу од преко 1.600.000,00 динара из других буџетских позиција, чиме су учиљна незаконита - искаменска расположења од стране појединих старешина органа Градске управе, па чак и секретара за финансије који је био овлашћен, самим Одлуком о буџету, да спроводи контролу искаменског располагања буџетским средствима;

Извештај Комисије, приложена документација и ове моје констатације представљају добру основу за евентуално покретање дисциплинских поступака против одговорних лица, подношење одговорајућих кризичних пријава и веома негативне реакције у јавности.

С поштовањем,

СЕКРЕТАР
Биљана Кајганић
Bojana Kajganić

Обраћање Биљане Кајганић, тадашњег секретара Скупштине града, Извршном одбору Скупштине града, поводом Извештаја комисије за ванредни попис рачунарске опреме

ћин са командом града. Ја сам ванпарламентарна личност, никада нисам никога питала којој странци припада, а радила сам искључиво по закону.

Данино комунистичко чистилиште

- Дуга је листа злоупотреба и махинација које наводите, а чији је, рекло би се, извршили директор господин Крунић. Врх тог леденог брега је, како кажете, сива еминенција велеградске власти, супруга Вука Драшковића. За њу кажете да је алфа и омега свих послова, од оних кадровских до њој најдражаких – финансијских (прим. аут.). Реците нам неке детаље кадровских чистки за које имприматур, како рекосте, даје искључиво Даница Драшковић. Који су то њени критеријуми при избору функционера, сарадника...

Кајганић: Госпођа Драшковић своје кадрове бира искључиво по сервилности и полпронству. Не знам само како се то преварила у мени. Да кренемо, на пример, од господина Шувакова, који је био заменик секретара за културу, који је разрешен, а ја нисам хтела да предложим његово разрешење. И тог предлога нема, а једино и искључиво уз мој предлог, који је неопходан процедурални документ, он је могао бити разрешен. Он је незаконито смењен на седници Извршног одбора.

И без обзира што образложења није било, можемо само да претпоставимо шта се додатило, што нема мог писменог предлога без кога не може да крене процедура, што сам ја била изузетно задовољна са његовим радом и што сам категорично одбила тај предлог, Шуваков је разрешен. Он ми је саветовао да не дижем галаму и мирно је, тихо, отишao. Није хтео да води судски спор, иначе би успео. Није био члан ниједне странке, али је био, као и ја, предлог Српског покрета обнове. За таква функционерска места није било конкурса, али ниједан предлог није могао да прође уколико га не одобри лично Даница Драшковић. Мимо њеног противљења никада није прошао ниједан предлог. Када мени дође неки предлог, било ми је најбитније да ли он формално правно испуњава услове (за помоћничко место најчешће висока стручна спрема, осам година стажа, стручни испит). Било је случајева када су ми буквально натурали неквалификоване људе, и те сам предлоге морала да одбијем.

Разрешена је дужности и госпођа Гордана Владисављевић, која је у време конституисања ове Скупштине, у фебруару 1997. године, била секретар Секретаријата за скупштинске послове. Једна је од ретких која је остала са нама, иако је наслеђена из прошле гарнитуре, али је, нажалост, разрешена, иако мени ни дан данас није јасан разлог. Учинено је то иако сам се ја побунила,

јер је она одлично обављала своје професионалне дужности. Како је госпођи Владисављевић у то време фалило још неких шест месеци до пензије, замолила ме је да не реагујем. Отишla је, а да уопште не знам због чега. Ових дана ми је послала честитку.

У истом пакету смењен је и Боро Ковачевић, помоћник секретара у истом Секретаријату. Сличну судбину доживео је и Миодраг Милошевић, бивши директор Градског завода за информатику и статистику, који је, такође, смењен, и то у јулу прошле године. За њега сам дала предлог о разрешењу. Било је ту мало проблема са фирмом ИБМ, од које је Скупштина града првобитно набавила компјутерску опрему. А правих проблема ће тек бити. Пристала сам да напиша предлог о разрешењу, јер је господин Милошевић у одређеном тренутку под притиском и по наредби господина Милана Божића, како ми је рекао, пристао да потпише прву набавку рачунарске опре-

туре рачунарске опреме, његово разрешење је било неминовно. И поред свих симпатија за господина Милошевића, одбила сам тада да га заштитим, баш зато што је први пут попустио, и он је отишao. Зато сам већ тада знала да је питање моје елиминације само ствар тренутка, јер им је моје стриктно поштовање закона неприхватљиво. Зато сам скupила доказе, ископирала документе и обезбедила их.

Данин пуцањ у празно

- И вас је, колико се сећамо, својевремено за секретара Скупштине града предложила госпођа Даница Драшковић. Како сте ви доспели на њену листу кадрова?

Кајганић: Ја сам била њен адвокат. Заступала сам је у парници за накнаду штете, када су је претукли. Учествовала сам у поступку са "Политиком", када је Даница Драшковић тужена за кривично дело клевете, пред Трећим

Последњи пут за истим столом у Скупштини града

ме. У то време су једино секретар Скупштине града и директор Градског завода за информатику били овлашћени за тајку врсту набавки.

Замислите моје изненађење када је стигла опрема, а ја је нисам наручила. Одмах сам тражила изјашњење од Милошевића, нисам хтела да га штитим, иако сам имала разумевање за њега. Разумела сам, то је, уосталом, касније и он сам изјавио у новинама да му прете, учењују га. Он је жељeo да задржи своје радно место и пристао је да потпиše. Ја тако не радим, или си принципијелан до краja и држиш се закона, или не. Касније, када је одбио њихове учење, одбио да легализује набавку друге

судом. Тада сам је бранила и одбранила. Нажалост, добро упознала за то време, иако сам јој одмах на почетку поставила два услова. Први, да не тражи од мене да, као секретар Скупштине града, морам да имам чланску карту Српског покрета обнове, а други, да зна да ћу увек радити искључиво по закону. Обећала ми је лично да ниједан од тих услова никада неће бити доведен у питање. Имала сам утисак да је чак и увређена??

Данас ми то све изгледа као научна фантастика. Заиста нису тражили да се учланим у странку. Први услов су испунили, али је било и оних, у врху странке (мислим посебно Спасоје Кру-

нић), који су били врло незадовољни мојим ванстраначким статусом. Када сам први пут озбиљно дошла у сукоб са њом, тачније, када нисам послушала, њен наредбодавни тон и њено кадро-вско решење које ја, као правник, заиста нисам могла да прихватим, свака моја даља комуникација са Драшковићима је прекинута.

До прекида је дошло у октобру 1997. године. Мени је то, морам да признаам, савршено одговарало. Више ме, дакле, није директно притискала, али је то наставила да чини преко својих чауша. Господин Спасоје Крунић је био један од најмаркантнијих. Он је, наравно пре-ко ње, знао да су наши односи захладни и то је користио максимално.

Крунићева опструкција истине

- Значи, изостала је свака сарадња са председником Градске владе, Спасојем Крунићем. Постепено сте, као кажете, маргинализовани, изоловани, од послова градске управе, иако сте и даље формално били њен старешина. Ко је након те "суспензије", без печата и парафа, преузeo ваше задатке, и какви су били односи унутар саме Градске владе?

Кајганић: До које су мере бестијалност и ароганција господина Крунића према мени прешиле сваку границу и укуса и закона, показало се током наше "случајног" састанка у раковичкој општини. Наиме, сазнала сам да раковичко општинско руководство има озбиљних проблема са управном инспекцијом. Званична делегација Скупштине града дошла је код председника СО Раковице, Пеђе Докмановића, на радни, консултативни састанак. Када сам ја написала, у кабинету је био и господин Крунић, који се просто саблазнио када ме је угледао.

Подсећам вас да смо председник Извршног одбора и ја, као секретар, свакодневно у свом раду требали бити упућени једни на друге. Морали смо свакодневно контактирати, сарађивати, а он ме није звао месецима на седнице Извршног одбора, на радне договоре, на радне колегијуме, а расправљало се о градским темама. А ја сам била старешина градске управе! Моје присуство им је било вишак, непријатни сведок свих махинација који не пристаје да игра њихове незаконите игре. Зато су моје задатке, замислите, добијали Чотрић и Човић!!

Дакле, сретнемо се ја и Крунић у Раковици баш као што треба, јер је то општина у којој има много проблема. Већ током тог поподнева, гле изненађења, господин Крунић ме је чак два пута звао на кућу и остављао хитне поруке да се јавим. У први мање то пријатно изненадило. Помислим, нешто се мења, јер пре тога месецима није био ту кад год ми је требао да решимо неко значајно питање. Јавим се ја и питам – у чему је проблем, кад он мени, као из

топа: "Ко је теби рекао да идеши у Раковицу"? Покушала сам коректно да му дам да знаша да он мени не може да одређује где ћу ја да идеши, и да су ме дневни распоред и обавезе одвеље у ту општину. Разговор, на крају, није био баш најпријатнији, а ја сам му се чак и "извинила" што сам и њему и још неком покварила мирно поподне својом професионалном ревношћу.

По њиховом наређењу, Студио Б ме је месецима вадио из кадра. Сви су ту, само мене нема. Иако господина Којадиновића знам врло добро и приватно, он није смео да ме позове на славу. Таман посла да, након првих "сукоба", гостујем као секретар Скупштине града у каквој емисији! Све је то приватна пријаја госпође Дане Драшковић, да ја, једноставно, више нисам могла да нутим. Зато сам још прошле године позвала Крунића и рекла му да ако ми и даље буде онемогућавао рад, да ћу се обратити јавности. Био је присутан и Александар Милутиновић. Крунић ми је тада, на једном од мојих ретких сусрета са председником Градске владе, обећао да ми неће више правити проблеме. Међутим, моја суспензија остала је до даљњег на снази.

Мене Скупштина града никада није послала ни на један пут. У Италију на информатички курс, који је иначе финансирала италијанска влада, отишла сам на лични позив и на инсистирање организатора. И да не бих заузимала својим колегама из градске управе једно место, путовала сам, на предлог господина Чикоњанија, ван квоте. Нисам дозволила да Скупштина плати авионске карте, него смо путовали 24 сата аутобусом до Бертинара. Истичем да током свог двогодишњег рада, једино ја нисам била члан ниједног управног одбора. То није било случајно, јер се зна да је све то додатна зарада. Радила сам једино у надзорном одбору Београдског културног центра, где се не плаћа.

Секретар – Крунићево пасторче

Како илустрација моје изолације: у Амстердаму је прошле године одржано саветовање за локалну самоуправу. На тај пут је отишао господин Драган Човић, иако он није старешина градске управе. На сајаму у Паризу око афере "Паркинг плус" отишао је опет Човић, а упитању је међународна арбитража у коју је умешана Скупштина града.

Начин на који су членци Српског покрета обнове решавали локалне проблеме, за мене је, најблаже речено, био скандалозан. Речимо, госпођа Гордана Аничић, коју сте и ви као новинар запазили на седници Скупштине града пољутом адвокатију, утицајан је функционер на Врачару, тачније потпредседник СО Врачар. Против ње је, чуло се и на седници, поднета кривична пријава због злоупотребе, тачније због изд

авања локала у закуп у улици Саве Ковачевића 42. Да би је заштитили од санкција, према неким мојим сазнањима, госпођа Драшковић "доделила" је некоме стан од 38 квадратних у Томаса Јежа 17. Постоји пријава у окружном тужилаштву. Е, сад, у којој је фази, видећemo. Прича се да је и уредник врло утицајног недељника "НИН", такође доbio od Danе stan. Можда је зато текст о догађањима у Скупштини града, везаним делом и за мој "случај", био тако оскудан.

Међуљудске односе у Извршном одбору Скупштине града не бих коментисала.

Ћутање је и дара и паре

- Како је почeo тaj ваш исфранизirani, назови сукоб, са председником Градске владе? Чиме сте га то лично, осим што сте му дирнули у лик и десло Дане Драшковић, испровоцирали?

Кајганић: Одлучи својевремено господин Крунић да урами неке цртеже и напише, он лично, иако на то нема право, захтев да се за ту намену из касе Града одвоји 2.000 динара. Цифра мизерна, сложићете се. Али ја не дам, не дам да ми се меша у надлежност, не дам да се новац троши на непотrebne ставке. Након тога, ућем у ресторан и видим да слика нема. Однео их Крунић. Е, па лепо, поздравите га онда и реците да ће то морати да плати из свог цепа, по ручим председнику Градске владе. Ни месец дана није прошло, пратите рад Скупштине и знајте какво је стање у буџету, кад опет нови захтеви.. Када ме је питао зашто и то нисам одобрila, рекла сам му: "Господине Крунићу, ви за то нисте надлежни, задржите се, молим вас, на тролејбусима, камионима, авионаима, оставите мени намештај".

Ниједног тренутка нисам показиваљају за компромисом. Да сам и једног часа пристала да верификујем њихове нелегалне радње, ви и ја не би дали разговарали на овај начин, и ја не бих била ни у овом стапу до кога сам дошла заменом стапа који ми је остао још од покојног супруга, нити бих била разрешена. Добила бих чак и нову функцију.

Биљана Кајганић никала током свог дугогодишњег стажа није добила ниједан стан, а Скупштина града сам се својевремено обратила за кредит, док сам још била заменик јавног тужиоца, да бих могла да реновирам стан у коме и данас живим. Требало је много уложити, јер бивши власници за квадратуру ($49 m^2$) коју сам мењала, нису тражили доплату.

Међутим, како ни тада и тамо (јавно тужилаштво) нисам слушала, већ сам, држехи се закона, мислила својом главом, Скупштину града, која је у то време станове и кредите делила шаком и капом, није ме удостојила ни да ми одговори на захтев.

Авановање СПО-а ојадио касу Београда

- У ласком Српског покрета обнове у Савезну владу, однос силе и закона у Скупштини града се драстично променио. Како су се понашали и осећали запослени у градској управи? Како је и када, неко рече "гурanje прљавог веша и уклањање сведока под тепих", кренуло?

Кајганић: Авановање СПО-а је само отежало и онако лошу ситуацију у Градској власти. Према неким мојим сазнањима, одмах је пао договор да се ја прва елиминишем. Зато су већ у понедељак започели са мном своје преговоре, нудећи ми место директора на ДИФ-у. Ту дужност иначе обавља човек који је члан Социјалистичке партије. Прво су ми, знајући да су ми деца одрасла, понудили стан, па директорско место. Обећали су ми да ће финансијски помоћи чак и рукометни клуб "Стари град", чији сам председник. Преговарач је био Александар Милутиновић, јер су знали да ја и он до сада нисмо имали ни личних ни професионалних сукоба. Шта више! Све понуде сам одбила.

Осетила сам да само чекају моје одсуство да би променили што-шта у раду градске управе. Ту мислим, пре свега, на нека кадровска решења. Наиме, требало је, то сам и најавила, да користим годишњи одмор и председник Административно-мандатне комисије (Војислав Михајловић) је одмах донео брзопотезно решење да ме у мом одсуству мења Биљана Боровић. Знајући о каквом је правнику, па и реализацијама реч (Биљана Боровић је рођак адвоката Боривоја Боровића, иначе зета Вука Драшковића), нисам ни отишла на годишњи одмор. Једноставно, нисам смела да оставим посао, плашила сам се шта ћу затећи кала се вратим. Госпођа Боровић је, иначе, радила у адвокатској канцеларији свог рођака и никада, колико је мени као адвокату познато, није заступала ниједан озбиљан случај, углавном је врло љубазно дочекивала с кафом Боривојеве клијенте. Међутим, решење о мом заменику је и даље остало на снази. Чекало се само да ја некуд одем и да се спроведе план.

Због Јапана – балканска правила

И када ме је Одбојкашки савез Југославије позвао на светско првенство у Јапан, 12 дана мага одсуства максимално је искоришћено. Запослени су ми, њакон тога, причали како су до касно у ноћ, викенд пре мог долaska, мењали систематизацију у чак четири градска секретаријата и припремали решења о разрешењима и постављењима. Ја нисам имала законских могућности да се побуним, да оспорим сва та решења и нове систематизације. Имали су решење о замени. Симптоматично је да сам пре тога месецима тражила, уписаној

форми, од председника Градске владе да се пронађе адекватно кадровско решење и постави нови директор Градског завода за информатику (место је било упражњено после Милошевићевог разрешења), да се постави директор финансијско-рачуноводствене службе, да се постави секретар у Секретаријату за скупштинске послове и прописе... Писала, указивала, нису реаговали! Знали су да сам преоптерећена послом, да имам 1.300 запослених у градској управи. Да немам ни свој кабинет.

Чим је јавности била доступна вест о уласку СПО-а у Савезну владу, у Скупштини је међу запосленима завладало једно беззнаје. Моје разрешење, о коме се иначе већ шушкало, само је отежало ситуацију. Људи се плаше, бар они који иначе не шурују са овом странком. Долазили су до мене да се распитају шта ће даље бити. Имате ви ту много врсних правника, који су очајни због разноразних махинација које се догађају по секретаријатима. Урадила сам оно што сам и као човек и као правник морала. Не желим да будем адвокат Скупштине града. Указала сам на пропусте, нека сада надлежни раде свој посао.

Драшковићева Беба

- Познато је да вас је госпођа Дана Драшковић својевремено веома ценила, све док у ваше пријатељство није улетео "случај" извесне госпође Бебе. Чим се то, госпођо Кајганић, нарушили Данин кодекс чојства и изазвали гнев те, судећи по свему, изузетно моћне dame?

Кајганић: Нажалост, до нашег сукоба и раскида дошло је због мог професионалног односа према раду. Иако ниједног часа нисам заборавила да ме је она предложила као кандидата за место секретара Скупштине града, осећала сам чак и извесну обавезу, ипак нисам ни могла ни смела, а ни хтела да погазим изборну вољу народа и да једну тако одговорну функцију, која је значајна за грађане Београда, која је стожер законитости градске управе, бацим у благо због мало личног hara. Уосталом, сматрала сам да професионалним односом најбоље штитим не само интересе грађана, већ и интересе Српског покрета обнове. Она то очито није тако схватила. И то је трагедија, не по Биљану Кајганићу, ја ту нисам битна, већ је то трагедија по овај народ, јер је Данила Драшковић сива еминенција једне некад изузетно јаке опозиционе странке, сада странке на власти.

А што се тиче госпође Стане Божовић, коју сви у фамилији Драшковић, а и шире, зову Беба, данас је заменик секретара у Секретаријату за социјалну и дечiju заштиту. Госпођа Беба је иначе кума Данице Драшковић, и због тог "случаја" прекинути су сви наши односи. Даница је лично од мене тражила право да јој запослим куму, а после је још

кума морала и нагло да аванзује. Нисам имала ништа против тога да помогнем, али је госпођа Драшковић, и то овде у мојој кући, у октобру 1997. године, инсистирала искључиво на једном радном месту, које је, тврдила је, као створено за њену куму – месту помоћника секретара за дечiju и социјалну заштиту, из области остваривања права. У накнадном разговору са "кандидаткињом", Беба ми је објаснила да је "радила у Дафимент банку као истакнути економиста", иако је по струци дефектолог. Видим ја да ту закона нема и позовем Даницу да јој појасним да Беба као дефектолог (диплому нисам видела), може да ради као помоћник секретара у области друштвених делатности, јер су нам, иначе, нека места упражњена, али да не може да ради као помоћник у области остваривања права, јер је за такво радно место потребан Правни факултет. Уз све то, то радно место уопште није било упражњено, на њему, наиме ради човек са 20 година стажа, са адекватном стручном спремом и положним правосудним испитом.

Данила инсиситра, ја објашњавам да прво морам човека да разрешим, да то није људски ни професионално... И тако у круг, онда она мене запрешићено пита: "Нећеш то да урадиш за мене и Вука?" "Не за тебе и Вука, ни за кога. То није у реду", одговорим ја. Понудила сам куми исту плату (додуше област остваривања права је везана за финансије, прим. аут.), исту стартну основу помоћника секретара. Покушала сам да објасним, али је она остала искључива. Само то. У питању је био само њен хир и сујета. И ја сам одбила, а она ми је рекла да јој се никад више не јавим у животу. И отишла.

Тајна вечера

Шта се даље догађају најбоље говори о односима у Извршном одбору и о томе како је функционисала градска власт. Наиме, пар месеци после тога, сутерисано ми је да је крајње време да попунимо нека упражњена места у Секретаријату за дечiju и социјалну заштиту. Ја тада споменем Божовићку, дакле, Данин предлог, али ми, као изузетног кандидата, предложе извесну Слободанку Бебу Брозовић. Испоставило се, замислите, да је у питању иста особа, само су презимена била различита. Стиже, дакле, Даничина кума Стана Беба Божовић да узме решење. Остало сам запрешићена. Очему се ради? Ја сам тој жени већ нудила исти посао, чак и исту област. Не бих даље коментарисала да ли је била намерна или случајна грешка.

Две године нисам користила годишњи одмор. Једино моје одсуство било је током светског одбојкашког првенства. Током тих 12 дана одсуства, госпођа Беба је именована за заменику секретара за социјалну и дечiju заштиту. Било је то невероватно напредовање

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Република Србија
Скупштина града Београда
Број: 404-7/99-С
19. јануар 1999. година
Београд

У прилогу достављам захтев Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Секретаријат у Београду - Управе криминалистичке полиције бр. ПО-948/98 од 19.01. 1999. године, са молбом да ми накажније до 21.01.1999. године до 12.00 часова доставите сау распољиву документацију у оквиру Секретаријата, односно службе којом руководите, која се односи на куповину тролејбуса од чешког производника у току 1998. а евентуално и ове године.

Под документацијом у смислу претходног става подразумевам све одлуке, решења, закључке, записника и сл. Скупштине града и Извршног одбора Скупштине града и њихових радних тела, закључене протоколе, уговоре и сл., издате налоге у вези са њеним плаћањима итд.

Од Секретаријата за саобраћај очекујем и евентуално прибављање документације којом распољаже ГСП "Београд", као и писмено изјашњење у вези са целокупним током свог правног постиза.

Споштовањем

Доставити старешинама органа Градске управе:

- Секретаријата за скупштинске послове и прописе
- Секретаријата за саобраћај
- Секретаријата за финансије
- Службе за финансијско-рачуноводствене послове и
- Градском јавном праообразничу

СЕКРЕТАР
Биљана Кајганић
Биљана Кајганић

Допис бившег секретара градске Скупштине свим старешинама органа градске управе поводом достављања документације, а по захтеву МУП-а

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
СЕКРЕТАРИЈАТ У БЕОГРАДУ
УПРАВА КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
ПО-948/98
Дана 19.01.1999. године
БЕОГРАД

СКУПШТИНИ ГРАДА БЕОГРАДА
- За секретара Скупштине Града -

На основу члана 151. ЗКП-а молимо Вас да нам ставите на распоредање сву потребну документацију везану за куповину тролејбуса од Чешког производника, а како бисмо могли удовољити захтеву Окружног Јавног Тужилаштва из Београда КТР-2766/98 од 22.12.1998.г.

НАЧЕЛНИК
УПРАВЕ КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
п.к.в.к.
Милорад Ефтић

Допис Министарства унутрашњих послова секретару
Скупштине града за достављање потребне документације
за куповину тролејбуса од чешког производника

у каријери. А све је то аминовала моја стручна заменица, госпођа Боровић. Не знајући шта смерају, а на предлог Весне Жиковић (СПО), садашњег секретара за деџију и социјалну заштиту, да Божовић буде њен заменик, недуго пре његовог пута у Јапан одговорила сам да она не може, по мојој процени, да одговори том задатку и одбила сам предлог.

Механизми махинација

Иако данас и сама, онако у четири ока, Весна Жиковић признаје да сам била у праву, у мом одсуству подр-

жала је, нажалост, Даничин избор. Толико о Даничним Бебама. Ту је далеко интригантније да је Извршни одбор за 12 дана променио акте о систематизацији у четири секретаријата, а пре тога је био донет закључак да не сме да се повећава број радних места. Поставили су чак и новог секретара за скупштинске и опште послове, иако сам инсистирала да ја о томе одлучујем, јер је то битно место за мене и за Извршни одбор. Изабрана је извесна госпођа Весна Јефтић, која је до тада радила у "ЕуроСалону". Разрешили су и неке људе које, зарад професионалног односа, није требало

елиминисати. Нисам могла да реагујем, јер је комплетан, иначе врло прљав посао, био законски покривен. Била сам јако усамљена. Колико год да су ми службеници, секретари, заменици приватно прилазили, храбрили ме и честитали ми. Ипак, на седници Скупштине града, када је покренuto питање мог разрешења, нико од одборника Српског покрета обнове, са којима сам до тада сарађивала, није устао у моју одбрану. Сви се плаше.

Српски покрет обнове покренуо је механизам моје смене још на прошлој седници, али су знали да немају довољан број гласова социјалиста, без обзира што СПС подржава СПО у Градској скупштини. Улазак у Савезну владу је све то променио. Према неким мојим сазнањима, социјалисти су добили задатак да гласају за, без обзира што нису знали ни дневни ред седнице Скупштине града, и то без дискусије.

Опрезност је мајка свих врлина

- Да ли је током ваших последњих дана на месту секретара Скупштине града, било неких покушаја да вам се нешто подметне?

Кајганић: Било је. У понедељак сам међу подбелом хромом докумената, која су чекала мој потпис, углавном су то биле наредбе за исплату, открила две које су ми се одмах учиниле сумњивим. Требам ли да вам кажем да сам радила у изузетно тешким условима, због чега сам морала максимално да будем концентрисана, баш због евентуалних подметања. Први налог који ми је засметао, био је насловање на Заједнички фонд пословног простора града и општина. То је била нека обавеза коју смо имали још из 1996. и 1997. године, а цифра око 30.000 динара. Друга наредба је била закупнина пословног простора у некој улици, опет из 1996. и 1997. године, приближне суме. Распитала сам се и речено ми је да је то плаћено, иако сам пар дана пре тога послала писмено да не сме ништа да се исплати док ја не потпишем.

Знајући да је за финансије главна Славица Трајковић, Данин човек (још једно њено решење, прим. аут.), иначе заменик директора за финансијско-рачуноводствене послове, поопштила сам контролу и комуницирала углавном папирима. Како финансије функционишу у Скупштини града, најбоље говори податак да чак иако Колегијум, или неко ко је за то овлашћен, одлучи да се нешто плати, а Данина не да, Трајковића не пушта паре, иако је наредబодавац за исплату потписао. Славица је заменик, а директора никако да изаберемо...

Када су ми наредбе за исплату (од око 60.000 динара) донете, ја кажем - тај који је исплатио нека и потпише. При томе, Заједнички фонд пословног простора града и општина више не постоји

од тренутка када смо формирали Дирекцију за пословни простор (налази се у оквиру Секретаријата за привреду). Требало је, дакле, да платим непостојећем правном лицу са непостојећим рачуном. Даљом провером утврдила сам да то нико и никада није ни платио.

Зато, госпођо хвала лепо на понудама. Биљана Кайганић је изашла из тог талога, а незаконитости око набавке рачунске опреме нисам ја утврђивала, већ Комисија. У четвртак сам отишла до "Гласа јавности" да објаве моје писмо, али они нису смели. Уредник се двоумио све до касно у ноћ, иако сам ја предочила доказе.

У сеници афере увек разрешење

- Та атмосфера апсолутне приватизације у Скупштини града одразила се на рад свих градских секретаријата, наравно и на Секретаријат за имовинско-правне и грађевинске послове. Шта се тамо догађало?

Кайганић: Тај Секретаријат, на чијем челу је Гордана Лукић, представља посебну причу. Она је до те функције дошла након смеше једног врло способног, коректног секретара, Бранка Поповића, и то не зато што није радио по закону. Напротив! То је, новинарски гледано, једна неисцрпна тема злоупотреба, криминала... Рецимо, добијам предлог, половином јула 1998. године (наравно, у писманој форми), да грађевинског инспектора, мр Драгана Лукића, преместим на друго радно место "ради ефикаснијег обављања послова из надлежности сектора". И ја, да нисам опрезна каква сам морала да будем, прихватила бих ту ствар као решену. Одлучим, међутим, да чујем шта ће инспектор Лукић да каже. Од инспектора сам сазнала да грађевинска инспекција има великих проблема у раду, као и да старешина органа (Гордана Лукић) опструира. Лукић ми је навео пар врло "интересантних", спорних случајева. До овог изненадног предлога о премештају могло је да дође јер је тај, иначе одличан инспектор, 13. марта 1998. године, донео решење којим се "Комерцијалној башти" обуставља даља градња објекта у Булевару мира број 20. Његово решење потврдило је и Министарство грађевина Србије 25. јуна 1998. године, али је према овом допису, који је потписала секретар Министарства, Досанда Симовић, тај акт којим се доставља одлука Министарства, стигао у Секретаријат 14. јула 1998. године. Увертира, дакле, почиње.

Све ово, наравно, није морало да буде разлог његовог премештаја, али сам кроз разговор са њим, као и кроз разговор са осталим инспекторима (од којих сам, такође, тражила писмене изјаве), закључила да је његова ревност у овом случају највећим делом заслужна за секретаров предлог. Након разговора са инспектором, одбила сам званично

секретаров предлог о премештају. Пријем код мене и код председника Извршног одбора званично су, 27. јула, тражили и сви инспектори. Како Крунића није било, ја сам организовала састанак свих старешина Секретаријата, на коме се, непознати су ми разлози, није појавила ни Гордана Лукић ни њена заменица.

Законом по прићи

Обавестила сам и господина Милутиновића, који је као Крунићев заменик био врло задовољан мојим понашањем у тој ствари. Обећао је да ће доћи, али се ипак није појавио. Био му је недоступан и мобилни телефон. И тако, поступајући баш по закону, одлучила сам да не удављим захтеву тог старешине. Ускоро ће ме господин Лукић обавестити да је предмет нестао из архиве. С обзиром да је Министарство грађевине заказало контролу рада градске грађевинске инспекције, очекивала сам да ће надлежни савесно одрадити свој део послла и у овом случају. Накнадно сам, међутим, сазнала да је контрола одложена!! Не знам чија је кућа у питању, то је неважно. Остају претпоставке, врло реалне – Министарство је морало да одлучује по жалби "Комерцијалне банке", која је нездовољна Лукићевом одлуком. Ако жалба постоји, Министарство по праву надзора мора да одлучује и као другостепени орган. Уколико је решење градског инспектора са аспекта закона у реду, одлука мора бити донета, чак и ако је неповољна за једну тако утицајну банку. Али, ако је инспектор неко други и донесе другачије решење, нема жалби Министарству, које не мора да се бламира незаконитим одлукама. Комплетна конструкција је направљена, Лукић одлази.

Међутим, грешка, мора пре тога да оде Биљана Кайганић. Свим запосленима у Скупштини сам рекла: "Сви који радите по закону бићете заштићени. Ако мало поштујете законе ове земље, а мало не, онда не могу да станем иза вас. Бар док не одем. Принудно!" Тражила сам писмено изјашњење од секретара за имовинско-правне и грађевинске послове зашто није дошла на састанак са инспекторима. Управо зато да бих могла да поведем дисциплински поступак против ње, да бих могла Извршном одбору да доставим свој предлог о разрешењу, али не инспектора, већ секретара. Наравно, није било реално очекивати да ће Извршни одбор тај мој предлог прихватити, али сам веровала да такви поступци полако руше тај монумент незакоња у градској управи и грађанима враћају веру у закон, ред, право. Нека се сада тиме бави моја наследница Снежана Милјанић. Потрудићу се да јој доставим сву документацију.

СПО-ова уређивачка политика

- Непотизам полако, али сигурно, разара све организационе нивое власти у којој учествује Српски покрет обнове, а да притом центар и политичке и извршне власти ове странке, госпођа Даница Драшковић формално не учествује у томе. Да ли је то тачно, госпођо Кайганић, с обзиром на ваше богато вишегодишње искуство?

Кайганић: Апсолутно тачно. Не желим сада да наводим листу појака, кумова, пријатеља. Тиме нећу да се бавим, али је вијам једног згодног примера. Госпођа Љиљана Шоп ми је упутила један предлог у коме је тражила од мене да у Секретаријату за информисање запослим жену главног и одговорног уредника "Београдских новина", Весну Калабић. И ја то категорично одбјем. Замислите, међу двадесетак људи у тој служби муж и жена. И онако вас оптужују за непотизам. Зашто нису госпођу Калабић запослили у "Српској речи", на Студију Б. Невероватна безочност. Хочу ово, хоћу оно. Не може!

Сила бога не моли

После месец дана зове ме Крунић, кога вијам само на телевизији, а кога месецима салећем са уговором ИБМ-а, који је давно дошао на наплату. Уместо да са мном разговара шта ћемо са огромним дуговањима овој фирмом, он ме притиска да запошљавам жене уредника, и још ми каже да је то одлучено на надлежном месту. "Тамо где је одлучено, тамо је запослите господине Крунићу", био је мој одговор. Он се чисто збунио, каже – али одлучено је. "Одлично", велим ја. "Па шта ти сада имаш са тиме", пита ме лепо човек. "Па ништа, осим што ме терате да потпишем оно што нећу, што није у реду". После месец и по дана долази и Војислав Михајловић, садашњи градоначелник, и почиње убеђивање. Тада сам рекла да када ми подвала неког појака, а ја то не знам, онда може да прође, али када се свидети ради о брачном пару, такав непотизам не желим да верификујем. Тада ми је рекао: "Биљана, сила Бога не моли!"

- Када смо код сile госпођо Кайганић, да ли се плашијте?

Кайганић: Није ми свеједно. Документацију сам скрила код својих колега адвоката. Добар део послала у иностранство. Од своје 26 године сам удовица и живим сама са двоје деце. Много тога се догађало током моје дуге каријере што у тужилаштву, што у адвокатури, али никада нисам правила компромисе са властитом савешћу и законом. Ја сам остала иста.

Наташа Б. Жикић

"НА УНУТРАШЊОПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ НЕМА ВИШЕ МЕСТА ЗА "ПОЗЕРЕ"

СВЕ ШТО СТЕ ХТЕЛИ ДА ЗНАТЕ ЈЕСТЕ...

Када би се правио резиме политичког живота Српског покрета обнове, он би, отприлике, изгледао овако...

Покуде и грђења власти, као и сваког оног ко претендује да буде власт, може да представља демократски чин промена. Демократија би требало да буде основа једног друштва. Начелно посматрано, померања у друштву настају под утицајем свесне и савесне опозиције, али под условом да њихова демократија нема искључиво логматична обележја и да није декларативна.

Међутим, у нашим условима јавне каљуге, поводи за критике власти су сасвим друге природе. Углавном су декларативног карактера, утемељени на лажима и необјективним, па врло често и нереалним обећањима. Напрото се појединци, из вије нам демократске, спрске опозиције, утрукују у изрицању лажи, грђењу власти, па врло често, на крајње перфидан и подмукан начин, блате све што је свето у спрском народу. Ти исти ликови, кад пређу границу Србије, заљубав долара и фунти, такође пљују по све-

му што има обележје Србије. Напрото, нико и ништа им не вала, осим, наравно, западних донатора и њихових двојаких принципа демократије. Неки су ишли тако далеко да су се у периоду распада бивше Босне и Херцеговине јавно извињавали мусиманима. Наравно, реч је о Вуку Драшковићу, новоименованом потпредседнику Савезне владе.

Вучја пеглања

Српска историја обележена је и таквим изродима који у борби за освајање власти не бирају ни средство, ни место, а ни време. Преживела је Србија једног Вука Бранковића, па прежвакаће и Вука Драшковића, али је тужно и срамно што, захваљујући таквим карикатуралним ликовима који у својој похлепи за влашћу изврђу реалне чињенице, народ остаје лишен основних и непраћених информација.

У лепези таквих ликова, посебно место заузимају, свакако, и њихове "леше" и нежније половине. Управо једној таквој министарки је и сам Нушић удаљуо живот, и то много пре него што је ова данашња и рођена. Дакле, колико год живахна и распомамљена ова Нушићева министарка, макар је имала неког шарма у сопственој трици с незнанијем и простотом, што се за ову данашњу, која је у петој деценији живота испробала сиромашне, манекенске писте, под окриљем Градске куће, и не би баш могло рећи. Али, када је у питању распомамљеност и захтевност, познато је како се то завршава: збрињавањем најуже ролбине (што стамбено и материјално, па све остало), Диоровим комплетима, Гучијевим ципелама, Шанеловим ћозлуцима (наочарима) – народ то гледа и грца, а цаба му је и да се пита: "Да ли ми због овог истрошисмо ћонове и овако олињалих ципела", јер вук длаку мења,

Самозвани "краљ улица и тргова" у једном од својих ватрених наступа

а ћуд никада", како каже српска пословица.

Јасно је да у српском албуму, историјски значајних слика, за такве белосветске даме нема места, па чак ни онда када њихови супружници ученама, лажним обећањима и покорностима у поштовању неприкосновених господара Запада, обећавају помирење Запада и Србије, чак ни онда када млако осуђују распомамљене терористичке шиптарске акције. Дукат лажног сјаја нема пролаза код Срба, зна то и Драшковић, али није њему до Срба и до Србије, већ је њему до злата, дуката и дворова...

Истрошена "дече цвећа"

Српски албуми бришу такве срамне ликове. Наше слике и албуми обично одсликавају скроман животни простор, у коме се издаваја офуџала фотеља, истрошена и неколико пута поправљана столица, лоша копија слике на зиду, али с префињеним мирисом дуње-са ормана. Централно место на таквој српској слици једне породице, припада деци као пилићима окупљеним око мајке, чуварне и скромне жене, научене да чека од живота уморног човека, главу породице, чији поглед ових дана све чешће лута у даљину, плутајући ка православној сабрањи Русима! Можда ће неко приметити да овде нема белосветског сјаја и манира из Беле куће (тога свакако нема, јер се у Срба увек знало чему шта служи), али то никада није ни било својствено Србима, јер смо ми одавно схватили шта се куса кашником, па смо тај комплекс самодоказивања и порив приказивања изопштили као неподобан део нашег менталног склопа.

Никада Србија није трпела вitezове лажног сјаја као ни потшишане Месије, и Боже ми 'прости, распамећене имитације Христа, који изгледају као истрошени момци лоших америчких филмова о "дечи цвећа". Није трпела српска груда, али народ повремено јесте, као што мора да истрипи и сада новоименованог потпредседника Савезне владе, Вука Драшковића.

Можда, заправо, и није тако лоше поставити питање ко је тај Вук Драшковић? Да ли је он представник мрачних дубина неке старе завере, коме је комунистички везират дао основне контуре, а онда га препустио доради ових белосветских типова којима су од свег изобиља најомиљенији овални кабинети?! Да ли је он само јадац за српски народ, подметнут од стране изопачених, показаће време, као најправеднији судија овоземаљских дана.

Вук, јазбина и комадање

Од памтизека су историјска раскршића Србије и Срба чудновата, а свака драматичност, захваљујући неизвите спорој српској памети, постаје чак и духовита, и комична. Јер, само Срби с одређене временске дистанце могу добро да

се наслеђују свом историјском промашају, што је, сасвим извесно, политичар Вук Драшковић?

У овим истрошеним, постновогодишњим и Божићним данима, свима је јасно: народно биће је изморено и дахће, наша земља је непризната споља, сатанизована и изложена даљим ученама с циљем комадања и разградње. Ко би боље сопствени народ комадао од Вука?! Нико, рекли би они који су вучују игру одавно прозрели, али и тај Вук мора да има, поред јазбине, која се овог пута јавља у облику посрнуле политичке странке Српског покрета обнове, своје помагаче. Такву играју су смислили моћни, а одиграће је подмитљиви и поткупљиви којих, нажалост, има чак и у Србији. Многе српске Јуде и не знају када њихово дејство почиње а кад завршава. То им није битно, јер њихова девиза и животни мото гласи: сваку услугу наплати до последњег долара или фунте (дојч марке, код њих више нису у моди).

Међутим, да би српске Јуде могле да делују у комадању Србије, морају, прво, добро да се прикажу, и то на две стране. За једну страну им је релативно лако. То је ова наша напађена српска страна у којој свако блебетање о демократији очигледно пролази, јер је српској чељади досадило да америчку измишљотину, "Coca Cola"-у, гледа само у филмовима и у рафовима луксузнијих продавница, мало би да је пробају, макар она била и отровна. Што се тиче доказивања пред оном другом, трулом и декадентном, прекоокеанском, страном, ту је већ мало теже и компликованије, јер они су лисци који не гутају празне приче, већ само прихватају делања и стварна дешавања, на основу којих ће се они појавити као "миротворци" и господари овоземаљског света. Коли им даде то право да они просуђују и осуђују све остale народе, црне, жуте, црвене и беле, све осим себе и својих паклених грехова? Нико, наметнули су се сами уз помоћ капитала, претњи и разних Вијетнама, Ирака, Израела, а ево све више и Косова!

Уз помоћ "малог-покорног"

Дакле, један у плејади "малих покорних" западних слуга је и добро нам знани лик Небојша Човића, који кроз неку маргиналну Демократску алтернативу објашњава народу како изгледа правдемократија. Зноји се и чеше по трбуху, брише наочаре и говори како је он давно прозрео игру свог бившег "тате", Слободана Миљовића, па је зато напустио најјачу политичку опшију Србије. Чак и да је тако, дуго му је нешто требало да схвати да је на супротној страни од српског народа. Кад је овај "мали Переица" схватио како изгледа "велики свет" определио се за штетаче из коалиције "Заједно". Изгубио фотељу градског оца, па је одлучио да се приклучи онима који су за демократију. Нешто му се ни-

је допадало код Ђинђића, па се онако, чисто инстиктивно, вероватно вођен ниским страстима, определио за "честитог" и свеже иштурца Драшковића. Ко зна, можда му се допала идеја о помирењу равногорца и партизана?! Ко би га знао, али по свој прилици, Небојши Човићу су се највише допали дукати, мали и велики, сјајни и златни, па макар били дати и од оних који желе да приграбе улогу истребљивача Срба!

Динамика једног живота овог народа је убиствена. Несрећа престиже једна другу. У условима апсолутних забрани и тоталних лажи – народу и истини је најтеже. У таквим условима појавио се Вук са жељом да прикаже како је управо он, Вук Драшковић, највећи јавни тужилац против Брозових јавних и тајних присталица.

Кукавна му мајка, као да нисам без број пута седео са њим у Клубу књижевника, разговара, објашњавао он мени, ја њему. Он мени својим помало већ израбљеним архаичним језиком, пуним симбола, који је престао да делује и на народно биће, а на мене никада није ни деловао. А ја њему својим простијим, народским речником. Речима сељака који обрађује њиве, диви се чокотима лозе, укусу доброг вина, подсећавши га да смо и он и ја некада, не тако давно, били новинари, књижевници, па ево данас и политичари. Истина, моја политика је другачија од његове, ја још увек седим с мојим народом (Пером и Жиком) у дворишту испред моје куће, ту надомак Београда. Зборим с њима о животним недаћама. Повремено, када се осамим, одем у једну колибу и тамо дишем незагађени ваздух... Наравно, и политику водим, али не као Вук, не са истим циљем. Он се бори за богатство и престиж, кукавна му мајка, а ја да сачувам српски језик, обичаје и веру од свих који желе да нам отму ову нашу груду. Овај наш зној. Вуче, Вуче у свакој несрећи човек чисте душе нада се победи добра, а чему ли се ти надаши?

На трулом платну се не везе, каже народ. У твојој стварности било је мало здравог. Зато нека свако суди по својој савести идуши, ако је има, али се бојим! Бојим се за народ, ово српско семе који таквији попут Вука хоће да униште, сатру, сатанизују, па макар морали сами себе да поједу и продају! Проклетници, зар се не боје праведног бича Божијег, и оног судњег тренутка пристизања у "Сабирни центар", кад ће морати, па по следњој исповеди, да признају све почињене овоземаљске грехе.

Градски конци и конопци

Пред Богом и људима, пред истином и правдом, свакодневно, на Телевизији Студија Б, сервирају се лажи и лажи. Црним речником се пљује и псује. Искривљена истина о политичким приликама и неприликама наше земље је свакидашњица Студија Б, а с друге стране,

потези Градске владе се величају до прашастог лудила. Како би цинизам био комплетан, на тој истој телевизијској станици градски оци, који чине "споовци", приказују своје крађе и малверзације, али на један "леп" начин. Лажњив начин. Сликају се пред камерама, а своје лично богаћење приказују као добробит свих Београђана. Од оног, Градска влада урадила "ово", "оно", почела је да ми се дижке коса на глави. Свако нормалан ко седи испред ТВ екрана, мора да се заштита: "Да ли је ико икала пре бројао све лажи и подвале изречене јавно на Студију Б", што од представника Градске владе, што од самог председника Српског покрета обнове, Вука Драшковића? Вероватно није, јер је то немогуће, на тој телевизији све је лаж!

Како би ова тврђава била поткрепљена доказима, изнећу само неколико примера понашања Градске владе. Да-кле, прошле године, крајем априла (тачније 24. априла), насмејани и видују расположени пред камерама Студија Б,

хвалисаво су се шепурили чланови Градске владе Спасоје Крунић и Драган Човић, представљајући свог госта, извесног Данијела Градец, директора "SAUR Internacional"-а, европске фирме. С тим Данијелом Градецом, Крунић и Човић су потписали уговор о реконструкцији водовода и канализације. Након потписивања уговора давали су, свако понаособ, врло помпезне изјаве. Јавно су нас распамећивали својим новим открићем топле воде и осталих глупости. 'Ајде, можда би то и прошло код оних гледалаца који нису у току свих марифетлукса споовца, али код нас који делимо скупштинске клупе са њима, у овом или оном парламенту, код нас то не пролази. Код нас такве изјаве и таква громогласна обећања рађају осмех, подсмех, па, на крају, и бес. За што бес? Зато што цинизам и безобразлук чланова Градске владе превазилази све границе културног, па и нормалног понашања.

Они, који су не тако давно захтевали бомбардовање Београда, који су шетали улицама испод немачких и америчких застава, говорећи о напредним западњачким демократијама и просперитету, они нам данас подмену преваре, продају маглу, нуде неке водоводе и канализације, као да Србија нема своје кадрове, као да ми никада нисмо имали водовод и канализацију. Они нам данас нуде решења која долазе са Запада. Нуде нам решења само у облику обећања, уговоре који су декларативни, за све то добијају новац, девизе. Целови им пуни, уши празне, мозгови испрани...

Повуци, потегни...

Дакле, већ извесно време, још пре априла 1998. године, иза затворених врата Скупштине града, шапутало се, па све гласније говорило, о потписивању некаквог уговора са "SAUR Internacional"-ом. Онда су градски оци почели о томе да причају и јавно говоре Београђанима о новом водоводу. Разлог за овакво понашање Градске владе био је следећи: наиме, раније потписани предуговор с фирмом "SAUR Internacional", није прошао у Влади Србије, јер су стручњаци проценили да овај уговор (предуговор) није добар за Београђане. Међутим, Спасоју Крунићу и Драгану Човићу много је стапало баш до тог уговора и нису попуштали. Почекли су да врше притиске чак и на републичко министарство, у чијој надлежности је овај део. Међутим, ништа се није дешавало, министарство је остало категорично у подршци Владе Републике Србије, да је овакав уговор одлучили да промене тактику, што за њих није ништа ново, па су "постали" лојалнији режиму. Наиме, почели су да дају изјаве у којима се наслуђивало њихово додворавање властима. За њих је било невероватно да се и даље ништа није мењало у одлуци Владе Републике Србије.

Онда се Драшковић досетио како би могао своју лојалност, коју је испољио Српски покрет обнове у погледу референдума о Косову, да напалти управо кроз потписивање овог уговора. Дакле, преостало му је да се послужи ученом, што за њега и његове поклонике и не представља неку новину.

Постоји ли некаква светиња за овакве поступке, примере гадости, који се рађају у Српском покрету обнове? Зар се нико од њих не плаши судњег дана?! Зар их не "гризу" ноћне море због покварености и личног богаћења. Зар их није срам пред децом, сирочићима, мајкама завијеним у црно, пред удовицама...

Закледа се земља рају да се све тајне дознају, па се тако неко похвалио да ће од потписивања тог уговора са "SAUR Internacional" појединци, учесници овог потписивања, бити добри и по петнаестак милиона долара (по појединачцу).

Вила брачног пара Драшковић "тешка" око милион немачких марака. Колико је књига Вук Драшковић продао да би купио овогуку вилу?

"Шешељ је крив за све"

Како би све добило и подршку ширејавности, потрудио се и новинар "НИН"-а, Лука Мичета. Један од оних новинара из штабова српских противника непоколебљиво је одлучио да потпомогне криминално потписивање уговора Градске владе и "SAUR Internacional".

У том етикетираном и рекламираном тексту који је објавио "НИН", поменут Градец даје упутства шта држава Србија треба и како да ради... Затим, објашњава како ће се потрошња воде склапањем оваквог уговора смањити. По њима, расipaња воде неће бити, а што је најважније, за овај јадни народ који свашта мора да подноси, цена воде ће бити стабилна, готово непроменљива до 2000. године. Затим, истакао је том приликом Градец, како због оваквог уговора и душебрижности градских отаца нико од запослених у Градском водоводу и канализацији неће бити отпуштен. Све хвалослав до хвалослава, готово невероватна бајка која се дешава у овим тешким српским данима. Замишљени план могао би да погоди циљ да српска несреща током историје није наметала хиљаду изазова и хиљаду замки, па су Срби почели да сепридржавају неких других правила, неких других принципа. Изградили су неку своју нову, мудрију филозофију у којој почетњу не прави чак ни Градец; ни Вук Драшковић, а поготово не Крунић и Човић.

У "Ниновој" игри

Опрезност је постала мајка мудрости, чак и онда кад гуши сам животни просперитет. Нисмо ми само кривци за ово

што нам се дешава, али извесно је да бисмо повремено могли сами себи да помогнемо...

Дакле, спорни предуговор није имао пролаз код надлежног министарства, није имао пролаз код народа, али челници Српског покрета обнове нису одустајали. Форсирали су Градца и "SAUR Internacional" као да од тога зависи, у најмињу руку, нечији живот, што би се донекле и могло схватити, али...

У политици превртљивости народу импонује када неки политичар, па макар то био и Драшковић, има свест о потребама свог народа. Схватио је то и Вук Драшковић, па је у интересу склапања уговора између Градске владе и "SAUR Internacional" -а одлучио да затигра на другу лопту, а да шут донесе погодак. Дакле, рејтинг фирмe, или како су је неки проглашавали холдингом, "SAUR Internacional", није баш био за углед, није ни постојао, али градски оци су се побринули да се тај део заташка, прећутти и уз помоћ мајоничарских трикова пред очима јавности изведе нешто сасвим друго. Пут за овај трик водио је преко проглашавања "SAUR Internacional" -а за саставни део фирмe "БУИК". Наме, по том "дубокомисаоном" плану, требало је "SAUR Internacional" да буде проглашен као специјализована фирма за послове водовода и канализације. Да није толико трагично, вероватно бих се и насмејао, али не могу јер ме све ово боли и врећа. Врећа мој народ.

Под насловом "Версај у Версају", све је "лепо" и интелектуално објашњено у "Нину". Читајући овај текст, обичан

читалац који живи од просечне плате која не прелази хиљаду динара, не може а да не примети да, он у ствари, има форму скупних комерцијалних плаћених огласа. И да чаша жучи случајно не би остала празна, опет се побринуо Лука Мичета (новинар), који је у том истом броју "НИН"-а, на страни 48-49. написао и отужни текст с наднасловом "НИН" у Паризу", чији наслов гласи "Не признајемо санкције". После темељног читања овог текста, који је, у ствари, интегрално са Оливијем Буиком, који води, како Мичета тврди, светску корпорацију "БУИК", испаде да су санкције уведене Француској и Оливијеју Буику, а не Србији и Савезној Републици Југославији.

Шта се иза свега тога крије?! Крију се поруке Републичкој влади, а на неки начин и додворавање, како би овај уговор био прихваћен.

Све у свему, много тога остаје недоречено и неиспричано, неказано. Остаје дилема, ко је, у ствари, "SAUR Internacional", ко су власници те фирмe и какав јој је углед?! Ко је њен стручњак за водовод и канализацију Данијел Грајец?! Какви су односи (пословни или некакви други) између "SAUR Internacional" -а и "БУИК"-а, јер се стиче утисак да "БУИК" само покрива европска мештарија "SAUR Internacional"-а?! Много питања, одговора нигде на видику, осим оног кога су нам понудили челници Градске владе, Спасоје Крунић, Драган Човић и "Нинов" новинар Лука Мичета. Наравно, уз све дилеме остаје још једна, да ли је и колико новца примио "НИН" за овакве хвалославне текстове, да ли можда иза свега овога "чуци" неки брати лоби?! Чији лоби?

Горак укус остаје у устима недужних грађана, мисли распрешене, од проблема растопљене... А живот тече даље.

Различите врсте окупација су, у различито време, имале различите тактике према задобијању поткупљивих, на задобијању мегаломана којима никад није довољно долара и дојч марака! Данашња, савремена тактика, углавном се заснива на подмићивању и подстицању најнижих страсти у људима. Ова новоформирана тактика врло често се комбинује и с неким другим, помало застарелим и отрцаним методама, али очито даје резултате.

Европејска надобудност - српска болест

Сећања, сећања... Ковитлац несреща који се окомио на српски народ не престаје. Намеће ми се питање како и зашто, у свему томе, увек, као по неком неписаном правилу, нашу земљу морају, на овај или онај начин, да издају подмитљиви (таквих је много) интелектуалици, пре свих књижевници, који су пошто пото одлучили да се баве политиком?!

Уосталом, изгледа да је то нека клетва српског народа, јер духовно упо-

риште ове наше Србе, традицију и културу, први су прилично разбили интелектуалци. Враћали су се са европских високих школа, из аула Сробоне, Оксфорда и Кембриџа и одатле доносили своје новостечено европејство. Не, није било у питању размењивање културе, пројектирање туђих вредности с духовним склопом свог народа, било је то вештачко и насиљно пресађивање туђих ознака и знамења на српско биће. Сој људи поникао из српског гуња, одхрањен из сељачке торбе, сурвово се обрачунао са очевима и њиховим гуњевима, са српским селом и својом хранитељком. Пастри, ћилими, ткаље и све српско заборављало се под европским крововима где су наши интелектуалци стицали образовања. Наравно, по звања и углед увек су се враћали у своју земљу, хранитељку, Србију. Она их је увек примала расирених руку. Топло, родитељски, праштајући све грехе донесене из белог света. А њима је европејска надбудност расла, ширила се...

Извесно је да свако насиље собом носи и болове. Српска средина, њена патријархална душа и морал, те новотарије доживљавале су само као судар. Уместо пренетих културних вредности, наша интелигенција, која је ишла по знању у старину Европу, враћала се и доносила само помадарство. Српска средина и живот добијао је све вишег трагикомичног формата. Рушио се један постојећи ток ствари. Брисао се један морал, а други није понуђен, јер није ни изграђен. Нико Србију није тако жестоко

начео и нагрдио је, као та површина интелектуална свест која је стасавала негде по Европи, далеко од гуња је ћилима!

Ако су то почеки нашег сламања и унутрашњег изједања, јасно је да је време да се престане с тим помадарством, да се томе стане на пут. Време је да наши савременици, интелектуалци, попут Драшковића и њему сличних, који и даље обијају прагове европских метропола, донесу нешто ново. За промену, нека почну с разменом култура, нека се сете српских гуњева, свог семена и порекла. Време је за повратак коренима и традицијама. Време је да се сви заједно окренемо себи, нашој хранитељки Србији. Наши интелектуалци, који знања ни у ком случају не желим и нећу да дискредитујем, ипак морају да схвате да није злато све што сија, па макар оно било донето и са Сорбоне.

Пљуни и запевај...

Која је улога Студија Б у политичком, али и рекламирном животу Српског покрета обнове, а нарочито брачног пара Драшковић, може се видети кроз континуално рекламирање нестабилних ставова ове политичке странке, али и кроз то што се свако појављивање Вука Драшковића, или неког другог функционера ове странке, заснива (почива) на блаћењу и измишљањима о председнику Српске радикалне странке, др Војиславу Шешељу, потпредседнику Владе народног јединства.

Извесно је да временом све подлеже забораву, али зато се Студија Б, несвесно, а у корист штете свог управљача и налогодавца, побринуо да много тога остане електронски убележено и запамћено.

Како смо већ напоменули да ова станица има манијер језуита, није наодмет споменути ни то да све што је срасло с протоком времена у овом народу. Студија Б проглашава за застарело, а врло често и за одвратно. Тако под чаробном палицом ове, по српство срамне телевизије, нестаје оданост, част, родољубље и понос на своју историју. Једноставно, уз помоћ Студија Б бришу се одређене категорије српског бића.

У циљу прљавих и измишљених вести и изјава, Драшковић је помоћу својих пулена отишао тако далеко да ни сам, вероватно, више не уме да разигнује стварно од нестварног. Такле, све у сврху испљувати и дискредитовати др Шешеља, па макар да се српско национално биће и потре, сатре, катанизује...

Тако је последње априлске дане у Београду обележила емисија телевизије Студија Б, с Момчилом Ђујићем. Ова емисија не представља ништа друго до само наставак "специјалног" рата који је Драшковић одлучио да води против лидера српских радикала. Главни циљ споменуте емисије је дискредитовање др Шешеља, али и новоформиране коалиционе Владе народног јединства.

Патриотизам је она област око које код др Шешеља нема погађања, за разлику од члног човека Српског покре-

та обнове, Вука Драшковића, који се стално погађа, покушавајући да направи добру "трговину". Наравно, Драшковић не прави велико питање око тога са ким се погађа. У циљу материјалног бogaћenja и освајања политичке власти, погађао би се и са самим ђаволом!

Патриотизам у Шешељевим политичким деловањима има само активан однос. Стално је подвучен, истакнут и у првом плану. Због патриотизма, као што је то увек било, код великих људи у прошлости Србије, Шешељ је био у прилици и стању многа пријатељства да поруши, да материјалну корист баци под ноге, што лидер Српског покрета никада не би урадио јер пријатеље нема, а материјално је код њега примарно. Он воли такву нискострасну трговину, па и по цену распрадаје сопственог идентитета, ако тога још увек има.

Дакле, једини циљ емисије Студија Б, у којој је гост био Момчило Ђуjiћ, јесте да се необавештени гледаоци, или и они који због педесет и више година мрачне Брозовијаде, нису схватили национално биће и српску историју, заведу на криви пут, у вучју јазбину.

Прљави плес Вука Драшковића није имао неког већег одјека у јавности, али Вук није одустао. Своју прљаву игру игра на свим фронтовима. Кује завереничке планове, тражи издајице, подмиљивце и поткупљивце који ће му се приклучити, не би ли се евентуално докопао неке фотеле у Влади...

Оно што је већини гледалаца остало у сећању, а везано је за емисију посвећену Момчилу Ђуjiћу, јесте чинења да се у најавној и одјавној шпици ове емисије ниједног тренутка није појавило име аутора. Наметало се питање како је могуће да Момчило Ђуjiћ сам направи разговор са собом, и то још пред камерама. Смешио и тужно. Зна се да је нарочилац ове емисије брачни пар Драшковић. Којадиновић је у овом случају ъфамо "репетитор", а Александар Чотрић извршилац Драшковићевих наређења. Јер, мало је чудно да се емисија појави на Студију Б управо по Чотрићевом повратку из Америке.

Жеља и потреба за политичком влашћу нагони Вука Драшковића да прави грешке. Тако је и ова емисија донела више штете Српском покрету обнове и брачном пару Драшковић, него користи. Дакле, Драшковић је после ове емисије требало да се упути на прославу Равногорца, па је желео да га поздраве, као самог Момчила Ђуjiћа. Та посета и није баш тако сјајно прошла. Затим, Драшковић је по сваку цену, не бирајући начин и пут, покушао да се подвори попу Ђуjiћу, не би ли задобио његове симпатије, јер је то био начин и пут, у његовој глави, мада је у стварности то немогуће, да тим чином приближавања Ђуjiћу задобије симпатизере Војислава Шешеља. То је апсурд, који може да се роди само у глави таквог менталног склопа какав је Драшковићев.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Историја, нажалост, не настаје од идеалних жеља и наших одличних замисли. У овом тренутку она се гради само од материјала с којим у том тренутку располаже. Колико је Вук Драшковић "материјал" којим располаже наша историја, показаће време. Међутим, сасвим је видљиво, готово и опипљиво, да се он труди да уђе у историју, у онај део историје који се зове политички део, па макар и на ружан начин, макар да постане "историјски рестл".

Мало коме на свету се тако жури као њему. Он то јавно показује, губећи компасе у свом понашању, бомбардујући нас променљивим изјавама у којима се час додворава западњачким мониторима, а час подржава политику Милошевића. Заузврат, Драшковић очекује макар мрвицу колача са било које стране (од Запада, или од Милошевића). У читавој иг-

лути америчким мониторима, пре свега Ричарду Холбрку и Кристофера Хилу. У тој емисији Вук је још једном, јасно и гласно, рекао и предложио како треба прихватити свих шест тачака Контракт групе, снисходљиво дајући на знање америчким мониторима да је спреман за распродату националног.

"Чај Шукарије"

Још једном је Вук Драшковић багателисао територију државе или то бар покушао. Багателисао је стотине хиљада српских душа, зарад личног интереса. Српски народ је одавно раскинут и раскомадан, на овај или онај начин, али сада Вук покушава да га спусти на колена. У истој емисији, на потмули и перфидни начин, Драшковић се нуди и Слободану Милошевићу, али уз потуљену прет-

Косово ми не можемо бранити, уколико не утврдимо бранитеље, а наши бранитељи су искључиво Срби који живе тамо"...

Покушавајући перфидно да "седи" на више столица Вук нуди себе, своје знање и своје архаично изражавање и америчким ајдахама, али и Слободану Милошевићу. Помињање Хашког трибунала и његових истражитеља, за Слободана Милошевића значи и отворену претњу, јер га Драшковић, уз подршку Запада, више не доживљава као конкуренцију. Наиме, Вук је, по већ убичајеном маниру исхитрености, "сместио" Милошевића у Хаг.

Све ово можда би се могло подвести и под појам, рецимо, моје бојазни због националне издаје коју Драшковић припрема, да управо ове речи и следећа објашњења, нисам већ чуо од једног Ву-

Братски поздрав Вука Драшковића и Стипе Месића

ри промена мишљења и политичких ставова, Вук заборавља да је опрезност мајка српске мудрости, па залута на слепи колосек. Међутим, њега то не забрињава, јер је дубоко уверен да млада вода никога неће ни смрзнути, ни опећи.

Најчешћи полигон за демонстрирање променљивих ставова је приватизовани Студио Б од стране брачног паре Драшковић, а самим тим и од Српског покрета обнове. Студио Б је у функцији оних који по сваку цену желе власт. Тако се нико није изненадио када је Драшковић, средином маја, посредством приватизованог електронског медија (Студио Б), направио политички заокрет отворено нудећи своје (политичке) ус-

њу. У тој емисији, у својој двосмисленој изјави, Драшковић каже: "... у нашем интересу, и то државном, је сарадња с међународним судом и Хашким трибуналом, хашким истражитељима, свих и од било кога почињених злочина на Косову" ... Следећа изјава, такође прати претходну, а гласи: "Тражи се повлачење војних и полицијских снага које су дошли на Косово после 1. марта 1998. године. И то треба прихватити, пошто су наши државни органи изјавили да је тероризам на Косову поражен" ... Затим, Драшковић, додворавајући се западним менторима, истиче и следеће, неосетно подвлачени претњу првом човеку Савезне Републике Југославије, следећим речима: "...

когог, или боље рећи, Даничиног, сродника, с којим су Драшковићи доста блиски.

Клише отрицаних фраза и додворавања је нешто симптоматично за већину чланова Српског покрета обнове, нарочито за one који су свакодневно са Даном и Вуком. Дакле, пропаганда инспирисана доларима и евентуалним политичким успехом, удара, преко Српског покрета обнове, не само на Београд, већ на целу Србију. Њихове политичке комбинације представљају њихову једини посао! Имају хиљаду лица и исто толико смиљалица. Овакав политички живот, на коме свесрдно инсистира Српски покрет обнове, пружа тужну

слику Србије. Појединци, попут споменутог Даниног рођака, Драгана Човића, који је своје политичко умеће испробао прво у Југословенској левици, а затим своје политичко убеђење преко ноћи променио, не представља ништа друго до пут лажњивих очајника, који сањају о богаћењу и привилегијама власти. Тада исти, променљиве политичке ћуди, Драган Човић, нема ни трачка лојалности према Дани и Вуку, па ходajući око, улицама Београда, у поверењу, хвалисаво говори о свим прљавим играџијама које је Вук Драшковић спремио првом човеку Савезне Републике Југославије.

У једном таквом тренутку хваљења Вукове мудрости, Драган Човић је прошиљиво приметио како Вук, после помињане емисије (одржане средином маја) и личног политичког кокетирања са Холбруком и Хилом, сасвим засигурно зна како је Милошевић одсвирао своје, и да ће врло брзо "добрити" карту у једном правцу – за Хаг.

Опраштајући се са овако "лепим и прикладним друштвом", помолио сам се Богу, замолио опрост ових тешких речи и свих почињених греха, у Вуково, Данино, па и Човићево име.

Грех ће им можда и бити опроштен, али колико примећујем, они се колективно спремају на пут у – свет. Животна филозофија се-пе-ова-ца није заснована на истини, већ на подметању, лажи, превари и издаји.

Боже, како је јака и моћна ова пропаганда против српског народа, и Боже како се људи, попут Вука, јефтино прођају, а арсенал оружја којим се они служе очито је мohan. Нећу да размишљам о томе, јер ћу запасти у још тужнија расположења.

Није Драган Човић говорио само о подвалама и намештајкама које Драшковић, тобоже, у највећој тајности припрема Слободану Милошевићу, већ и о његовој перфидној игри коју води против лидера српских радикала, др Војислава Шешеља. Војводу знам из много тежих дана од ових. Воја је једноставно човек чија политика константно тражи излаз из ове ситуације, из овог тамног вилајета у који је Србија запала. Војислав Шешељ је човек који предочава своју филозофију на следећи начин: истину узима за основ, а отвореност за тактику. О његовом патриотизму не треба говорити, јер је управо патриотизам највећа снага Војислава Шешеља.

Како муле виде политику?

Шта човек да ради, понекад и муле воде политичке разговоре, причају о привреди и економији, па тако те исте муле расправљају и о Војиславу Шешељу. Смета Вуку што је Воја постао потпредседник Владе у Србији. Страцино колико је то Вука погодило. Вероватно никада неће дефинитивно оправдати Милошевићу и социјалистима што су ушли у владу са њима, српским радикалима!

Буде ми жао Вука кад видим како се сав изобличи на својој телевизијској станици, кад говори о Воји и српским радикалима. Ето, и у том појављивању, када се нудио Милошевићу и Холбрку у исто време, Драшковић није могао да одоли искушењу да не прозове Српску радикалну странку и њеног председника, за све несреће које се дешавају српском народном бију. Смешно, али и тужно, мислио сам у први мах. И би ми жао Вука, а онда сам од Драгана Човића накнадно сазнао неке појединости, и кроз то схватио сву прљавштину човека коме сам се некада, док сам читao "Нож", дивио! Од грозоте Вуковог ума, по суштини, грознији је само овај његов злочин који чини српском народу пројајом националне идеје.

Овакав злочин и грех немају ни морално ни практично искупљење, не код мене, већ код народа!

Маргиналац, хазардер и препроловац националног интереса, Драшковић јавно криви Воју, зато што је, по његовим речима, Србија изгубила медијски рат, "и све то захваљујући једном министру за информисање и једном потпредседнику Владе..."

Још бих овакву оптужбу и могао да прихватим да је дошла од западних политичара, јер је јасно да њима нови Закон о информисању не одговара. Тим Законом донекле је стопирano њихово вршења по нашој земљи и народном бију. Међутим, поуздано знам, чак и Човић, Вуков пашеног тврди, да такву оптужбу још нико од западних монополиста није изрекао. То се усудио да каже само Вук. Јасно је мени да нови Закон о информисању нарушава и квари пре-коеканске планове и рачуне, јер је спречен медијски рат у Србији, за који се Запад залагао уз помоћ таквих ликова као што је Драшковић. Јасно је то и народу. Питам се како Вука није страх од толике мржње и превелике жеље за освајањем политичке моћи?

Такође, Вукова алузија о "... некој страници која уводи велике намете грађанима Србије, кроз разне порезе, разним уредбама, чиме прикрива своје потезе, наводно одбраном земље...", говори о начину његовог размишљања и његовој потреби да Шешеља прозове за све законске промене, уведене од 23. марта прошле године.

Његов панични страх и мржња, када је у питању Воја, прелазе границе нормалног. У прилог томе иде и она Вукова прича "... о једној терористичкој страници која прави спискове за одстрел и клање својих противника", наглашавајући да ту странку законом треба забранити.

Тужна слика и прилика једног, већ бившег књижевника и политичара, оставља ме све вишег равнодушним. Но, ипак, не могу да схватим то лудило кроз које Вук пролази. Бојим се за његово здравље, јер ми све вишег личи на неуролога, а бојим се и његовог судњег да-

на, шта ли ће тада имати да каже, хоће ли и тада Воја бити крив?

Лојалан ДБ-у

Колико страх од политичкија јачег и способнијег политичара утиче на психу нестабилног и несигурног типа као што је Драшковић? Из сваког Драшковићевог јавног наступа, приче и поступка, закључује се: много! Жао ми је човека који је макар некада то био.

Међутим, запањило ме још једно сазнање, а посредно је везано за Српски покрет обнове. У лукавост лисице, урачуната је глупост кокошке, каже народ. А ко плаћа цену лукавости и глупости?! Виновници плашњивци, издајници, петоколонаши, заточеници Брозовог доба. Има таквих много.

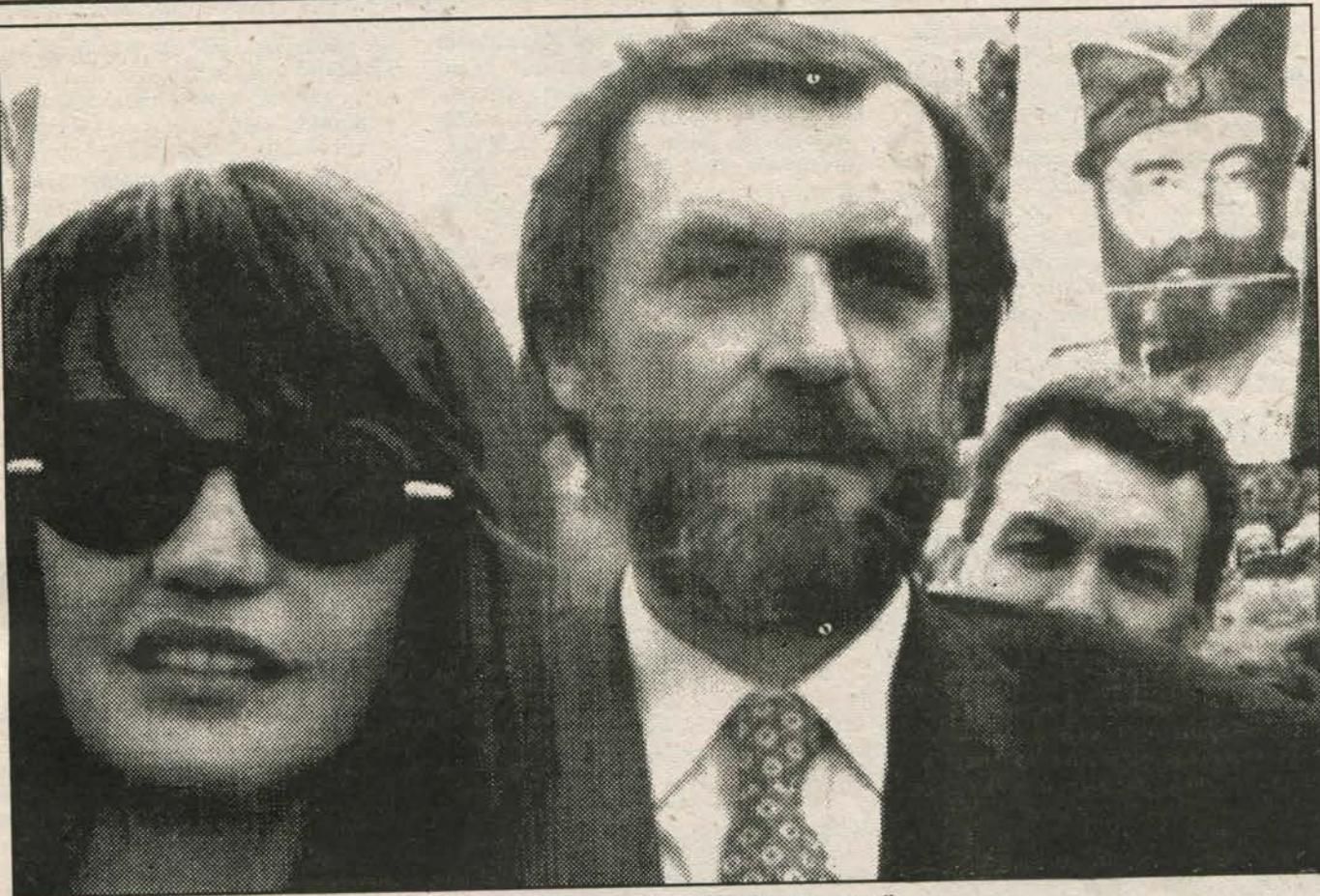
Није непозната психологија тих људи. Предвидиви су! Они готово увек реагују на исти начин, ради посао "кртице", по потреби се претварају у мишеве, а по времену и у слонове. Они ради за Службу државне безбедности, али им то не пишем а челу! Лако их је препознати, јер се ни у једној кожи не осећају "својим". Душу су продали, у нечијој служби су. Наређења примају преко разних "линзија". С налогодавцем се виђају, само у ситуацији кад нешто жестоко и тешко забрљају, кад се забораве... То им се не дешава често, а када се деси, онда њихово "испирање" траје и траје.

У ешелону таквих ликова, који врло удобно и конфорно живе, налази се и Драган Којадиновић, директор Студија Б, али и Вук Драшковић, лидер Српског покрета обнове. Ко је коме газда и сива еминенција, за сада се још увек не зна, или се ипак зна?!

Приликом последњег Вуковог хапшења, када је ухапшена и Даница, Драшковић је написао изјаву на читавих десетак страница и после свега написаног, потписао да ће уредно сарађивати са Службом државне безбедности. Широј јавности ова вест није доступна, ја сам је сазнао путем својих извора и канала, јер и ја имам по неку "кртицу". Шалим се, наравно...

Дакле, Вук је тада био упаничен и показао слабију страну своје личности: кукавичлук. Ако је Вук и показао чега се све боји, и како не трпи тортуру затворског живота, Данка је остала доследна сlijedila koju o njoj imala javnost. Мушкобања и одлучна, горда и храбра, Данка је одбила да потпише своју сарадњу са Службом државне безбедности. Када је била на груб начин упозорена, Данка је тврдоглаво остала при својој одлуци. На упозорење и примедбу како је Вук пристао на сарадњу, Данка се разгородила, како то само она уме и зна, и одговорила: "Радите шта хоћете, ја то нећу да потпишем. А овом мајмуну ћу јебати матер кад дођемо кући, ако превивимо".

Шта се десило по изласку из затвора у кући Драшковићевих, још увек нисам сазнао, али претпостављам.

Овде се увек знало "ко пије, ко воду носи"

У данашњим збивањима, у опасној разуђености и политичкој разједињености, свуда око нас и свуда међу нама јављају се и највише врлине и најнижи падови. Велика збивања рађају и стварају још веће контрасте, а на народном бићу је да се избори против оваквих политичких мишева и "кртица", какав је Вук Драшковић. Борба неће бити лака, неће трајати кратко, јер иза својих леђа Вук има Запад, али не треба сумњати у мудрост српског народа. Срби су и веће издајнике преживели и надживели, биће и сада тако.

Шешељ дежурни кривац

Сплет нераздвојне условљености, на известан начин је Вуку обезбедио боље позиције. Колико је све фарса и игра оних "великих", за сада је тајна. Но, ствари стоје тако како су речене и уписане.

Уписано је и у народној свести да Вук свако своје појављивање на приватизованој телевизији раније осмишљава. Напиши себи питања, а онда спреман за борбу прса у прса, с водитељем емисије, може да се шептури до миље воље. За водитељски део послла задужен је директор Студија Б, Драган Којадиновић, који непосредно пред почетак емисије, од Вука добије исписана питања. И онда се и један и други "убију" од паметних питања, а нарочито Драшковић од одговора.

Страшно, јер суштина сваког одговора и питања лежи у Вуковом прозивању Војислава Шешеља. Чак и у питањима која немају везе са др Шешељем, Вук не може да одоли. Забашури тематски, главни део одговора, па крене на Шешеља, те он је урадио ово, Српска радикална странка је оваква и онаква, и тако цела емисија протекне у причи о Српској радикалној страници и др Шешељу.

Гледалац, који је случајно "залутао" на канал Студија Б, на крају емисије остане запањен, јер Вук ни на једно питање није одговорио, већ је опсесивно говорио и измишљао лажи о српским радикалима и Шешељу. Гледаоцу и није баш до слушања таквих прича, јер жели да чује неке паметне одговоре на питања из привреде, града или читаве земље, па о проблему Косова и Метохије, али од паметних Вукових одговора углавном нема ништа, јер се Вук и појавио у тој емисији само да би опањкао Шешеља.

Затим, таква емисија нема суштину, а онда нема ни форму. Болно, али истинито, одгледали смо још једну метаморфозу и фазу, опсесивну параноју Вука Драшковића, а да то нисмо ни жели, још мање тражили.

Једна из серијала таквих емисија у којој је главногостујући вitez промениве паметио Вук Драшковић, одигравала се на Студију Б 1. јуна.

Већ је почетак емисије најављивао да ће пропаганда нових лажи и неистине, изговорених из Вукових уста, а на

рачун српских радикала и Шешеља, бити још болеснија и неконтролисана.

Ситуација такозване пљувачине, трбalo је, макар код Којадиновића, да пробуди радио, ида онтрово као водитељ, као директор Студија Б, а онда као Вуков човек, не дозволи да се газда баш толико искомпромитује и покаже сав очај пропалог политичара. Овога пута, ни вештина архаичног говора није нашла пут до функције: дискредитовање потпредседника Владе Србије. Причао је и музација те вечери Вук све и свашта. Толико је причао "истине" да су му се чак и његови поклоници, па и поједи ни сарадници, слатко наслејали.

Како је Шешељ ухапсио Дану и Вука??

Гомила изречених глупости, још једном је остала забележена електронским путем. Остало је као доказни материјал против онога ко је себе прогласио "краљем тргова". Открио је те вечери Вук, јавно, свим гледаоцима, па и Којадиновићу, који је на тренутке бледео, па црвено, и то како за његово и Данино хапшење, пре неколико година, није крив тадашњи режим и власт Србије, већ је једини кривац Војислав Шешељ. Реч по реч, тек пуче глупост и изли се вучиј јед Испаде, по Вуку, да је Шешељ тада био министар унутрашњих послова, или већ ни сам не знам колики политички моћник... Можда је Шешељ

то и био, а да није знао, ни реч проговорио. Смејурија и лакрија. Схвативши, вальда, шта је извалио, а немајући снаге да оповргне изречено, Вук се свом силином и снагом "залетао" не би ли Шешеља нагрдио још више. Рече и то како је Шешељ фашиста због свих тортура кроз које су он, то јест Вук и Дана, тада прошли. Испаде по тој Вуковој беседи да је Шешељ био у њиховим цеповима као мали зли патуљац, који их је терсао на свакојако чињење нереда и хаоса по Београду. Смешно, ја болесна Вука, јадна му мајка!

Размишљао сам нешто, ако је Шешељ "наредио" Вуково и Данино хапшење, и ако је он крив за све лакријање које су тада изазвали Драшковићи, онда ме неће изненадити да се у неком наредном телевизијском наступу Вука Драшковића додоги и следећа сцена:

Вук видно замишљен и потрешеног лица, седи и зноји се, чешка се по бради и тужним гласом, пуним оптужбе саопштава: "Војислав Шешељ је кривац за све. Он је наложио да нас ухапсе, али 'ајде, то је било' и прошло. Међутим, Шешељ је кривац и због једне много горе, много теже и животније ствари. Војислав Шешељ је крив што Дана и ја немамо деце!" Замишљам како Којадиновић више не бледи, већ бели и жут, покушава да извади ствар говорећи о проблемима у којима се налази "независно" новинарство због чега је опет крив Шешељ и министар за информације у Влади Србије, али ни то не помаже. Вук не стаје, и даље говори како је његова судбина тешка и претешка, јер је Шешељ одлучио и забранио Драшковићима рађање деце, како би он, Шешељ, чак и у броју деце био испред њега, "напаћеног" Вука. Дана зове телефоном, ургира десетоминутно пуштање реклама. Тражи да чује Вука и каже му: "Престани да лупеташ, говори о чињеницима, а не о деци, или можда мислиш опет да позовеш људе на демонстрације, па да Шешељ и зато буде крив!"

Наравно, ово је само једна од претпоставки шта се све може додогодiti у будућности, јер је Вуково понашање "шетајућег" карактера, а амплитуде нормалног и девијантног, крајње су приближене.

На нама данас оштре зубе, просипају бес и подсмејаву нам се и они који су нам годинама завидели, а Вук као главног кривца прозива Шешеља. Страшно, језиво. Сулуда тврдња да је Вуково и Данино хапшење наредио Шешељ, сваког нормалног человека тера на размишљање и на постављање питања: "Да ли је Шешељ онда наредио и њихово пуштање из затвора?"

Нешто ми паде на памет, кукавичко и понизно писмо, које је Вук писао за време свог боравка у затвору, у коме је обећао да никада више неће починити оно што је урадио. Много се тада Драшковић кајао, и обећавао да ће бити добар и послушан. Да ли је то писмо Вук послало Јадранки или Шешељу, па су они

наредили да брачни пар Драшковић буде пуштен? Нисам сигуран да су Јадранка и Војислав Шешељ икада имали такву моћ. Али, ако Вук тврди. Чак, мислим да је Драган Хаџи Антић био тада главни Вуков курир. Он је носио и разносио Вуково писмо, јадиковке и молбе, али не сећам се да је Хаџи Антић тим писмом отишao код Јадранке на врата, али ако Вук тако тврди...

Ново лице издајице

У сваком народу, ма колико имао најсветлије примере историје, озбиљан историјски лик и духовну вертикалу, увек и у свако време може да се нађе отпаднички слож.

У најлепшим класовима жита постоји кукољ, он се природном селекцијом подстиче и негује, тако је и са српским друштвом. Оним делом српског политичког бића које се бави политичком издаје националног интереса и преваром сопственог народа.

У таквим ситуацијама, кад нашим друштвом влада инфлација издајника, Срби би морали прво да се суче са свом дубином преваре која је почињена на народном бићу.

Један политички кукољ нашег друштва, који о себи често пева хвалоспеве, а не зна се ко у тој странци више воли новац (било чијег порекла), да ли председник странке, или један члан глумаца (у добрим средњим годинама, који воли добру капљицу, а жене не бира), или члан странке (глумачке кораке започео као трогодишњак у "Ужиčkoj Републици"), реч је о Новој демократији. Била она Нова или стара, извесно је да са собом доноси неки трули, маргинални слој људи. У тренутку кад је чврсто требало заступати националне интересе по питању одбране свете српске земље Косова и Метохије, та странка, Нова демократија, показала је своје издајничко лице, прикланјајући се западничким "миротворцима". Продаја образа за вечеру, на овим просторима већ је виђена. Уостalom, такав чин говори о њима.

Перфидна игра Нove демократије кренула је злокобним путем директног подржавања Српског покрета обнове, и пријружила се се-пе-овској пљувачини по српским радикалима и др Војиславу Шешељу. У лудилу подметнутих измишљотина, Нова демократија није презала ни од blaћења и учесталих прозивки (истина, мало суздржанијих него када су у питању српски радикали), својих бивших коалиционих партнера!

Противници патриотизма др Војислава Шешеља потајно ујединени (Нова демократија и Српски покрет обнове) озлојеђени патриотским ставовима новоформиране коалиције Владе народног јединства, кренули су жестоким лажима и нагађајима о опстанку Владе Републике Србије. У почетку је и сам Душан Михајловић поверио своју тврд-

њу, како влада Народног јединства неће истрајати дуже од сто дана. На срећу српског народа, на срећу гласача ових коалиционих партнера, Влада народног јединства још увек траје, а прошло је више од три пута по сто дана. Значи, ако је Михајловић у почетку и трљао руке због својих жеља о распаду Владе, врло брзо је схватио сву глупост својих брзоплетних тврдњи, па је почeo да сумња. Своје сумње, у виду упозорења, изнео је и Вуку Драшковићу, али Вук, већ какав јесте, подоста лаковеран, како је започeo нека кокетирања на свим политичким нивоима, није поверио у могућност опстанка Владе народног јединства, па је покушао да умири Михајловића. У жељи да докаже своју мудрост, Вук је настављао тамо где је Михајловић за тренутак застао, у жестоким нападима на Српску радикалну странку и др Војислава Шешеља.

"Стратешки интереси" су Вука Драшковића све више вукли у понор пакла, али Драшковић није одустајао. Напросто је срљао у својим клеветама. Покушавао је да створи такву атмосферу да њему, као издајнику српских националних интереса, нико не сме да каже да је издајник, па се чак дрско питао: "Шта је то издајник?" Наравно, после таквог дрског понашања настављао је са изрицањем лажи о др Шешељу.

Дакле, све недаће кроз које Србија пролази, Вук је дрско и клеветнички товарио искључиво на "леђа" Српске радикалне странке, њених министара и потпредседника у Влади, не бирајући ни речи, а ни лажи.

Оно што су некада брутално чинили варвари, данас с нашом државом чине домаћи издајници попут Драшковића и Душана Михајловића, и то под паролом демократије.

Међутим, у својој двосмерној игри додворавања Западу и појединцима на власти, Драшковић је једног тренутка на обе стране почeo да губи кредитилитет "праве особе" за растурачко деловање Србије. С једне стране, Драшковић хоће у Европу тако што подрžава међународну заједницу у свим активностима упререним против српског народа, а, с друге стране, у тренутцима мањиног додворавања појединцима, стаје у одбрану Косова, истинија само декларативно и позерски, оштрије чак и од правих, испробаних српских патријота.

Истина је да се наш српски народ налази на раскрсници моралних и психолошких путева, нашој држави је до некле избрисана самосталност, на неки начин забрањена слобода одлучивања, али још увек опстаје и бори се управо због уласка Српске радикалне странке у Владу народног јединства. Свети чин и завет одбране српске земље српски радикали успешно "бију" против западних сила, које нам нуде неку демократију. Шта ће из свеопште ситуације извући Вук Драшковић, не зна се. Међутим, извесно је да је Драшковић одлучио да постане "пуковник" или "по-

којник" српске политичке сцене. Ко ће му помоћи у освајању једног или другог, неће још дugo бити тајна.

Везе "глувих", "немих" и "слепих"

Средином јула, питање Косова и Метохије, по укусу, жељи и инструкцијама западних сила, бива све шакљивије, а по налогу истих, све даље од решења. Јављају се разноразни душебрижници из западњачких метропола, њихови савети бивају смешни и неизбидни, ма колико ситуација на Косову и Метохији била трагична и заоштрана.

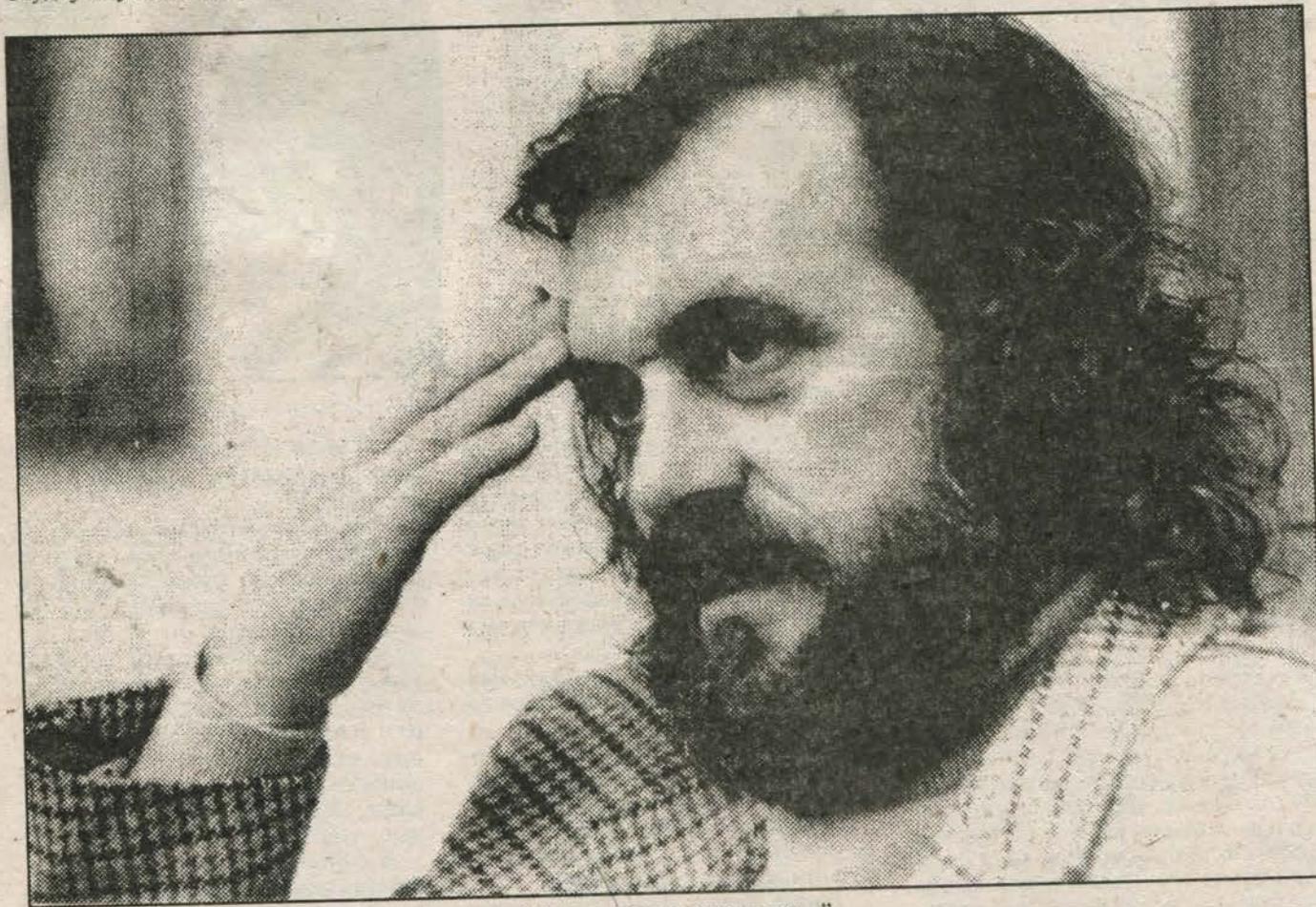
У читавој плејали "искусних" и "паметних" умова са Запада, на телевизији Студији Б јавља се, директно из Њу-

Да ли та западњачка деспотија пропагирања "демократских" ставова великих сила и њихових жеља и предлога може толико дрско да се меша и мешетари по српском бићу, српској државности. Очиг, док год има домаћих издајника, може!

Данас српску државност највише нападају са Запада, и то баш они који истовремено страшним насиљем постављају своју државу на владарски престо. Чине то средњевековном бруталношћу и још убиственијим оружјем, остављајући за собом и својим "миротворачким" деловањем гробља читавих народа, чије су јадне државе прогласили својим стратешким циљевима, и то искључиво "у интересу заштите народа" тих држава. Парадокси се смењују је-

наје врло чуване државне тајне. У складу с наредбама које добија, његово понашање је варирајуће: од невероватног патриоте, до највећег издајника. У појединим тренуцима, кад се осети изнурним, с једне или друге стране, Драшковић лобија сумануте идеје, и, потресан ниским страстима, јавно износи, истина закамуфлирано, све што је сазнао од поједињих политичких струја које, опет нездадовољне својим статусом и угледом, или понашањем одређених политичких фигура, одређену информацију саопштавају Вуку. Вук је, једноставно, тип човека који не уме да сакрије своје провидне игре.

Што се Владе народног јединства и њеног патриотског одбрамбеног става тиче, за сада не треба бринути! Влада,

"А лепо смо се договорили..."

јорка, неки пробисвет Каличанин. Поред многобројних несувишлих коментара које је Каличанин изговорио у свом телефонском јављању, изречен је и предлог по коме би шеф преговарачког тима за проблеме Косова и Метохије требало да буде Вук Драшковић, јер се Драшковићеве платформе за решавање проблема на Косову и Метохији апсолутно подударају са платформом Европске уније.

Познато је да је свака "случајност" у погледу Вука Драшковића намерна и смишљена, тако је и овај предлог "умног" човека, који се одавно продао и предао Западу, тенденцијозно изречен.

дан за другим, а насиљници се проширују, не хајући за пустош коју остављају за собом, јер све је то у интересу "светског мира" чији су они највећи заговорници?!

Само су комунисти својим надобудним прљавим сном о "скром одумирању државе", патриотизам проглашавали непријатељским осећањем. После педесет година тамновања под брозвијадом, учинило се да ће Србија да прогледа. Међутим, на српску несрећу, потпомогнут Западом, јавио се Вук Драшковић. Његова улога, као и функција његовог мешетарења, још увек није окончана. Преко појединих ликових сумњивог морала, Вук Драшковић саз-

колико толико, и поред дрских и безобзирних насртаја који долазе са Запада, успева да одбрани колевку српства. С друге стране, док је Српска радикална странка предвођена патриотама попут Шешеља и Томе Николића у Влади Србије, српско народно биће нема разлога за страх и панику. Српска земља, Косово и Метохија, морају остати саставни део Србије, а све остало, шиптарске терористичке акције, домаћи издајници и западни моћници који би да распарчавају Србију даље – мораће да застану. Овога пута српска чељад је одлучна и јака, а што је најбитније, став српског народа и Владе се подударају.

"Ко има послла са Вуком, прође као Зоран Ђинђић"

"Мрежа" Вукове свастике задире у Црну Гору!

"Лија, лија па долија", каже наш народ. Дакле, нема проблема само Србија са болесним и непредвидивим понашањем Вука Драшковића. Али, да би се пажња јавности скренула и на друга дешавања, у "независним" новинама "Дневни телеграф", у другој половини јула пронеле године, осванио је наслов "Мило и Свето се разишли". По објављивању ове упозоравајуће вести, сусрели су се Маровић и Марац, не би ли заједничким снагама срочили убедљив деманти. Чињенично стање, истина, говори да су баш у том периоду Мило и Свето имали некаквих размирица и неслагања, али не у тој мери да би дошло до разлаза. Ако њихов сукоб и јесте велики, ипак постоје и већи разлоги због којих њих двојица морају и даље да лете у истом јату.

Маровићев деманти је састављен и објављен! Шта је истина, остало је да народ сам просуди, али ко стоји иза овог наслова објављеног у "Дневном телеграфу", за добре познаваоце унутрашњих послова, one који су увек на тајним задацима, није непознаница! Изаша наслов "Мило и Свето се разишли", осим "Дневног телеграфа", "чучи" Вукова свастика. Од кога је она добила налог, наређење, или каој јој се родила идеја да протури ту вест о Милу и Свети, и није неко тешко питање, нарочито ако се има у виду да Служба држа-

вне безбедности има врло прецизне податке о такозваном патриотизму брачног пара Драшковић. Наиме, највећи патриотизам поменутог брачног пара је новац. Због тога често упадају у контрадикторности лутајући од екстремних патриотских изјава до, такође, екстремних препродаја српске нејачи и земље.

Патриотизам и новац не иду заједно, али у случају брачног пара Драшковић иду, и те како!

Захваљујући добро упућеним изворима у Црној Гори, до јавности су допрле још неке шакаљиве појединости о новчаним шпекулацијама Градске владе у Београду, која се такође одвија под будним погледом Драшковића.

Наиме, када је Вања Бокан постао нови власник београдске "Штампе", членници Градске владе заказали су "пословни састанак" с Боканом. Том састанку присуствовао је Вук Драшковић. Разлог за сусрет с Боканом био је договор око некаквих локација киоска "Штампе". Иначе, свих двеста осамдесет киоска "Штампе" налази се у самом центру Београда, популарно речено у кругу "двојке". Зато су чланови Градске владе, предсуретљиво, изнели Вањи Бокану неколико "предлога и видова сарадње". Наравно, о "сарадњи" са "Штампом" није било никакве речи, а ко се изузме рекет који су градски членници тражили од Бокана. Наиме, члни људи Скупштине града Београда од Бокана су тра-

жили милион немачких марака, и то у кешу! Ако је рекет и од градских чланица, много је!

Вања Бокан вероватно није могао да поверије сопственим ушима, али је зато његов одговор, зачињен обиљем сочних псовки, био кратак и јасан: "Од мене неће добити ниједну немачку марку, а камоли милион марака!" Још је Бокан Драшковићу и његовим рекеташима чврсто обећао да ће позвати новинаре и да ће одржати конференцију на којој ће изнети јавности Србије све појединости око прљавих рада Градске владе. После тога је демонстративно напустио "састанак" рекеташа!

У описаној "пословности" Драшковићеве Градске владе дошло је до опште разујености, и оно мало врлина, ако их је неко у Драшковићевом окружењу икада и поседовао, уступило је пред падом морала и жељом за богањем.

Колико је нормално да се представници Градске власти понашају грабљиво и похотно кад су у питању материјалне вредности, или боље речено отимачина "се-пе-о-о-ва-ца", оцениће неко други, јер ми немамо улогу судије, већ наратора. На једној страни је колективна социјална беда, а на другој су "политичари"-рекеташи, укотњени у фамилијама Градске владе, и којима новчије давају довољно. Похотно пружају руке према свему што би могли отети. Да ли је то патриотизам о коме нас ти Вуче

учиш на приватизованој телевизији Студија Б? Ако јесте, а не верујеш да имаш чојства да кажеш да ово није истина, онда је ред да се извиниш свим српским мајкама и женама, српским породицама чија месечна примања, под условом да су редовна, не прелазе цифру од шесто, седамсто динара.

Стидим се свих дана и вечери проведених у друштву Вука Драшковића. Жао ми је свих заједничких испричаних прича, коментара. Како ће ми деца оправити познанство и дружење с људима попут Паве Крунића и Вука Драшковића?

Ако је Клинтон уздрмаша америчку јавност својим недозвољеним радњама с Моником Јевински у ovalном кабинету, тако је иста, или слична, ситуација могла да заљеси и Драшковића. Само, наравно, што се због тога Европа не би нарочито узнемирила, а Америка не би започињала отварање нових ратних жаришта. Елем, постоје проверени подаци о прељуби Вука Драшковића и његове свастике. Док је Клинтон гањао Монику, Драшковић је јурио свастику, али то је сазнала и Данка. Ухватила их на делу, па је одлучила да казни Вука. Као најоштрији вид казне одредила му је да одржава интимне односе са најужнијом новинарком "Српске речи" коју није тешко препознати!

Ето, некада не ваља бити много похотљив и грабљив, а поготово није добро у таквој ситуацији бити и популаран, јер се и најчуваније тајне врло брзо сазнају!

Какво је мишљење црногорских политичара о Вуку Драшковићу, најбоље се може сазнати кроз коментар Вукашина Мараша: "Најперспективнији политичар у Србији је др Шешељ, то није само моје мишљење, оно преовладава и на Западу. Ја га лично не подносим, не зато што смо неистомишљеници у схватању односа према федерацији, већ зато што би он најрадије да се и Црна Гора прекрсти у Србију!"

Лаж као Вуково најјаче оружје

Вредност патриотизма и политичке зрелости једног политичара није само у тачном уочавању чињеница, него у спремности да те чињенице, по цену сваког ризика, посебно личног, предочи јавности. Неки политичари, попут Војислава Шешеља, спремни су то да ураде, али већина њих није! Војислав Шешељ се не бави политиком због привилегија освајања власти, док други политичари, који себе представљају бојама прозападне демократије, управо теже освајању власти ради користољубља.

Има оних који свој политички кре-дibiliitet манифестишу на различите начине, углавном за лична багаћења и прикупљања посна. Многи политичари зарад освајања власти направе кардиналне грешке. Почну европејски да се

понашају заборављајући српски гуњ, мотику, родну груду... Међу примерима такве невере, извесно, корак испред свих је Вук Драшковић, који због својих несмотрених изјава данас у широком луку заобилази родну Херцеговину. Има ли за човека веће казне од те да не сме да се појави у родном завичају. Нема, рекли би мудри људи, али Драшковић не припада тој категорији Срба. О њему највише говоре његова разлигита и несмотрена понашана, додворавање западним силама и још неким појединицима.

Херцеговци по природи ствари припадају честитим људима, али кукоља увек има, свесни су и они тога, зато не воле да виде Драшковића у Гашу.

Ако је Драшковић икада и патио што не може да посети свој родни крај, врло брзо је одустао од патње и посветио се неким другим, рекао бих маргиналним, стварима. Наставио је да води политику бешчашћа и срама, да продаје образ, кокетира с политиком одбране и очувања Косова и Метохије, али и да изговара разноразне бљузге о политичарима који му у датом тренутку, из неког само њему знаног разлога, засметају.

После августовског отвореног писма, упућеног Светозару Маровићу, Драшковић ће убудуће, како поуздана извори тврде, сигурно заобилазити и Црну Гору.

У целој причи која говори о сваји Вука Драшковића и Светозара Маровића, новинарски лик Вукове свастике је миноран и небитан, тако да су челни људи Црне Горе одлучили да се њом не баве. Ако су одлучили да је Вукова свастика неважна, нису то исто помислили и за Драшковићева даља новинарска наклапања, па су, сходно томе, одлучили да се позабаве брачним паром Драшковић на темељнији начин. Дакле, из скривених досија извучен је компромитујући материјал, годинама скриван од јавности, који сваког дана треба да осваке у неком од црногорских новина. Добро упућени тврде да у тим материјалима има свега, од прљавог вешта "нечистих" кућа.

Ко води политику "дуплих стандарда"?

Министар локалне самоуправе у Влади Републике Србије, најавио је да би локални избори требало да се одрже почетком 1999. године... Настала је гужва и паника у реду "демократски" оријентисаних странака, а на Западу је политика дуплих стандарда дошла до првог изражaja.

Чланови Српског покрета обнове, такође су били збуњени и дезоријентисани, али Вук их је брзо умирио објашњењем да је сазнао неке нове појединости о којима још увек не треба говорити. Но, ипак, његови следбеници очекивали су да ће појављивање на телевизији Студија Б Драшковић искористи

ти на уобичајен начин, тако што ће под оштрицу свог "ножа" ставити Владу народног јединства! Како се то није догодило, остали су дубоко разочарани и изневерени.

"Зашто Драшковић није реаговао", питали су се они који га добро познају, али ипак недовољно. Вук није реаговао зато што је прихватио "политику двојних стандарда", која је иначе постала јако популарна и заступљена у нашој земљи, нарочито од краја августа прошле године. Наиме, тих дана Драшковић је ухваћен у "сумњивом" политичком кокетирању.

Своју нову тактику Вук је покушао да примени и током септембарских избора у Републици Српској, али тамо је политика дуплих стандарда добро позната јавности, па је Вук остао "кратких рукава". Уосталом, тих дана коментар житеља Републике Српске, на Вуково појављивање и одржане трибине Српског покрета обнове, био је следећи: "Преко 70% грађана Републике Српске више не верује Шешељу". Где чуда, како ли је онда председнички кандидат Српске радикалне странке, др Поплашен, победио на председничким изборима?

Вук од септембра типује на Савезну владу

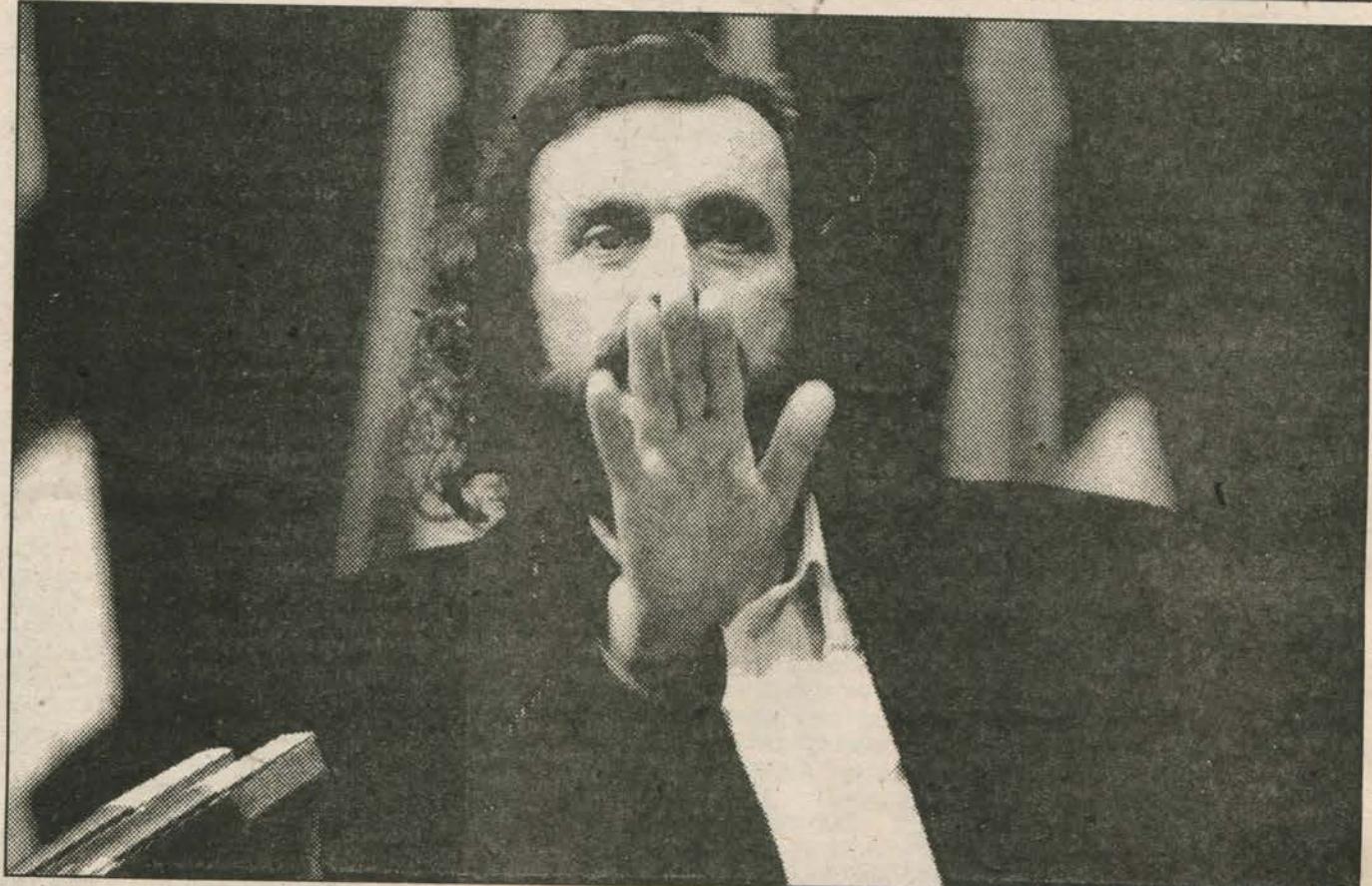
Вук Драшковић је склон прављењу јефтиних рачуница на основу којих очекује позитивна етикетирања у народу. Своје право лице увек добро крије, или то барем покушава. Некада му то не полази за руком, а некад је Данка ту да га "узобиљи". Све у свему, Драшковић се често поводе за питањем коме је, у времену зла, уопште стало до истине? Истина увек припада само жртвама, а она, у већини случајева, не могу да говоре?

Игра доброг и лошег политичара Вука Драшковића некада је имала пролаз у српском народу. Данас су времена, ипак, другачија. Народ одавно Драшковићу не верује, али он се, ипак, нада да ће као феникс наставити неким новим, бољим путем?

Већ почетком септембра, Београдом је почела да кружи прича, од добро обавештених људи, како ће Вук Драшковић ући у Савезну владу! Неверица је била прва реакција, али политика не дозвољава исовке, макар не јавне!

Истина, постојала је бојазан да ће Драшковић кад дође до оних кључних и најважнијих преговора, опет тражити превише и опет остати само на градској власти. Амбиције Данице Драшковић, још од упознавања с Вуком, биле су знатно веће од његових, а у датом тренутку Данка је била бољи трговац. Дакле, схвативши да ће Вук, наново, нешто забрљати, Данка је одлучила да га добро преслиши и, за сваки случај, упозори да захтеве сведе на неку нормалнију меру.

Што се шушкало по београдској чаршији, гласно се причало у просторија-

Омиљена дисциплина – окретање ћурака

ма Српског покрета обнове. Могле су се тадачути свакакве приче и жеље се-пе-о-ва-ца, али прилике су налагале мудрост.

"Колико мудрости и знања, толико славе", каже народ, а хоће ли тако бити и у Вуковом случају, показаће близко време.

Од Вукових најближих сарадника, који су трљали дланове због евентуалног уласка у Савезну владу, чули су се и коментари да ће, захваљујући стицању нове позиције, Српски покрет обнове моћи још раскалашније и грабљивије да се понаша у обављању градске власти. Тек, ту и тамо, неко од се-пе-о-ова-ца се надао и већем утицају на републичком нивоу.

Ако је почетак септембра био обележен новим и релативно остварљивим плановима Вука Драшковића, ипак није било времена за опуштеност. Наime, Драшковић се, одједном, забринуо како ће својим бирачима објаснити свој евентуални улазак у Савезну владу?! Онда му је синулла идеја – себе ће опет прогласити жртвом и то у име заштите националних интереса.

Остало је дилема како ће Вук поднети ту "жртву", као терет или ореол моћника?

Упаничени градски чланици

Зар уопште неко може и да помисли да се бави политиком и народним пословима, ако није испуњен љубављу према том народу?!

Може, а то су челни људи града Београда много пута показали и доказали, зато се сваки пут успаниче кад на тв екранима угледају емисију у којој је гост др Војислав Шешељ. Тако је било и тог септембарског петка, прошле године. Градски моћници су после Шешељеве емисије дрхтали и беснели. Заједно с њима, знојили су се и Вук и Дана.

Вук је мозгао – с ким ли се Шешељ договори за гостовање на РТС, а да он то раније није чуо и сазнао. Dana се нервирала што Шешељ јавно говори о малверзацијама градске власти, посебно због Шешељевог прозивања Спасоја Крунића и Драгана Човића.

Паја Крунић је био највише узне-мирен. Исте вечери се саставо с брачним паром Драшковић, не би ли договором пронашли решење, открили неки траг! Том приликом, Паја није одолео – напао је Вука зато што верује свима. Вук се бранио говорећи како ни он више никоме не верује и како је све то иста бафра, али ништа није помогало.

Након обиљног већања, чланови Српског покрета обнове су донели одлуку да овога пута неизоставно морају ћури Савезну владу, и то без икаквих условаљавања!

Озбиљност ситуације и чињеница да Шешељ има тачне податке о понашању градске власти, узне-мирила је Даницу толико, да је све време изговарала претпоставке ко би Шешељу могао да дотура податке о "лошим" радњама градске власти.

Због алармантности и хитности ситуације, Српски покрет обнове је одржао Савет, којим је председавао Вук Драшковић. Главна тема овог састанка, одржаног 13. септембра, био је Војислав Шешељ и његове оптужбе изречене на рачун челних људи Српског покрета обнове.

Захваљујући Шешељу и истини о понашању челних људи градске власти, по хитном поступку је донесена одлука да се направи "хуман гест", и да Извршни одбор Скупштине града донесе одлуку о додели станови породицама погинулих полицијаца.

Због овакве "непогоде" која их је за-десила, Српски покрет обнове није имао времена да се удубљује у проблематику дневних дешавања на Косову и Метохији, па се те вечери могло чути само штуро и формално саопштење Српског покрета обнове о проблематици Косова и Метохије.

О каквим наметима се говори?

Представници удружења занатлија имали су прилике, 23. септембра, да се са председником Скупштине општине Земун, Стевом Драгишићем, договоре око потписивања нових уговора (све-ћим ценама) о изнајмљивању пословног простора. Наравно да се представницима овог удружења није донапо повећао, цене, јер би најрадије избегли било које плаћање, ако је могуће. Међутим, договор је ипак постигнут, што није од-

говарало појединцима, симпатизерима Српског покрета обнове, јер нису могли да подигну гужву и галаму, кад је договор већ постигнут.

Било је различитих предлога, од тога да би можда најбоље било појавити се на телевизији Студија Б, испричати којекакве лажи о општинским властима у Земуну, до тога да ће, уколико занатлије не реагују, Општина Земун "набацити" такве намете од којих ће се будућа телевизија Земуна сасвим пристојно издржавати.

Како међу занатлијама има и оних који нису страначки определjeni, а сарадњу с општинским властима Земуна су сматрали сасвим успешном, није дошло до остваривања подмукле идеје Српског покрета обнове. Међутим, прича о земунским занатлијама и мештарије Српског покрета обнове не завршава се на овоме...

Страначко прикупљање поена на рачун медија

Лака је одступница онима који испуњавају путне налоге моћних сила у Србији.

Такви, иза и испред себе, немају никаквих ризика, јер имају материјалну комоцију својих донатора са Запада. Управо зато што се у овој багателисаној Србији нагомилало толико домаћих издајника, ситуација је била упозоравајућа, нарочито по питању српских "независних" медија, који су, захваљујући издашности западних донатора, кренули у комадање Србије и српског народа.

"Независни" медији, послушници прекоокеанских моћника, користили су реч као убојито оружје против недужног народа. Како би се стало на пут такозваном "независном" новинарству

и лагарима које се шире захваљујући новинарима-издајницима, донет је нови Закон о информисању. Тај Закон подигао је велику прашину, а страни донатори су међу својим послушницима пронашли оне који су тог тренутка требали на најпрактичнији начин да покажу своју лојалност долару.

Ради појашњења Закона о информисању многе телевизијске станице су прозивале министра за информације, Александра Вучића. Било је и таквих емисија у којима се на дискредитујући начин говорило о актуелном Закону.

Такву емисију, с циљем да се нови Закон што жустире нападне, организовала је приватизована телевизија Студија Б. Налогодавац је био Српски покрет обнове. Гости емисије су били Иван Ковачевић, портпарол Српског покрета обнове, Славко Ђурувића, уредник "Дневног телеграфа", Александар Тијанић и Богдан Тирнанић.

Ова емисија је већ на почетку наговестила неуспех, јер је Богдан Тирнанић, само после неколико минута, устао и отишao. Касније је Тирнанић свој гест демонстративног одласка описао овако.

"На самом почетку емисије, након првог круга питања, где је први говорник био Иван Ковачевић, хтео сам да напустим емисију. Његово излагање ми је говорило да ће расправа о медијима послужити спојовима као покриће за нешто друго. По мени, то је бедно страначко прикупљање поена на рачун наших новинарских проблема, поводом којих смо и дошли у емисију. Ипак, суждржао сам се надајући се да се то неће поновити у другом кругу питања. Значи, остао сам у емисији све док поново на ред није дошао Иван Ковачевић. Ковачевић је одмах почeo да коментарише Тијанићеву опаску – да у Србији нема опозиције, након чега сам онако реаговао и напустио студио.

По завршеној емисији саставо сам се са Ђурувићем и Тијанићем. Сва тројица смо се сложили да смо изманипулисани од стране главног и одговорног уредника Студија Б, Драгана Којалиновића. Такође, закључили смо да ће нам ова емисија нанести много више штете него користи. Ђурувића нам је тада рекао да му је Вук, након последњег интервјуа датог "Дневном телеграфу", у поверењу рекако како ће Шешељ ускоро напустити Владу због одређених несугласица, и да је он (Вук) овог пута прихватио улазак у Владу, не због себе, него због Србије. Такође, по Вуковој комбинацији изреченој Ђурувићу, поред Српског покрета обнове, у Владу Србије планиран је улазак и Нове демократије и Душана Михајловића.

Међутим, пошто је и овог пута "испушио", Вук се хвата за сламку, и тобоже брани независне медије и новине, како би прикрио своје стварне муке које су у овој емисији недвосмислено и јасно офирили Иван Ковачевић и Богољуб Пејчић. Практично, сва тројица смо се сложили да смо направили велику грешку гостујући у тој емисији!"

"Миротворачка" насловна страница 67-ог броја "Српске речи"

САБОР РПСКОГ ПОКРЕТА ОБНОВЕ

Од сабора до сабора – заклетих све мање

Поново ће да "ради улица", претио је Вук

О проблемима "независног" новинарства, односно о новом Закону о информисању, није се расправљало само на телевизiji, већ и иза "затворених" врата виђенијих адвоката. Тако је Сава Анђелковић, препричавајући причу која се одиграла између њега и Драгана Којадиновића, схватио нове намере и идеје Вука Драшковића.

"Разговарао сам са Драганом Којадиновићем поводом јучерашњег усвајања Закона о информисању, као и о намерама и плановима Вука Драшковића, у циљу "одбране" Студија Б, уколико дође под удар тог Закона. Којадиновић каже како му је Вук отворено рекао: "Ти ради свој посао као што си то чинио и до сада, а уколико те неко буде спутавао у то- ме, поново ће "радити" улица. Овога пута нећу попустити, па макар до колена текла крв Београдом".

Којадиновић ми је признао да се због ове Вукове изјаве најежио, али је његове сугестије ипак прихватио, мислени на пружање отпора новоусвојеном Закону о информисању.

Међутим, Којадиновића брине нешто друго, оно што јавно никада не би рекао, а то је очигледан и приметан страх међу глајним и одговорним уредницима независних листова, који је дошао до изражaja још пре усвајања Закона о информисању, односно након донете Уредбе Владе Србије о привременој забрани три дневна листа.

"Бојим се да ће бити узалудна подршка", нагласио је Којадиновић, "коју нам дају разне европске и светске заједнице уколико сами поклекнемо, односно не пружимо отпор овом криминалном Закону и режиму".

С тим у вези, Вук је Којадиновићу отворено рекао да очекује заштиту медија у Србији од међународне заједнице, која ће се опшtro супротставити новом Закону. Такође, Вук је рекао да ће међународна заједница, због оваквог закона, Влади Србије поставити ултиматум који ништа није блажи од оног поводом косовско-метохијске кризе.

Такође сам чуо да Драшковић распољаже информацијом да је Кристофер Хил, амерички амбасадор, затражио и добио позитиван одговор од црногорског председника Ђукановића о могућности регистраовања забрањених листова у Црној Гори. Приликом јучерашње посете Црној Гори, Хил се захвалио Ђукановићу на непристрасном извештавању црногорских медија о стању на Косову...

На крају, Којадиновић је наш разговор оптимистички закључио, како је убеђен да ће због донетог Закона о информисању пасти Влада Србије..."

Питање, коме је у овим временима зла и насиља, уопште стало до праве истине, није формула којом се служи Вуков гласноговорник, Драган Којадиновић, јер, да се само једном запитао, знао би да је српском народном бићу овог тренутка истина најпотребнија! Али, не она истина коју протежира Студијо Б, већ права. Народу не треба прeraђена

истина, коју осмишљавају западни донаци, такозваног независног медија Србије, већ она истина која се заснива на реалним чињеницама и објективном дешавању.

Иначе, Којадиновић је свако своје медијско појављивање користи како би о Закону о информисању говорио Вукове пароле, које гласе:

"Овај Закон је елементарна непогода за наше новинарство. Мој утисак је да се новинари нису уплашили, они су за пањени.

Наши медији су били на европском нивоу.

Све ово личи на преке судове. Шта то законодавство крије од нас и народа?! Ове казне горе су од стрељања..."

Проблеми се брзо решавају у Општини Земун

Под покровитељством бриљивог општинског одбора Српског покрета обнове, средином новембра прошле године, одржан је састанак удружења земунских занатлија. Професор Матић, председник општинског одбора Српског покрета обнове, на почетку поздравног говора доживео је непријатности. Наime, директор "Фитег"-а, после Матићевог говора, рекао је како овај сусрет не би требало да има страначка обележја, од којих се он, као занатлија, ограђује. Том приликом је, такође, истакнуто да су земунске занатлије изабрале погрешан начин за решавање проблема, и да би било паметније да се наставе

разговори с представницима општинске власти у Земуну.

Тог дана занатлије је чекало још једно непријатно изненађење. Наиме, Српски покрет обнове, онако успутно, предложио је земунским занатлијама "не посредно" окупљање на улицама Земуна и стварање "нове шетачке" зоне. Занатлије, које нису имале никаква страчачка обележја, овај несувисли предлог је изнервирао још више. Схвативши, дефинитивно, какву прљаву игру игра Српски покрет обнове, земунске занатлије су напустиле састанак са жељом да људи попут ових из се-пе-о-а, никада ни у једном месту Србије не освоје власт, јер од њихове подлости и малверзација, готово нема спаса!

Шешељев излазак за скупштинску говорничу – паника у СПО-у

Сваки излазак Војислава Шешеља за говорницу Скупштине у парламенту Србије, значи хаос у главама сепеоваца. Међу њима се највише плаши Драган Човић, јер за собом има гомилу брљоти-на.

После новембарске републичке седнице, Драган Човић се жалио "одрећеним пријатељима" како је убеђен да Шешељева упозорења с говорнице нису безазлена и случајно изречена. "Зато смо се Паја и ја питали како да дођемо до "одрећених" људи који би могли да нам обезбеде заштиту"?

Међутим, овакво питање Драгана Човића у неку руку одсликава апсолутни пад морала чељних људи градске власти, јер "спас" покушавају да обезбеде преко човека кога је Човић знао још из периода свог боравка у Југословенској удружену левици, када је сазнао како дотични господин о њему, Драгану Човићу, не мисли ништа лепо, већ сматра да је Драган Човић без имало карактера и морала.

Такође, по Београду се тих дана увекико причало да је Александар Тијанић био на "дорађивању" Службе безбедности, јер је почeo да се бави стварима које не би требало да га интересују?

Све у свему, Паја Крунић и Драган Човић, те ноћи уплашени Шешељевим упозорењима, нису могли да спавају. Њихова агонија је настављена, али то ни за длаку није умањило жељу за малверзацијама и користољубљем који сваког дана све више излази из њих.

Вукови марифетлуци се настављају

Током неколико последњих година наш систем је почeo да "булује од малих богоња", које шире сепеовци.

Мимикија, лажне речи то целокупно лицемерје, срушило је и много јаче од нас. Нас још увек није, јер у нама тиња исконска жеља за спасом и оправком.

Маргинални политички ликови и њихове политичке групације, па макар се оне и другачије звале, не могу да нас уплаше својим свакодневним "добро-намерним" упозорењима, њихова игра позната је српском народу. Опстају само јаки, а Срби су током читавог свог постојања доказали да то и јесу.

Вуково појављивање на БК телевизији, 21. новембра прошле године, показало је српском бићу, још једном, ко је и какав је Вук Драшковић. Наиме, у емисији "Гравитација", Драшковић је без околишћа предложио савез с НАТО пактом, и то у циљу задржавања Косова и Метохије, наглашавајући да би све политичке странке Србије, које су против НАТО-а, морале да оду с политичке сцене. Није Драшковић могао да издржи да још једном не покаже свој бес и страх, подвлачећи да сви они који желе Србију и Црну Гору да предају Русији у миру, немају шта да траже на политичкој сцени. "Наши народу мора се рећи да је Русија у великој невољи и да зато ми, напротив, морамо да сарађујемо са НАТО пактом ако мислимо да задржимо Косово и Метохију", јавно је саопштио Драшковић.

После оваквог постављања ствари, у српском народу се родила ћебња – колико ли ће Драшковић још изнети мањих предлога, не би ли, путем силовите подршке Запада, ушао кроз мала врата у Савезну владу? Јасно је да Вук прихвата сва решења НАТО пакта и да је спреман на сваку врсту сарадње како би се дочепао "мало" власти. Изгледа да он Савезну Републику Југославију, баш као и НАТО, види као Републику Косово, Републику Србију и Републику Црну Гору.

"Преобучени" захтеви "независних" медија

После телевизијског дуела између министра за информације Александра Вучића и Вуковог гласноговорника, представника "Вуковизије", Драгана Којадиновића, откривено је како је Којадиновић послат у ову емисију као првокатор. Како Којадиновићеве провокације, већ на почетку емисије, нису уредиле плодом, Којадиновић се изнервирао и током читаве емисије испољавао не само недостатак лепог власпитања, него и доста шупљина у образовању. Тако се после ове емисије у народном бићу Срба створила визија о томе какви људи "воде" "независне" медије и која је њихова интересна сфера.

Којадиновићеви агресивни испади пред телевизијским камерама уједно су обзанили колико се Вук боји сопствене немоћи и кокетерије с одређеним групацијама људи, било из Србије или са Запада.

Велики системи имају и велике фразе, али им недостају оне једноставне, мале речи. Мали системи немају толико фразирања, али зато могу да оболе од унутрашњих изједања. Изгледа да се

Драшковићу дододило то унутрашње изједање. Прогутала га је сопствена жуч потпомогнута мегаломанијом, па је утолико схватљивија његова изјава која је уследила после америчког изјашњавања о подршци српским опозиционим круговима. Наиме, Вук је свима дао до знања како себе види као америчког човека.

Оваквим потезом Драшковић је још једном јавно потврдио своју спремност на издају српских интереса. Открио је Вук и обелодано своју "муку", али једно и упозорио српско народно биће како и колико се на његов патриотизам може рачунати.

Када је реч о издаји српских интереса, Вук није усамљен случај. Раме уз раме с њим, "шета" и Душан Михајловић са својом Новом демократијом. Изгледа да се Драшковић и Михајловић налазе у успешној "ломљави колача", само не могу да се определе на коју би страну кренули?! Извесно је да, за сада, и један и други предлажу издају, али никога више неће изненадити ако се ускоро "окрену" патриотизму. Уосталом, то су већ препознатљиве фазе у понашању ових политичких маргиналаца.

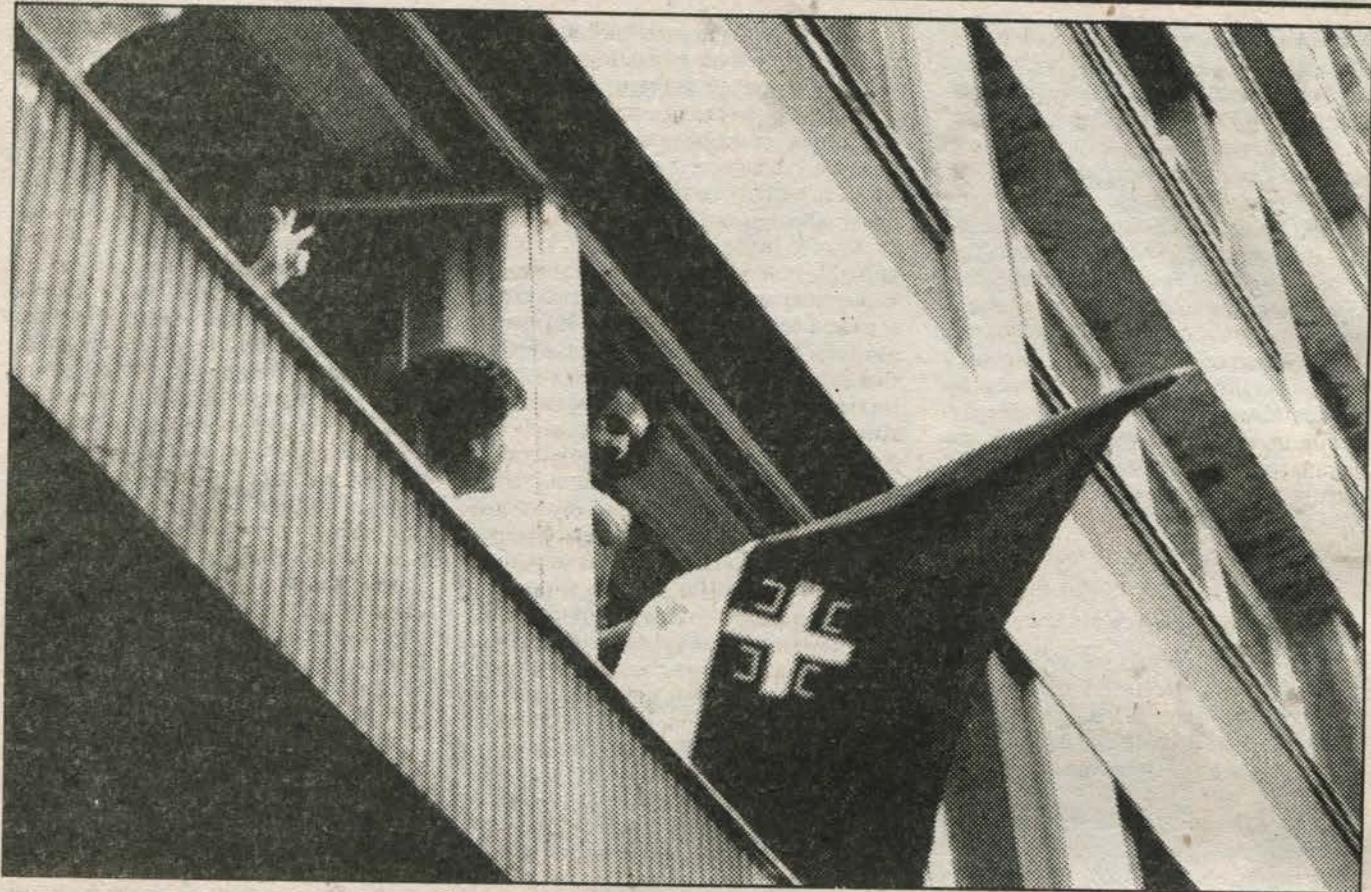
Ипак, српско биће, ма колико било наједано унутрашњим издајама и спољним настражјима, спремно је на евентуална изненађења, јер то је нешто на шта смо се, током Брозовијаде, већ навикли.

Штетни уговори градске власти

У општој игри разговора глувих и немих, политичка сцена Србије изгледа као полигон за испробавање разнозначних препродаја. Наравно, у свим препродајама које се дешавају у нашој земљи, Српски покрет обнове неизоставно и активно учествује! Од сваке препродаје, они добро зараде! Међутим, све сепеовске игре, продаје и препродаје, одавно су познате. О томе Србе уредно информишу истинолуци, српски радикали. Тако је невиђено добар одјек у јавности имала конференција за новинаре Градског одбора Српске радикалне странке, на којој је Стева Драгишић аргументовано прозвао членике градске власти, огрезле у криминалу, због склапања штетних уговора, а све то у интересу личне провизије и зараде. Зар су Београђани зато штетили, да би градска власт могла да се богати кроз разноразне марифетлуке?!

Знајући да је први на ранг листи оних који узимају добру провизију, Спасоје Паја Крунић престао је и да спава, али провизије никако не може да се одрекне. Међу последњим уговорима, који су донели више него добру зараду, налази се и онај са "Шкодом".

За Пајом пуно не заостаје ни Драган Човић, који страхује да ће га српски радикали једног дана прозвати под пуним именом, а онда, збогом лепи животе! Зато се Човић завукао у мишију рупу,

Вукова храброст увек на сигурној дистанци

па уопште не коментарише прозивања српских радикала, већ им се склања из видокруга.

Вукове подршке се скупо плаћају

Време, кажу, противче, доноси заборав, а успомене бледе. Ипак, време не може да избриши сва сећања на Драшковићево понашање, нарочито на онај период после потписивања Дејтона.

У том периоду Вук је безглаво и неконтролисано показивао своју варијајућу худ. Ишао је ниско, подмукло, надајући се некаквом згодитку. Остао је без тога, али и даље је живео у нади. Све своје будуће подршке одлучио је добро да наплати. Своја ћутања, такође, сматрао је да треба да уновчи. Колико врста расположења, толико и паре. Оласне игре које је још тада започео, трају и данас. Ко ће победити, не зна се, али време ће показати. У сваком случају, Драшковић је у периоду Дејтона, био крајње неопрезан. О свим својим идејама говорио је преко телефона, тако да сви они који су му "случajno упали" у везу знају о чему се ради...

Средином децембра, на конференцији за новинаре Српске радикалне странке, др Шешель је прозвао членике градске власти због склапања криминалних уговора на штету читавог града. Јавно прозивање првих људи у градској власти, Драгана Човића и Спасоја Крунића, наново је заплашило се-пе-о-вие, па су извештај с конференције

српских радикала помно анализирали како би уочили шта је следећи корак српских радикала! Иначе, Човић и Крунић су у паници због некаквих недозвољених радњи које би се могле сазнати преко одређених фирм, или о томе неки други пут.

Историја Срба показала је да се сви важнији и битнији договори обављају углавном око новогодишњих и Божићних празника. У тим празничним расположењима, док нација покушава да ухвати корак с временом и актуелним дешавањима, има оних који доносе врло важне одлуке које су често и судбоносне. Било је тако и ове Нове године, шаптalo се о евентуалним променама за богатим и скромним трпезама, али нико није знао какве се тајне дешавају и шта доносе српском народном бију!

У таквом празничном расположењу, они незајажљиви, попут Спасоја Крунића, често изгубе нит добrog домаћег васпитања, па направе низ грешака. Тако је и Спасоје Крунић у својој новогодишњој честитки, преко таласа телевизије Студио Б, одлучио да полемише са др Шешелем. Понашањеравно скандалу, извесно је није остало непримећено. Напротив, Крунић је жељeo по сваку цену да докаже да се он, као архитекта, врло добро разуме и у тролејбусе, па је нацији обзнатио да се Градска влада определила за чешке тролејбусе. Оваква Крунићева порука имала је двојаки циљ: пре свега да се оправда пљачка и несолидно пословање градске власти, али и да се уPUTE увреде

на рачун потпредседника Владе Србије, др Шешела.

Расколи и претње међу опозионарима

Док се Србија налази на распећу, до маји издајници се труде да постигну што већу цену у продавању својих "услуга". Такозвани Савез за промене под својим окриљем има различите људе покупљене с конца и конопца, што њиховим налогодавцима (Америци) и није проблематично и алармантно. Међутим, у међусобној борби око превласти и што већој заради, почеле су и свађе. Тако је Небојша Човић почeo да прети, а Вук Обрадовић да офири Драшковићеве планове, позивајући Драшковића на разговор у "четири ока". Душан Митевић је по сваку цену одлучио да се огласи и подсети неке да је још увек жив, па је вероватно из тих разлога почeo да прети режиму. Новогодишње лудило давало је неку нову слику политичке сцене, нарочито у редовима опозиционих странака.

Управо тих новогодишњих дана све чешће су се могли чути коментари како је извесno да Америка инсистира на уласку Вука Драшковића у Савезну владу. Страх је наново, због евентуалних крађа и распродажа које је Драшковић калдр да учини, почeo да се шири Србијом. "Нека нам је Бог у помоћи и ово мало памети што нам је остало", говорили су људи.

Некако у то време, што није изненађујуће, вест о уласку Драшковића у Савезну владу, дошла је и до српских радикала, који су се одмах огласили и саопштили јавности да неће улазити у Савезну владу ако у њој буде и Вук Драшковић.

Нова демократија је и даље наставила да трује и лаже народ против Српске радикалне странке. Вероватно је Михајловић током дочека новогодишње ноћи на Копаонику добио упутства од Вука Драшковића шта све треба да изговори о др Шешељу. Наиме, новогодишње празнике су Драшковић и Михајловић провели у друштву својих по родица на Копаонику. Поред њих, било је ту још неколико значајних ликова наше политичке свакидашњице.

После новогодишњих проведа, Александар Чотрић је од Драшковића добио домаћи задатак да нападне главног и одговорног уредника забрањене новине "Данас", и то зато што тај лист преноси изјаве др Шешеља. Такође, у својим безглавим и отровним нападима, Чотрић је изговорио безброј лажи на рачун српских радикала и др Шешеља.

По свој прилици, Српском покрету обнове, а нарочито сијовеминијије странке, Драшковић, највише је заметао "шамар" који је добио од уредника новине "Данас", јер и једни и други су финансираны из исте касе и раде за истог налогодавца – америчку владу, или по Драшковићу, "Данас" се отрага америчкој контроли.

Остао је горак укус у устима, јер и међу издајницима има неког система. Једни га поштују, а други га чак и не уважавају. Ко је у овој игри надмудри вана, још увек није апсолутно откри вено!

"Добри момци" СПО

Идеологија апсолутног зла, корумпираности, подмитљивости, је дескртивна особина чељних људи Српског покрета обнове. Неодмерени и неразумни у својој похотљивости, ти исти ликови народу се представљају као "спасиоци". Смешно и тужно, јер народу управо требају прави чувари од тих лажних спасиоца...

Драган Човић се, на пример, својим "поузданим" пријатељима хвали како има добре "упливе" у све политичке странке и да у свакој од њих има своје вредне "кртице", које га уредно обавештавају о дешавањима унутар политичких странака. За ову његову тврђњу, заиста постоје реалне индиције, поготово ако се има у виду предлог Данице Драшковић симпатизерима Српског покрета обнове, који гласи: "Убацијте се и учлањујте у Југословенску левицу и Српску радикалну странку. Ви ћете на ма бити кориснији тамо него у Српском покрету обнове!"

За сваку обављену или недовршену активност Драган Човић не добија само паре, већ и признања осталих сепеовца. Тако је пре неки дан Милан Божић

јавно рекао: "Човић је наш најспособнији човек. Он је прави министар, да нам није њега не знам како бисмо прошли?"!

Паја Крунић јесте председник градске владе, али главне конице у раду Градске владе вуче Драган Човић. Свесни своје подмитљивости и грабљивости, али и своје политичке неспособности, чељни људи Српског покрета обнове на све начине покушавају да се подворе коме стигну, не би ли били амнистирали због криминалних радњи и афера. Улагују се цркви неукусном рекламом о подизању цркве на гробљу Орловача, затим, МУП-у се додворавају кроз одређене материјалне услуге и поклоњањем станова, као да су то станови Српског покрета обнове, а не Градске скupštine. Деци се улагују повременим дељењем поклона на улицама Београда и слично. Оваквих бешасних примера је много.

Све у свему, "главни" момак свих прљавих послова је Драган Човић, па стога никога више не чуди што се о његовој способности испредају легенде.

У плјејади корумпираних и грабљивих "момака" сепеоа, одмах за Човићем, каска Бошко Булатовић. Иначе, Бошко Булатовић је директор Градског јавног предузећа "Зеленило". У Српском покрету обнове Булатовић је најоданији Даници Драшковић. О његовим прљавшима и корумпиранистичкима могао би да се напише читав роман.

По договору са Даном, Булатовић све послове намешта одређеним предузећима од којих узима добру провизију за свој цел. Многе послове у Градском јавном предузећу "Зеленило" Булатовић је наместио и својим приватним фирмама.

Нечасно понашање Бошка Булатовића иритира раднике "Зеленила", поготову ако се зна да радници не примају редовно плату, а када је приме, она је све мања и мања.

Извесно је да Булатовић није само лош као човек (подмитљивац, грабљивац, преварант), већ је и препреден као лисица. У његовом досијеу једног дана биће убележено како се аматерски бавио обавештајним послом и да је у томе био успешан као прави професионалац. Наиме, његов "тајни задатак" је одржавање обавештајне везе с појединим функционерима из Миловог, али и Момовог укружења. Свако јутро Булатовић уредно обавештава Дану шта је ново на политичкој сцени у једном, а шта у другом крају земље. Његове "кртице" непрестано раде, тако да су Булатовићеве дневне информације о осталим политичким странкама наше земље врло потпуне...

Средином јануара ове године Бошко Булатовић је у просторијама "Зеленила" примио Ивана Карића. Разговор се вртео око грађевинског земљишта (површине 10 хектара), које припада Градском зеленилу и налази се у склопу њиховог расадника, а смештено је у земунској Калварији, иза "Дома стараца". На

Најомиљенији сусрети Вука Драшковића ипак су са страним извештачима

име, Карићи су видно заинтересовани за овај део земљишта, јер су планирали на том делу да подигну стамбене зграде. Разговор за Кариће није био плодносан јер је Даничина инструкција директору Градског зеленила гласила: "Откачи Ивана на фин начин, тако да оде задовољан. Карићи су навикли све да добијају грatis, а о њиховој провизији нема ни говора. Међутим, буди јако опрезан, не смети им се замерати из одређених разлога..."

Такође, Булатовић и Човић су и приватно нераздвојни, чак толико да су ре-

"О Лола" се налази на углу Нушићеве и Чумићевог сокачета

"Српска реч" је кафана и у њеном продужетку је смештена књижара, угао Змај Јовине и Чика Љубине.

Ето, ово је само један део прљавих послова и малверзација који краси члене људе градске власти и Српског покрета обнове, али тога има још, толико да би нам за сва описивања недостајало папира. Узгред, ни папир не може баш све да отрипи, али зато српско народно биће може!

дана се Ђорђе, који је на "привременом" раду у Швајцарској, чуо с одређеним људима и наговестио нове потресе на политичкој сцени Србије. Дословце, Илић је изговорио: "Ове године "њима" долази крај. Вук Драшковић им кобајаги пружа подршку по питању Косова и Метохије, само да би ушао у Савезну владу и да би га "изнутра" лакше срушшио, заједно са свим осталим снагама на домаћој политичкој сцени иза којих стоји Америка, попут Савеза за промене у Србији... "Он" је до сада опстајао захваљујући уступцима које је чинио Американцима по питању Републике Српске и Републике Српске Крајине. Међутим, у случају косовске кризе, ма како да се она реши, позитивно или негативно по Србију, Запад је одлучио по сваку цену да промени режим у Београду..."

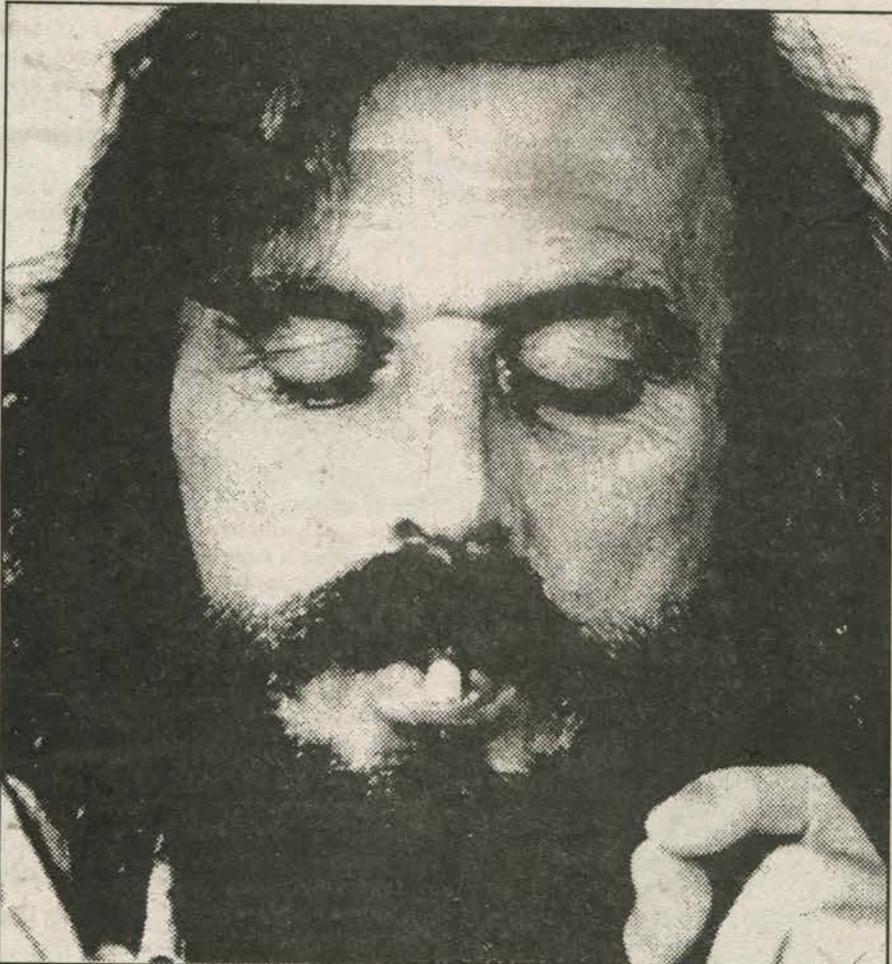
Који курс ће у предстојећим данима заузети Вук Драшковић, макар на основу изјаве Илића, јасно је свима, али можда овај бизнисмен, који је мени приватно драг, ипак и није рекао све што зна?!

Србија је на крсту срама, пре свега због понашања домаћих издавника, али и проблема с Американцима чији прохтеви не престају, већ се сваким даном проширују. Како раству апетити Запада, тако расту и апетити домаћих издавника. Будућа понашања појединих политичара српске сцене су релативно предвидива, с мањим одступањима. Међутим, извесно је да Драшковић сматрају да од вишке главе не боли, па је сходно причама које је чула из "поверљивих извора", Даница Драшковић одлучила мало више пажње да посвети моћним Карићима.

Пре неколико дана, Даница је угостила Богольуба Карића у "Српској речи". "Добро ми дошао, господине председничке", биле су Даничине речи добредошлице. У овом случају Даничиног понашања случајност је неприхватљива, јер се она "нуди" "новом" премијеру пре свих, како би исправила раније почињене грешке. Да ли ће Богольуб Карић бити нови премијер, још увек се не зна поуздано, али се зато зна да Даница Драшковић ништа напамет не ради, о томе је Дана рекла: "Нисам ја овог циганина и музиканта позвала зато што га волим, већ зато што морамо исправити неке грешке које смо раније направили..."

У својој историји, Србија је запамтила и светлије примере опстанка, него што је то данас. Знала је Србија да памти вредности сваког белега и гроба. Умела је да их чува као знамења, да их памти и преноси. Умела је да их утка у само биће свих нараштаја. Некада је наша хранитељка све то умела и знала, а шта се дешава данас с њом, ако се зна да поједини домаћи издавници, попут Вука Драшковића, почину да "ткају" своје ћилиме преваре, да ли то значи да више нема наде за српско биће?!

Рајко Ђурђевић

Доза новог "надахнућа"

лативно скоро реновирали "заједнички" четвороособни стан, близу железничке станице. Иначе, овај стан званично припада Заводу за грађевинско земљиште, а Булатовић и Човић га искључиво користе за швалерацију.

Како би слика о овим људима била још потпунија, треба рећи да је Булатовић од Данице и њеног брата добио стан од 130 квадратних метара, Човић од 90 квадратних, али уз све то, Драган Човић има још један стан, и то четворособан, који му је купила "Политика", а налази се на Дорђолу.

Колико је Дана добра сестра, говори подatak да је својим трима сестрама поклонила три локала која се налазе на изузетно атрактивним локацијама:

"Еуро мода" у улици Змаја од Ноћија (некадашња кафана "Комуналант", која је срушена)

На основу свега, не може се рећи да Даница Драшковић "не брине" о својим најближима! Што се народа тиче, па најбоље је да свако брине о себи, јер не може Данा свима да даје, шта онда остаје њој?!

Коме долази крај?

Није ми драго кад морам да говорим о неким блиским људима, али и то се у животу дешава...

Главни саветник Паје Крунић је неки бизнисмен из Швајцарске, Ђорђе Илић. По његовим идејама, Крунић и Човић обављају "мутне" послове. Усталом, Илић им је "на ноге" довео и Данијела Градец "за посао деценије". Креатор свих штетних уговора које је склопила Градска влада, односно пре свих Крунић и Човић, је Ђорђе Илић. Ових

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу и на две локације у Јакову

- Плацеви се уступају уз накнаду наведену поред скица

- Право учешћа имају сва правна и физичка лица

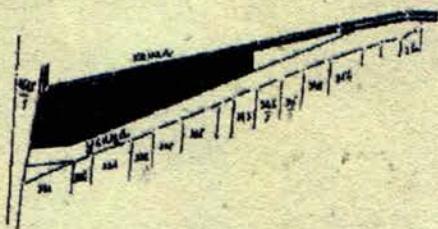
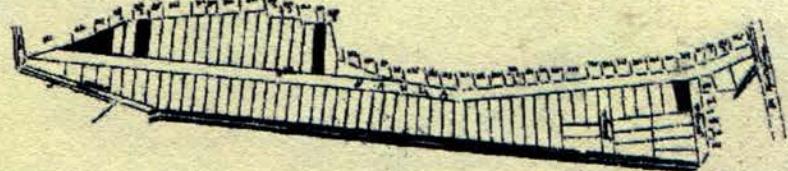
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714

- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60

- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

ПЕТРОВЧИЋ

30
din/m²

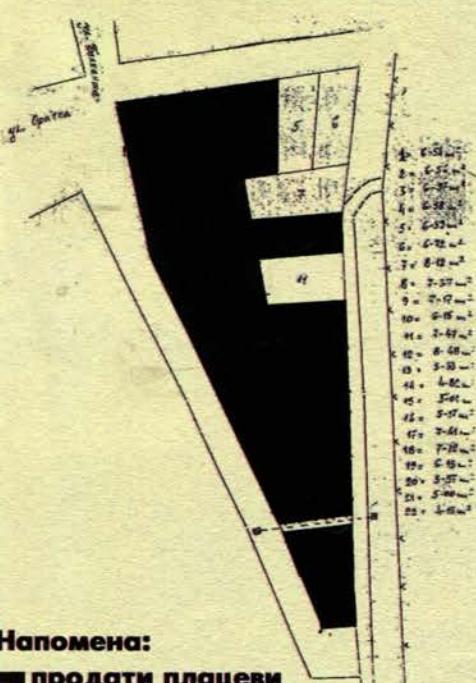

СВИ ПЛАЦЕВИ СУ ВЕЛИЧИНЕ ОД 4 ДО 7 АРИ

60
din/m²

ЈАКОВО

40
din/m²

Напомена:

■ продати плацеви

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
- ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ФИНАРСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.

- Право учешћа на конкурсу имају сва правна и физичка лица.

- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.

- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/ 36

У непосредној близини Беовоза, са излазом на два аутопута. Уређен је пут до насеља, а завршава се и главна улица

